

ΠΟΘΟΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛ.: 2

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1990

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Φ
Υ
Λ
Λ
Α
Δ
Ι
ΟΟ
Μ
Α
Δ
Α
ΣΠ
Ρ
Ω
Τ
Ο
Β
Ο
Υ
Λ
Ι
Α

Η Ομάδα μας έχει αιτήματα προς τις παρατάξεις που θέτουν υποψηφίστητα για τις δημοτικές εκλογές. Αυτά τα αιτήματα πιστεύουμε ότι είναι και αιτήματα άλλων δημοτών που δρουν συλλογικά και που δεν ανήκουν στις κατηγορίες της κυρίαρχης ή της πλειοψηφούσας ιδεολογίας και πολιτικής. Είναι τα αιτήματα των φεμινιστριών, των προστατών του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος, των πολιτών που εγαντιώνονται στην κρατική καταστολή των αλλοδαπών, των μειονωτικών θρησκειών. Αυτά τα αιτήματα όμως εκφράζουν και επιθυμίες εκείνων των δημοτών που δεν έφτασαν ακόμη στο σημείο να δημιουργήσουν έναν πυρήνα συλλογικής δράσης : των στρατιωτών, των αντιρρησιών συνείδησης, των εκδιδόμενων γυναικών και ανδρών κ.α.

Θανάτωση Ομοφιλόφιλων στην πυρά (16^{ος} αιώνας)

Ο ΜΟ Φ Υ Λ Ο Φ Ι Λ Ω Ν Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ

τους "μεγάλους". Σιωπή ως απάντηση. Οι "μικροί", αλλά σημαντικοί, ζητούν τη σκέψη και το συναισθημά μας για μαγιά που θα τους μπολιάσει. Συμφωνούμε, παρά την πάλη των ιδεών και τους φόβους. Ζητούν από εμάς να πράξουμε, να συμπράξουμε, για να υλοποιήσουμε την σκέψη μας με τα μέσα του Δήμου, οι Οικολόγοι.

- Με παγώνει η απότερη σκοπιμότητα και η πολιτική γύρω μου έχει απότερη σκοπιμότητα. Ελπίζω να μην αφομοιωθώ, να μη γίνω γρανάζι, να έχω εκείνη την ατομικότητα που προστατεύει τον Άνθρωπο από το να γίνει μάζα. Αποτολιώ, συμ-πράττω για να κερδίσω το Λόγο και την τρυφερή Παρουσία.

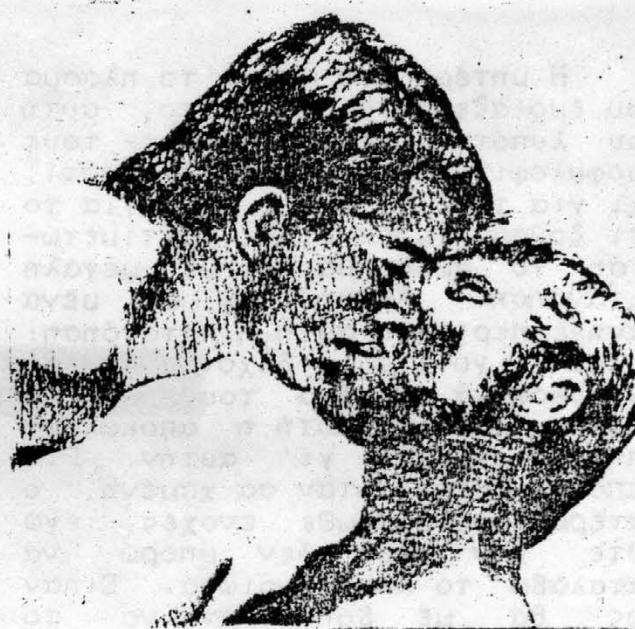
N.K.X.

ΒΙΩΜΑΤΑ

Το να γράψεις κάτι για την προσωπική σου ζωή θέλει τόλμη, ίσως και θράσος. Παρ' όλ' αυτά, όταν μου ζητήθηκε να μεταφέρω στο φυλλάδιο αυτό κάποια βιώματά μου, ένοιωσα άβολα στην αρχή, αλλά μετά από σκέψη το αντιμετώπισα ψύχραιμα, και να 'μαι εδώ μπροστά σας να εξιστορώ κάποιες στιγμές, ένα φλας-μπακ της μέχρι τώρα ζωής μου.

Την ομοφυλοφιλία μου τη γνώρισα γύρω στα δέκα τέσσερα -δέκα πέντε μου. Τη γνώρισα μαζί με τους συνουμήλικούς μου καθώς παίζαμε και διητως παίζαμε. Ενοιωθα δτι ήμουν το επίκεντρο της παρέας μου. Εκείνο τον καιρό άρχισα να καταλαβαίνω την ερωτική μου επιθυμία, δτι δηλαδή όταν στεκόμουν δίπλα στους συνουμήλικούς μου ένοιωθα μια έλξη. Η έλξη προς το ίδιο μου το φίλο κάπου με τάραζε, όχι όμως τόσο που να μου δημιουργήσει προβλήματα. Αυτά άρχισα να τα έχω, όταν "ξέφυγε" κάτι από κάποιον με τον οποίο είχα σεξουαλικές σχέσεις. Τότε η ζωή μου άρχισε να γίνεται κόλαση.

Άρχισα να έχω κόμπλεξ. Όλοι (παιδιά της ηλικίας μου, αλλά και κάπως μεγαλύτερα) με αντιμετώπιζαν διαφορετικά. Κλείστηκα στον εαυτό μου, περιόρισα τις δραστηριότητές μου. Ο άνθρωπος που μίλησε για μένα έκανε τόσο κακό στη ψυχική μου γαλήνη και τόση ήταν η αγανάκτησή μου, που για χρόνια τον μισούσα και ήθελα τον θάνατό του.

Άρχισα να έχω σεξουαλικές σχέσεις με δυο από την παρέα των παιδικών μου χρόνων, ύστερα και για πολύ καιρό με τον έναν. Ακόμη και φίλοι -δυο κοπέλες πολύ στενές φίλες μου- δεν ήξεραν τίποτε, απλά μόνον υποψιαζόταν και άκουγαν τα διάφορα σχόλια της γειτονιάς μου. Ο καιρός περνούσε, τα περιθώρια στένευαν δύλι και περισσότερο γύρω μου, εγώ είχα φτάσει σε ένα περιθώριο πλήρους αποδιοργάνωσης. Με τη βοήθεια μιας φίλης μου και ποιδ συγκεκριμένα με τη βοήθεια της μητέρας της άρχισα να αναστίνω: η πρώτη ψυχανάλυση μπήκε στη ζωή μου.

Ο καιρός για να πάω φαντάρος έφτασε, ο τρόμος που με κυρίευσε ήταν στο ζενίθ του. Μια ήταν η λύση, να το μάθουν οι δικοί μου. Πώς όμως: εγώ απέκλεια κάθε κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση. Κοντά στα κόμπλεξ που μου δημιούργησαν οι τρίτοι έφτασε και το τελειωτικό κτύπημα, ο στρατός. Η μητέρα της φίλης μου αναλαμβάνει να μιλήσει στη μητέρα μου.

Η μητέρα μου, αυτό το πλάσμα που έμοιαζε τόσο εύθραυντο, αυτή που λυπόταν -όπως έλεγε- τους ομοφυλόφιλους και τους τραβεστί, όχι για το δ, τι ήταν, αλλά για το ότι ζούσαν μαρτυρικά, αντιμετώπισε το πρόβλημά μου με μεγάλη κατανόηση. Άκομη και σε μένα φάνηκε περίεργη αυτή η κατανόηση: ποιοί γονείς δέχονται τα ομοφυλόφιλα παιδιά τους με το πρώτο; Βέβαια αυτή η αποκάλυψη υπήρξε ένα σοκ γι' αυτήν. Για κάποιες μέρες ήταν σα χαμένη, ο πατέρας μου ένοιωθε ενοχές, εγώ ούτε κάν τώρα δεν μπορώ να καταλάβω το πως ένοιωθα. Είπαν πως θα με βοηθούσαν να το ξεπεράσω, πως θα έκαναν τα πάντα. Με την κρυψή συμπαράσταση της μητέρας της φίλης μου κανονίσαμε μια επίσκεψη σε έναν ψυχολόγο: ωραία αντίμετώπιση, εγώ άρχισα να ξαναβρίσκω τον εαυτό μου. Με τις ψυχαναλύσεις είχα αποδεσμευτεί από τα ηλιθεια κόμπλεξ μου. Υπήρξε και μια επίσκεψη από κοινού με τους δικούς μου. Ετσι αυτοί πειστηκαν -αν πειστηκαν- ότι η κατάστασή μου ήταν απλά μια τάση, η οποία θα έφευγε με τον καιρό. Ο γιατρός κι εγώ τους δώσαμε αυτό που ήθελαν, την αλήθεια, αλλά όχι ωμά. Προτιμούσα ν' ακούσουν, ότι κάτι μπορεί ν' αλλάξει, ήθελα να τρέφουν ελπίδες: το να ελπίζεις, είναι δικαίωμα.

Ο καιρός πέρασε, πήγα φαντάρος, όπου πέρασα υπέροχα, δύο βέβαια υπέροχα μπορεί να περάσει ένα ομοφυλόφιλο παιδί. Ήμουν αγαπητός σε όλους, δεν έδωσα καμιά αφορμή. Σχόλια γίνονταν, όμως εγώ έμεινα ανέπαφος απ' αυτά και από τις σεξουαλικές επιθυμίες. Είμαι ικανοποιημένος, γιατί έμεινα αγαπητός μέχρι το τέλος της θητείας μου.

Σ.

"Τους αγαπώ και τους θαυμάζω, γιατί αυτό που κάνουν είναι μια πράξη γεννάδια."

Μελίνα Μερκούρη

▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ■ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΠΟΘ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

- Ο Νίκος Χατζητρύφων, μέλος της ΟΠΟΘ, είναι υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στο ψηφοδέλτιο της "Οικολογικής Θεσσαλονίκης".
■ Του ευχόμαστε επιτυχία. Ελπίζουμε στο μέλλον και άλλες παρατάξεις να συμπεριλάβουν στις λίστες τους άτομα, που όχι μόνον είναι ομοφυλόφιλα, αλλά και που ενεργοποιούνται δημόσια υπέρ της ομοφυλοφιλίας.

● ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΤΖΙΩΛΑΣ -ΦΑΤΟΥΡΟΣ

Ζητήσαμε από τους υποψήφιους Δημάρχους του Δήμου Θεσσαλονίκης να μας πουν τις απόψεις τους για την υποστήριξη των ομάδων και πρωτοβουλιών των πολιτών της πόλης μας. Αυτές τους τις απόψεις εμείς θα τις μεταδίδαμε από το Ράδιο Κιβωτός. Όλοι δέχτηκαν να συνομιλήσουν μαζί μας, μόνον ο κ. Κοσμόπουλος απαξίωσε ... Θλιβερή εξαίρεση.

Ελπίζουμε, κάποτε και οι ομοφυλόφιλοι/ες να απαξιώσουν να στηρίζουν -και να ψηφίζουν- εκείνους που τους θεωρούν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Χρειάζεται να αυξήσουμε τον αυτοσεβασμό μας.

● ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Κάθε Σάββατο εμείς, τα μέλη της ΟΠΟΘ, συζητούμε μεταξύ μας. Αν θέλεις, έλα κι εσύ.

Για λεπτομέρειες, γράψε:
Τ.θ.: 10785, 54110 Θεσ/νίκη.

● ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Στο Ράδιο Κιβωτός, 92.5 MHz, στα FM, κάθε Κυριακή από τις 1 ως τις 3 το μεσημέρι είναι η εκπομπή της ΟΠΟΘ:

"Η ομοφυλοφιλία στο φως της ψυχανάλυσης" βασίζεται στη γνωστή υπόθεση "περὶ διαταραχῆς". Η ετεροφυλοφιλία φαίνεται να έχει το "ψυσικό" προβάδισμα για την συγγραφέα -και τον εκδότη που επέλεξε να δημοσιεύσει το άρθρο αυτό.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα άλλα άρθρα που αναφέρονται σε κοινωνικές, ιστορικές και πολιτισμικές καταγραφές: "Σκέψεις πάνω στην ομοφυλοφιλία", "Η ανδρική ομοφυλοφιλία ή η ευτυχία μέσα στο γκέτο", "Ομοφυλοφιλία και Νεοελληνική Ποίηση" και "Κινηματογράφος και ομοφυλοφιλία". Στο επόμενο ΔΙΑΒΑΖΩ βα υπάρξει σχετική βιβλιογραφία.

● Ο ΣΚΟΠΟΣ ΔΕΝ ΑΓΕΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΕΣΑ

Είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει το σύστημα τα κοινωνικά κινήματα που ο τρόπος δράσης τους ξεφεύγει από τα συμβατά δρια. Στην αρχή, αν νοισει δτι ένα κίνημα απειλει να το ανατρέψει, τότε το αντιμετωπίζει με τη βία, την καταστολή, τη δυσφήμηση, τη συκοφαντία και το ωθεί στο περιθώριο. Επειτα το κτυπά φιλικά στην πλάτη, του κλείνει το μάτι και προσπαθει -ικανοποιόντας ορισμένα αιτήματά του και φροντίζοντας να το ελέγξει - να το κατευθύνει και να το αφομοιώσει. Ετσι, το "κίνημα" τρομαγμένο καθώς ίσως να είναι, τρέχει στις φιλόδοξες αγκάλες του συστήματος...

Σε μια τέτοια προσπάθεια αφομοίωσης του ομοφυλόφιλου κινήματος από το σύστημα πολύ πιθανόν να οφείλονται ορισμένες "ανθρωπιστικές πρωτοβουλίες" (sic) των κρατούντων (δχι μόνον εν Ελλάδι).

Μάθαμε λοιπόν, δτι ο πρεδερος Μπους κάλεσε ομοφυλόφιλους ακτιβιστές στο Λευκό Οίκο για να παρευρεθούν στην υπογραφή ενός νέου νόμου, ο οποίος δίνει εντολή στο Αμερικανικό Υπουργείο Δικαιωσύνης να διενεργεί και να συγκεντρώνει στατιστικές γύρω από εγκλήματα με κίνητρο την προκατάληψη βασισμένη στη φυλή, στο έθνος, στη θρησκεία ή στον ερωτικό προσανατολισμό.

Ο κ. Μπούς έβγαλε ένα δεκάλεπτο λόγο, στον οποίο έκανε αναφορά για μια κοινωνία τυφλή στην προκατάληψη, μια κοινωνία ανοιχτή σε όλους... Η δε κυρία Μπους σε μια εκδήλωση συμπαράστασης προς τα θήματα του AIDS άναψε κεριά σ' αυτήν την ολονύκτια εκδήλωση ως ένδειξη συμπαράστασης.

Ακόμη, η National Gay and Lesbian Task Force αισιοδοξει, δτι μπορει να πετύχει μια τροποποίηση του νόμου περὶ αναπηριών, ώστε αυτός να συμπεριλάβει και τους ανθρώπους με HIV και AIDS.

Αυτά συμβαίνουν στην Αμερική. Εδώ στην Ελλάδα η νέα κυβέρνηση φρόντισε να φορέσει νωρίς-νωρίς το ανθρωπιστικό της προσωπείο, εξάλλου δημοτικές εκλογές πλησιάζουν και το κινηγότδ των ψήφων άρχισε. Ετσι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας αποφάσισε να δώσει χάρη στο Χρήστο Ρούσσο, ο οποίος είναι φυλακισμένος από το 1974.

Σωστά δλ' αυτά που γίνονται, διως ήταν πράγματα που έπρεπε να γίνουν. Αυτό δε θα απονείμουμε εύστημα ανθρωπισμού σ' αυτούς, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την καταπίεση και περιθωριοποίηση, όχι μόνον των ομοφυλόφιλων ανδρών και γυναικών, αλλά και πολλών άλλων ανθρώπων.

Εξ άλλου η στάση των εκπροσώπων του συστήματος σίγουρα θα είναι πιο μελετημένη:

- για να μη θιγούν ζωτικά συμφέροντά τους και για να μείνουν οι δομές στην ουσία τους αναλλοίωτες - δομές υπεύθυνες για τη μοναξιά, τη βία, την καθημερινή αλλοτρίωση, την αναζήτηση λύτρωσης μέσω ναρκωτικών και την αυτοκτονία, τον ακροτηριασμό και την καθυπόταξη της ζώης εκατομμυρίων ανθρώπων μέσω θεσμών, όπως ο γάμος και η ισοπέδωση της προσωπικότητας πολλών νέων μέσω του στρατού.

- για να διαιωνήσουν την κυριαρχία τους πάνω μας οι κρατούντες δεν έχουν κανέναν ηθικό ενδοιασμό να προβούν σε τέτοιες "ανθρωπιστικές πράξεις" - στάχτη στα μάτια, θα 'λεγα, έτσι ώστε να μην απειληθούν οι δομές και να καταστήσουν ακίνδυνα ορισμένα κινήματα - κατευθύνοντας και αναλώνοντάς τα σε ανούσιους φετιχισμούς δράσης.

Εμείς οι ίδιοι, διως, πώς αντιδρούμε σ' δλ' αυτά; Πρόθυμα και ελαφρά τη καρδία τρέχουμε και υμνούμε τους καταπιεστές μας, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για το γεγονός, δτι κυριολεκτικά ασφυκτιούμε μέσα σ' ένα γιγαντιαίο πλέγμα από ανόητους θεσμούς που υπάρχουν απλά και μόνον για να προστατέψουν ορισμένους ανθρώπους από την ανασφάλεια και την πνευματική δειλία και αμορφωσιά τους. Ακόμη, μήπως εμείς δεν έχουμε καταλάβει,

ότι είναι οι πατριαρχικές-αυταρχικές δομές που μας καταπιέζουν και μας ευνοούχιζουν και δχι ένας-δύο "κακοί" πολιτικοί;

Μήπως είναι απαραίτητη μια ριζική αναθεώρηση του τρόπου σκέψης και δράσης του ομοφυλόφιλου κινήματος (αν υπάρχει τέτοιο); Επείγει να συνειδητοποιήσουμε, δτι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα και επίσης να μην εντυπωσιάζουμε από την "επιφανειακή αλλαγή σκέψης" των καταπιεστών μας, γιατί στοχεύουν στην αδρανοποίησή μας προκειμένου να μην αλλάξει στην ουσία τίποτε. Ως εκ τούτου μήπως πάλι είναι απαραίτητο να ξανασκευτούμε πάνω στους σκοπούς, τους στόχους και τα μέσα πραγματοποίησης αυτών, του ομοφυλόφιλου κινήματος; Η μήπως, νομίζουμε, δτι με δυοτρείς νόμους που θα ψηφιστούν, θα χαθούν ως δια μαγείας δλα τα προβλήματα που άλλοι μας δημιουργούν; Πρώτ' απ' δλα απαιτείται συνειδητιακή αφύπνηση, εσωτερική απελευθέρωση και ένας ευρύτερος τρόπος σκέψης και δράσης. Γιατί, ας μη γελιόμαστε, με το να αναζητήσουμε τρόπους δράσης μέσα από το σύστημα για να λύσουμε τα προβλήματα που το ίδιο το σύστημα μας δημιούργησε, θα καταλήξουμε να ευνοούχιστούμε και να εκφυλίστούμε ως "κίνημα", θα καταλήξουμε τελείως δογματικά να πιπιλάμε τις καραμέλες της ομοφυλόφιλης ή της αεξουαλικής απελευθέρωσης και να αγνοούμε εξίσου σημαντικά ζητήματα. Θα χάσουμε την επαφή με την πραγματικότητα.

Η πραγματική απελευθέρωση και η λύτρωση δλων των ανθρώπων από την πανούκλα των θεσμών -επομένως και η απελευθέρωση των ζώων- μπορεί να έρθει μόνο μέσα από ανθρώπινες, αυθόρυητες συλλογικές πρακτικές.

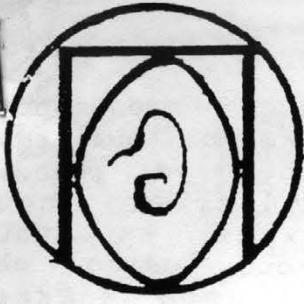
Βέβαια, φυσικά και είναι απαραίτητη η σωστή σεξουαλική εκπαίδευση, η ανάπτυξη μιας άλλης αντίληψης γύρω από τις ανθρώπινες -άρα και τις ερωτικές σχέσεις ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες και ανάμεσα στους ομοφυλόφιλους και τους ετεροφυλόφιλους ανθρώπους. —

→ Βεβαίως ήταν
μια σωστή κίνηση η χάρη που
δόθηκε στο Χρήστο Ρούσσο, όμως ο
κ. Καραμανλής μάλλον άλλες
σκοπιμότητες έχει παρά αθρωπι-
στικές. Ομως, ως τελικό
συμπέρασμα μπορούμε να πούμε, ότι
δε θα πρέπει να περιοριζόμαστε σε
συμβατούς τρόπους δράσης, να μη
δρούμε ξεκομμένα απ' το σύνολο.

Δ.Κ.

*** Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν
τη γνώμη του συγγραφέα τους. Η
σύνταξη δεν ασκεί λογοκρισία στο
περιεχόμενο, όταν αυτό δεν
προκαλεί ποινικά ζητήματα.
Οι απόψεις των αναγνωστών είναι
ευπρόσδεκτες.

ΠΟΕΛ

ΙΟΥΛΗΣ 1990

Φ
Υ
Λ
Λ
Α
Δ
Ι
Ο

Ο
Μ
Α
Δ
Α
Σ

Π
Ρ
Ω
Τ
Ο
Β
Ο
Υ
Λ
Ι
Α
Σ

!! Άγαπητοι φίλοι και φίλες

Επιδιώκοντας ουσιαστική επικοινωνία με το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον αποφασίσαμε την εκδοση αυτου του φυλλαδίου σε τακτα χρονικα διασπηματα. Κατα την γνωμη μας επιβεβλημένη ενεργεια, γιατι θελουμε να μην ειμαστε απλα θιασωτες, αλλα δημιουργοι στην γεματη συμπληγαδες κοινωνια μας. Αν και γνωριζουμε τις δυσκολιες αυτης της προσπαθειας μας, αγωνιζομαστε για την εσωτερικη απελευθερωση της ομοφυλοφιλης επιθυμιας ζητωντας και την δικη σας υποστηριξη.

- ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ 1992 ΚΑΙ
- ΣΤΟ 2000
- ΜΕ ΤΑ ΔΕΚΑΝΙΚΙΑ ΤΟΥ
- ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

- Τι θα γίνει με την ανταγωνιστικότητα και την ποιότητα της βιο-μηχανίας μας, του τρα-πεζιτικού και πιστωτι-κού συστήματος και με το σύστημα παροχής υπηρεσιών; Αυτό το διερωτούνται σίσι. Ελάχιστοι ομως είναι αυτοι που διερωτούνται σε παράγουμε κοινωνικη ιδεολογία και ποιά είναι αυτη η ιδεολογία που αναπαράγουμε. Εμεις διαβάσαμε στον τύπο ("Βήμα", 4.3.90) σχετικά με τη μέθοδο ανάπτυξης της συζήτη-σης από την Ελληνική Εταιρία Οικογενειακού Προγραμματισμού και σχετικά με τις απόψεις νέων πανεπιστη-μιακών στελεχών δύον αφορά τη δημιουργία του ερωτικού προσανα-τολισμού (ομο- και ετεροφυλόφιλου) και φρίξαμε: ούτε αντιπα-ράθεση θέσεων, ούτε επιστημονική μέθοδος, ούτε γνώση. Μόνον ιδε-ολογήματα του μεσοπο-λέμου και "επιστημονι-

- κές διαπιστώσεις" που καταρρίπτονται μέσα σε λίγα λεπτά από τον κάθε μή ειδικό.
- * Τι είναι η ομοφυλο-φιλία; Μια μη φυσιολο-γική συμπεριφορά (Λέ-κτωρ Π. Σακκάς, Καπο-διστρ. Πανεπιστημιο Αθηνών).
- * Πώς δημιουργούνται τα ομοφυλόφιλα αισθή-ματα; Λόγω του φόβου των "απειλητικών" ετε-ροφυλόφιλων σχέσεων... (Απορία δικιας μας: και πώς δημιουργούνται τα ετεροφυλόφιλα αισθή-ματα; μήπως από τον φόβο ... των ομοφυ-λόφιλων σχέσεων;)
- * Πώς προλαμβάνεται η "ψυγή" των νέων από την ετεροφυλόφιλία προς τις σεξουαλικές παρεκλίσεις (ομοφυλο-φιλία κλπ); Με την εισαγωγή της σεξουα-λικής αγωγής στα σχο-λεία. (Γιατί, αλήθεια, να προληφθεί; ψυχια-τρικοί, οικονομικοί, θρησκευτικοί ή τι εί-δους λόγοι το επιβά-λουν; και πώς νομιμο-ποιείται ένας ψυχια-τρος να προτείνει τέ-τοιες καταστολές;)
- Επιτέλους, και σ'

αυτό το επίπεδο χρειάζεται κάποια ποιότητα που να συμβαδίζει με τη νέα (εδώ και δεκαετίες) σκέψη στην ΕΟΚ. Η τοποθέτηση απέναντι στην ομοφυλοφιλία και στη σεξουαλικότητα αποτελεί ένα μέτρο: όποιος/α δεν τα καταφέρνει να πληροφορηθεί και να κατανοήσει ζητήματα που τίδη σε άλλες χώρες έχουν ξεφύγει αισιό τα στενά πλαίσια της επιστημονικής κοινότητας και έχουν κατοχειρωθεί επιστημονικά, πώς αυτός/ή θα μπορέσει να τα καταφέρει να προσεγγίσει ποισδιά πολύπλοκα προβλήματα που βάζει η κοινωνία; και πόσο φερέγγυες είναι οι γνωματεύσεις του/της;

Υπάρχει, όμως, και ένα δεύτερο επίπεδο: η πολύπλευρη κατάρρευση στις σοσιαλιστικές χώρες επήλθε όχι μόνο λόγω της οικονομικής στασιμότητας: επήλθε και λόγω της σύγχρονης στασιμότητας στις κοινωνικές αντιλήψεις (δεξ: "Θεσ/νίκη" 15.-1.90, "Βήμα" 11.2.90). Σήμερα, που δύοι, δεξιοί και αριστεροί, κακίζουν εκείνες τις καταστάσεις και χύνουν δάκρια υπέρ της δημοκρατίας, ας κοιτάξουμε, μήπως στο επίπεδο των κοινωνικών αντιλήψεων μοιάζουμε με κείνες τις χώρες και μήπως έτσι επιφυλάσσουμε στην Ελλάδα όμοιες κοίσεις. 'Η μήπως ... θρισκόμαστε ήδη σε κρίση;

Τέλος, ας συγκεκριμενοποιήσουμε, ποιός είναι αυτός ο σκοπός που αγιάζει τα μέσα ψυχολογικής και νομικής βίας ενάντια στις εκατοντάδες χιλιάδες

έλληνες πολίτες που έχουν ομοφυλόφιλα αισθήματα, ποιός είναι αυτός ο σκοπός που πειθαναγκάζει στην ετεροφυλόφιλη πράξη. Άς πούμε όχι στην αποξένωση του σώματος από την ψυχή, όχι στην ερωτική απονέκρωση των συνανθρώπων μας. ας πούμε όχι στη βαροβαρότητα.

Πριν μισό αιώνα μας έκαναν σαπουόνια - τώρα μας κάγουν σαπουνόπερες.

Η είδηση έρχεται από την Αμερική όπου δύο ιδιωτικά κανάλια, προβάλλουν δύο σαπουνόπερες με θέμα την ομοφυλοφιλία. Η μία, από αυτές που ονομάζεται *forbidden passions* (Απαγορευμένα πάθη) υποτίθεται ότι αποτελεί μία πιο ωμή ματιά στη ζωή των ομοφυλόφιλων της Αμερικής κι έχει ήδη ξεσηκώσει αντιδράσεις από διάφορες εκκλησιαστικές οργανώσεις καθώς παρουσιάζει, λέει, άντρες για φιλιούνται μεταξύ τους κι άλλα τέτοια πρόστυχα κι αντιχριστιανικά πράγματα...

Εμείς χαιρετίζουμε τις τηλεοπτικές αυτές σειρές σαν ένα βήμα ώστε η ομοφυλόφιλη έκφραση συγγισθημάτων να προβληθεί και να γίνει έτσι σιγά-σιγά αποδεκτή σαν κάτι το φυσιολογικό από το πλατύ κοινό. Βέβαια, είναι πιθανό ότι κάτι τέτοιο δεγκή ήταν ο στόχος των παραγωγών αυτών των ιδιωτικών καναλιών, οι οποίοι γνωρίζοντας καλά το παιχνίδι της ακροαματικότητας και του

κέρδους, προσφέρουσι το κοινό τους τη ευκαιρία να γίνουν ηδογοβλεψίες που παίρνουν εκ του ασφαλούς μέρος σε κάτι που έχει ταμπελοποιηθεί σαν περιθωριακό κι απαγορευμένο για τους πολλούς. Ετσι, υπάρχει ίσως κίνδυνος η ομοφυλοφιλία να γίνει βορά στην αχόρταγη περιέργεια ενός κοινού που διψά για ο, τι δήποτε ακούγεται πικάντικο κι εξάπτει τη φαντασία του.

Ελπίζουμε, ωστόσο, οι σειρές αυτές να μη στερούνται κοινωνικής κριτικής, γιατί είναι σημαντικό να καταλάβει ο κόσμος ότι ένα ομοφυλόφιλο ζευγάρι έχει περισσότερα προβλήματα έκφρασης κι αποδοχής από ότι ο Ρίτζ με την Καρολάιν.

ΟΜΟΦΟΒΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα κι εγώ όλοι κόπτονται για εκδημοκρατισμό (βλέπε περεστρόικα κι γκλασνόστ) και για προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ο κοινωνικός ρατσισμός εξακλούθει για παραμένει ολοζώντανος χάρη στην ομοφοβία και στην υστερία του AIDS - που δυστυχώς έχουν συνδεθεί μεταξύ τους σε όλες τις χώρες του κόσμου. Ετσι, τα γένα από την Τουρκία (που, αν δεν είχε το Βέτο της Ελλάδας, θα γινόταν σίγουρα το νέο μέλος της κατά τα άλλα δημοκρατικότατης ΕΟΚ) μιλούν για προγραμματισμό της γένεας δίκης του ομοφυλόφιλου δημοσιογράφου Ερέγ που τόλμησε να δώσει πληροφορίες για την ομοφυλοφιλία στο

ΟΗ ΟΠΟΣ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑΝΙΑ

Από την Παρασκευή, 29η Ιούνη ως την Τετάρτη, 4η Ιούλη '90 (όποιος θέλει πιο πολύ ή πιο λίγο) 8α είμαστε σ' εκείνη την αιώνιδιά στο Καλαμποτσι (Χαλκιδική), όπου γίνεται ελεύθερο κάμπιγκ και γυναικισμός. Ελάτε να κάνουμε παρέα και φέρτε μαζί σας: 1ο) σλίπιγκ μπανκ και 2ο) αμπρέλα. Αν θέλετε φέρτε και πραφυλακτικά, αλλά σε καμιά περίπτωση μαγιώ. Πληροφορίες: 211349, μόνο από τις 7μ-9μ.

Yesil Baris, το πρώτο Τουρκικό έγγυο που αναφέρεται στο ομοφυλόφιλο κίνημα στην Τουρκία και στο εξωτερικό.

Στη Σοβιετική Εγνατία, παρ όλα αυτά τα προσδετικά οράματα που έχουν διαφυγιστεί στο Σοβιετικό τύπο κατά τη διάρκεια της μεταρρυθμιστικής περιόδου, η αναθεωρημένη έκδοση του ποιγικού κώδικα αφήγει άθικτο το άρθρο που διώκει τη συγαινετική ομοφυλοφιλική επαφή, κάτι που ίσχυε και στη Ναζιστική Γερμανία πριν από μισό αιώνα.

Στο Μεξικό οι αρχές με το πρόσχημα της εκστρατίας εγάγησαν στην "Ανήθικη συμπεριφορά" κλείγουν πολλά από τα γκαίμπαρ, αυξάνοντας το πρόστιμο που ποέπει να πληρώσεις μόνο και μόνο επειδή είσαι ομοφυλόφιλος σε 40 δολλάρια, εγώ παράλληλα βόμβες εκρήγνυνται στα γραφεία του ομοφυλόφιλου κινήματος στη Γκουανταλαχάρα.

Στην Ινδία, οι γιατροί αργήθηκαν να προβούν σε επέμβαση που θα έσωζε τη ζωή εγός Αφρικανού διπλωμάτη με AIDS, εγώ με τη βοήθεια της αστυνομίας εξαγάγκασαν πολλές πόρνες στο δελχί σε τέστ για το AIDS. Συγχρόνως επαγγελματίες αιμοδότες που είναι

φορείς διώκονται με αφίσες του τύπου (καταζητείται για AIDS).

Στην Ελλάδα πάλι, εκπρόσωπος της εκκλησίας χαρακτηρίζει επαγειλημμένα από την ιηλεόραση σαν "παρά φύσιγ" την επαφή μεταξύ ομοφυλόφιλων, την καταδικάζει σαν αντιχριστιανική και καλεί τους ομοφυλόφιλους σε μετάγονα για να σώσουν την ψυχή τους, εγώ παράλληλα τους κατηγορεί έμμεσα για τη διάδοση της μάστιγας του αιώνα μας, του AIDS.

Κι εμείς αγαπωτώ μαστε: Ποιός θα σώσει τον κόσμο από το δογματισμό των εκπροσώπων του Θεού στη γη; Ποιός θα μας σώσει από την αλαζονία και τη μισαλλοδοξία των εκλεγμένων και μη αντιπροσώπων των λαών; Ποιός θα μας σώσει από τη μάστιγα της ημιμάθειας που καλλιεργεί το έδαφος για ψυχολογική και κάθε είδους εκμετάλευση του ανθρώπου;

TO POZ ΑΣΤΕΡΙ του Dominique Fernandez Εκδόσεις ΕΞΑΝΤΑΣ

Ριγμένος στο διπλό στρόβιλο, της ιστορίας και της καρδιάς του, ο Νταβίγιτ επειχειρεί να γράψει για χάρη του Αλέν μια ολοκληρωμένη διήγηση για τη ζωή του. Θα καταγράψει και για τους δύο τους, τις περιπέτειες

της σχέσεις τους, στεγά συνυφασμένες με τα γεγονότα του '68 που που ανέτρεψαν βαθύτερα από όσο νομίζουμε, τα ήθη. Πρώτα όμως θα μιλήσει για την παιδική του ηλικία για τα γενικά του χρόνια, για μια εποχή τόσο κοντινή και τόσο μακρινή μαζί, ώστε ανάμεσα σε δύο γενιές φαίνεται να έχουν κυλήσει πολλοί αιώνες.

Ο Αλέν, τ'ομορφό-παιδί του Μάη, ο ευαίσπιος καβαλάρης της κόκκινης μοτοσικλέτας, απέρριψε με μια απλή κίνηση την οικογένειά του και την παιδεία του. Τίποτε ανάλογο για τον Νταβίγιτ δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερό του. Εφηβος, αγακάλυψε μέσα στην γυροπότη και την αγωνία δύτι οι προτιμήσεις του τον έσπρωχναν στο περιθώριο τον πρώτο καιρό καθησυχασμένο, από τις επιεικείς συμβουλές εγός φίλου ψυχαναλυτή, έπειτα, κάτω από τοντικές επιρροές, αργούμενο να τον ακολουθούμε σε όλα τα στάδια της απελευθερωτικής πορείας, που περνάει από τα "ροζ αστέρια" που εξοντώνονταν από το Χίτλερ, στις ανοιχτές κοινωνίες του Σαν Φρανσίσκο, από το σιωπηλό κόσμο των καταραμένων στούς εξεγερμένους που απέκτησαν συγείδηση των δικαιωμάτων τους, από τους μισογύνεις

-θύματα των βιβλικών προκαταλήψεων - στους φυσικούς συμμάχους του γυγαίκειου ζητήματος.

— Έγα μπουκέτο γιασεμί στ' αυτή Ντομιγίκ Φεργαντέζ Εκδόσεις AQUARIUS Ο Ζυλιέγ και ο Ρομάν, έπειτα από έξι χρόνα ευτυχίας, αισθάνονται να εξαφανίζεται από τη σχέση τους η αρμονία. Έγα ξαφνικό ταξίδι στη Βόρειο Αφρική θα βοηθήσει τον Ρομάν να κάγει τον απολογισμό του. Ωριμος από μια ζωη, της οποίας έχει από νωρίς πάρει τα πηγία, θα πρέπει να διαλέξει. Η τέχνη της ζωής που τυχαία αγακαλύπτει εκεί κάτω μπορεί να τον βοηθήσει σε αυτό. Όπως το έθιμο να φορούν οι άγδρες έγα μπουκέτο γιασεμί στ' αυτή. Οι υπρόβλεπτες συναντήσεις, λιγότερο ή περισσότερο ευχάριστες όπως αυτή που θα έκει με τον μικρό άχαρο οδηγό κι έπειτα με έναν επιδέξιο κλέφτη που εκμεταλεύεται τις αδυγαμίες του τουρίστα, θα του επιτοεψουν να δει πιό καθαρά. Τελικά θα είναι η έρημος, με τη σπινθιροβόλα ξηρασία της και τους μυστικούς της ψιθύρους, που θα δείξει στον Ρομάν το αντικείμενο της αναζήτησής του.

— **Η δόξα του Παρίσ Ντομιγίκ Φεργαντέζ Εκδόσεις ΑΣΤΡΑΠΗ**

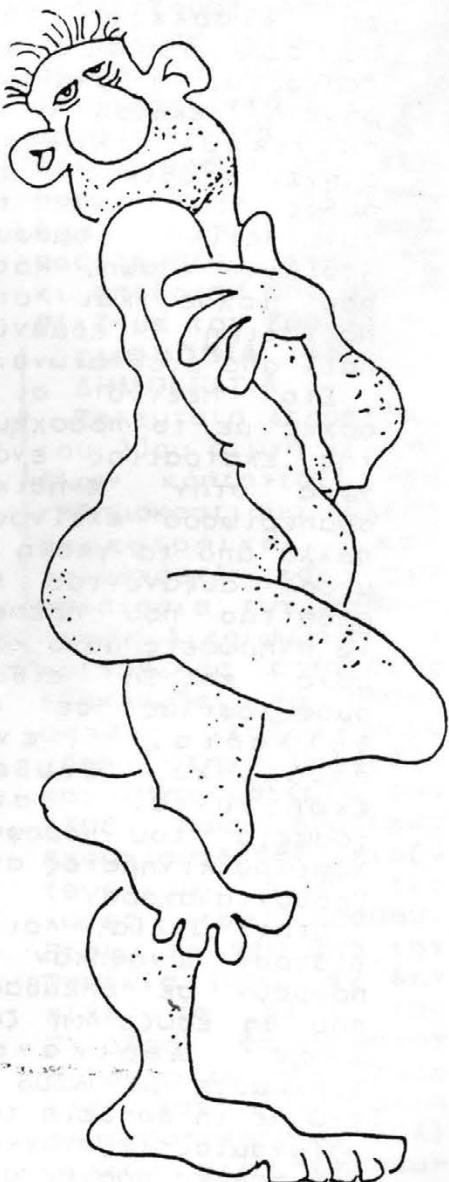
Ο ωριμος, φτασμένος συγγραφέας Μπεργάρ Μορέν και ο γεαρός φοιτητής Μάρκ Λαβέρν ζούγ μια σχεδόν "συζυγική ζωή" σ' ένα ήσυχο αστικό διαμέρισμα του Παρισιού. Θα που... "η τραγωδία ξανακατεβαίνει στη γη". "ΕΙΤΖ" η πανούκλα του 20ου αιώνα. Και μέσα από την τρομακτική συμφοιά που πέφτει πάνω τους ο Μπεργάρ και ο Μάρκ ανακαλύπτουν τη μυθική διάσταση του έρωτά τους.

— **Βγώ ο Πιέρ Πάολο στα χέρια του Αγγέλου Ντομιγίκ Φεργαντέζ Εκδόσεις ΑΣΤΡΑΠΗ Χριστός ή Δαιμόνας**

Άγιος ή Ληστής

Ένας άγθρωπος μόνος εγάντια σ' όλους, ο αιώνια ασυμβίβαστος, ο κατεξοχήν εξεγερμένος. Έγα αγησυχαστικό πλάσμα που βιώνει τραγικά τα πολυάριθμα σκάνδαλα που προκαλεί σχεδόν άθελά του, την σεξουαλική λύσιμορφία τους και της πολιτικές επιλογές του. Πρόκειται για μία σύγχρονη Πιέτα (σχέση - μάγας - γιού) για τεράστια κοινωνική τοιχογραφία μία σειρά από ολοζώγυτανα πορτρέτα προσωπικοτή-

των (από της σελίδες του περγούν ο Τσακανίνι, ο Μοράβια, ο Φελίγι, ο Μπερτολούτσι, ο Μπασάνι, η Κάλλας), μία πραγματεία πάνω στην ομοφυλοφιλία (από την ποώτη αγάπη του Πιέρ Πάολο Παζολίνι για τον αγγλικό Σβεν... ως το μοιραίο "ψωνιστήρι" με τον αγγελοφωνιά του), μία κωμωδία όχι θεία, αλλά διαβολική.

ΕΠΙΧΟΙΝΩΝΗΣΤΕ μαζί μας στη διεύθυνση :
Ο.Π.Ο.Θ.

T. Θ. 10 785

541 10 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΔΠΘ
κάθε Κυριακή, ώρα 13:

6to RADIO KIBRETOΣ

92.5 FM

ΠΕΘΩΣ

Ο.Π.Ο.Θ. Ομάδα Πρωτοβουλιας
Ομοφυλοφίλων Θεσσαλονίκης

ΑΡ. ΦΥΛΛΔΙΟ

- 4 -

150 Δρχ

Γ Ι Δ Τ Ο

Δ Ι Κ Α Ι Ω Μ Α

Σ Τ Η Ν

Ο Μ Ο Φ Υ Λ Ο Φ Ι Λ Ι Α

- * "Ηρεμα κύριε πόλισμαν, δεν είμαι τρομοκράτης
- * Γκαλοπ: τι λένε οι φοιτητές για την ομοσυλοφιλία
- * Άς ξαναδιαβάσουμε τον Παστέρ, ή το AIDS μια μοντέρνα πανούκλα
- * Είναι αινιγματική η διάδοση της Νέας Επιδημίας;
- * Ποίηση
- * Αυτοέκφραση

Gay Bars

Το πάρκο τη νύχτα ερημώνει
από τα δυνατά φώτα.
Δεν έχει νόμιμα να πάει κανείς.
Τα στενά του Βαρδαρίου έγιναν πολυκατοικίες
και τα ισόγεια φωτεινά μαγαζιά.

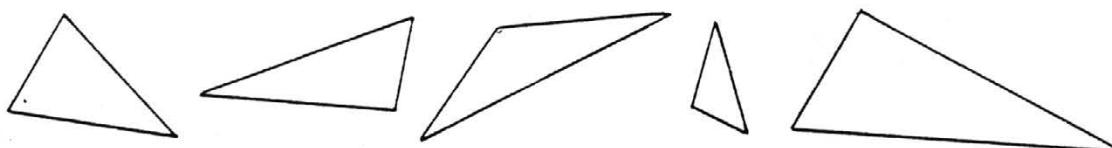

Το εγκαταλειμένο στρατόπεδο, δίπλα στην έκθεση
έγινε parking.

Όλες οι πιάτσες ρυμάχτηκαν
προς χάριν του "πολιτισμού".

Άνοιξαν, σιως, τα Gay Bars.
Εκεί, το κενό είναι ακόμη πιο μεγάλο!

Θωμάς

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Αυτό το μωρό σαν πρωτομίλησε δεν είπε
μπαμπά - μαμά
είπε απλώς
αγαπάει τους άνδρες!

Απελπισμένοι οι γονείς του τη νύχτα
το βάζουν σ' ένα τσιγγάνικο καλάθι
στο μεγάλο τον άφοσαν δρόμο
το τεράστιο πέος της πόλης
από τα κλάματα του μικρού παιδιού συγκινήθηκε.

Έγινε τότε η άσφαλτο ακόμα πιο σκληρή
για λίγο μετά υγρό σκοτάδι
και το καλάθι άρχισε να πλέει.

Νερό που βράζει, χέρια υδάτινα το κράταγαν γερά.
Τη μέρα πλέον, ήταν το παιδί του δρόμου
μέσα σε μια νύχτα έγινε δεκατέσσερα
έτοιμος να χαρεί το χάδι
και το καυτό του άνδρα φιλί.

Πρέπει, λοιπόν, να ξέρουμε καλά,
δταν μέσα στη νύχτα
ένα μωρό κλαίει στο καλάθι του
είναι το δυνατό αγόρι

που ετοιμάζει ο ΔΡΟΜΟΣ...

εμα, κύριε πόλισμαν,
ν είμαι τρομοκράτης...

Ο νεαρός περνάει με γοργό βήμα μέσα από το δημοτικό parking. Ένα αυτοκίνητο, που θα μπορούσε να είναι ταξί, κινείται προς το μέρος του. Γρήγορα καταλαβαίνει, πως δεν είναι η τυχερή του μέρα (ή καλύτερα: η τυχερή του νύχτα). Το περιπολικό, μέχρι τότε καλά καμουφλαρισμένο στο σκοτάδι και στην πληθώρα των αυτοκινήτων, σταματά σε απόσταση αναπνοής.

—“Φίλε, είσαι τακτικός, είσαι “θαυμώνας” στην περιοχή;”
—“Δείξε μας την ταυτότητά σου!”
—“Πού πηγαίνεις τέτοια ώρα;”
—“Πού βρίσκεται το σπίτι σου;”
—“Γιατί περνάς απ’ αυτή την περιοχή;”

Οι ερωτήσεις κλασσικές, όπως επίσης και το δύσπιστο και αποδοκιμαστικό βλέμμα των οργάνων της τάξης που δεν φαίνονται να πειθούνται εύκολα από τις τυπικές για τη περίπτωση απαντήσεις. Και ο “στημένος” διάλογος ολοκληρώνεται με μια δχι και τόσο φιλική προειδοποίηση από πλευράς του αστυνομικού: “Πρόσεξε, γιατί σ’ έχω δεί κι άλλες φορές σ’ αυτή την περιοχή!” Η απάντηση, βέβαια, “πληρωμένη”: “Θα είναι, γιατί με βολεύει αυτός ο δρόμος.”

Ένα παιχνίδι “σικέ” πλέον, που παιζεται χρόνια τώρα σ’ όλα τα δευτερεύοντα με πρωταγωνιστές τους “καλούς” αστυνομικούς και τους “κακούς” ομοφυλόφιλους, με εξελίξεις που κυμαίνονται από την απλή συνομιλία -επαφή περιπολικού με το υποκείμενο δεγκ- μέχρι την προσαγωγή του ομοφυλόφιλου στο αστυνομικό τηήμα για εξακρίβωση στοιχείων σε περίπτωση μη καταδειξης ταυτότητας και με αντικειμενικό στόχο, φυσικά, τον εκφοβισμό. Θεωρητικά, βέβαια, τα δργανα της τάξης ωάχνουν για ναρκωτικά ή για στοιχεία επιβεβαίωσης τρομοκρατικών ενεργειών, ωστόσο σε περιοχή αποδεδειγμένα καθαρή. Έτσι εύκολα ο ομοφυλόφιλος μετατρέπεται σε κοινό εγκληματία που υποβάλλεται σε μια διαδικασία ηθικοκοινωνικού διασυρμού που ξεκινάει με μια φαινομενικά απλή, αλλά ουσιαστικά επώδυνη για τους συνειδητοποιημένους άρνηση της ταυτότητάς

τους και προχωράει σε μια πιο πολύπλοκη φάση ενοχών, είτε για την άρνηση αυτή, είτε για τους μπελάδες που τους προκαλεί η πραγματική τους ταυτότητα, για να εξελιχθεί σ’ ένα συναισθηματικό βραχυκύλωμα που θα εκτονώθει προς όλες τις κατευθύνσεις εναντίων του εαυτού τους, της οικογένειας που δεν πρέπει να μάθει, του κοινωνικού περίγυρου που με χαιρεκακία περιμένει το νέο θύμα του κουτσομπολιού και τελικά εναντίων του “μπαμπούλα” αστυνομικού.

Φυσικά, αυτό δεν πρόκειται να σταματήσει τον ομοφυλόφιλο να έχει ομοφυλόφιλα αισθήματα. Σίγουρα θα διαταράξει τον ψυχισμό του που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στο προσωπικά επιθυμητό και το κοινωνικά αποδεκτό, αλλά η επιθυμία είναι πιο δυνατή από τον προσωρινό συμβιβασμό. Ωστόσο, ποιδίς είναι ο ρόλος της οικογένειας σε στιγμές δοκιμασίας των παιδιών τους; Μήπως έμμεσα ικανοποιούνται για τον έστω και παροδικό σκεπτικισμό που προκαλεί η δύσκολη θέση στην οποία περιέρχονται οι γόνοι τους;

Δεν έχουμε δει ακόμη κανέναν οικογενειάρχη να διαμαρτύρεται γι’ αυτή την άδικη μεταχείριση, ή να ζητάει αποζημίωση για ψυχική οδύνη όλης της οικογένειας του. Ακόμη, ποιά η πραγματική ψυχολογία των ανθρώπων που ασχολούνται με την επιβολή της τάξης; Μήπως είναι αυτή του σαδιστή που αρέσκεται να τρομοκρατεί από έστη ισχύος, εκτός αν νομίζουν, διτι προσφέρουν κοινωνικό έργο φέρνοντας στο φως άτομα που η κοινωνική αποδοκιμασία καταδικάζει στο σκοτάδι του περιθώριου, οπότε το πράγμα αλλάζει. Ωστόσο, η επανάληψη του ίδιου σενάριου ακόμη και με τα ίδια άτομα μας οδηγεί, αν αποκλείουμε την περίπτωση της ανεγκεφαλίας. στην παραδοχή της υπόθεσης της συναισθηματικής αναπτυξίας των οργάνων της πολιτείας, που διασκεδάζουν την πλήξη τους και την επιγνωση της ουσιαστικής αχρηστίας τους παίζοντας με τους “διεστραμένους”. Όσο για το ρόλο της Πολιτείας, αυτός είναι μάλλον γνωστός, αφού Πολιτεία ίσον κόμ-

ιατά και τα κόμματα ταυτίζονται με την ανυπαρξία αυτοδύναμου πολιτικού λόγου, καθώς κάθε τους αποφη πρέπει να μεταφράζεται σε ψήφους για την απόκτηση ισχύος πάνω σε μια κατευθυνόμενη μάζα. Τόσο το καλύτερο, φυσικά, αν η μάζα διακατέχεται από μια συνολική φοβία (βλέπε ομοφυλοφοβία), αφού έτσι ελέγχεται ευκολότερα.

Τέλος, αποτελεί ερώτημα, αν το επίκεντρο της υπόθεσης, οι ομοφυλόφιλοι, αντιλαμβάνονται το τι γίνεται γύρω τους και αντιδρούν με δυναμισμό στις προσπάθειες εκφοβισμού τους. Μάλλον, όμως, φαίνεται να ενστερνίζονται την εικόνα του διεστραμμένου περιθωριακού που παλεύουν να τους επιβάλλουν οι υπόλοιποι, αν κρίνουμε από την έλλειψη οποιασδήποτε καταγγελίας, είτε ατομικής, είτε μέσα από κάποια οργάνωση.

• • • • • • • • • • • • • • • •

Οι φωτογραφίες με αστερίσκο (*) είναι του Βαγγελη Διαμαντή.

ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ Α.Π.Θ. ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ, ΑΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ (*)

των

Κώστα Σπυρίδη, Θεόφιλου Σωτηριάδη
και Βασιλικής Ταλέα

A. Το ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΟΜΟΦΙΛΟΦΙΛΟΥ/ΗΣ

Η ομοφυλοφιλία είναι:

+ Ανήθικη και αξιοκατάκριτη συμπεριφορά:

- Συμφωνούν: 19.4%, διαφωνούν: 70.7 %

+ Επικίνδυνη για την δημόσια υγεία (αφροδίσια νοσήματα, AIDS):

- Σ: 46 %, Δ: 41.3 %

+ Κοινωνικά επικίνδυνη (εγκλήματα, διαστροφές)

- Σ: 18 %, Δ: 59.3 %

+ Φυσιολογική ανθρώπινη συμπεριφορά:

- Σ: 62.7 %, Δ: 19.3 %

+ Κοινωνικά αδιάφορη:

- Δ: 63.3 %, Σ: 16.7 %

+ Δε δε μεταχειρίζομουνα έναν/μια ομοφυλόφιλο/η διαφορετικά από ένα άλλο άτομο:

- Σ: 81.4 %, Δ: 12.6 %

+ Αποκλείω οποιαδήποτε σχέση μ' έναν/μια ομοφυλόφιλο/η:

- Δ: 80 %, Σ: 12 %

+ Το AIDS είναι φυσική τιμωρία για την ομοφυλοφιλία:

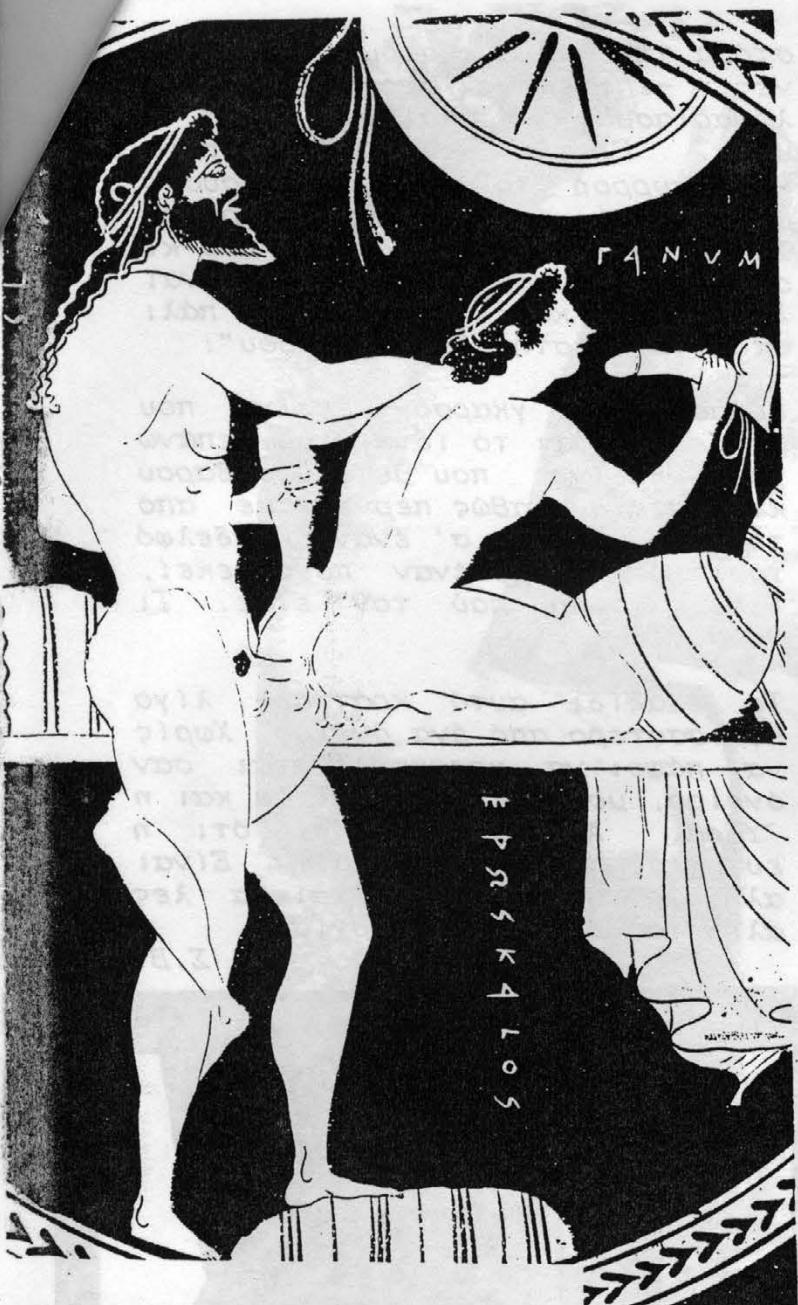
- Δ: 77.3 %, Σ: 14.6 %

+ Τα ομοφυλόφιλα άτομα είναι υπεύθυνα σε μεγαλύτερο βαθμό για την εμφάνιση του AIDS από τις υπόλοιπες ομάδες υψηλού κινδύνου:

- Σ: 53.3 %, Δ: 33 %

+ Οι εξετάσεις του AIDS πρέπει να είναι υποχρεωτικές για όλους τους ομοφυλόφιλους:

- Σ: 66.7 %, Δ: 23.3 %

ΑΙΡΕΤΙΚΑ

"Ανώμαλος, πούστης, πουστάρα, παλιόπουσταρα, τρύπιος, αδελφή, τοιούτος": επίθετα που προσάπτει το υγιές κοινωνικό σύνολο στους αιρετικούς ομοφυλόφιλους, επίθετα άλλοτε σεξιστικά, άλλοτε υποθετικά και μη ευσταθή. Στη μεγάλη αυτή επαρχία που είναι η Ελλάδα η επιμέρφωση και η ενημέρωση του πολίτη πάνω σε κοινωνικά θέματα είναι αποδεδειγμένα ανεπαρκής. Η οποθ σαν η μοναδική ομοφυλόφιλη ομάδα στον βορειοελλαδιτικό χώρο κάλεσε κατά καιρούς στο παρελθόν διάφορες προσωπικότητες της πόλης, έτσι ώστε να αρχίσει ένας διάλογος.

Ας θυμηθούμε εμείς ποιοί μας τιμήσανε δείχνοντας μ' αυτόν τον τρόπο την κατανόηση τους απεναντί στα προβλήματα μας, αλλά και την προοδευτικότητα τους σαν ατομα.

Ας θυμηθούμε επίσης κι εκείνους που μας γύρισαν την πλάτη δείχνοντάς μας πώς το άσπρο σεντόνι της υποκρισίας κρατεί καλά. Παρ' όλα τα μεγάλα λόγια περί νέων ιδεών, σπως είπε και η κ. Ντόρα Μπακογιάννη "η Δημοκρατία για δλους είναι το δύσκολο". Συμφωνώ, διμώς θα πρέπει να γίνει και κάτι για να διευκολύνουν τα πράγματα.

"Όμως στην περίπτωση μας δεν γίνεται τίποτα. Αυτή είναι η Δημοκρατία στην Ελλάδα εν έτη 1991. Στην ενιαία υποιθέμενη Ευρωπαϊκή χώρα, άραγε, το "πολυπόθητο" 1992, η Ελλάδα τι θα κάνει; Όταν άλλες χώρες της κοινότητας έχουν δώσει δικαιωματικά, νόμιμα δικαιώματα στους ομοφυλόφιλους/ες π.χ. γάμος μεταξύ δύο ατόμων του ίδιου φύλου ή τη κηδεμονία κάποιου παιδιού κ.α. Άληθεια, πόσοι είναι εκείνοι οι αρχοντες του τόπου που δήλωσαν, έστω σαν αύθρωποι, την συμπαθεια τους απέναντι στους ομοφυλόφιλους; Αραγε υπάρχουν τέτοιοι αρχοντες και αν υπάρχουν τι κάνουν...;"

Σ.Β.

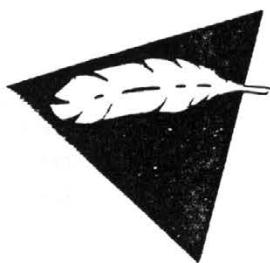
Ένας μικρός εφηβικός έρωτας

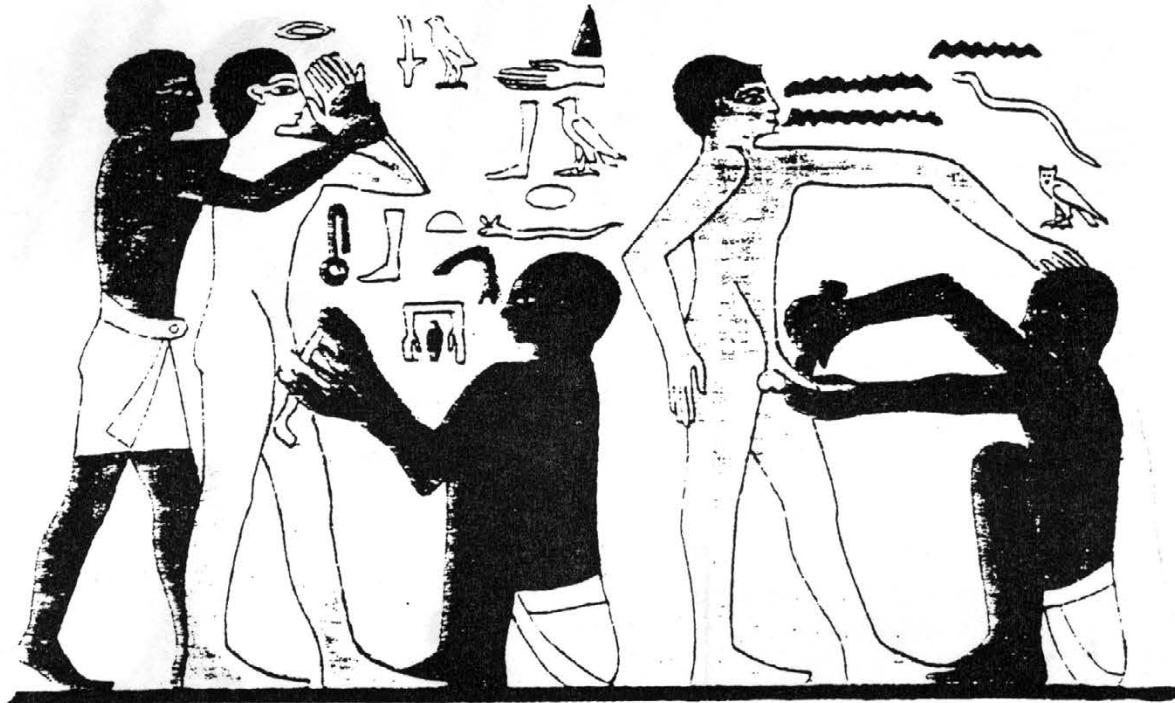
"Ημουνα στη Γ' Γυμνασίου. Τότε είμασταν σε χωριστά σχολεία τ' αγόρια από τα κορίτσια. Ήταν άνοιξη του 1973. Μια μέρα, σε κάποιο διάλειμμα, έπεσε το μάτι μου, εντελώς τυχαία, σ' ένα αγόρι. Δεν το είχα προσέξει, αν και, φαντάζομαι, θα το έβλεπα σε πολλά διαλείμματα των μαθημάτων. Ήμουν ακόμη απονήρευτος. Άρχισα να το παρατηρώ, περίπου ασυνείδητα. Το έβλεπα να τρέχει, να γελάει, στο προαύλιο του σχολείου. Το σχολείο ήταν το Ε' εξατάξιο Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών και βρισκόταν στην οδό Αραχώβης, πολύ κοντά στη πλατεία Εξαρχείων. Κάτι σα μαγνήτης με τραβήξε, ώστε να παρακολουθώ αυτό το αγόρι, όχι μόνον στα διαλείμματα, αλλά και εκτός σχολείου. Δεν καταλάβαινα γιατί, δεν ήξερα γιατί, ο σκοπός ήταν απροσδιόριστος, διμώς ήθελα να μάθω δύσο γίνεται περισσότερα γι' αυτό το αγόρι. Το έβρισκα πολύ διμορφο, πολύ χαριτωμένο, πολύ εκλεπτισμένο..."

Λ. Νικολαΐδης
Μάρτιος 1991, Αθήνα

Η οποθ διοργάνωσε την 'Άνοιξη που μας πέρασε μια ανοικτή συζήτηση με θέμα "Η ομοφυλοφιλία στην κοινωνία". Εισηγητές ήταν καθηγητές του Πανεπιστημίου και προσωπικότητες της πόλης μας. Η μεγάλη επιτυχία της εκδήλωσης μας ανάγκασε ηθικά να εκδόσουμε τα πρακτικά της εκδήλωσης αυτής. Ελπίζουμε, ότι τα απομαγνητωμένα πρακτικά θα εκδοθούν μέχρι το τέλος του έτους. Όποιος/α επιθυμεί να συμπράξει στην επιμέλεια της έκδοσης, ας ερθει σε επαφή μαζί μας. Τον/την ευχαριστούμε εκ των προτέρων πολύ-πολύ.

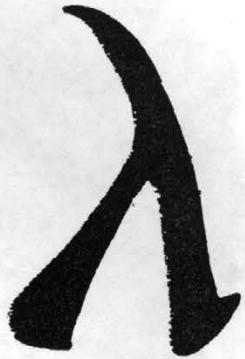

Οταν ακούν για μένα
 πάει το μυαλό τους
 στα πάρκα τα νυχτερινά
 σε βρώμικα αποχωρητήρια
 σε πληρωμένες πδονές.
 Δεν ξέρουν οι φτωχοί!
 Δεν ξέρουν τις νύχτες της βροχής
 Δεν ξέρουν τις νύχτες μου,
 την ψυχεδέλεια των συνειρμών μου
 όπου παρέδωσα τις νεανικές μου εκτονώσεις,
 τη φρίκη της σχοινοβασίας
 πάνω στων άλλων τα σχοινιά.
 Τα μοναχικά μου δωμάτια
 κατάμεστα από θεατές
 και ταξιθέτριες
 που δεν ξέρουν καλά τη δουλειά τους.
 Ένα σώμα ακινητοποιημένο αβολα
 σα φόνος αστυνομικού ενδιαφέροντος
 μάτια ανοιχτά κι ακίνητα
 Συντονισμός παλμών
 συσωρεύσεις,
 κόμισοι αισθήσεων τα κύτταρα.

Οδυσσεας

Κάθε Κυριακή η οποθ
στήνει τα δικά της παιδιά
στο
Ράδιο Κιβωτός ...

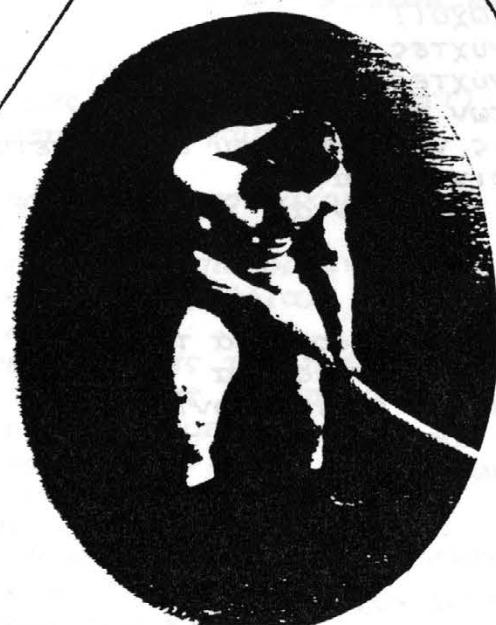
ακούστε μας: 92.5 FM (Κυριακή, 11 το πρωί ως 1 το μεσημέρι)
τηλεφωνήστε μας: 212 357 (ώρες εκπουμπής)

Οι συναντήσεις της Ομάδας
γίνονται κάθε Σάββατο
το απόγευμα στις 7.00

Φίλες και φίλοι,
αν θέλετε να γνωριστούμε
καλύτερα, επικοινωνήστε
μαζί μας.

Ευχαριστούμε τους φίλους και τα
μέλη της Ομάδας που βοήθησαν
στην έκδοση του 4ου τεύχους
(αισίως)!

Δεκτή κάθε προσφορά
για ακόμη καλύτερους
"ΠΟΘΟΥΣ" ...

Μέλος της Ομάδας παλεύοντας με τα ραδιοκύματα στη "Κιβωτό"

ΠΛΟΑΣ

Ο.Π.Ο.Θ. - ΑΡΧΕΛΑΟΣ

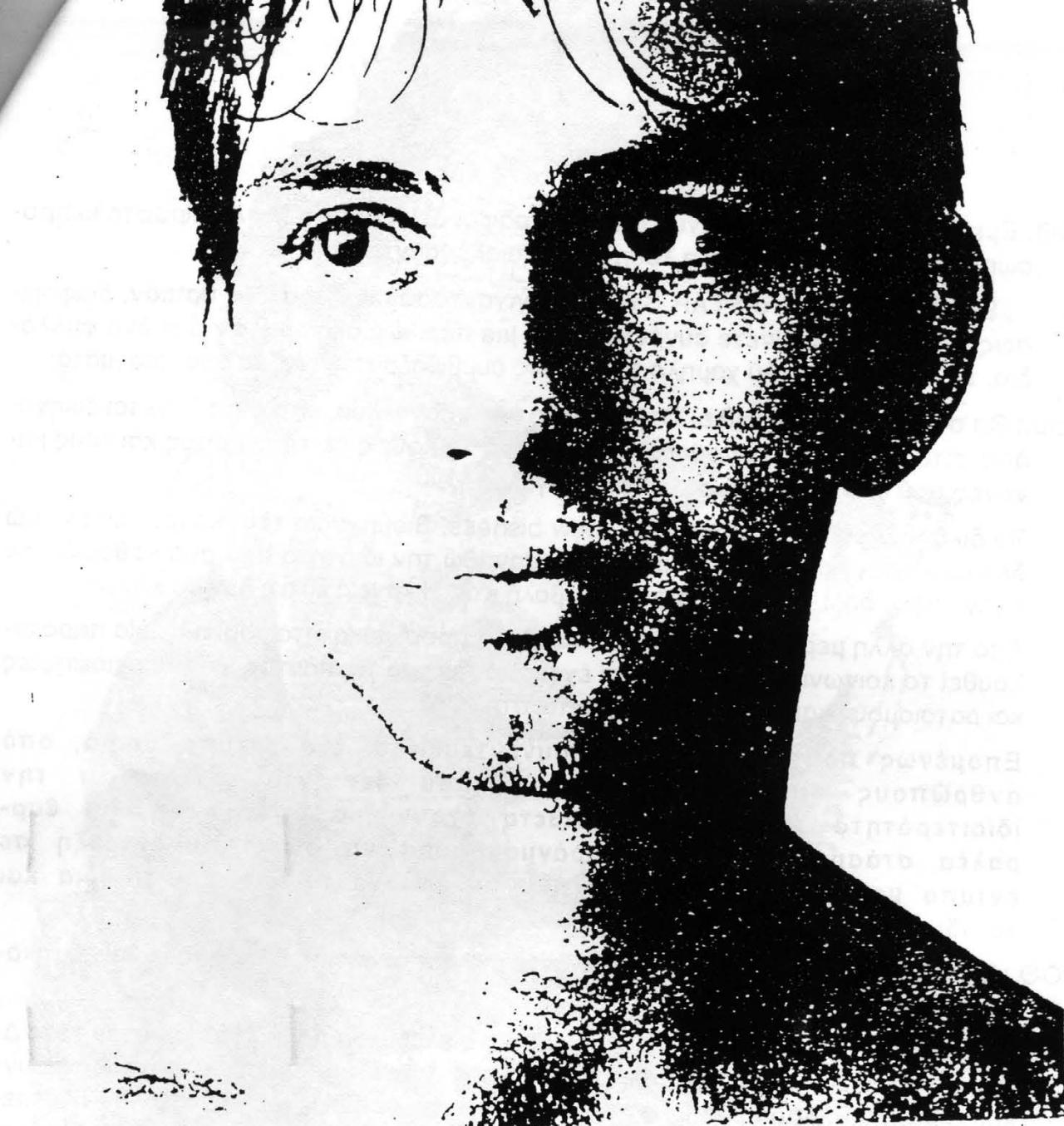

για το
δικαιωμα
στην
ομοφυλοφιλία

θέλουν να παντρευτούν!
γιατί να μην μπορούν;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γιατί ΑΡΧΕΛΑΟΣ και δχι Ο.Π.Ο.Θ. ;
Ο Χάρος Κατσιμίχας μιλάει στον Πόθο
Κυριακή Βράδυ στην Καλαχάρη
Αυνανισμός με προφυλακτικό
Ποίηση
Ψηλά τα πόδια!

Στο Δημήτρη

Η εικόνα σου μπαίνει στο μυαλό μου
σαν καθαρό γυαλί
Τα μάτια σου, Τα μάτια σου!
οι αιχμηρές του άκρες.
Καθένα τους μια νυχτιά
ζεστή αυγουστιάτικη
που μέσα τους στραφταλίζει
το ίδιο ολόγιομο φεγγάρι-
Το ευγενικό σου κοίταγμα!
Οδυσσέας 17.6.'89

Συνέντευξη με τον Χάρη Κατσιμίχα

ΟΠΟΘ.: Εμείς ούτε καν ερασιτέχνες δημοσιογράφοι δεν είμαστε. Απλά είμαστε εκπρόσωποι αυτής της ομάδας. Τα λάθη μας δικαιολογούνται.

. Ενώ βρίσκεστε στο STAR SYSTEM (γιγαντοαφίσες, σμόκινκ, παπιόν, διαφημίσεις), δέχεστε και δίνετε συνέντευξη σε μια περιθωριακή ομάδα και σ' ένα φυλλάδιο, το ΠΟΘΟ, με πολύ χαμηλό τιράζ. Πως συμβιβάζονται αυτά τα δύο πράγματα;

Κατσιμ.: Θα σου πω αμέσως, φίλε. Όταν κάνεις ένα επάγγελμα, είτε αυτό λέγεται δικηγόρος, είτε γιατρός, είτε μουσικός, πρέπει να το κάνεις με τους όρους και τους κανόνες που σου καθορίζει αυτό το επάγγελμα.

Το δικό μου επάγγελμα λέγεται show business. Βιομηχανία του δίσκου. Όταν εγώ δηλώνω επαγγελματίας, δε μπορώ να αρνηθώ την ιδιότητα που σου καθορίζει το επάγγελμα, δηλ. την αφίσσα, την προβολή κτλ. Ή κάνεις κάτιή δεν το κάνεις.

Από την άλλη μεριά, δεν παύει να υπάρχει η προσωπικότητά μου, η οποία παρακολουθεί το κοινωνικό γίγνεσθαι και έχει απόψεις για τις παντός είδους μειοψηφίες και ρατσισμούς και αδικίες, που γίνονται στη ζωή.

Επομένως προτιμώ να δώσω συνέντευξη σ' ένα έντυπο μικρό, από ανθρώπους συνειδητοποιημένους, που δεν ντρέπονται για την ιδιαιτερότητά τους, αλλά αντίθετα έχουν μια υπερήφανη και θαρραλέα στάση γι' αυτό το πράγμα, παρά να δώσω συνέντευξη σε έντυπο μαζικής κυκλοφορίας, που με ρωτάνε τα ίδια και τα ίδια.

ΟΠΟΘ.: Έχετε δουλέψει στο εξωτερικό. Κάντε μια σύγκριση της Ελλάδας με τις Δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Κατσιμ.: Έζησα τα τελευταία 10 χρόνια, σε μια πολύ ελεύθερη πόλη, που λεγόταν τότε Δ. Βερολίνο. Εκεί γνώρισα ένα άλλο είδος ζωής, που μ' επηρέασε. Κάνοντας τη σύγκριση με την Ελλάδα βλέπω ότι είμαστε πάρα πολύ πίσω, τουλάχιστον δυό δεκαετίες, σε σχέση με τις προηγούμενες χώρες. εκεί τα πράγματα, έχουν ξεφύγει πάρα πολύ από τα δικά μας δεδομένα.

ΟΠΟΘ.: Τι θα συμβουλεύατε τους νέους Έλληνες καλλιτέχνες.

Κατσιμ.: Θα τους συμβούλευα, αν θέλουν να πάρουν κάποτες προχωρημένες εμπειρίες, να φύγουν από την Ελλάδα για μερικά χρόνια, με σκοπό όμως να ξαναγυρίσουν και να δείξουν στους άλλους τα βιώματα που πήραν από προηγμένες καταστάσεις.

Θα τους συμβούλευα να είναι υπομονετικοί, να μη βιάζονται να κάνουν καριέρα και να βγάζουν χρήματα. Κυρίως να κάνουν μια ενδοσκόπιση και να προχωρούν με βάση της κριτικής, όχι τόσο πολύ απέναντι στους άλλους, όσο απέναντι στον ευατό τους.

ΟΠΟΘ.: Από τι έχει περισσότερο ανάγκη, ένας καλλιτέχνης;

Κατσιμ.: Από ψυχική ισορροπία. Η δουλειά μας σε αποδομεί πολλές φορές ψυχικά. Μετά από την παράσταση δεν είσαι μόνο κουρασμένος σωματικά αλλά και ψυχικά, στη προσπάθεια σου να'ρθείς σ' επικοινωνία με τον κόσμο.

ΟΓΙΟΘ.: Τι σημαίνει δύσκολο κοινό; Σαν κι αυτό πού' χει η Θεσ/νίκη.

Κατσιμ.: Ωραία ερώτηση. Δύσκολο κοινό είναι αυτό που δεν καταπίνει αμάσητα ό,τι του προσφέρεις. Σε περνά μέσα από μια κριτική διαδικασία. Το κοινό της Θεού/νίκης δεν είναι δύσκολο, αλλά δε μπορείς να το κοροϊδέψεις. Στην Αθήνα καταπίνουν αμάσητα, αυτά που τους δίνεις.

ΟΠΟΘ.: Για το τραγούδι "Μη γυρίσεις", γιατί πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε video clip, εμφανίζονται τραβεστί. Τι σημαίνει γενικά το τραγούδι;

Κατσιμ.: Είναι ένα τραγούδι "αντικλαψούρας". Όταν ένας θέλει να φύγει, αν τον αγαπάς, πρέπει να τον αφήσεις να φύγει, και να μη του λές: σε παρακαλώ, γύρνα, σε χρειάζομαι κ.τ.λ.

Όσο για τα τραβεστί, αποφασίσαμε να μη βάλουμε τα κλασσικά πρότυπα. Ο ωραίος και η γκόμενα. Υπάρχουν και άλλες μορφές έρωτα.

Δε νομίζω ότι ο έρωτας δύο αντρών ή δύο γυναικών, διαφέρει σε τίποτα από δύο ετεροφυλόφιλων. Γι' αυτό και αποφασίσαμε να βάλουμε άντρες μέσα στο video clip. Θέλαμε να κοροϊδέψουμε την υποκρισία της κοινωνίας.

ΟΠΟΘ.: Τι σε τρομάζει και τι σ' ευχαριστεί στην Ελληνική πραγματικότητα;

Καστσιμ.: Με τρομάζει η υποκρισία και ο συντροπισμός της Ελληνικής κοινωνίας. Είμαστε πολύ πιο υποκριτές από τους Ευρωπαίους. Με ενθουσιάζει όμως η ξαφνική καλωσύνη, που μπορεί να σου δείξει ο Έλληνας. Εκεί που είναι αγριεμένος αλλάζει και γίνεται πολύ άνθρωπος.

ΟΠΟΘ.: Τι σημαίνει για σας το να είναι κάτι προοδευτικό ή συντροητικό;

Κατσιμ.: Προοδευτικό είναι αυτό που κυττάει τη ζωή πίσω από τις υποκριτικές της φιγούρες. Αυτό που υπερβαίνει την καθημερινότητα. Αυτό που βλέπει στο αύριο.

ΟΠΟΘ.: Ποιό συγκρότημα χαράχτηκε στη μνήμη σας;

Κατσιμ.: Οι "Queen" στο Βερολίνο. Με συγκλόνισαν γιατί είχαν την προοπτική του αύριου. Φαινόντουσαν πως θα γίνουν αστέρια από τότε. Πριν 20 χρόνια.

ΟΠΟΘ.: Θα συμμετείχατε σε μια ομοφυλόφιλη εκδήλωση;. Αν σας καλούσε η ΟΠΟΘ θα ερχόσασταν;

Κατσιμ.: Δε θα είχαμε κανένα πρόβλημα να το κάνουμε. Αυτό αποδεικνύεται και από τη συνέντευξη που κάνουμε. Αν υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις που συντελούν σε μια καλή συναυλία, θα δεχόμασταν.

ΟΠΟΘ.: Ευχαριστούμε πολύ.

Κατσιμ.: Παιδιά, να μη κολώνετε με τίποτα!

"Κυριακή βράδυ στην Καλαχάρη"

Ήταν Κυριακή βράδυ. Δεν είχα τίποτα το ιδιαίτερο να κάνω. "Δεν πάω για μια περιπετειούλα στην Καλαχάρη" σκέφτηκα και πήγα.

Εδώ και 5 περίπου χρόνια, η ίδια κατάσταση. Κάτι απελπισμένες αδερφές κάτι ξεχασμένοι γέροι.

Στο μισοσκόταδο, διέκρινα ένα Datsun, μ' έναν παιδαρο μέσα. Τον πλησιάζω. Ζητώ τσιγάρο και το ρωτώ αν θέλει να πάμε στην γκαρσονιέρα μου. Δέχτηκε μετά χαράς.

Είχα να δω τέτοιο παλικάρι, από τότε που απολύθηκα από το στρατό. Είχε μεγάλα, μακριά και χονδρά δάκτυλα, γυμνασμένα χέρια, ψημένα από τη δουλειά. Κάπνιζε νευρικά. Ήταν 30 χρονών.

Φτάσαμε. Ξαπλώσαμε δίπλα στη θερμάστρα. Το σώμα του γυμνό, ήταν ακόμα καλύτερο, απ' ότι το φανταζόμουν. Αθλητικό μυώδες κορμί, γεροδεμένο. Όταν αρχίσαμε τα φιλιά στο λαιμό μου λέει:

- Μη μου κάνεις κανένα σημάδι, είμαι φρεσκοαρραβωνιασμένος

- Και δε σ' αρέσει η αρραβωνιάρα σου κι έρχεσαι μαζί μου; Ρώτησα γρήγορα, μη χάνοντας την ευκαιρία.

- Καλή είναι, αλλά και τ' αγόρια είναι ωραίο πράγμα, τα γουστάρω πολύ.

- Σου αρέσουν περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες;

- Κοίταξε να δείς, η γυναίκα είναι γυναίκα. Στα Κουφάλια που μένω, δε μπορείς να μην παντρευτείς. Παντρεύεσαι και γλυτώνεις από πολλά. Μα το κρυφό και το παράνομο είναι πιο νόστιμο. Κατάλαβες; Μη με πρίζεις όμως τώρα με κουβέντες. Για να τη βρούμε ήρθαμε εδώ αγοράκι μου. Πολύ πρωτάρης μου φαίνεσαι.

- Νά 'σαι σίγουρος, ψιθύρισα, κι αφέθηκα στην αγκαλιά του.

"Αυνανισμός με προφυλακτικό"

Είδαν αρκετά τα μάτια μου. Το σημερινό όμως, ήταν απ' τα απίστευτα.

Μέσα στις πικροδάφνες, στο πάρκο των δικαστηρίων, στο Βαρδάρι, διέκρινα ένα παιδί. Το πλησίασα. Ήθελε να αυνανιστούμε. Δέχτηκα μετά χαράς.

Μού' δωσε, αμέσως ένα τετράγωνο χαρτάκι. Μέσα στο σκοτάδι το πέρασα για ζαχαρωτό. Μετά λύπης μου, διαπίστωσα ότι ήταν προφυλακτικό.

Μου το φόρεσε. Έβαλε κι αυτός ένα κι αρχίσαμε. Ήταν μια τραυματική εμπειρία.

Ακόμα και η μαλακία με καπότα! Αν είναι δυνατόν. Γιατί να ζω σε τόσο πλαστική εποχή, Θεέ μου!

Θωμάς

Ψηλά τα πόδια!

Γιατί κουράστηκα να έχω ψηλά τα χέρια.

Εδώ ολόκληρη Κανέλη και δεν άντεξε. Πήρε σβάρνα τα τηλεοπτικά κανάλια μαζί με τις πολυθρόνες της, και ω! τι θαύμα κατέληξε στην ΕΤ1. Μια φίλη ήρθε απόψε απ' τα παλιά.

Ψηλά τα πόδια! Σε ένα δικό μας άνθρωπο, τον κύριο Ντίνο Χριστιανόπουλο, ο οποίος αν και μερικές φορές απαράδεκτος, δίνει παραδεκτά το στίγμα του. Εμείς, δηλαδή ο "Πόθος" τον ευχαριστούμε.

Ψηλά τα πόδια! Στο εθνικό μανουλοχούφταλο, την Αλίκη Βουγιουκλάκη, η οποία αναθεώρησε τις απόψεις της περί ομοφυλόφιλων, και δηλώνει τώρα πως βρίσκει σ' αυτούς χαρίσματα, όπως το καυστικό χιούμορ.... Όποιος καεί φυσά και το γιαούρτι.

Ψηλά τα πόδια! Στην Μαίρη Χρονοπούλου και στην Μπέτυ Μίντλερ, οι οποίες χρωστάνε την καριέρα τους, στη βοήθεια των ομοφυλόφιλων. Είδατε δηλώσεις! μπράβο στα κορίτσια.

Ψηλά τα πόδια! Να 'κάνανε και τίποτα. Στους αγενείς, είρωνες, σνόμπ πορτιέριδες του "LOFT" "TITANIA" "ANATOLIA". Ο πορτιέρης του "ANATOLIA" με ρώτησε: "είστε απόφοιτος του κολλεγίου, δηλ. του "Ανατόλια" και 'γω του απαντώ: "όχι, της βιοκαρπέξ". Άσε τη φράση κλισέ: "έχετε κλείσει τραπέζι;" Μήπως θα' ταν καλύτερα να ρωτάνε: "μήπως κλείσατε σκαμπό;".

Ψηλά τα πόδια! Σε κάτι "ηθικούς" κύριους η οποίοι οργανώνουνε επιχειρήσεις αρετής σε στέκια ομοφυλόφιλων. Όλα τα άλλα τα λύσανε, αυτό έμεινε. Δημοκρατία για όλους μ' αρέσει αυτό.

Ψηλά τα πόδια! Σ' αυτούς που συχνάζουν στα στέκια αυτά. Μια αιτία για να οργανωθούνε είναι και η καταστολή που αντιμετωπίζουνε από τα όργανα της τάξης. Εκτός αν θέλουνε και μπορούνε να το λύσουνε μόνοι τους το πρόβλημά τους.

Ψηλά τα πόδια! Στο Γιώργο Μαρίνο, ο οποίος δηλώνει για επαγγελματικούς μάλλον λόγους, πως λατρεύει τη Θεσσαλονίκη, φτάνει πιά!. Ντροπή! μήπως θα πρέπει να γίνουμε πιο αυστηροί; Όλοι οι καλλιτέχνες το 'μαθαν και το πιπιλάνε αυτό το σλόγκαν, γιατί σλόγκαν έγεινε. Πάντως για να αναφερθώ και στην εδώ παρουσία του φίλου Γιώργου, που γεμίζει από μόνος τους ένα τεράστιο χώρο δίχως να έχει κάνει δισκογραφιές επιτυχίες. Αυτό και μόνο λέει πολλά.

Ψηλά τα πόδια!

Σε εκείνο το γκαίμ μπάρ, "ΤΑΜΠΟΥ" που το βράδυ, του τελευταίου Σαββατοκύριακου της Αποκριάς ήτανε εντελώς έξω από το κλίμα. Κάτι κάναμε εγώ, ο Μίμης, ο Αχιλλέας, και ο Θανάσης. Κορίτσια, του χρόνου καλύτερα!

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΡΒΕΡΗΣ

"όρκος" ή "ο ψεύτικος όρκος"

φορά που πάω για ψωνιστήρι

μράξενες τύψεις με βασανίζουν.

Ορκίζομαι να μην ξαναπατήσω
στους σκοτεινούς κι επικύνδυνους χώρους,
που όλο βλέπεις απελπισμένες αδερφές
και ξεχασμένους γέρους.

Μα όταν έρχεται το βράδυ
αμέσως ξεχνώ τον όρκο μου.

Σαν τρελός γυρνώ μόνος μου στα στενά
και ψάχνω με λύσσα σύντροφο.

Κουρασμένος από το ψάξιμο
γυρίζω σπίτι
παίρνω πάλι τον ίδιο όρκο
αν και ξέρω καλά, πως θα τον παραβώ ξανά.

Θωμάς, 2 Απριλίου '92

Θεσ/νίκη.

ΧΑΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟ

Απ' αυτά που βλέπω κι 'ακούω κάθε μέρα έγινα φυτό.
Αλλά:

-και εκπομπές κάνω στο Ράδιο Κιβωτός.

-και βοηθώ στην έκδοση του Πόδου.

-και τρέχω για το δυνάμωμα της Ομάδας.

ΚΑΙ ΣΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ! ΕΛΑ !

Γιατί "Αρχέλαος" και όχι Ο.Π.Ο.Θ;

Πέρασαν ήδη τρία χρόνια από τότε (Νοέμβριος 1988) που δημιουργήθηκε η "Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης" και τώρα σε μια τελευταία συνάντησή μας, τα παιδιά που έχουμε απομείνει αναρωτηθήκαμε, αλήθεια, τι προσέφερε αυτή η ομάδα;

• Πρώτο και κύριο, μέσα σ' αυτή την ομάδα σ' όλο αυτό το διάστημα ενσωματώθηκαν γύρω στα είκοσι με τριάντα άτομα κάτω από ένα κοινό σκοπό, ένα κοινό αγώνα: την απελευθέρωση της ομοφυλόφιλης έκφρασης και γενικότερα το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλία, το δικαίωμα στη διαφορά. Ο καθένας από μας έδωσε και πήρε για όσο διάστημα ήταν σ' αυτή την ομάδα. Ξεκινώντας αρχικά από την ανάγκη να γραφτεί η λέξη "ομοφυλοφιλία" στους τοίχους, στους δρόμους της πόλης, - όσο κι αν αυτό φαίνεται σήμερα αστείο - το 1988 σήμαινε για μας πολλά.

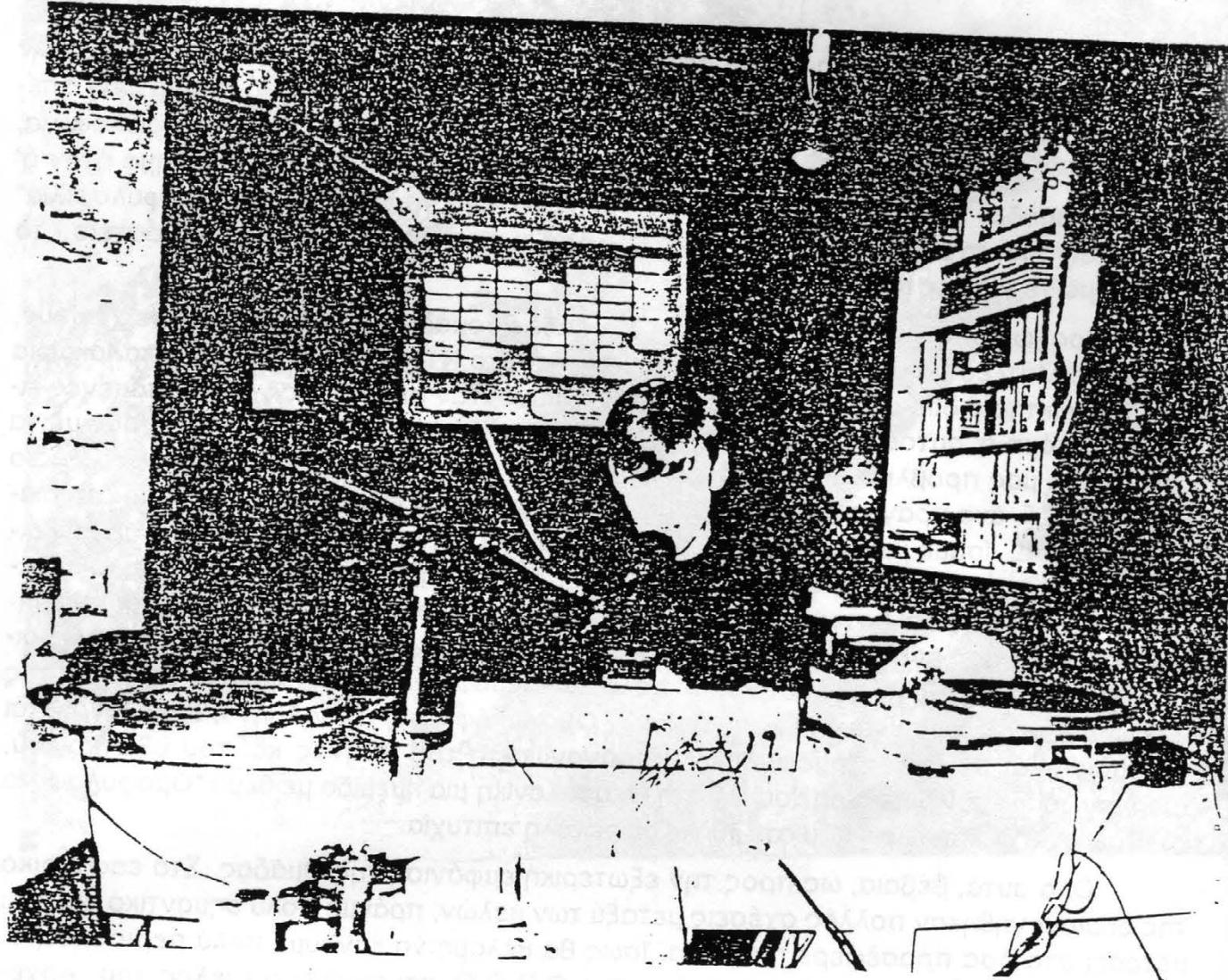
Προχωρήσαμε, όμως, δε μείναμε εδώ: κάθε βδομάδα συναντιόμασταν σε χώρους, όπως στο Ματζέστικ, στο κτήριο της Φιλοσοφικής, στο Ντορέ, στο Αιγαίον, τα καλοκαίρια στο Αναψυκτήριο δίπλα στη Καλαχάρη, όπου παίρνονταν αποφάσεις για τις επόμενες κινήσεις. Ακόμη σ' αυτούς τους χώρους συζητούσαμε θέματα, που είχαν να κάνουν με τα προσωπικά μας προβλήματα. Στη πάροδο του χρόνου, το 1989, ενταχθήκαμε στο Ράδιο Κιβωτός 92,5, ένα πραγματικά εναλλακτικό ραδιόφωνο που προβάλει το δικαίωμα στη διαφορά. Ήταν αρχίσαμε μια σειρά εκπομπών αποκτώντας την ευκαιρία νά 'ρθουμε σε επικοινωνία με περισσότερο κόσμο. Μέσα απ' αυτή την εκπομπή, πιστεύω, ότι βοηθήθηκε αρκετός κόσμος. Ήνας απ' αυτούς ήμουν κι εγώ. Δε μείναμε, όμως, μόνον σ' αυτό: προχωρήσαμε στην έκδοση ενός φυλλάδιου με τίτλο "Πόθος", ήρθαμε σε επαφή με διάφορους κοινωνικούς φορείς της πόλης μας και με πολιτικά κόμματα. Συμμετείχαμε στο συνέδριο της ILGA (Διεθνής Ένωση γυναικών και ανδρών Ομοφυλόφιλων) στην Αθήνα, ερχόμενοι έτσι σε επαφή και με άλλες ομοφυλόφιλες οργανώσεις της Αθήνας και του εξωτερικού. Διοργανώσαμε τον Φλεβάρη του '91 στη Θεσσαλονίκη μια ημερίδα με θέμα "Ομοφυλοφιλία και Κοινωνία", εκδήλωση που στέρθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Όλα αυτά, βέβαια, ως προς την εξωτερική εμφάνιση της Ομάδας. Στο εσωτερικό της δημιουργήθηκαν πολλές σχέσεις μεταξύ των μελών, πράγμα πολύ σημαντικό και που μετράει στα όσα προσέφερε η Ομάδα. Ίσως θα θέλαμε να κάνουμε πολύ περισσότερα. Όμως εδώ, νομίζω, ότι κλείνει ο κύκλος πις Ο.Π.Ο.Θ. και ανοίγει ο κύκλος του "Αρχέλαου", της Εταιρίας για την Ισότητα των Ερωτικών Προσανατολισμών. Με τον "Αρχέλαο" θα γίνουμε πλέον επίσημος φορέας της πόλης μας, πιστεύοντας ότι οι επόμενες κινήσεις μας θα έχουν καλύτερα αποτελέσματα. Σ' αυτή την καινούργια μας προσπάθεια ελπίζουμε να βρούμε συμπαραστάτες εσάς - και γιατί όχι να γίνεται και μέλη μας - επικοινωνόντας μαζί μας στη διεύθυνση:

T.Θ. 10785, 541 10 Θεσ/νίκη

NIKOS ARTS

Κάθε Κυριακή ο Αρχέλαος στήνει τα δικά του πανίδια
στο ράδιο Κιβωτός 92,5 FM Stereo
από τις 5 ως τις 7 το απόγευμα
τηλεφωνήστε μας: 212357 (τις ώρες της εκπομπής)

Το ράδιο Κιβωτός και το ράδιο Ουτοπία το Μάρτιο του '92 έχουν δεχθεί την καταστολή του κράτους κατεβάζοντάς τους τις κεραίες από την 'Ανω Πόλη. Τα δύο αυτοδιαχειριζόμενα ραδιόφωνα συνδιοργανώνουν εκδηλώσεις προκειμένου να λύσουν τα οικονομικά προβλήματα που υπάρχουν έτσι ώστε να εκπέμψουν από το Χορτιάτη.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΣΤΕ ΔΕΚΤΕΣ ΜΟΝΟ ΡΥΞΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΣΤΙΣ ΝΕΚΡΟΠΟΛΕΙΣ

Πάμε μια βόλτα;

*Mία 'διατριβή' πάνω στα στέκια της πόλης μας.
Γράφει ο Κώστας.*

Από κέφια πως πάμε; Οχι και τόσο καλά, ε; Ξέρω: το σκυλί σας έχει κατάθλιψη, ο εισαγγελέας απαγόρευσε το βιβλίο της Μαντόνα κι η περμανάντ σας απέτυχε γιατί είχατε μαλώσει με το Μήτσο κι ήσασταν άνω-κάτω ψυχολογικά... Αφήστε όμως για λίγο όλα αυτά τα όντως τραγικά που σας συμβαίνουν κι ελάτε για λίγο να πάμε μια βόλτα στα μέρη του έρωτα, αυτά που συνηθίσαμε να τα λέμε στα στέκια, εκεί που αρκετές φορές τα βήματά μας οδηγούν το σώμα μας στην προαιώνια αναζήτηση της σάρκας και της ηδονής.

Ας ξεκινήσουμε απ' τα μπαράκια. Εξάλλου νωρίς ειν' ακόμη βρεις αδερφές κι η νύχτα είναι όλη μπροστά μας. Χώρια που τα μαγαζιά αυτά είναι το μόνο μέρος όπου μπορούμε να ισχυριστούμε ότι πήγαμε χωρίς να 'χουμε το μυαλό μας στο "πονηρό". "Α, εγώ κατέβηκα για να σας δω και να πιω κι ένα ποτό. Δεν έχω όρεξη για περιπέτειες αυτόν τον καιρό. Πρέπει να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα μέσα μου..." Κι όλα αυτά, την ίδια στιγμή που το κεφάλι γυρίζει δεξιά κι αριστερά σα ραντάρ αμερικάνικης βάσης, αναζητώντας το υποψήφιο θύμα και τα μάτια, σας έχουν βγει τόσο που πιο πολύ μοιάζουν με ανθρώπου που πάσχει από θυρεοειδή (καταραμένο πρεσείζ).

Τέτοια μπαράκια έχει τρία η πόλη μας -ονόματα δεν θα σας πούμε, διαφήμιση δεν κάνουμε. Ήταν να τα βρείτε, μεγάλα παιδιά είσαστε. Οταν ψάχνετε για gay βιντεο-κλάμπ ή για gay μιθιστορήματα στον Μπαρμπουνάκη, πως τα καταφέρνετε κι εδώ δεν μπορείτε; Πάντως για να σας βοηθήσουμε, τα μαγαζιά αυτά είναι για άτομα χωρίς... ταμπού, έχουν ονόματα... μπανάλ κι ορισμένες βραδιές έχουν τόσο κόσμο που γίνεται σωστό... μπάχαλο.

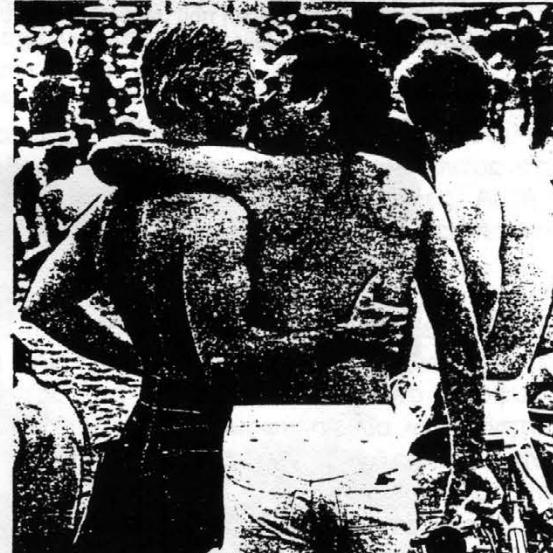
Και τώρα αφού ήπιαμε το ποτό μας κι αφού πέρασε και η ώρα κι επειδή πρέπει να προλάβουμε τις ειδήσεις των 12:00 στο MEGA με το Λιάτσο, καληνυχτίζουμε και φεύγουμε τάχαμου για το σπίτι. Δεν έχει καμιά σημασία αν συναντήσουμε αργότερα εκεί που θα πάμε αυτούς που πριν από λίγο καληνυχτήσαμε -"να μ' έπιασε ένα ψυχοπλάκωμα μόλις έφυγα κι είπα, τι να πάω από τώρα στο σπίτι, δεν κάνω μιά βόλτα να πάρω καθαρό αέρα - χώρια που το περπάτημα κάνει καλό στην καρδιά κι εκείνο το ρημάδι το ποτό με θόλωσε" κι άλλα τέτοια ωραία -από φαντασία λίγο-πολύ όλοι σκίζουμε.

Φεύγουμε λοιπόν απ' τα μπαράκια και πιο αποφασισμένοι κατευθυνόμαστε στα μέρη όπου τα πράγματα είναι απροκάλυπτα κι ως εκ τούπου ουσιαστικότερα.

Οι περισσότεροι εξ ημών προτιμούν την πανελλήνιως γνωστή "Καλαχάρη", τον χώρο δηλαδή εκείνο που βρίσκεται κάτω απ' το Γ' Σύμα Στρατού (λαός - στρατός αδελφωμένοι, που λένε). Οφελεί το ίδιον της στο αχανές της έκτασης εκείνης που θέλει να λέγεται πάρκινγκ. Κι επειδή ο χώρος δεν είναι πια και τόσοοσσο μεγάλος για να ονομαστεί Σαχάρα... δανείστηκε το όνομα της δευτέρης σε έκταση ερήμου της Μαύρης Ηπείρου. Παλιότερα ο χώρος αυτός αποτελούσε μια λειτουργική ενότητα με το πάρκο όπου βρισκόταν ο ζωολογικός κήπος και τον οποίο ο κ. Κούβελας μετέτρεψε σε παιχνιδότοπο -το 'κανε για τα παιδιά και μόνο, να 'στε σίγουροι γι' αυτό(!)

Αυτή λοιπόν η ευρύτερη περιοχή παλιότερα γνώρισε μεγάλες δόξες, σημαντικούς έρωτες κι ακόμη σημαντικότερους οργασμούς.

Αλλά και στις μέρες μας υπάρχει σημαντική κίνηση που εντοπίζεται κυρίως στο χώρο του πάρκινγκ και τους πέριξ αυτού δρόμους, από νωρίς το βράδυ μέχρι και τις πρωινές ώρες, όλες τις εποχές του χρόνου. Άλλοι πεζοί, όλοι εποχώμενοι, όλοι πάντως πιστοί στις προσταγές της σάρκας. Τα περι περιπάτου, καθαρού άερα και "ο δρόμος μου είναι από 'δω" μπορείτε να τα λέτε, αλλά ποτέ μην τα πιστεύετε όταν σας τα λένε οι άλλοι. Φυσικά από έναν τέτοιο χώρο δεν θα μπορούσαν να λείψουν και τα άσχημα: κλεφτρόνια ως κομήτες εμφανιζόμενα, πρεζάκηδες, αστυνομία (μας προστατεύουν καλέ τα παιδιά) και άλλα τέτοια αξιοθρήνητα.

Ενας παρόμοιος με την Καλαχάρη χώρος υπάρχει στην παραλία, το επονομαζόμενο πάρκο των σκύλων, το οποίο μπορεί βέβαια την ημέρα να φιλοξενεί τα συμπαθέστατα τετράποδα, τη νύχτα όμως φιλοξενεί αποκλειστικά δίποδα, πλέον συμπαθή και πλέον ενδιαφέροντα. Για άγνωστο λόγο ο χώρος αυτός αποκαλείται και "Ενορίες".

Ο χώρος λειτουργεί σχεδόν όπως και η Καλαχάρη όμως με σημαντικά λιγότερο κόσμο και χωρίς τη δυνατότητα εισόδου τροχοφόρων. Τουλάχιστον εκεί έρεις τι διαλέγεις, μαϊς και ο άλλος δεν μπορεί να κρύψει την... ακαταμάχητη γοητεία του μέσα στο αυτοκίνητό του.

Άλλος χώρος που έγραψε ιστορία σε παλιότερες εποχές χωρίς όμως σήμερα να έχει αξιοσημείωτη κίνηση -ιδιαίτερα μετά την έλευση των Αλβανών- είναι η πλατεία Δικαστηρίων, στα ουρητήρια της οποίας την χρυσή εκείνη εποχή γινόταν κάθε βράδυ λαϊκό προσκύνημα. Αν και σήμερα δεν έχει ερημώσει εντελώς, η περιοχή έχει διαγραφεί απ' το καρνέ του gay που έρει τι θέλει.

Και για τους πιο τομηρούς υπάρχει η βασιλισσα πιάτσα ο -εις τον απανταχού της γης Ελληνισμό γνωστός- Βαρδάρης. Εκεί να δουν τα μάτια σου και να σαλέψει το μυαλό σου. Κοντά στα δικαστήρια, εκρηκτικές τραβεστί

με εξωφρενικά μίνι, εκτελούν απ' τη δύση του ήλιου και μέχρι και τα ξημερώματα το ιερό τους λειτούργημα, που σκοπόν έχει την εκτόνωση σημαντικού αριθμού σοβαρών κυρίων της πόλης μας οι οποίοι επιθυμούν μεν άντρα, τον θέλουν όμως με φουστάνια για να 'χουν την ψευδαίσθηση ότι πάνε με γυναίκα -άσχετα αν αυτή η γυναίκα τους πετάει τις περισσότερες φορές τα μάτια έξω και μάλιστα επί χρήμασι. Θηλυπρεπή μεν, πανέμορφα δε αγόρια κατά δεκάδες θα βρείτε μέσα στα στενά της περιοχής. Άλλα θα δείτε κι αγόρια πιο σοβαρά μέχρι και τα γνωστά λαϊκά τεκνά, αντράκια γεμάτα φιλοδοξίες που κυμαίνονται απ' το να σου πάρουν δυο χιλιάρικα για να σε "πηδήξουν", μέχρι το να γίνουν μια μέρα νταβαντζήδες και να τα μασάνε απ' τις τραβεστί (ευσεβείς και συνήθως ανεκπλήρωτοι πόθοι). Στην ευρύτερη περιοχή του Βαρδάρη περιλαμβάνεται και η περιοχή του Σιδηροδρομικού Σταθμού (καφετέρια του σταθμού, το πάρκο που είναι δίπλα και οι γύρω δρόμοι) που σας υπόσχεται κι αυτή νύχτες άξιες να τις... μνημονεύετε στα εγγόνια σας. Πάντως ο Βαρδάρης μπορεί να σας χαρίσει δυνατές συγκινήσεις (νταλικιέρηδες, μπετατζήδες, κρεατέμπορες), όμως δεν παύει να είναι μια περιοχή που μπορεί να σας πληγώσει αφάνταστα. Εδώ κυριολεκτούμε, εννοούμε δηλαδή πληγές με μαχαίρι κι όχι σαν εκείνες που σας δημιουργήθηκαν όταν ο μπαμπάς σας αρνιόταν κατηγορηματικά να σας αγοράσει τη bibi-bo.

Ομως όλα όσα αναφέραμε μέχρι τώρα είναι μέρη όπου κανείς μπορεί να κινηθεί μόνο τη νύχτα. Ωστόσο υπάρχουν κι αυτοί που ξυπνάνε νωρίς το πρωί, ή αυτοί που πρέπει να γυρίσουν στο στρατόπεδο ή στην πολυαγαπημένη κι ανυποψίαστη γυναικούλα τους, αυτοί που σιχαίνονται τα υπαίθρια και τέλος αυτοί που είναι... λάτρεις της 7ης τέχνης(!) Για όλους αυτούς υπάρχουν ευτυχώς πλειστες όσες κινηματογραφικές αίθουσες, όπου εκτός από την Τίνα Σπάθη και το Γκουγκούντη πιθανόν να απολαύσετε ένα καλό και γρήγορο "πάρσιμο". Πρώτη και καλύτερη αίθουσα είναι η επονομαζόμενη "Θεία" (το Βήλμα κοντά στο Βαρδάρη) η οποία σας υπόσχεται δυνατές συγκινήσεις και επί οθόνης αλλά και στον εξώσπι και φιλοδοξεί να σας κάνει "ανήψια" της, που θα την αγαπάτε και θα την επισκέπτεστε τακτικά.

Φυσικά υπάρχουν κι άλλες αίθουσες (Ιλιον, Αελλώ) όπου μπορείτε να... παρηγορήσετε κάποιο φαντάρο ή να καταστήσετε ερωτευμένο -έγκιο αποκλείεται- κάποιον ξαναμμένο αγρότη που ήρθε στην πόλη για να πουλήσει ροδάκινα...

Φυσικά δε χρειάζεται να πούμε ότι αν είστε άτομο με περισσή τόλμη κι ανάλογο ταμπεραμέντο, για σας πιάστα μπορεί να είναι το κάθε μέρος και κατάλληλη η κάθε ώρα του 24ώρου.

Αρκεί να θυμάστε πάντα ότι, στις μέρες μας ο ΜΟΝΟΣ ξέπινος γάτος, είναι ο... παπουτσωμένος γάτος. Αυτά, και καλές επιτυχίες...

Τα προφυλακτικά προφυλάσσουν απ' όλα. Απ' όλα, εκτός απ' την αγάπη.

Όχι στο ομοφυλό-χαρτο

Μετά την εκλογική νίκη του Κλίντον εντάθηκαν οι προσπάθειες για ισοπολιτεία μεταξύ των ετεροφυλόφιλων και ομοφυλόφιλων στον αμερικανικό στρατό. Αυτό προκάλεσε συζητήσεις σπι χώρα μας σχετικά με την ένταξη των ομοφυλόφιλων στο στράτευμα.

Σύμφωνα με δηλώσεις του εκπροσώπου τύπου του ΓΕΕΘΑ αντισυνταγματάρχη Δερμετζόγλου στις 3/2/1993, οι ομοφυλόφιλοι "όπως είναι γνωστόν ... δεν υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις καθ' οιονδήποτε τρόπο".

Οπως, όμως, είναι γνωστό... στην πραγματικότητα οι ομοφυλόφιλοι που αποτελούν το 5% του πληθυσμού, όπως και οι αμφισεξουαλικοί, που ανέρχονται στο 30% του πληθυσμού στη συντριπτική τους πλειοψηφία υπηρέτησαν και υπηρετούν. Επιπλέον οι υπεύθυνοι του στρατού, όχι μόνον δεν αποκλείουν από την κατάταξη, αλλά αντίθετα προτρέπουν να υπηρετήσουν, όσους ζητούν απαλλαγή λόγω ομοφυλοφιλίας.

Επομένως, τόσο η πραγματικότητα, όσο και η στάση των υπευθύνων του στρατού διαψεύδουν ρητά και κατηγορηματικά τις υποκριτικές δηλώσεις του εκπροσώπου τύπου του ΓΕΕΘΑ, οι οποίες αποτελούν συνάμα προσβολή και ύβρη για σημαντικό τμήμα του ελληνικού πληθυσμού.

Είναι βέβαια γεγονός, μια μικρή ομάδα ατόμων, ετεροφυλόφιλων ή ομοφυλόφιλων, παρουσιάζεται στα Κέντρα Κατάταξης ως τραβεστί και ζητά απαλλαγή, επιμένοντας στις ισχυρές ψυχολογικές εντάσεις που θα τους προκαλέσει η συμβίωση με άνδρες. Αυτή η απαλλαγή όντως τους παρέχεται με την αιτιολόγηση της "χρόνιας βαριάς νευρωτικής διαταραχής", το γνωστό "τρελόχαρτο" και όχι βέβαια λόγω ομοφυλοφιλίας.

Σύμφωνα με πληροφορίες που εμφανίζονται τελευταία στα ΜΜΕ, το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας προσανατολίζεται στο να απαλλάσσει την πιο πάνω κατηγορία ατόμων με τον χαρακτηρισμό του ομοφυλόφιλου, αντικαθιστώντας έτσι το "τρελόχαρτο" με το "ομοφυλόχαρτο". Μια τέτοια ρύθμιση είναι αυθαίρετη, θεσμοθετεί την ομοφυλοφιλία ως αρνητικό στοιχείο, επεκτείνει την μεροληπτική διάκριση στο σύνολο των ομοφυλόφιλων, είναι αντίθετη με το Σύνταγμα, τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης και οδηγεί σε εντονότερη περιθωριοποίηση των 500.000 ομοφυλόφιλων και των 3.000.000 αμφισεξουαλικών Ελλήνων.

Μια τέτοια θεσμοθέτηση θ' άνοιγε το δρόμο για καταστάσεις όμοιες με αυτές των Η.Π.Α. του παρόντος και της Ελλάδας του παρελθόντος, δηλαδή ερωτηματολόγια για τον ερωτικό προσανατολισμό, παρακολουθήσεις και άλλου είδους καταγραφές της προσωπικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής των στρατεύσιμων.

Τα έντονα κοινωνικά προβλήματα που δημιουργούνται από το "τρελόχαρτο" και το ενδεχόμενο "ομοφυλόχαρτο" θα μπορούσαν να αμβλυνθούν με την καθιέρωση εναλλακτικής θητείας, προοπτική που το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας πεισματικά αρνείται, παρά την έντονη ελληνική και διεθνή κατακραυγή και πίεση που ασκείται προς αυτή την κατεύθυνση.

Συνέντευξη της Κατιάνας Μπαλανίκα στο Σπύρο Βαρβέρη.

Κα Μπαλανίκα, ποια η γνώμη σας για τους ομοφυλόφιλους;

Τί εννοείς ποια η γνώμη μου; Η καλύτερη!

Από θέμα συνεργασίας, χαρακτήρα;

Δεν πιστεύω πως παίζει ρόλο η σεξουαλική ζωή του καθένα αν είναι καλός ή κακός. Εχω συναντήσει ομοφυλόφιλους, που υπήρχανε πολύ πιο άντρες από αυτούς που υποτίθεται ότι είναι άντρες. Το αντριλίκι, που λέμε, αν και τη θεωρώ ηλίθια έκφραση, κατά τη γνώμη μου.

Και παρεξηγημένη, πιστεύω.

Ναι, αλλά επειδή υπάρχει αυτή η έκφραση, μόνο γι' αυτό.

Πιστεύετε πως ο καλλιτεχνικός χώρος είναι ανεκτικότερος όσον αφορά τους ομοφυλόφιλους;

Δεν θα λέγα ανεκτικότερος, απλώς υπάρχει μεγαλύτερη επαφή με τους ομοφυλόφιλους και ίσως πιο ανοικτά μιαλά. Δηλαδή κάποιοι άνθρωποι που ζούνε μικροαστικά εντελώς σε κάποιο χώρο π.χ. τράπεζα ή δικηγορικό γραφείο, ίσως να φοβούνται να έχουν μια άνετη και σωστή συμπεριφορά σε αυτόν που λέγεται ομοφυλόφιλος.

Να μιλήσουμε και λίγο καλλιτεχνικά. Θα σας ενδιέφερε να κάνετε καριέρα σαν τραγουδίστρια; Γιατί νομίζω ξεκίναστε από τη "Μέδουσα", ή κάνω λάθος;

Από το "Ριγά" παλαιότερα.

Οπως η Πωλίνα που είχατε συνεργαστεί, ή ακόμα και με τη Σάφη Ζανίνου οι οποίες κάνουνε καριέρα τραγουδίστριας.

Ναι, δεν το 'κανα αυτό εγώ. Ούτε καν στο μέλλον, είναι οριστική επιλογή μου. Άλλωστε, εγώ τελείωσα σχολή θεάτρου, δεν πήγα απλώς να ξεκίνω να τραγουδάω ή να χορεύω. Τελείωσα τη σχολή του Εθνικού Θεάτρου και απλώς μη βρίσκοντας δουλειά απευθύνθηκα στο Γιώργο (Μαρίνο) επειδή τον ήξερα και ήτανε φίλος, για ν' αρχίσω να δουλεύω κάπου. Μετά μπλέχτηκα με αυτό το είδος που λέγεται σόου ή όπως αλλιώς λέγεται και έμεινα σ' αυτό. Χωρίς να πάψω να είμαι ηθοποιός. Δεν υπήρξα τραγουδίστρια, ή μόνο τραγουδίστρια.

Ποια εμφάνισή σας θεωρείται η πιο σημαντική έως τώρα, στο θέατρο βέβαια, σαν ρόλο ή έστω σαν σύνολο συντελεστών.

Δεν ξέρω. Κάθε φορά που δουλεύω αγαπάω αυτό που κάνω, είναι κάτι καινούργιο, και κάθε φορά αγαπάω και υπερασπίζομαι το ίδιο αυτό που κάνω. Νομίζω πως όλοι το κάνουν αυτό. Δεν έχω παίξει άλλωστε και τόσο φοβερά πράγματα. Κάποια πράγματα τα' κανα καλά, κάποια καλύτερα, κάποια χειρότερα. Άλλα έχω αγαπήσει ό,τι έχω κάνει ως τώρα.

Εχετε φίλους από το χώρο σας; Μου αναφέρετε κάποιους;

Εχω και μάλιστα συνεργάστηκα με κάποιους από αυτούς, όπως ο Θύμιος Καρακατσάνης, η Αλίκη Βουγιουκλάκη, η Άννα Φόνσου, ο Δημήτρης Πιατάς, η Άννα Παναγιωτοπούλου κ.α.

Θα παίζατε ποτέ το ρόλο μιας ομοφυλόφιλης γυναίκας στο θέατρο, τηλεόραση ή κινηματογράφο;

Βεβαίως, αν ήταν ενδιαφέρων ο ρόλος θα το έκανα.

Θα ρωτήσω κάτι που το ρωτά συνέχεια. Και την προηγούμενη φορά το είχα ρωτήσει στον Χάρη Κατσιμήχα σταν του πήρα συνέντευξη. Ακούω πως το κοινό της Θεσσαλονίκης είναι δύσκολο.

Από ποια άποψη, αν είναι καλό το κοινό της Θεσσαλονίκης;

Ακούγεται από τους καλλιτέχνες που ανεβαίνουνε εδώ κατά καιρούς.

Εγώ είχα δύο φορές την εμπειρία να έχω κοινό Θεσσαλονίκεις και πιστεύω πως είναι πολύ καλύτεροι από τους Αθηναίους. Κατ' αρχήν είναι αμιγές κοινό. Οι Θεσσαλονίκεις πάνε να δούνε μια παράσταση και ξέρουνε γιατί πάνε. Αν είναι καλή είναι σίγουρο ότι θα τη δεχτούν. Πολύ καλύτερα απ' ό,τι στην Αθήνα και καταλαβαίνουνε περισσότερα πράγματα, κατά τη γνώμη μου.

Κάποια συνεργασία με το Κ.Θ.Β.Ε. θα σας ενδιέφερε;

Οχι, άλλωστε νομίζω πως δεν θα μου το ζητήσουνε. Είναι συγκεκριμένοι άνθρωποι που δουλεύουνε για τα κρατικά θέατρα. Επειτα πρέπει ν' ασχοληθείς και λίγο με αυτά τα πράγματα.

Στο εξωτερικό έχετε ζήσει καθόλου;

Ναι, στην Αμερική.

Πως είναι η αντιμετώπιση των ομοφυλόφιλων στην Αμερική;

Οι Αμερικανοί είναι πουριτανοί. Απίστευτα πουριτανοί, δε νομίζω πως είναι καλύτερα απ' ότι είναι εδώ. Απόδειξη η εξάπλωση του AIDS στην Αμερική. Την κατέταξαν τουλάχιστον στην αρχή ως αρρώστεια των ομοφυλόφιλων και δεν μας αφορά εμάς του υπόλοιπους. Μεγάλο λάθος και δείγμα της αντιπάθειας τους ως προς τους ομοφυλόφιλους. Δεν είναι ανοικτό στο θέμα ομοφυλοφιλίας.

Κινηματογράφο θα κάνετε, ή θα θέλατε να κάνετε;

Ετοι όπως γίνεται στην Ελλάδα, όχι. Χωρίς να σημαίνει ότι δεν θα θελα βέβαια. Πιστεύω πως οι συνθήκες είναι κακές. Δεν βοηθείται ο ελληνικός κινηματογράφος.

Ας τελειώσουμε κάπου εδώ αυτή τη σύντομη κουβέντα. Σας ευχαριστώ για το χρόνο που μου διαθέσατε.

Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Ο Μοναδικός Δρόμος

-Οσο περνούν τα χρόνια, τόσο καλύτερα καταλαβαίναιντα τη δυσκολία του να είσαι ομοφυλόφιλος.

-Γύρω στα 20, οι εραστές και τα ερωτικά παιχνίδια αφθονούσαν. Σιγά-σιγά, άρχισαν να μειώνονται τα πάντα. Τα χαλάσματα στο Βαρδάρι, τα πάρκα, οι άνθρωποι. Το AIDS έγινε ο φόβος και ο τρόμος.

-Η ομοφυλόφιλη ζωή είναι δυσκολότερη από την ετεροφυλόφιλη, γιατί απλά οι ομοφυλόφιλοι αποτελούν μειονότητα.

-Ενας συνειδητοποιημένος ομοφυλόφιλος, όπως εγώ, δε μπορεί να υποκρίνεται, να προσποιείται και να λέει ψέματα, σχετικά με την ιδιαιτερότητά του.

-Η κοινωνία μας, καλώς ή κακώς, είναι πολύ ακληρή σε κάθε ιδιαιτερότητα. Ετσι, είμαι αναγκασμένος να βρίσκομαι συνέχεια σε μια διαμάχη, που τις περισσότερες φορές δεν οδηγεί πουθενά. Γιατί να πείσω τον άλλον στην δουλειά μου, ότι αυτό είναι καλό; Και γιατί να με πιστέψει; Άλλα κι όταν με πιστέψει απορεί. Πως είναι δυνατόν δύο άντρες να ερωτεύονται;

-Φυσικά και δε μου είναι εύκολο να γίνω επαναστάτης, όπως ο Φασμπίντερ (που αυτοκότονησε) ή ο Τσαρούχης. Άλλα δυστυχώς δεν υπάρχει άλλος δρόμος!

-Ας μη γελιόμαστε. Η πραγματικότητα πονάει. 'Η είμαστε ο εαυτός μας και πληρώνουμε το τίμημα με κοινωνική κατακραυγή ή προσποιούμαστε τους "κανονικούς ανθρώπους". Στη δεύτερη περίπτωση, δεν είμαστε ο εαυτός μας και ζούμε μια ζωή ψεύτικη. Καταντάει το αύριο, σαν αύριο να μη μοιάζει, όπως λέει κι ο φίλος μας Καβάφης.

-Κλείνω με τα λόγια του μεγάλου Γερμανού Νομπελίστα Ερμαν Εσε:

"Πες, ναι στον εαυτό σου, σ' αυτό που σε κάνει διαφορετικό στα συναισθήματά σου, στο πεπρωμένο σου! Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Που ακριβώς οδηγεί, δεν ξέρω, ξέρω μόνο, ότι οδηγεί στην πραγματικότητα, στην αναγκαιότητα που καίει. Μπορεί να σου φανεί ασήκωτο αυτό και να αυτοκτονήσεις. Η κατάληξη αυτή, είναι δυνατή για όλους. Συχνά η σκέψη της κάνει κάποιον να αισθάνεται καλύτερα, όπως κι εμένα. Άλλα το ν' αποφύγεις αυτό το μονοπάτι από απόφαση, προδίδοντας το πεπρωμένο και τη φύση σου, έχοντας εξομοιωθεί με το "κανονικό", αυτό δε μπορείς να το κάνεις. Δε θα το κατάφερνες για πολύ καιρό και η απελπισία σου, θα ήταν μεγαλύτερη απ' ότι είναι τώρα."

Θωμάς
Θεσ/νίκη Φλεβάρης '93

o πόθος

Gay Σχέσεις

Ράδιο Κιβωτός 92.5. Είναι η εκπομπή για το Δικαίωμα στην Ομοφυλοφιλία όπως κάθε Κυριακή από τις 6 μέχρι τις 9 το απόγευμα. Οχι, δεν κάνετε λάθος, κάπως έτσι μ' αυτά τα λόγια αρχίζει εδώ και 4 χρόνια η εκπομπή της Ο.Π.Ο.Θ. Εδώ όμως δεν τ' ακούτε μέσα από κάποιο δέκτη ραδιοφώνου, αλλά το διαβάζετε μέσα από τον Πόθο και όπως καταλαβαίνετε, το θέμα μας είναι μια εκπομπή που έγινε το Δεκέμβριο του '92 με τίτλο **Gay Σχέσεις**. Στην συγκεκριμένη εκπομπή ακούστηκαν οι προβληματισμοί ομοφυλόφιλων ανδρών και γυναικών σε συλ προσωπικών συνεντεύξεων τις οποίες επιμελήθηκα πολλές μέρες πριν την εκπομπή, πηγαίνοντας με το κασετοφωνάκι στα μέρη όπου συχνάζουν ομοφυλόφιλοι. Οι περισσότερες γνώμες ήταν υπέρ των ομοφυλόφιλων σχέσεων, παρά τα προβλήματα που υπάρχουν, όμως υπήρξε και κάποια γνώμη εναντίον αυτών των σχέσεων με το αιτιολογικό ότι ο ομοφυλόφιλος δεν μπορεί από τη φύση του να είναι μονογαμικό ον και γι' αυτό οι σχέσεις που αναπτύσσει πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ανθρώπινες και να μην στηρίζονται στην αποκλειστικότητα, έχοντας το σεξουαλικό παράγοντα ελεύθερο. Για τον Πόθο όμως διάλεξα δυο χαρακτηριστικές συνεντεύξεις ομοφυλόφιλων ανδρών. Διαβάστε τις λοιπόν και τα συμπεράσματα δικά σας.

N. ARTS

A' Συνέντευξη

Τί γνώμη έχεις για τις ομοφυλόφιλες σχέσεις;

Είναι σχέσεις που τελικά μόνο στη φαντασία μας υπάρχουν.

Γνωρίζεις κάποιες τέτοιες σχέσεις;

Ναι φυσικά, και στο παρελθόν έχω δει, αλλά και τώρα εξακολουθώ να βλέπω γκέη άτομα που λένε, τουλάχιστον, ότι έχουν σχέση.

Πώς τη φαντάζεσαι μια τέτοια σχέση;

Το θέμα δεν είναι πως τη φαντάζομαι. Εγώ μπορεί να τη φαντάζων και να θέλω να λειτουργεί με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο, σημασία έχει ότι στην πράξη τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά.

Εχεις σχέση τώρα;

Τη συγκεκριμένη περίοδο όχι, είμαι μόνος, αλλά και πρόσφατα που είχα σχέση πάλι μόνος ήμουνα.

Ποια τα θετικά και αρνητικά από μια σχέση;

Τα θετικά είναι ότι έχεις έναν άνθρωπο να τον νοιώθεις κοντά σου (όταν φυσικά η σχέση είναι ουσιαστική). Επικοινωνίες μαζί του, τον νοιώθεις δικό σου άνθρωπο. Ξεφεύγεις λίγο απ' το κύκλωμα που μερικές φορές είναι πολύ κουραστικό, απαλλάσσεσαι λίγο απ' τον εφιάλτη του AIDS...

Πιστεύεις ότι απαλλάσσεσαι τελικά;

Πιστεύω πως ναι. Αν είσαι σίγουρος ότι το ταίρι σου είναι τόσο μονογαμικό όσο κι εσύ, τότε ναι, απαλλάσσεσαι. Τώρα σχετικά με τ' αρνητικά, υπάρχουν κι αυτά, σε μια σωστή και ισότιμη όμως σχέση, αυτά είναι επουσιώδη και οπωσδήποτε ξεπερνώνταν. Οταν όμως η σχέση δεν είναι ουσιαστική, τότε τα αρνητικά της είναι πολλά, σοβαρά κι αξεπέραστα. Τότε όμως δεν είναι σχέση.

Τί ήταν εκείνο που οδήγησε στο να διαλυθεί η σχέση σου;

Σίγουρα επηρέασαν πολλοί παράγοντες. Ενας απ' αυτούς ήταν οι "απ' έξω", το γεγονός δηλαδή ότι το ομοφυλόφιλο ζευγάρι στην Ελλάδα δεν μπορεί να "σταθεί", να γίνει αποδεκτό και να προχωρήσει. Το γεγονός αυτό κλονίζει και υποβαθμίζει τη σχέση. Πάντως δεν θα παραβλέψω και το γεγονός, ότι ο συγκεκριμένος παρτεναίρ μου ανήκει στην κατηγορία εκείνη των γκέη που για άγνωστο λόγο δεν μπορούν να αρκεστούν σε ένα και μόνο σώβρακο...

Γνώριζες το περιβάλλον και οι περίοικοι τη σχέση σου αυτή;

Ολοι οι γκέη φίλοι μου τη γνώριζαν, αρκετοί στρέητ, στο τέλος έμαθαν γι' αυτήν μέχρι και οι γονείς μου.

Ποια η αντίδραση όλων αυτών;

Στο γκέη κύκλωμα την αποδέχτηκαν, αν και δυστυχώς δεν έλειψαν αυτοί που με μια ανεξήγητη κακία την υπονόμευσαν. Αρκετοί επίσης απ' τους στρέητ φίλους μου τη δέχτηκαν. Οσο για τους γονείς μου δεν μπορώ να πω κάτι τέτοιο. Κι όσο κι αν προσπάθησαν να 'vai ήπιοι απέναντι μου, στο βάθος της ψυχής τους ποτέ δεν το δέχτηκαν.

Που αυτό δείχνει τελικά, ότι η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη να δεχτεί τις ομοφυλόφιλες σχέσεις;

Ναι, αυτό θέλω να πω. Κι όχι μόνο η ελληνική κοινωνία ευρύτερα δεν είναι έτοιμη να τις δεχτεί, μα και πολλοί από μας δεν μπορούν να στηκώσουν το βάρος μιας γκέη σχέσης. Μιλώ για τους γκέη εκείνους που είναι βαθεία επηρεασμένοι απ' τις επιπταγές της ετεροφυλόφιλης κοινωνίας κι αδυνατούν και στη θεωρία και στην πράξη να προχωρήσουν στο θέμα αυτό. Πρόκειται για ομοφυλόφιλους που κατά τη γνώμη μου η ετεροφυλόφιλη κοινωνία έχει ευνουχίσει τους πόθους τους και τους έχει καταπιεί σαν προσωπικότητες.

Οι σχέσεις μεταξύ ομοφυλόφιλων πρέπει να βασίζονται σε κάποιο μοντέλο;

Είμαι της γνώμης ότι η γκέη σχέση δεν πρέπει να αντιγράφει την ετεροφυλόφιλη σχέση και τον τρόπο με τον οποίο αυτή λειτουργεί. Η ομοφυλόφιλη σχέση πρέπει να είναι τελείως διαφορετική και να βασίζεται στην ισότητα και την αμοιβαιότητα.

Πιστεύεις ότι πρέπει να ρυθμιστουν κάποια νομικά ζητήματα σχετικά μ' αυτό το θέμα;

Αν και είναι κάτι προχωρημένο αυτό για τα ελληνικά πράγματα, ωστόσο καλό θα ήταν ένα γκέη ζευγάρι να μπορεί να νομιμοποιείται κιούλας, να υπάρχει ένας σχετικός θεσμός δηλαδή, και ν' απολαμβάνει κι αυτό όλα τα καλά που απορρέουν απ' αυτό.

Πιστεύεις δηλαδή ότι οι ομοφυλόφιλοι πρέπει να παντρεύονται μεταξύ τους;

Αν πω να παντρεύονται, αυτό θα 'vai μια αντιγραφή του ετεροφυλόφιλου πρότυπου. Οχι, δεν θέλω κουφέτα. Αυτό που θέλω είναι με κάποιο τρόπο να

κατοχυρώνεται, να νομιμοποιείται η σχέση αυτή. Δεν θέλω το γάμο με τη γνωστή έννοια.

Οι ομοφυλόφιλοι πρέπει να έχουν το δικαίωμα να έχουν παιδιά;

Νομίζω ότι προχωράς πολύ. Εδώ δεν έχουμε λύσει τα βασικά. Ας υπάρξουν πρώτα τα γκέτη ζευγάρια, ας νομιμοποιηθούν στη συνέχεια και τότε τα ξαναλέμε. Πάντως, καλό είναι να προβληματιστούμε θεωρητικά και με το θέμα αυτό. Κατ' αρχήν δεν είμαι αντίθετος με την ιδέα της υιοθεσίας. Υπάρχει τόση δυστυχία γύρω μας κι η πράξη αυτή μόνο αγάπη δείχνει, γιατί λοιπόν να την απορρίψουμε εύκολα κι αβασάνιστα...

Για τις εφήμερες σχέσεις τί γνώμη έχεις;

Κατ' αρχήν δεν είναι σχέσεις αλλά απλές γνωριμίες. Κοίτα να δεις, ένας ένθρωπος που σέβεται τον εαυτό του, έχει ανάγκη από κάτι σοβαρό στην ερωτική του ζωή. Οι εφήμερες σχέσεις είναι επιπλόλιες, δεν έχουν ουσία, δεν σε βοηθούν να γνωρίσεις τον άλλο και τον εαυτό σου μέσα απ' αυτές.

Μια ευχή για τις ομοφυλόφιλες σχέσεις;

Να υπάρχουν...!

B' Συνέντευξη

Τί γνώμη έχεις για τις ομοφυλόφιλες σχέσεις; Δεν έχουν διάρκεια.

Γνωρίζεις κάποιες τέτοιες σχέσεις;

Ναι, τη δικιά μου. Κράτησε δέκα χρόνια.

Πως φαντάζεσαι μια ομοφυλόφιλη σχέση;

Αμοιβαιότητα - αμοιβαία αισθήματα. Γιατί τυχαίνεις εμείς οι ομοφυλόφιλοι που είμαστε πιο σίγουροι για τον εαυτό μας, να βρίσκουμε άτομα που δεν είναι έτοιμα για σχέση. Περισσότερο μιλάω για μένα. Συνήθως έχουμε ένα αγόρι που ψάχνεται ακόμα. Αυτό μας τραβάει, κι όχι ένα καθαρά ομοφυλόφιλο. Αυτά τα βλέπουμε αγόρια, τα κρατάμε για ένα διάστημα, μας κρατάνε κι αυτά, αλλά όταν ανακαλύψουν πραγματικά τι θέλουν (έστω 60 - 40% οτεροφυλόφιλες προς ομοφυλόφιλες σχέσεις), φεύγουν από μας και δεν έχουν την ικανότητα να μας αντιμετωπίσουν σωστά, έτσι όπως πρέπει όταν χωρίζει κανείς.

Ποιοι ήταν οι λόγοι που διαλύθηκε η συγκεκριμένη σχέση σου;

Γιατί μπήκαν στη μέση οι γονείς. Η καταπίεση από την κοινωνία, το αδιέξοδο. Βέβαια εγώ μπορώ ν' ανταπεξέλθω σ' αυτές τις καταστάσεις, εξάλλου μ' αυτές ζω από τότε που δέχτηκα μέσα μου ότι είμαι ομοφυλόφιλος. Εκείνος όμως δεν μπορούσε. Δεν μπορούσε κατ' αρχήν να δεχτεί ότι είναι ομοφυλόφιλος, έπειτα το ότι είχε μια ομοφυλόφιλη σχέση για τόσα χρόνια, το ότι του άρεσε η σχέση αυτή. Υπήρχαν οι γονείς, υπήρχε ο κόσμος, όλα αυτά μαζί με κάποια προβλήματα ανάμεσά μας, το ένα έφερε τ' άλλο αλυσιδωτά και κάποια στιγμή ήρθε το τέλος, το αδιέξοδο που είπα και πιο πριν.

Το προσωπικό σου περιβάλλον γνώριζε αυτή τη σχέση σου;

Οχι. Στο σπίτι μου δεν γνωρίζουν τίποτα και νομίζω πως είναι και θέμα που δεν τους αφορά. Γενικά είμαι της γνώμης ότι οι γονείς δεν πρέπει να μαθαίνουν...

Ναι, αλλά αν υπήρχε κοινωνική αποδοχή;

Μπα, δεν πιστεύω να μπορεί ναι γίνει κάτι τέτοιο.

Κατά τη γνώμη σου, η ομοφυλόφιλη σχέση πρέπει να βασίζεται σε κάποιο μοντέλο;

Οχι, εδώ έχουμε να κάνουμε με δύο αγόρια. Δεν είναι ο ένας η γυναίκα κι ο άλλος ο άνδρας, αυτά δεν τα δέχομαι. Είναι δύο αγόρια που αγαπιούνται, που προσπαθούν να έχουν κάποια αμοιβαιότητα στη σχέση τους. Συνήθως αγαπιούνται όσο τους πάει. Ο ένας, ο πιο συνειδητοποιημένος είναι συνήθως πιο σωστός στη σχέση και είναι επίσης αυτός που θέλει να συνεχιστεί η σχέση. Ο άλλος παιζει συνήθως με τη σχέση, δεν ξέρει γιατί την κάνει. Ισως μιλάω και λίγο προσωπικά, τι να κάνω, είναι η γύνα μου καμένη, που λένε.

Η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη να δεχτεί τις ομοφυλόφιλες σχέσεις;

Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να δεχτούν τις σχέσεις αυτές. Άλλοι έχουν απλά μια ανεκτική στάση, φτάνει να μην τους ενοχλείς.

Τελικά θα 'πρεπε μια ομοφυλόφιλη σχέση να προκαλεί τόση εντύπωση στον κόσμο;

Οχι, θα 'πρεπε να 'ναι το ίδιο με μια ετεροφυλόφιλη σχέση και να την δέχεται ο κόσμος. Όλα αυτά όμως είναι ουτοπικά, δεν πρόκειται να μας δεχτούν ποτέ.

Σε κάποιες χώρες όμως, οι ομοφυλόφιλες σχέσεις έχουν γίνει αποδεκτές, π.χ. στη Δανία, στην Ολλανδία...

Ναι, τις αποδέχονται, όχι όμως κι τόσο ζεστά. Οχι τόσο θετικά όπως αποδέχονται μια σχέση ετεροφυλόφιλη.

Τί θα 'πρεπε να γίνει κατά τη γνώμη σου από άποψη νομοθεσίας σχετικά με τις ομοφυλόφιλες σχέσεις ή οτιδήποτε άλλο μας απασχολεί;

Δεν το σκέφτηκα ποτέ αυτό. Αυτό που πρέπει σίγουρα να γίνει είναι ν' αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι οι ομοφυλόφιλοι όσον αφορά το ζήτημα των σχέσεων, να εκτιμάμε δηλαδή περισσότερο τις σχέσεις αυτές. Επίσης να εκτιμάμε πιο πολύ ο ένας τον άλλο σε μια τέτοια σχέση. Κι αυτό γιατί τόσα χρόνια από φίλους ακούω ότι μέσα στις σχέσεις τους ζουν όλοι τα ίδια και τα ίδια, παρόμοια μ' αυτά που έχω ζήσει κι εγώ και που τα ανέφερα πρωτύτερα. Πρώτο μας μέλημα λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, είναι η αναβάθμιση των σχέσεών μας, οι σχέσεις μας ν' αποκτήσουν επίπεδο. Τα νομικά δεν μ' ενδιαφέρουν και τόσο, έρχονται δεύτερα για μένα.

Αν γινόταν αυτό που λες, κι οι σχέσεις αναβαθμίζονταν, θα ήθελες να υπάρχει η δυνατότητα γάμου ή υιοθεσίας παιδιών;

Μπα, δε νομίζω ότι θα ήθελα ένα παιδί σ' αυτή τη σχέση, είμαι λίγο συντηρητικός στο θέμα αυτό. Κατά τη γνώμη μου ένα παιδί χρειάζεται δίπλα του έναν άντρα και μια γυναίκα. Θα δεχόμουν π.χ. την υιοθεσία από έναν ομοφυλόφιλο άνδρα και μια ομοφυλόφιλη γυναίκα που έχουν κάνει λευκό γάμο, όχι όμως από ζευγάρι δύο ομοφυλόφιλων ανδρών ή δύο ομοφυλόφιλων γυναικών.

Για την δυνατότητα γάμου, τί έχεις να πεις;

Τώρα, όσον αφορά το θέμα του γάμου, νομίζω ότι μπαίνουμε στα πρότυπα του ετεροφυλόφιλου μοντέλου.

Αυτό που χρειάζεται είναι αληθινά αισθήματα, αμοιβαιότητα, επίπεδο σχέσης. Όλα τ' άλλα έρχονται δεύτερα.

Για τις εφήμερες σχέσεις τί γνώμη έχεις;

Οι σχέσεις αυτές θα λέγα είναι ένα αλατοπίπερο για μια βραδιά ή μερικές μόνο ημέρες. Τα έχω ζήσει κι αυτά. Ωστόσο προτιμώ τις σχέσεις με διάρκεια. Είναι οι μόνες σχέσεις που έχουν χρώματα.

Και τέλος μια ευχή για τις ομοφυλόφιλες σχέσεις.

Επίπεδο! Πάλι θα το πω. Επίπεδο...

Διανθισμένη άποψη

Φίλοι και φίλες μου, γεια σας!

Ο γράφων διαφέρει σε κάποιο βασικό σημείο από τους υπόλοιπους γράφοντες του ίδιου εντύπου.

Ενώ οι υπόλοιποι προσπαθούν να δώσουν την εικόνα του συνειδητοποιημένου, τοποθετημένου ομοφυλόφιλου με ενεργητική και χρήσιμη θέση στην κοινωνία, εγώ σας λέω ότι είμαι κουνιστός, λυγιστός, χαζούλης, χαρούμενος, θυληπρεπής και προκλητικός, σωστή αδελφή που τη ρωτάνε στο δρόμο "Τί φρούτα βγάζει η Καλαμάτα;" κι αυτή απαντάει: "Σύκα και μαντηλάκια".

Ομολογώ ότι με ενδιαφέρουν αποκλειστικά τα τεκνά, αν είναι δυνατόν λαϊκά, η στοργή τους, η αγριάδα τους και τα πειράγματά τους.

Θέλω τα όπα μου και το επιβεβαιώνω μόλις ακούσω τοιφτετέλι και ντέφι, πηδώντας πάνω στο μπαρ και δίνοντας μαθήματα λικνίσματος στις παρευρισκόμενες δεσποινίδες και εισπράτοντας τις επευφημίες των αγοριών τους.

Στο δρόμο κουνώ το κορμί μου με όση χάρη διαθέτω, δεν κουβαλάω ποτέ μαζί μου αναπτήρα για να ζητώ από τους γύρω μου να με "ανάψουν" και σταματώ τους ωραίους περαστικούς για να τους ρωτήσω αν πηγαίνω καλά για τη Χαλκηδόνα που έχει ωραία σουβλάκια.

Είμαι πάντα πρόθυμος να γίνω θυσία για τις ανάγκες του κάθε τεκνού, αλλά αν δεν θέλω "σήμερα αισθάνομαι λίγο κουρασμένος και αδιάθετος".

Οι φίλοι μου μετράνε περισσότερο από οποιονδήποτε εραστή που μπορώ να τον θυσιάσω στα πόδια τους για να τη βρούνε.

Μισώ τις αδελφές που όταν με βλέπουν σουφρώνουν τη μύτη τους, σηκώνουν τα φρύδια τους και λένε την ιστορική φράση: "με ήθελε πολύ, αλλά βρε παιδί μου, σιγά μην πάω μαζί του, πολύ λαϊκό τον βρίσκω".

Φυσικά η θέληση του τεκνού ανήκει μόνο στην φαντασία τους γιατί αν εκδηλωνόταν στην πραγματικότητα αυτές θα ήταν πολύ μπουκωμένες για να εκφράσουν άποψη.

Ξέχασα να σας πω ότι μέσα στον θηικό ξεπεσμό μου διασκεδάζω αφάνταστα, κάνω πολύ έρωτα, σκορπώ τη χαρά, το κέφι και το χαμόγελο στους γύρω και νομίζω ότι τελικά τους την έσκασα γιατί με νομίζουν για χαζό, αλλά εγώ πήρα απολύτως αυτό που ζητούσα.

Αισθάνομαι επίσης πολύ κυρία.

Frau Λέτα
Θεσ/νίκη 24/2/93

Ζωή

Οταν σε συνάντησα έμοιαζες αγόρι
και στάλαξε μέσα μου ο πόθος.

Οταν σου πρωτομίλησα ήσουν μια ψυχή φοβισμένη,
και άρχισε να θεριεύει η αγάπη.

Οταν σου έδειξα τις επιλογές μου,
αποφάσισες κι εσύ.

Μαζί γυρίσαμε τον κόσμο της Θεσσαλονίκης ολόκληρο,
και μάθαμε για τους εαυτούς μας.

Μοιραστήκαμε τη χαρά, τη λύπη και τα ελαττώματά μας.

Η ζωή μας άλλαξε και είναι ένα ποτάμι,
τώρα πια μεγαλύτερο, πιο δυνατό, πιο τρικυμισμένο
Αλλά ποτάμι δικό μας.

Το σώμα σου άρχισε να αλλάζει,
τα στήθια σου να παίρνουν σχήμα,
μια ακόμη αλλαγή σε συνταράζει
όμως εγώ δεν την καταλαβαίνω.

Δεν σε συγκινεί το νέο κορμί,
λες θέλεις λεφτά.

Η γυναικεία αίσθηση πλανιέται παντού,
τα θέλγητρά της δυνατά.

Δικαιολογία: Δεν έχεις δουλειά!

Εγώ Πιστεύω...
...Τώρα πια δεν υπάρχεις
Έχεις γίνει κάπι άλλο.
έχεις όνομα, δουλειά, φίλους, παρέα...

Mou λείπεις

Θα μου λείπεις
Αλλά ίσως να μην το καταλαβαίνω

Frau Λέτα
27/3/92 Θεσσαλονίκη

ΨΗΛΑ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ! από τη Γόθα Στιλέτο (!)...

Διάσιλε!

Πόθος ευσεβής κατάντησε ο "Πόθος" μας ώσπου να γίνει πραγματικότητα.

Η Πάολα μας πρόλαβε πάλι με βήμα ταχύ, δίνοντάς μας ακόμη ένα "Κράξιμο" στην ήδη κραγμένη ζωή μας. Κραγμένοι του κόσμου ενωθείτε, για να μη νικηθείτε.

Σε Δύση και σ' Ανατολή τη "Μακεδονία" ψάχνει να βρει ο Κύρο Γκλιγκόρωφ. Λέτε σε λίγο να μας πει ότι είναι η αδερφή του Μέγα Αλέξανδρου;

Υγιές κομμάτι της θεσσαλονικιώτικης κοινωνίας η ΟΠΟΘ, η ομάδα μας καλέ. Γ' αυτό και κρίσεις και επικρίσεις και διαφωνίες και τσακωμούς θα δείτε. Άλλα τέλος καλό, όλα καλά. Άλλωστε, αγάπες μου, τέσσερα χρόνια ΟΠΟΘ δεν είναι και λίγο.

Σάββατο κι απόβραδο άνευ αστευλίνης. Με μια αποπνικτική ατμόσφαιρα όμως λόγω του καπνού. Που; Μα στο "Ταμπού", φυσικά. Άλλα πικούζα η "κακιά" αφού τα πράγματα θα μείνουν όπως και παλιά.

"Μπάχαλο". Λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Και οι Σταχτοπούτες μεταμορφώνονται σε πριγκήπισσες. Αν είναι δυνατόν!

Μαθήματα αισιοδοξίας έδωσαν στην εκπομπή "Μάθε για να ζήσεις" της ΕΤ3 οι: Μ. Μερκούρη, Γ. Γεννηματάς, Κ. Χωματά, Γ. Τσεκλένης, Θ. Καρακατσάνης, με αποκορύφωμα την εκπληκτική Βάσια Τριφύλλη.

Πόθος = Πάθος. Πάθος για έκφραση πάνω σε θέματα ποικίλης ύλης, όπως χαρακτηρίστηκε η συνέντευξη της Κατιάνας Μπαλανίκα. Και φυσικά το ίδιο πιστεύω και για το "Ψηλά τα πόδια".

Τελικά τα μανουλοχούφταλα έχουνε τα πάνω τους αυτό τον καιρό. Ζωζώ Σαπουντζάκη και "Μικρομεσαίοι". Και μια ατέλειωτη γκαρνταρόμπα. Η Μπέλα Μπούλα -ή "γυναίκα με τα πέτσινα πόδια"- ξαναχτυπά. Και με μίνι παρακαλώ!!!

MELINA FOR EVER! Teenager το κορίτσι και τα λόγια είναι περιπτά.

Αργήσε, αλλά δεν πέτυχε κατ' εμέ η Μαίρη Χρονοπούλου με το σήριαλ "Μάνα είναι μόνο μία", όπου μόνο ο τίτλος μου είναι συμπαθής. Μία απ' τα ίδια Μαιρούλα μου...

Εκπομπές της ΟΠΟΘ, ποταμοί λόγου με θέματα που συχνά καίνε. Ειδικές εκπομπές για ειδικά άτομα;

Ραδιοφωνικός οργασμός έχει κυριεύσει ένα μέλος της ΟΠΟΘ. Σειρά δεν προλαβαίνουμε να πάρουμε εμείς οι υπόλοιποι. Φτου του να μην τον ματιάσω τον άνθρωπο...

Καλέ με γειά τον πλανητάρχη μας. Φρέσκος, νέος, ωραίος αλλά φάλτσος ως μουσικάντης. Καινούργια αρχή και για τους "γκέη" στην Αμερική. Αντε να δούμε.

Λιάνα μου μας "λιάνισες" με τις υπέροχες εκπομπές σου. Μόνο, βρε κορίτσι μου, κάτσε επιπέλους σ' ένα μέρος. Μια περιπλανώμενη έχεις γίνει. Κι έχασες και την πολυθρόνα σου. Αφηρημένη...

Κάπι για εκδρομή τον Απρίλη στον Ολυμπο ακούω από την "Ξανθιά Χυμώδη Φράουλα". Πάλι σαφάρι με τους δώδεκα θα έχουμε. Πάντως για απαρτία δεν σας εγγυώμαι.

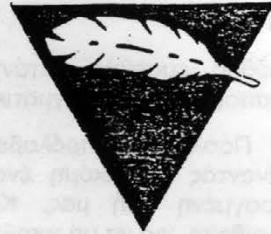
Βαλλιανάτος style. Ο "μπαμπάκας" ξαναχτύπησε στα τηλεοπτικά δρώμενα. "Αγριοί", "ημιάγριοι"... Καλέ ούτε στη ζούγκλα με τον Ταρζάν να ήμασταν. Αμάν βρε Σεμίνα μου.

Κύριε Χονδρο-cookie, όντως στις δηλώσεις σας ήσασταν πολύ "Χονδρός" σε ό,τι αφορά τους ομοφυλόφιλους. Οσο για τους ...κίναιδους που σας πήραν από πίσω στα νειάτα σας, ε, τι να πω, θα ήσασταν τραγανός τότε, σε σχέση με τώρα που δεν τρώγεστε με τίποτα.

o πόθος

Εκδοση της
Ομάδας Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων
Θεσσαλονίκης

Για επικοινωνία με την ομάδα, γράψτε στη
διεύθυνση:
Τ.Θ. 10785
541 10 Θεσσαλονίκη

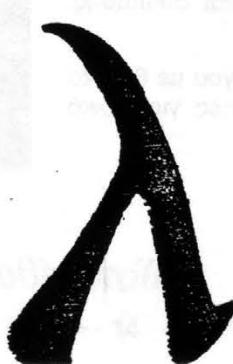
Η εκπομπή της ΟΠΟΘ,
"Για το Δικαίωμα στην Ομοφυλοφιλία"
βγαίνει στον αέρα μέσα απ' το Ράδιο
Κιβωτός στους 92,5 μεγάκυκλους, κάθε
Κυριακή, 6 - 9 μμ

Την τελευταία Κυριακή του Μάρτη, η εκπομπή της ομάδας μας από το Ράδιο Κιβωτός είχε σαν θέμα της την ενημέρωση σχετικά με το AIDS. Από συζητήσεις που είχαν γίνει μέσα στην ομάδα από πολύ καιρό, αλλά κυρίως από εκείνη την εκπομπή, όλοι μας διαπιστώσαμε την επιθυμία μας να έρθουμε σε επαφή με άτομα που έχουν προσβληθεί από τον ιό του AIDS, είτε με άτομα που γνωρίζουν κάποιον φορέα ή ασθενή. Εχουμε βαρεθεί να συζητάμε για τη νόσο αυτή μόνο μέσα από νούμερα και άρθρα εφημερίδων, μέσα από παγερές στατιστικές κι άψυχες δήθεν αναλύσεις τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Εχουμε καταλάβει πως είναι λάθος να αντιμετωπίζουμε τα μολυσμένα άτομα σαν να 'ναι στην απέναντι όχθη ενός ποταμού, που, μέσα από την επιπολαιότητά μας, νομίζουμε πως δεν υπάρχει πιθανότητα κάποτε να περάσουμε κι εμείς. Πιστεύουμε πως οι άνθρωποι αυτοί αντιμετωπίζουν καθημερινά πολλαπλές δυσκολίες - καταστάσεις που εμείς οι υπόλοιποι δεν μπορούμε να φανταστούμε κι ότι χρειάζονται τη συμπαράσταση όλων μας για να ανταπεξέλθουν όσο γίνεται πιο αξιοπρεπώς στη δοκιμασία που περνάνε.

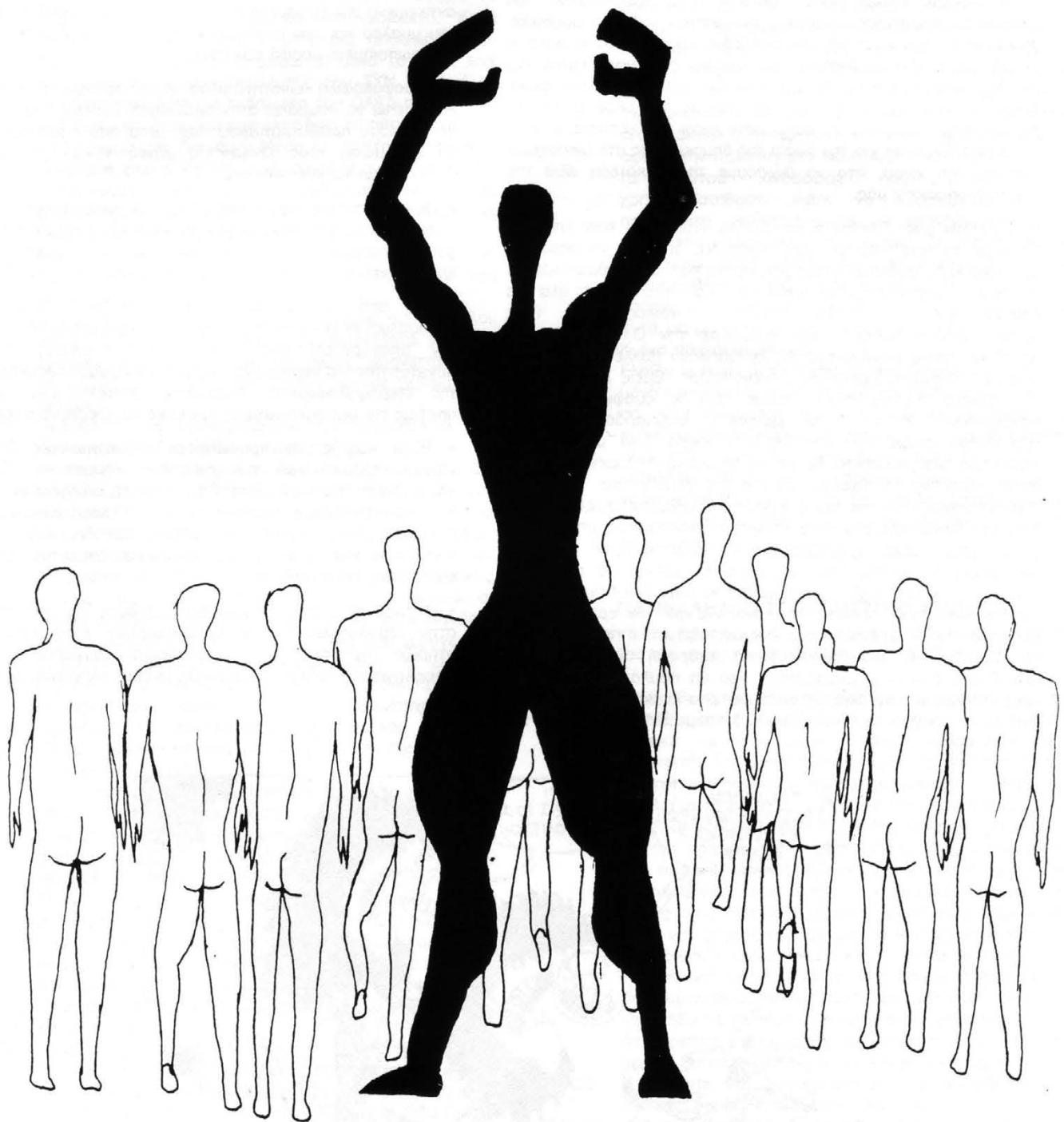
Καλούμε, λοιπόν, όποιον φορέα ή ασθενή του AIDS, ή συγγενή ενός τέτοιου ατόμου να έρθει σε επαφή με την ομάδα μας για να γνωριστούμε, να συζητήσουμε τα δικά τους, αλλά και τα δικά μας προβλήματα και να μπορέσουμε να βρούμε τρόπους για την αντιμετώπισή τους. Είμαστε πρόθυμοι στα πλαίσια της συνεργασίας μας να παραχωρήσουμε κάθε μέσο που έχουμε στη διάθεσή μας ώστε τα προβλήματά τους, οι ανησυχίες τους και οι επιθυμίες τους να γίνουν γνωστά σε περισσότερο κόσμο.

Ελπίζουμε η πρότασή μας να βρει σύντομα ανταπόκριση ώστε να μπορέσει και να υλοποιηθεί, γιατί πιστεύουμε ότι από μια τέτοια διαδικασία θα αφεληθούμε όλοι μας.

ο πόθος

Τεύχος 7ο. Χειμώνας '93-'94

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ ΠΟΛΛΑ!

- Νοέμβρης 1988: Ιδρύεται η Ο.Π.Ο.Θ. Στόχος: ένας τόπος συζητήσης, συνάντησης, γνωριμίας, παρέμβασης στους εαυτούς μας και στην κοινωνία που μας περιβάλλει, ένας τόπος προγραμματισμού και συντονισμού δράσης, ένας τόπος έρωτα, διασκέδασης, αλληλοστήριξης. Για γυναίκες και άνδρες που δεν το έβαλαν κάτω, που έχουν την υπομονή και την επιμονή να δέχονται και να αντιπαλεύουν τις αδυναμίες των συν-ομοφυλόφιλων της Ο.Π.Ο.Θ., που έν-πρακτα δεν είναι αδιάφοροι απέναντι στο ψέμα και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- Στην αρχή δεν ξέραμε τι να κάνουμε. Αρχίσαμε από συζητήσεις για τη διαδικαστική λειτουργία της ομάδας. Περάσαμε στις συζητήσεις για τους εαυτούς μας. Γίναμε παρέα, διασκεδάσαμε μαζί: στο μπαρ, στη θάλασσα, στο βουνό, στο σινεμά και το θέατρο. Μαλώσαμε, αγαπηθήκαμε και ερωτευτήκαμε. Πολιτευτήκαμε. Υστερά ήρθε η εκπομπή στο Ράδιο Κιβωτός: που προκάλεσε συζητήσεις, εντάσεις πνευματικές, ήδονές μουσικές, στρές, κόπο, ευχαρίστηση. Το φυλλάδιό μας: τα ίδια κι αυτό κι ακόμα πιο πολλές συζητήσεις προκάλεσε, που μας έκαναν πιο ώριμους, όχι μόνο σε ζητήματα γνώσεων για την ομοφυλοφιλία, αλλά και γενικότερα στο να εκφράζουμε τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας, στο να δεχόμαστε ή όχι την εξουσία, στο να προβληματίζομαστε για την ουσία της δημοκρατίας στο μικροχώρο μας και στη χώρα, στο να βιώσουμε τη γενικότερη αξία της δραστηριοποίησής μας.

- Το μέλλον μας: Προβλέπεται λαμπρό, επειδή θα είναι επίπονο. Θέλουμε να αναπτύξουμε νέες ποιότητες δράσης: να φτάσει η ανησυχία κι ο προβληματισμός μας σε πιο πολλούς ανθρώπους και να τους ωθήσει στην αυτενέργεια. Και πρώτα απ' όλα να ενεργοποιήσει τις ομοφυλόφιλες γυναίκες και τους ομοφυλόφιλους άνδρες. Δεν θεωρούμε την Ο.Π.Ο.Θ. ως το μοναδικό σχήμα οργάνωσης. Ας ξεπηδήσουν πολλές ομάδες και σύλλογοι. Σημασία έχει η δραστηριοποίηση. Εμείς κάνουμε ήδη ότι δυνατό για να συντονίσουμε τους/τις ομοφυλόφιλους/ες πανελλαδικά. Ζητάμε την έμπρακτη συμπαράσταση κάθε ευαίσθητου ανθρώπου. Χρειαζόμαστε χώρο δικό μας, λέσχη. Δαπανηρό μεν, ανάφικτο δε με τα σημερινά δεδομένα. Εχουμε βάλει μπροσ οντης να επιτύχουμε αλλαγή της νομοθεσίας: ζητάμε τη νομική κατοχύρωση της ομοφυλόφιλης συμβίωσης. Χρειαζόμαστε άτομα με κοινωνικές επιρροές, νομικούς παιδαγωγούς, ιστορικούς, ψυχολόγους, αλλά χρειαζόμαστε κι έναν καφετζή που θα προσφέρει το μαγαζί του μια φορά το χρόνο για το πάρτυ γενεθλίων της Ο.Π.Ο.Θ., χρειαζόμαστε κι έναν ξενοδόχο που δεν θα διακρίνει τους πελάτες του ανάλογα με τον ερωτικό τους προσανατολισμό, χρειαζόμαστε κι έναν ταξιδιωτικό πράκτορα που θα διοργανώσει μια ομοφυλόφιλη εκδρομή ή κρουαζιέρα, χρειαζόμαστε κι έναν μαγαζάτορα που θα πουλάει διαφημιστικά ομοφυλόφιλα μπλουζάκια, χρειαζόμαστε κι έναν φοιτητή που θα ζητήσει η εργασία του -προόδου ή διπλωματική- να εξετάζει την

ομοφυλοφιλία, χρειαζόμαστε τον καθένα που θα πει ανοιχτά ίσια στο περιβάλλον του ότι: "ναι, είμαι ομοφυλόφιλος". Χρειαζόμαστε τους γονείς, τα αδέλφια, τα ξαδέλφια και τους φίλους των ομοφυλόφιλων που θα στηρίξουν τις προσπάθειές μας έμπρακτα. Χρειαζόμαστε εσένα φίλη/φίλη αναγνώστρια/πτ. Ελα σήμερα, όχι αύριο!

N. K. X^τ.

Για Την Προστασία Της Ομοφυλόφιλης Σχέσης

• Τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στη βίωση του ομοφυλόφιλου προσανατολισμού, γίνονται όλο και περισσότερο αντικείμενο των διεθνών συναντήσεων και κερδίζουν την υποστήριξη των εκπροσώπων των κρατών.

• Ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής κοινωνίας και πολιτικής επηρεάζεται ιδιαίτερα από τις προόδους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα: τα άρθρα στα ΜΜΕ και τα έργα στον κινηματογράφο με αντικείμενο την ομοφυλοφιλία είναι ένα μόνο σημάδι ενασχόλησης του μαλού και των αισθημάτων των ελλήνων/ιδων με αυτήν την αποιωποιημένη μορφή του έρωτα.

• Η ομοφυλόφιλη κοινότητα μέσα από τους εκφραστές της μπορεί και πρέπει να συμβάλει στην προώθηση λύσεων στα πλαίσια του γενικότερου προβληματισμού που, μετά από παρέμβαση, μπορεί να δυναμώνει τους επόμενους μήνες λόγω των επικείμενων βουλευτικών και ευρωεκλογών.

• Οι καταστάσεις που καταπιέζουν τα ομοφυλόφιλα αισθήματα είναι η γενικότερη σεμνοτυφία απέναντι στον έρωτα και η αγνοία και συκοφάντιση της ομοφυλοφιλίας, που έμεσα ή άμεσα εκφράζονται στη πολιτισμική δραστηριότητα και στη νομοθεσία.

• Πέρ' από τις πονητικές διακρίσεις, όσον αφορά τη σεξουαλική ενηλικιωση των ανδρών για ομοφυλόφιλες πράξεις και την απαγόρευση της ομοφυλόφιλης πορνείας, η έλλειψη δυνατότητας για νομική αναγνώριση της ομοφυλοφιλικής -αλλά και της ετεροφυλοφιλικής- συμβίωσης αποτελεί ένα μέτρο που υποτιμά την ομοφυλοφιλία σε πρακτικό και ιδεολογικό επίπεδο.

• Είναι καιρός να προώθησουν οι κοινωνικές δυνάμεις - συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών κομμάτων - τη νομική κατοχύρωση της συμβίωσης. Ως μια πρώτη ενέργεια οι ομάδες και τα άτομα που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα θα μπορούσαν να απευθυνθούν σε πολιτικούς, φορείς εργαζομένων, συλλόγους δικηγόρων και όπου αλλού χρειάζεται ζητώντας απ' αυτούς σχετικές δραστηριότητες.

• Η προστασία της ομοφυλόφιλης σχέσης θα επιδράσει θετικά στην απελευθέρωση των ομοφυλόφιλων αισθημάτων και θα στηρίξει πρακτικά τα ομοφυλόφιλα ζευγάρια σε θέματα φορολογίας, ασφάλισης, κατοικίας, υγείας, κληρονομιάς.

N. K. X^τ.

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ Ο.Π.Ο.Θ

Στα πλάισια της προεκλογικής περιόδου, η Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλών Θεσσαλονίκης (Ο.Π.Ο.Θ) απήγθυνε ένα ερωτηματολόγιο, αποτελούμενο από πέντε κύριες ερωτήσεις, στα πέντε μεγαλύτερα πολιτικά κόμματα. Ακολουθούν οι απαντήσεις των κομμάτων με την χρονολογική σειρά που δόθηκαν.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Τη συνέντευξη παρεχώρησε ο κ. Ιωάννης Γουμενόπουλος, μέλος της Πολιτικής Κίνησης Νέων Θεσσαλονίκης κι εκπρόσωπος της νεολαίας του ΣΥΝ στη Θεσσαλονίκη.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση του κόμματός σας, όσον αφορά την ομοφυλοφιλία;

ΣΥΝ: Η θέση μας στο θέμα αυτό έχει εκφραστεί κι εκφράζεται συνεχώς. Ξεκινώντας απ' το δικαίωμα στη διαφορά, το οποίο είναι και συνταγματικά κατοχυρωμένο. Κατά καιρούς έχουμε διατυπώσει διάφορες απόψεις για το δικαίωμα στην ομ/λία. Θυμάμαι σ' αυτό το θέμα είχε αναφερθεί και ο ευρωβουλευτής του ΣΥΝ, ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης σε μια εκδήλωση του ΟΑΕΔ πέρυσι εδώ στη Θεσ/νίκη, όπου και είχε εκφράσει τις απόψεις του για το δικαίωμα στη διαφορά. Μέσα απ' αυτές τις απόψεις, εξέφρασε επίσης και την ευχή, αυτοί οι άνθρωποι να μην απομονώνονται και να μην περιθωριοποιούνται όπως δυστυχώς σήμερα συμβαίνει στην ελληνική κοινωνία. Είχε γίνει και μια εκδήλωση εδώ στη Θεσ/νίκη...

ΟΠΟΘ: Ναι, είχαμε παρεβρεθεί. Θυμάμαι ότι ο κ. Κωνσταντόπουλος είχε εκφραστεί θετικά πάνω στο θέμα...

ΣΥΝ: Ναι θετικά, θετικότατα, γιατί πιστεύουμε ότι οι ομ/λοι, πάρα το γεγονός ότι αποτελούν μια μειονότητα, έχουν το δικαίωμα και αυτοί, όπως και άλλες μειονότητες, να εκφράζονται ελεύθερα, μη παρενοχλώντας βέβαια τους άλλους.

ΟΠΟΘ: Προτίθεστε να συμπεριλάβετε στα ψηφοδέλτιά σας ομ/λους που να το δηλώνουν ανοιχτά;

ΣΥΝ: Αν περνούσε απ' το χέρι το δικό μου, θα υπήρχαν. Δεν γνωρίζω αν αυτή τη στιγμή υπάρχουν, πάντως σίγουρα έμαιι υπέρ της ένταξης ομ/λων σε ψηφοδέλτια του ΣΥΝ σ' όλη τη χώρα. Οπως οι οικολόγοι και κάποιες άλλες οργανώσεις εκπροσωπούνται, έτσι θα πρέπει και οι ομ/λοι, αν φυσικά το ήθελαν και οι ίδιοι. Είμαι λοιπόν θετικός. Φυσικά, και σήμερα υπάρχουν ομ/λοι υποψήφιοι σε διάφορα ψηφοδέλτια που όμως δεν το 'χουν δηλώσει, ακριβώς επειδή η ελληνική κοινωνία δεν έχει ξεφύγει από ορισμένα ταμπού. Είναι πάντως καιρός να ξεφύγει. Πιστεύω ότι ο ΣΥΝ θα μπορούσε να έχει κάνει προτάσεις σ' επώνυμους ομ/λους, για να συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια του. Και τέτοιοι υπάρχουν πολλοί.

ΟΠΟΘ: Ποιές οι προτάσεις σας για την βελτίωση της ζωής των ομ/λων στην Ελλάδα;

ΣΥΝ: Ενα πράγμα που θα μπορούσε να γίνει και πρέπει οπωσδήποτε να γίνει, είναι ο αγώνας αυτών των ανθρώπων χέρι - χέρι με ορισμένα πολιτικά κόμματα τα οποία τους αντιμετωπίζουν θετικά, ώστε να πραγματοποιηθούν κάποιες εκδηλώσεις και να δημοσιοποιηθούν οι απόψεις των ομ/λων, για να μπορέσει και ο κόσμος να συνειδητοποιήσει ότι και αυτοί είναι άνθρωποι με δικαιώματα όπως όλοι μας. Λοιπόν, ένα πράγμα είναι οι εκδηλώσεις κι άλλο ένα η δημοσιοποίηση των απόψεων. Άλλα πολλά δεν νομίζω ότι θα μπορούσαν να γίνουν, απ' τη στιγμή που η ίδια η δομή της ελληνικής κοινωνίας δεν αλλάζει.

ΟΠΟΘ: Ποιά η γνώμη σας για την νομική κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης στην Ελλάδα; Προτίθεστε εσείς σαν κόμμα να κάνετε οποιαδήποτε ενέργεια για το θέμα αυτό στην επόμενη βουλή; Γνωρίζετε ανάλογες υπάρχουσες νομοθεσίες σ' άλλες χώρες της ΕΟΚ;

ΣΥΝ: Η θέση του ΣΥΝ στο συγκεκριμένο θέμα θα πρέπει να είναι θετική. Θα πρέπει οι βουλευτές του ΣΥΝ να

προωθήσουν αυτήν την νομική κατοχύρωση, για να μπορέσει επιτέλους να βελτιωθεί η ζωή των ομ/λων και για να μπορέσει επιτέλους η ελληνική κοινωνία να κατανοήσει ότι οι ομ/λοι δεν πρέπει να τυχίνουν διαφορετικής μεταχείρισης. Μάλιστα η κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης θα πρέπει να γίνει μέσα από ένα νόμο που να κατοχυρώνει γενικότερα την ανθρώπινη συμβίωση ανεξαρτήτως φύλλων. Και επιτέλους ορισμένα ταμπού πρέπει να σπάσουν. Το ότι η ελληνική κοινωνία δεν είναι ακόμα έτοιμη, δεν είναι άλλο από δικαιολογία. Λέμε ότι η κοινωνία δεν είναι έτοιμη γι' αυτό, δεν είναι έτοιμη για κείνο. Μα, τότε, για τί είναι έτοιμη; Αυτά για μένα είναι δικαιολογίες που εκφράζονται για χήλιες δυο σκοπιμότητες.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση σας σχετικά με την πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί στο θέμα AIDS; Είστε ευχαριστημένοι απ' την υπάρχουσα κατάσταση;

ΣΥΝ: Ο ΣΥΝ δεν είναι ευχαριστημένος απ' την υπάρχουσα κατάσταση κι έχει πει τις απόψεις του πάνω στο θέμα αυτό. Οι άνθρωποι εκείνοι που είχαν την ατυχία να μολυνθούν απ' τον ιό, δεν αντιμέτωπιζονται όπως θα πρέπει. Κι εδώ πρέπει να ανοίξουμε το μεγάλο κεφάλαιο του κοινωνικού ρατσισμού, για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε την κατάσταση. Ο κόσμος πρέπει επιτέλους να καταλάβει ότι το AIDS μας αφορά όλους κι όχι μόνο τους ομ/λους, οι οποίοι είχαν αποκλειστικά ενοχοποιηθεί στην αρχή για αυτήν την αρρώστεια. Όσον αφορά την πολιτική στο θέμα AIDS: πρέπει, κατ' αρχήν, τα κέντρα αναφοράς που υπάρχουν να χρηματοδοτηθούν, ώστε να εξοπλιστούν με τα απαραίτητα μηχανήματα και να επανδρωθούν με το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό. Επίσης, η πολιτική στο θέμα AIDS πρέπει να' ναι εθνική. Κομματικές αντιπαραθέσεις στον χώρο αυτό δεν πρέπει να υπάρχουν. Περισσότερα λεφτά λοιπόν, κι όχι μόνο γι' αυτό, μα για το θέμα της υγείας γενικότερα.

ΟΠΟΘ: Κι είναι τελευταίο μήνυμα;

ΣΥΝ: Ελπίζω κι εύχομαι το δικαίωμα στη διαφορά να μη μείνει μόνο στα χαρτιά, αλλά να γίνει και πραγματικότητα. Και, σα νέος άνθρωπος, έχω να τονίσω ότι εμάς τους ανθρώπους μας ενώνουν πάρα πολλά και μας χωρίζουν πάρα πολύ λίγα, δυστυχώς όμως, αυτό δεν το' χουμε καταλάβει. Ελπίζω αυτό το πράγμα, εμείς κυρίως οι νέοι να το καταλάβουμε και όλοι μαζί να προσπαθήσουμε για την επίλυση των προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας. Ευχαριστώ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τη συνέντευξη παρεχώρησε ο κ. Κώστας Μάμαλης, μέλος της γραμματείας της νομαρχιακής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση του κόμματός σας όσον αφορά την ομ/λια; **ΠΑΣΟΚ:** Κοιτάξτε, στη σύγχρονη πολιτική ιστορία, τα ζητήματα τα σχετικά με την ομ/λια, ήταν, τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα, ζητήματα ταμπού. αυτό για πολλούς λόγους, κοινωνικούς ή άλλους, και για το λόγο ότι οι θέσεις των κομμάτων ήταν κενές ή ελλιπείς όσον αφορά το ζήτημα αυτό. Θεωρούμε λοιπόν, ότι το ζήτημα αυτό, πρέπει να το κοιτάμε κατάματα, ότι πρέπει να προβληματιστούμε και, σαν κόμμα διαλόγου, επιδιώκουμε μέσα από ανοιχτές και δημοκρατικές προκλήσεις, να διαμορφώσουμε τους όρους ενός διαλόγου με τους άμεσα ενδιαφερόμενους, ώστε να καταλήξουμε σε μια συγκεκριμένη θέση που ν' αντιμετωπίζει με ειλικρίνεια και τιμούτητα το ζήτημα αυτό. Η θέση μας λοιπόν είναι ότι κατ' αρχήν επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε το διάλογο και, μέσα απ' αυτόν, να καταλήξουμε σε θέσεις τέτοιες που να συμβάλουν σε μια διαφορετική, εναλλακτική, αντιμετώπιση του ζητήματος, που να ξεπερναεί τα μέχρι τώρα κοινωνικά ταμπού.

ΟΠΟΘ: Προτίθεστε να συμπεριλάβετε στα ψηφοδέλτια σας ομ/λους, που να το δηλώνουν ανοιχτά;

ΠΑΣΟΚ: (Μα τα ψηφοδέλτια έχουν ήδη καταρτιστεί.) Κοιτάξτε, η προσωπική μου άποψη είναι, ότι, δεν θα μ' ενοχλούσε η συμμετοχή κάποιου ομ/λου σε ψηφοδέλτιο οποιουδήποτε

- κόμματος. Κι αυτό διότι πιστεύω ότι οι ομ/λοι δεν πρέπει να θεωρούνται πολίτες β' κατηγορίας.
- ΟΠΟΘ:** Ποιές οι προτάσεις σας για τη βελτίωση της ζωής των ομ/λων στην Ελλάδα;
- ΠΑΣΟΚ:** Κοιτάξτε, αν πάρουμε σαν σημείο αφετηρίας την άποψη μας για ισότιμη αντιμετώπιση των ομ/λων, μπορούμε να δημιουργήσουμε μια δέσμη προτάσεων ώστε να συζητήσουμε με τους φορείς των ομ/λων και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια συνεχή διαδικασία, η οποία να βοηθάει στο να ξεπεραστεί ο κοινωνικός ρατσισμός απέναντι τους. Στη συνέχεια να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα, κυρίως προς την κατεύθυνση ειδικότερων ζητημάτων που αφορούν τον χώρο αυτό, όπως για παράδειγμα το ζήτημα του AIDS...
- ΟΠΟΘ:** Μα, νομίζω, ότι τώρα πια όλοι γνωρίζουμε, ότι το AIDS είναι υπόθεση όλων...
- ΠΑΣΟΚ:** Βεβαίως, αυτό είναι σαφές. Απλά, στο χώρο των ομ/λων υπάρχει μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση στο θέμα αυτό. Μια ευαισθητοποίηση που δείχνει ότι οι ομ/λοι έχουν επίγνωση της σοβαρότητας της κατάστασης. Επίσης έχουν και θέσεις αξιοπρόσεκτες που θα μπορούσαν να τεθούν στο τραπέζι κυβερνητικού διαλόγου και να συμβάλουν στη βελτίωση της γενικότερης πολιτικής στο θέμα AIDS. Να σας θυμίσω στο σημείο αυτό, ότι δύναται ο κ. Γεννηματάς ήταν υπουργός υγείας είχε γίνει μια προσπάθεια ουσιαστικού διαλόγου με τους φορείς των ομ/λων, ο οποίος διάλογος απέδωσε πολλά σημαντικά πράγματα.
- ΟΠΟΘ:** Ποιά η γνώμη σας για τη νομική κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης στην Ελλάδα; Προτίθεστε εσείς, σαν κόμμα, να κάνετε όποιαδήποτε ενέργεια για το θέμα αυτό στην επόμενη βουλή; Γνωρίζετε αντίστοιχη νομοθεσία σε άλλες χώρες της ΕΟΚ;
- ΠΑΣΟΚ:** Γνωρίζω καλά ότι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια ένας σημαντικός και πολυεπίπεδος διάλογος πάνω στο θέμα αυτό. Δεν γνωρίζω αν θ' αναληφθεί η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, ούτε γνωρίζω λεπτομερώς τις ανάλογες νομοθεσίες των χωρών της κοινότητας. Γνωρίζω όμως ότι, στο επίπεδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένο πάνω στο ζήτημα αυτό και στο βαθμό που αυτή η ευαισθητοποίηση είναι μια δέσμευση και του κόμματός μας, το οποίο συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, στον ίδιο βαθμό νομίζω πως, εκείνο που μπορούμε να καταθέσουμε είναι, ότι είμαστε ανοιχτοί σε οποιαδήποτε πρόταση, που αυτό θα είναι αποτελεσματικό και μιας κοινωνικής διεργασίας ανάλογης. Πάντως έχω την αίσθηση ότι, οποιαδήποτε νομική διεργασία θα πρέπει να συμβαδίζει με μια κοινωνική διεργασία. Για παράδειγμα σας θυμίζω την υπόθεση του πολιτικού γάμου. Θυμάστε τότε την συνολική αντίδραση, δείγμα του ότι τα βήματα πρέπει να είναι προσεκτικά για να μην βρεθεί μετέωρη οποιαδήποτε πολιτική ρύθμιση.
- ΟΠΟΘ:** Ποιά η θέση σας για την πολιτική στο θέμα AIDS; Είστε ευχαριστημένοι απ' την υπάρχουσα κατάσταση;
- ΠΑΣΟΚ:** Είναι σαφές ότι κανείς δεν μπορεί να ναι ευχαριστημένος. Υπάρχει μια "μικρή" πολιτική, ενώ θα' πρεπει να διαβλέψουμε την ταχύτατη εξέλιξη της ασθένειας και να επιδιώξουμε μια "μεγάλη" πολιτική. Εμείς φιλοδοξούμε να μεταλλάξουμε ριζικά την πολιτική που ασκείται στο ζήτημα αυτό. Πιό συγκεκριμένα, το όλο ζήτημα πρέπει να γίνει εθνική υπόθεση. Δεν αφορά τον ένα ή τον άλλο φορέα μόνο. Πρέπει να επιδιώξουμε αυτός ο εθνικός διάλογος να πάρει θεσμικά χαρακτηριστικά, μέσα από μια μεγάλη εθνική επιτροπή, που θ' αντιμετωπίζει τα ζητήματα υγείας κατά το πρότυπο του παλαιότερου Εθνικού Συμβουλίου Υγείας. Θα πρέπει στο θέμα AIDS να ξεκινήσουμε απ' τα σχολεία, να μπούμε στους αθλητικούς χώρους, να ξεπεράσουμε το ταμπού της συνομιλίας με κοινωνικούς φορείς που η κοινωνία τους αντιμετωπίζει ρατσιστικά, να χρησιμοποιήσουμε με ένταση τα ΜΜΕ, να χρηματοδοτήσουμε γενναία ιατρικά ερευνητικά προγράμματα να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις ύπαρξης ειδικών τμημάτων για ασθενείς

του AIDS στα νοσοκομεία σε καθε νομό, να ερθουμε διάλογο με τους γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό, και τέλος να προσπαθήσουμε με γενναία χρηματοδότηση να εμπλακούμε στην διεθνή προσπάθεια έρευνας για την φαρμακευτική αντιμετώπιση αυτής της ασθένειας.

ΟΠΟΘ: Κι ένα τελευταίο μύνημα...

ΠΑΣΟΚ: Το μύνημα που έγινε θα ήθελα να δώσω είναι ότι εμείς αντιμετωπίζουμε τον Ελληνα πολίτη με πλήρη ιστορία. Δεν μας ενδιαφέρει η οποιαδήποτε ιδεολογική ή άλλη αφετηρία του. Πιστεύουμε ότι, στην συνολική προσπάθεια του ελληνισμού να βρεί τους αναγκαίους ρυθμούς που θα οδηγήσουν στην μεγάλη εννιαία Ευρώπη του 2000, το μέτωπο της συστράτευσης πρέπει να είναι ανοιχτό για όλους και γι' αυτό από όλους ζητάμε να βρεθούν στο πλάι μας σ' αυτήν την εργάδη προσπάθεια για την προόδο αυτού του τόπου. Ευχαριστώ.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΣ

(Τη συνεντευξή παρεχώρησε ο κ. Κόφας Χρήστος, μέλος της επιτροπής πόλης του Κ.Κ.Ε.)

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση του κόμματός σας, όσον αφορά την ομ/λια;
ΚΚΕ: Εκείνο που θέλω να δηλώσω σε σας είναι ότι θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς απεναντί σας, δεν θέλουμε για προεκλογικούς λόγους να εκμεταλλευτούμε την κατάσταση. Λοιπόν, το Κ.Κ.Ε μέχρι σήμερα, μέχρι και το 14ο συνέδριο του δηλαδή, με το θέμα αυτό δεν έχει ασχοληθεί. Κατά συνέπεια εγώ απ' αυτή τη θέση, δεν μπορώ να σας πω ότι η θέση του κόμματος είναι αυτή ή η άλλη. Ο καθένας βέβαια μπορεί να έχει μιά άποψη πάνω στο θέμα...

ΟΠΟΘ: Είναι σωστό όμως αυτό; Να μην έχετε δηλαδή ασχοληθεί και μ' αυτό το κοινωνικό θέμα;

ΚΚΕ: ...Εγώ απλά σας λέω πως έχει η κατάσταση. Αν είναι άσχημο ή όχι αυτό θα το κρίνουν οι άλλοι ή κι εμείς στο εσωτερικό μας. Κοιτά να δείξι, ορισμένα θέματα όπως η ομ/λια, θέλουν και ορισμένο χρόνο για να ωριμάσουν. Στο θέμα αυτό δεν έχει αρχίσει καν η συζήτηση...

ΟΠΟΘ: Δηλαδή, εμείς θα πρέπει απλά να ευχηθούμε να ζούμε ώσπου να ωριμάσουν οι συνθήκες...

ΟΠΟΘ: Προτίθεστε να συμπεριλάβετε στα ψηφοδέλτια σας ομ/λους, που να το δηλώνουν ανοιχτά;

ΚΚΕ: Με βάση την πρώτη τοποθέτηση που έκανα, το ερώτημα αυτό έχει απαντηθεί. Δεν προβλέπεται δηλαδή κάτι τέτοιο.

ΟΠΟΘ: Ποιές οι προτάσεις σας για την βελτίωση της ζωής των ομ/λων στην Ελλάδα;

ΚΚΕ: Ισχύει το ίδιο με την προηγούμενη ερώτηση. Οταν δεν έχεις ασχοληθεί μ'ένα θέμα, δεν έχεις και προτάσεις γι' αυτό. Το ίδιο ισχύει και για την επόμενη ερώτηση σας που αναφέρεται στο θέμα της νομικής κατοχύρωσης της ομ/λης συμβίωσης. Τώρα, για τι τη θέση θα πάρει το Κ.Κ.Ε αν κατέβει μια σχετική πρόταση στη βουλή, δεν μπορώ να προδικάσω τίποτα.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση σας σχετικά με την πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί στο θέμα AIDS; Είστε ευχαριστημένοι απ' την υπάρχουσα κατάσταση;

ΚΚΕ: Αυτά που γίνονται στον τομέα AIDS είναι λίγα. Πρέπει να γίνουν πολύ περισσότερα και στον τομέα πρόληψης και στον τομέα θεραπείας. Είμαστε ενάντια στην άποψη ότι οι ομ/λοι είναι η αιτία αυτής της κατάστασης και δεν είμαστε εμείς αυτοί που κηρύσσουν κοινωνικό ρατσισμό και αποκλεισμό απέναντι σ' αυτά τα άτομα. Υπάρχουν εξάλλου κι άλλες ομάδες υψηλού κινδύνου, όπως οι χρήστες ναρκωτικών...

ΟΠΟΘ: Ο όρος "ομάδες υψηλού κινδύνου" δεν χρησιμοποιήται πια. Τη θέση του πήρε ο όρος "συμπεριφορά υψηλού κινδύνου" κι ο κάθε άνθρωπος θα πρέπει να συμπεριφέρεται σαν δυνητικά οροθετικός...

ΚΚΕ: Ναι, θα συμφωνήσω σ' αυτό.

ΟΠΟΘ: Ποιά η πολιτική λοιπόν που πρέπει να εφαρμοστεί στο θέμα AIDS;

ΚΚΕ: Οτιδήποτε διαθέτει σήμερα η επιστήμη, πρέπει να παρέχεται δωρεάν απ' την κοινωνία στον ασθενή, για να

αποφευχθεί η εκμετάλευση του τελευταίου από την ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία αντιμετωπίζει τους ασθενείς σαν αντικείμενα εκμετάλευσης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Τη συνέντευξη παρεχώρησε η κ. Σία Τουλιοπούλου, εκπρόσωπος της πολιτικής νεολαίας του κόμματος.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση του κόμματός σας, όσον αφορά την ομ/λια;

ΠΟΛ.ΑΝ: Σαν νεοσύστατο κόμμα, δεν έχουμε αποκρυσταλλώσει κάποιες θέσεις, πάνω σε τέτοια σοβαρά ζητήματα. Πάντως για μας, οι ομ/λοι είναι κι αυτοί Ελληνες πολίτες και θα πρέπει ν' αντιμετωπίζονται ισότιμα.

ΟΠΟΘ: Προτίθεστε να συμπεριλάβετε στα ψηφοδέλτια σας ομ/λους που να το δηλώνουν ανοιχτά;

ΠΟΛ.ΑΝ: Για μας, οι υποψήφιοι θα πρέπει να εκφράζουν το νέο ύφος και ήθος που επαγγέλεται η ΠΟΛ.ΑΝ ανεξάρτητα απ' τι κάνουν στην προσωπική τους ζωή.

ΟΠΟΘ: Ποιές οι προτάσεις σας για την βελτίωση της ζωής των ομ/λων στην Ελλάδα;

ΠΟΛ.ΑΝ: Προς το πάρον δεν υπάρχουν. Πάντως, ήδη, σαν νεολαία της ΠΟΛ.ΑΝ Θεσσαλονίκης, έχουμε προγραμματίσει τη σύσταση μιας ομάδας, που θα ασχοληθεί με τα κοινωνικά θέματα, όπως είναι και η ομ/λια.

ΟΠΟΘ: Ποιά η γνώμη σας για τη νομική κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης στην Ελλάδα; προτίθεστε σαν κόμμα να κάνετε οποιαδήποτε ενέργεια για το θέμα αυτό στην επόμενη βουλή; Γνωρίζετε ανάλογες νομοθεσίες σ' άλλες χώρες της ΕΟΚ;

ΠΟΛ.ΑΝ: Απ' ότι γνωρίζω, σε κάποιες χώρες της ΕΟΚ υπάρχει ήδη νομική κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης. Αυτό που πρέπει να γίνει στην Ελλάδα είναι διάλογος ανάμεσα σ' όλα τα κόμματα και τις πολιτικές νεολαίες, όπου, και με την συμμετοχή τη δική σας, να υπάρξει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση του όλου ζητήματος για να δούμε τι μπορεί να γίνει σχετικά.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση σας σχετικά με την πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί στο θέμα AIDS; Είστε ευχαριστημένοι απ' την υπάρχουσα κατάσταση;

ΠΟΛ.ΑΝ: Τον τελευταίο καιρό παραπρούμε μια γενική χαλάρωση στην αντιμετώπιση του ζητήματος. Οσα βήματα έχουν γίνει, είναι πολύ λίγα. Κατ' αρχήν είναι θέμα παιδείας και νοοτροπίας. Χρειάζεται μεγαλύτερη ενημέρωση επίσης. Μόνο με κάποια διαφημιστικά μηνύματα, δε νομίζω ότι θα πετύχουμε κάτι. Τις επόμενες μέρες θα ανακοινωθεί το πρόγραμμα της ΠΟΛ.ΑΝ στο τομέα της υγείας, το οποίο θα περιλαμβάνει και το θέμα του AIDS. Σας παραπέμπω λοιπόν εκεί.

ΟΠΟΘ: Κι ένα τελευταίο μήνυμα;

ΠΟΛ.ΑΝ: Εύχομαι η επαφή μας, που τώρα ξεκίνησε να συνεχιστεί και να γίνει και μια συνάντηση όλων των πολιτικών νεολαίων και τις ομάδας σας, ώστε μεσ' απ' το διάλογο να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα.

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την συνέντευξη παρεχώρησε ο κ. Ιωάννης Τσιτσόπουλος, υπεύθυνος τύπου του συντονιστικού γραφείου της ΟΝΝΕΔ.

ΟΠΟΘ: Ποιά η θέση του κόμματός σας, όσον αφορά την ομ/λια;

ΝΔ: Εμείς, τουλάχιστον σαν ΟΝΝΕΔ, δεν έχουμε εμβαθύνει ειδικότερα στο θέμα της ομ/λιας. Για μας είναι ένα υπαρκτό κοινωνικό ζήτημα, που θα πρέπει να το δούμε σοβαρά, σ' όλες τις πτυχές του για να δούμε τι μπορεί να γίνει.

ΟΠΟΘ: Προτίθεστε να συμπεριλάβετε στα ψηφοδέλτια σας ομ/ους που να το δηλώνουν ανοιχτά;

ΝΔ: Κατ' αρχήν, μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει στην Ελλάδα πολιτικός που να βγεί και να το δηλώσει ανοιχτά ότι είναι ομ/λος. Προσωπικά να σας πω, στην υποθετική αυτή περίπτωση, δεν θα είχα πρόβλημα.

ΟΠΟΘ: Ποιές οι προτάσεις σας για την βελτίωση της ζωής των ομ/λων στην Ελλάδα;

ΝΔ: Κατ' αρχήν, είπα και πρίν ότι η ομ/λια αποτελεί ένα υπαρκτό κοινωνικό ζήτημα. Μπορεί μεν όλος ο κόσμος να γνωρίζει την ομ/λια, αυτόν καθ' αυτόν τον ορισμό της,

όμως εδώ υπάρχει και μια ευθύνη των ίδιων των ομ/λων, οι οποίοι δεν έχουν δώσει προς τα έξω τι ακριβώς πρεσβεύουν, το τι θέλουν ή τις προτάσεις τους. Να πω και το άλλο: Μέχρι τώρα δεν έχουμε κάνει κάποιες ενέργειες, ίσως γιατί το ζήτημα αυτό δεν έχει πάρει την έκταση που θα' πρεπει. Πιστεύω ότι υπάρχει κάποιος κίνδυνος στο γεγονός ότι, αν πάμε με κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις στην βουλή, υπάρχει περίπτωση οι ομ/λοι να χαρακτηριστούν, να συμπεριληφθούν κάπως σαν μειονότητα, μ' όλες τις αρνητικές συνέπειες που αυτό συνεπάγεται.

ΟΠΟΘ: Ποιά η γνώμη σας για τη νομική κατοχύρωση της ομ/λης συμβίωσης στην Ελλάδα; Προτίθεστε σαν κόμμα να κάνετε οποιαδήποτε ενέργεια για το θέμα αυτό στην επόμενη βουλή; Γνωρίζετε ανάλογες νομοθεσίες σε άλλες χώρες της ΕΟΚ;

ΝΔ: Νομίζω ότι όσον αφορά την Ελλάδα, ζούμε σε μία ελεύθερη δημοκρατική χώρα. Ο καθένας μπορεί να ζει μ' όποιον κι όπως θέλει. Τώρα, όσον αφορά τη συμβίωση των ομ/λων, έχω την άποψη ότι, αυτό το ζήτημα δεν έχει απασχολήσει ακόμα την Ελλάδα...

ΟΠΟΘ: Σας διακόπτω διότι δεν συμφωνώ σ' αυτό. Το Μάρτη του '93 ο επιτετραμένος της ολλανδικής κυβέρνησης ήρθε στην χώρα μας για να καταλάβει τη θέση του στην εδώ πρεσβεία, έφερε και τον σύντροφο του, οπότε και δημιουργήθηκε νομικό πρόβλημα...

ΝΔ: Δεν έχω υπόψιν μου αυτή την περίπτωση. Θέλω να πω ότι αυτό το "πάντρεμα" μεταξύ ομ/λων που έχουμε δει στην τηλεόραση να συμβαίνει σε κάποιες χώρες του εξωτερικού, δεν έχει ακόμα γίνει στην Ελλάδα και πιστεύω ότι οι λόγοι είναι δύο: Πρώτον ότι η συχνότητα του φαινομένου (της επιθυμίας δυο ομ/λων να συμβιώσουν) στην Ελλάδα είναι μικρή και δεύτερον ότι η ελληνική κοινωνία κατά παράδοση είναι συντρητική. Στην Ελλάδα είναι ανεπιτυμένος ο θεσμός της ετερόφυλης οικογένειας. Επειτα θα αποδώσω και κάποια ευθύνη στους ίδιους τους ομ/λους, οι οποίοι δεν έχουν αναπτύξει κάποιο κίνημα, ώστε να κάνουν κάποιες προτάσεις που θα τις εξετάσει η πολιτεία...

ΟΠΟΘ: Γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει ακόμα δυνατό ομοφυλόφιλο κίνημα στην Ελλάδα. Άλλα κι αυτό που σας ρωτάμε τώρα, δεν αποτελεί μια πρόταση; Τι θα κάνετε εσείς στην επόμενη βουλή;

ΝΔ: Ανάλογες με τα φαινόμενα που θα παρουσιαστούν, θα είναι και οι πράξεις μας. Δεν μπορώ να προδικάσω τίποτα. Οσον αφορά το τι συμβαίνει στο εξωτερικό, έχω να πω κάτι για τις ΗΠΑ. Εκεί, το ζήτημα της ένταξης των ομ/λων στο στρατό ήταν μια βασική προεκλογική υπόσχεση του Κλίντον, ο οποίος τελικά ξεκάπησε τους ομ/λους, διότι, μπορεί μεν να ικανοποίησε αυτό το αίτημα τους, έθεσε όμως συγχρόνως και ορισμένες βασικές προϋποθέσεις, ότι δεν θα μπορούν να συμπεριφέρονται έτσι στο στρατό κι ότι δεν θα προβαίνουν σε πράξεις που θα δείχνουν το φύλλο (;) τους. Απ' ό,τι γνωρίζω, υπάρχουν αντιδράσεις απ' τους ομ/λους και η σχετική διάταξη είτε θα αρθεί, είτε κάπως αλλιώς θα αντιμετωπιστεί. Συμπερασματικά, προσωπικά τουλάχιστον πιστεύω ότι οι ομ/λοι στην Ελλάδα ζουν και κινούνται όπως ο κάθε άνθρωπος.

ΟΠΟΘ: Εμείς πιστεύουμε ότι ζουν υπόγεια, κάτω από μια συνεχή καταπίεση. Κρύβονται απ' τους συγγενείς τους, στο χώρο της δουλειάς τους. Δεν έχουν τα δικαιώματα που έχουν τα ετερόφυλα ζευγάρια. Γενικά, ζουν καταπιεσμένα.

ΝΔ: Δεν συμφωνώ, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπου δεν ισχύουν αυτά που λέτε...

ΟΠΟΘ: Για παράδειγμα;

ΝΔ: Προσωπικά γνωρίζω κάποιους ομ/λους που μπορούν να εργάζονται κανονικά χωρίς παρενοχλήσεις. Επίσης στο πανεπιστήμιο γνωρίζω κάποιους φοιτητές ομ/λους που δεν είχαν τέτοια προβλήματα. Είναι ίσως αυτό που είπα και πρωτύτερα: ότι δηλαδή η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικογένεια είναι κατά παράδοση συντρητική και ίσως δεν μπορεί να δεχτεί ορισμένα βασικά στοιχεία αυτής της ιστορίας...

ΟΠΟΘ: Αυτό το "ίσως δεν μπορεί να δεχτεί" επιδέχεται ολόκληρη συζήτηση. Εξάλλου δεν είναι μόνον η κοινωνία ή η

- οικογένεια, είναι και η Εκκλησία που θεωρεί "παρά φύσιν" τον ομ/λο έρωτα...
- ΝΔ:** Θα πρότεινα να συζητήσετε και την άποψη της ίδιας της Εκκλησίας, για να σας εξηγήσει τους λόγους για την αρνητική της στάση...
- ΟΠΟΘ:** ...Ασχετα βέβαια απ'το γεγονός ότι η ίδια η Εκκλησία περιέχει στους κόλπους της πλήθος ομ/λων... Προχωράμε στην επό μεν ερώτηση. Ποιά η θέση σας σχετικά με την πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί στο θέμα AIDS. Είστε ευχαριστημένοι απ' την υπάρχουσα κατάσταση;
- ΝΔ:** Οσον αφορά τους τρόπους αντιμετώπισης του AIDS, πιστεύουμε ότι πρέπει να κινηθούμε σε τρείς κατευθύνσεις: η πρώτη έχει να κάνει με την πρόληψη και την ενημέρωση, η δεύτερη με την στήριξη αυτής εδώ της πρόληψης και της ενημέρωσης και η τρίτη με την αντιμετώπιση των ανθρώπων που πάσχουν. Η ενημέρωση πρέπει ν' αρχίσει απ'τις πολύ μικρές ηλικίες. Εμείς, σαν νεολαία, έχουμε κάνει κάποιες εκδηλώσεις, έχουμε μοιράσει κάποια φυλλάδια κι έχουμε κι ένα τμήμα κοινωνικής αλληλεγγύης εδώ στην ΟΝΝΕΔ το οποίο επεξεργάζεται κάποιες θέσεις που θα δημοσιοποιηθούν μετά τις εκλογές. Τώρα όσον αφορά την πολιτεία: η τελευταία έχει θέσει κάποιους στόχους, που, για μας, είναι στην σωστή κατεύθυνση...
- ΟΠΟΘ:** Δηλαδή, είστε ικανοποιημένοι;
- ΝΔ:** Οχι απολύτως. Εχουν γίνει κάποια βήματα, π.χ το κέντρο ελέγχου στην Αλεξανδρούπολη ή κάποια ειδική μονάδα νοσημάτων του AIDS, η δυνατότητα εξέτασης των ασθενών του AIDS στα νοσοκομεία, η παροχή του εξοπλισμού στα νοσοκομεία για την διάγνωση, αυτά είναι ορισμένα θετικά βήματα. Ομως το θέμα του AIDS απαιτεί εθνική προσπάθεια και στήριξη απ' όλες τις πλευρές. Είναι ένα θέμα που πρέπει να αγγίζει όλους τους ανθρώπους.
- ΟΠΟΘ:** Σήμερα οι ασθενείς του AIDS διώχνονται απ'τις δουλειές τους. Η πολιτεία τους χορηγεί ένα επίδομα δέκα έως είκοσι χιλιαδών. Η κατάσταση τους είναι τραγική. Μπορεί ένας ανθρώπος να ζήσει κάτω απ' αυτές τις συνθήκες;
- ΝΔ:** Το επίδομα είναι σίγουρα μικρό. Το ζήτημα όμως είναι, αν έχουμε την οικονομική δυνατότητα να το αυξήσουμε. Στο θέμα του κοινωνικού ρατσισμού, η πολιτεία έχει κάνει πολλά για να ενημερώσει τον κόσμο και μπορεί να κάνει κι άλλα. Στον τομέα της ενημέρωσης, προσωπικά πιστεύω ότι η σεξουαλική διαπαίδαγγηση πρέπει να εισαχθεί στα σχολεία...
- ΟΠΟΘ:** Γιατί αυτό δεν έγινε μέχρι σήμερα; Κι αν γίνει κάτι τέτοιο τελικά, στο αντίστοιχο μάθημα θα υπάρχει και το κεφάλαιο "ομοφυλοφιλία";
- ΝΔ:** Αν, το ότι ως τα τώρα δεν έγινε αυτό, το θεωρείτε παράλειψη, έχω να σας πω ότι στον τομέα της παιδείας η Ν.Δ έκανε πάρα πολλά και σημαντικά πράγματα. Ισως το συγκεκριμένο να το έκανε αργότερα. Δεν έρουμε αν στο διάστημα που της απέμενε θα το έκανε. όσο για το κεφάλαιο "ομοφυλοφιλία", νομίζω ότι, ναι, πρέπει να θιγεί...
- ΟΠΟΘ:** Σίγουρα, αλλά το θέμα είναι, με ποιόν τρόπο...
- ΝΔ:** Αυτό θα το κρίνουν οι ειδικοί οι οποίοι και θα το αναλάβουν...
- ΟΠΟΘ:** Η γνώμη σας; Αρνητική ή θετική προβολή της ομ/λίας;
- ΝΔ:** Ούτε θετική, ούτε αρνητική. Θα πρέπει τα πράγματα να ειπωθούν με τ' όνομά τους, θα πρέπει δηλαδή να ειπωθεί τι είναι η ομ/λία κι ο καθένας πιστεύω ότι θα κρίνει κατά πόσον βοηθάει ή δεν βοηθάει. Όλα αφήνονται στην προσωπική άποψη του καθενός.
- ΟΠΟΘ:** Κι ένα τελευταίο μύνημα;
- ΝΔ:** Η ομ/λία είναι ένα κοινωνικό ζήτημα που θα πρέπει ν' αντιμετωπιστεί με την πρέπουσα προσοχή, έτσι ώστε να μπορούν όλοι να συμβιώνουν σε μια ανθρώπινη κοινωνία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ Ο.Π.Ο.Θ

Από τις συνεντεύξεις:

- i) Θετικό στοιχείο για μας, αποτελεί το γεγονός ότι τα πολιτικά κόμματα δέχτηκαν να απαντήσουν στις ερωτήσεις μας.
- ii) Διαπιστώσαμε ότι τα κόμματα δεν έχουν επεξεργασμένες θέσεις για την ομοφυλοφιλία.
- iii) Διακρίνουμε μία ομάδα κομμάτων (ΝΔ, ΚΚΕ) που θεωρούν ότι δεν υπάρχει λόγος ιδιαίτερης ενασχόλησης με το θέμα, και μια δεύτερη ομάδα κομμάτων (ΣΥΝ, ΠΑΣΟΚ) που έχουν κάποια ευαίσθηση υπέρ της ομοφυλοφιλίας, όχι όμως εκφρασμένη στις επίσημες πολιτικές θέσεις τους. Η ΠΟΛ.ΑΝ ίσως βρίσκεται σε μια ενδιάμεση κατάσταση.
- iv) Υπέρ της κατοχύρωσης της ομοφυλόφιλης συβούλωσης τάσσονται, σε γενικές γραμμές, το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός.

**ENANTIA
στην αδιαφορία
που πρωθεί η εξουσία**

ACT UP

**γιατί το AIDS
ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ**

τηλ.: 69.29.140
ώρες: 11-2π.μ. & 5-7 π.μ.
από Δευτέρα έως Παρασκευή

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΩΝ
Νίκος Αραμπατζής.

1991-1993
Costis

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΛΜΑ ΝΑ ΠΕΙ ΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ" (;)

Εχει περάσει ένας αιώνας από τότε που ο γνωστός λόρδος, αφέρων στο σαγηνευτικό μυθοπλάστη της αγγλικής λογοτεχνίας ποιήματά του που μιλούσαν για την αγάπη που δεν έχει το θάρος να πει ποια είναι.

Εκατό χρόνια μετά, αναρωτιέται κανείς πόσο έχουν αλλάξει τα πράγματα, αν μπορούμε πλέον να μην κρύβουμε εκείνο το οποίο βίωσαν και ύμην σαν, σ'όλες τις εποχές της ιστορίας οι θιασώτες της Τέχνης και της Ζωής. και που τόσοι άλλοι πλήρωσαν με το πολύτιμο και άδικο αίμα τους, θύματα ενός σκληρού και πέρα για πέρα άδικου φόρου. Σήμερα, αν και η τεχνολογική εξέλιξη είναι ραγδαία (με άπειρες δυνατότητες), ο άνθρωπος εξακολουθεί δυστυχώς να φοβάται τον άνθρωπο, διστάζει να αποκαλύψει τον αληθινό εαυτό του, αποφεύγει να εκφραστεί για ό,τι αποτελεί κομμάτι της προσωπικότητάς του. Είναι αυτό τελικά, η ανάπτυξη του πολιτισμού μας; Πρόκειται μάλλον για πρόσδοτο απ' την ανάποδη!

Βρισκόμαστε στο κατώφλι του 2.000 μ.Χ. και η ομοφυλοφιλία παραμένει για τους περισσότερους ένα (ηθελμένα) ακατανόητο και για τούτο ανώμαλο κι επικίνδυνο κοινωνικό φαινόμενο. Και μόνο στο άκουσμα της λέξης οι εφησυχασμένοι συμπολίτες μας συχνά πανικοβάλονται και τρομοκρατούνται. Νιώθουν άβολα κι αμήχανα λόγω υπερβολικής συστολής κι όχι εξαιτίας της άγνοιας, της προκατάληψης, της υποκρισίας τους. Οι άμεμπτοι Φιλισταίοι του πλανήτη (μας!);, προτιμούν να κλείσουν τα μάτια μπροστά σε μια πραγματικότητα που βρίσκεται δίπλα τους, και τους αφορά, παρά να σκεφτούν σοβαρά πάνω σ'ένα ζήτημα δικό μας αλλά και δικό τους. Ορισμένοι, ενίστε, δε διστάζουν να προβούν σε σωματική βία για να συμμορφώσουν τους "ερωτικά ανορθόδοξους".

Η ψυχολογική δε καταπίεση εξυπακούεται. ασκείται από μεγάλο μέρος του πληθυσμού και επί μονίμου βάσεως.

Στην προσπάθεια να διατυπώσω επιγραμματικά τις αιτίες που οδηγήσαν στη μεροληπτική και κακόπιστη αντιμετώπιση του "διαφορετικού", ξέρω εκ των προτέρων πώς η υπόθεση δεν είναι απλή και η προσέγγιση του αντικειμένου, δε δύναται στην προκειμένη περίπτωση να γίνει συγκεκαλυμμένα ή με περιστροφές. Ωστόσο δε θα επιχειρήσω να αποδώσω ευθύνες παραπάνω στη μια ή στην άλλη πλευρά. Ο καθένας μας έχει τη δική του άποψη επί του θέματος και αναμφίβολα μπορεί να κρίνει για λογαριασμό του. Σε μια σύντομη αναφορά λοιπόν, παραθέτω τ' ακόλουθα: Η φαλλοκρατική οικογένεια και η εφεύρεση του περίφημου αρσενικού ηθικού κώδικα, οι άτεγκτες δογματικές αντιλήψεις της Παυλικανικής Εκκλησίας, η συντρητική στάση της πολιτικής εξουσίας και οι νομοθετικές διακρίσεις της κατά των αποκαλούμενων "αφύσικων" ροπών, διατήρησαν και ενίσχυσαν την άκαμπτη παράδοση αιώνων. Η επιστημονική μεροληψία με τις ελλείψεις και τους αναχρονισμούς της ψυχιατρικής και δη της κλασικής ψυχανάλυσης, η εεις αει νοσούσα παιδεία, η απουσία νέων, φιλελεύθερων ιδεών ενάντια στη μονόπλευρη και απολιθωμένη νοοτροπία του παρελθόντος, η νεκρική σχέδον σωπή της ιντελιγέντσιας (των υποτιθέμενων πρωτοποριακών και μορφωμένων ανθρώπων), η γενική αδιαφορία καθώς και η μειωμένη, ασυγκρότητη αντίδραση των σεξουαλικά καταπιεσμένων ατόμων, επέτρεψαν την ανάπτυξη έντονα ρατσιτικής - αντιομοφυλοφιλικής στρατηγικής. Υπάρχουν σαφώς κι άλλοι παράγοντες (αστάθμητοι ίσως), που με τους ανωτέρω έπιπλα κάποιο μικρό ή μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση μιας γνώμης αρνητικής όσον αφορά στην απόκλιση από το κυρίαρχο σεξουαλικό πρότυπο.

Είναι σίγουρο κι εύκολο ο οποιοσδήποτε το αντιλαμβάνει πως η επικρατούσα στις μέρες μας κατάσταση, δεν είναι απόρροια δεδομένης χρονικής στιγμής, ούτε εμφανίστηκε ξαφνικά, εν μία νυκτί. Διαθέτει φανατικούς, αδιάλλακτους κι επιπτήδειους υποστηρικτές, που τείνουν πάντα στο να διαμορφώνουν σε συγκεκριμένη, μονόδρομη κατεύθυνση τις σκέψεις του συνόλου. Η πανάρχαια κοινωνία της αναπαραγωγής, που στηρίζει και δέχεται μόνο το θεσμό της πατριαρχικής οικογένειας, που θέλει τον άντρα αφέντη - επιβήτορα, περιθωριοποιεί, εξοστρακίζει, δρά εξοντωτικά κατά του ομοφυλόφιλου, αφού αυτός στερείται προσόντων και δεν ανταποκρίνεται στις φασιστικές απαιτήσεις της. Δεν είναι βέβαια τυχαίο το γεγονός πως η ίδια κοινωνία φρόντισε προηγούμενα, να υποβιβάσει τη γυναικά σε ον κατώτερο και ατελές. Εκείνο, που κατάφερε πάντως, ήταν να βάλει τα... "πράγματα" σε μια σειρά,

χαραπτηρίζοντας ως "δεύτερο" και "τρίτο" τα υποβαθμισμένα φύλα, σύμφωνα με το αλάνθαστο ένστικτό της!

Ισως φαντάζω υπερβολικός και καχύποπος στις καταθέσεις μου, όμως ας μην κρύβομαστε, ας είμαστε ρεαλιστές. Εχω μπροστά μου ένα από τα εγκυρότερα ελληνικά λεξικά, γραμένο από επιφανείς συγγραφείς, με χρονιά έκδοσης το 1992 και ψάχνω στο λήμμα "ομοφυλοφιλία". Η ερμηνεία έκεινάει ως εξής: "Γενετήσια διαστροφή που εκδηλώνεται...". Επειτα πηγαίνω στη λέξη "λεσβιασμός", όπου και διαβάζω: "Ασέλγεια μεταξύ...". Θέλετε μήπως διασάφηση των εννοιών "διαστροφή" και "ασέλγεια"; Νομίζω δεν είναι απαραίτητο. Κύριοι ΑΙΣΧΟΣ.

Καταλαβαίνω καλά πως το "κατηγορητήριο" σε τέτοιες περιπτώσεις είναι αναποτελεσματικό και βασικώς προέχει η αφύπνιση των κοιμισμένων (ελπίζω όχι ανύπαρκτων) συνειδήσεων. Εχω στ' αλήθεια τη δυνατότητα και την αντοχή με όσα συμβαίνουν, να εμπνέω και να εντινόμαι από αισιοδοξία; Η απάντηση είναι θετική, γιατί ειλικρινά διαπιστώνω πως μέσα σε τούτο τον εξευτελισμό που υφιστάμεθα, κάτι κινείται, κάτι πάλλεται, κάποια βήματα - πρώτα αργά, ταχύτερα στη συνέχεια - γίνονται προς τα άνω. Υπάρχουν ενθαρρυντικά μηνύματα και που θα πάει, ευνοϊκός άνεμος θ' αρχίσει να πνέει υπέρ μας.

Ομοφυλόφιλος: Παράξενος ή παρεξηγημένος; Απόβλητος αλήτης ή εξεγερμένος ποιητής; Πρόκειται για υπόσταση με σημασία ή χωρίς; Πολλές φορές αισθάνομαι την ανάγκη να απολογηθώ για το χαρακτηρισμό που κι ο ίδιος κουβαλώ. Ο ομοφυλόφιλος είναι ταυτόχρονα: ο αλυσοδέσμιος νέγρος στις φυτείες των λευκών, ο άθεος ενώπιον της θρησκόληπτης ιεράς εξέτασης, ο χριστιανός στην αρένα, βορά των σαρκοβόρων (άλογων ή έλλογων;) ζώων, ο εβραίος κι ο κάθε "ανώμαλος" συνάμα, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Είναι κυρίως άνθρωπος με δυο χέρια με δυο μάτια, μια καρδιά, όπως εσύ φίλε μου, όπως όλοι κι εντούτοις με ταυτότητα και συνείδηση καθαρά δική του. Θέλει διακαώς να εκφράσει ελεύθερα κι ανοιχτά την αγάπη για τον πλησίον του, πέρα από χρώματα, φύλα, πατρίδες, θρησκείες κ.λ.π. και του κόβουν τη φόρα οι φραγμοί της προκατάληψης που του προτάσσουν. Κάποτε όμως το τείχος της διάκρισης και του μίσους που ορθώνται μέσα μας, θα πέσει και τότε ομοφυλόφιλοι, ετεροφυλόφιλοι, αμφιφυλόφιλοι κ.α. θα ζήσουμε σαν αδέλφια κι όχι ως ξένοι κι εχθροί.

Οι σκεπτόμενοι ομοφυλόφιλοι, άντρες και γυναίκες, πιστεύωνται ακράδαντα πως επιθυμούν κι οραματίζονται την ισότιμη αντιμετώπιση της ιδιαιτερότητάς τους, ένα καλύτερο αύριο γι' αυτούς, τους συντρόφους τους και τους συμπορευτές τους πάνω στο κοινό τους πρόβλημα. Ωστόσο, τα ευχόλογα και οι ικετίες δε φτάνουν. Χρειάζεται δράση. Δε θα εξεπεραστούν ως δια μαγείας οι σκόπελοι αν δεν κοπιάσουμε. Κλείνοντας τα μάτια, στη θέα του συστήματος που μας απειλεί, θεωρούμαστε υπαίτιοι για το γιγαντισμό και τη διαιώνιση του. Εχουμε και τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες να πράξουμε πολλά. Από τώρα κιόλας, να σταματήσουμε να σκιαζόμαστε από τ' ανδρείκελα που στηρίζουν το κατεστημένο και να το αντιμετωπίσουμε. Να μην παραιτηθούμε, ούτε να συμβιβαστούμε. Απαιτείται ακόμη, ν' αποδείξουμε πως είμαστε υπολογίσιμοι, έτσι που ν' αρχίσουν ν' αμφιβάλλουν για 'κείνα που μας καταμαρτυρούν. Διαφορετικά θα βρίσκουν πάντα πρόσφορο έδαφος και θα εκμεταλλεύονται την αδυναμία μας. Δεν υπάρχει τρόπος να βολευτούμε πουθενά, εφοσόν - το γνωρίζουμε καλά - η ίδια η ζωή δεν είναι βολική από μόνη της. Θα διορθωθεί από τη στιγμή που θα αποφασίσουμε να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας. Θα επιχειρήσουν πιθανώς, να μας φέρουν στον "ίσιο δρόμο". Οταν μας αντιμετωπίζουν ως ασθενείς, θέλουν και περιμένουν ν' αντιδρούμε ως ασθενείς. Δε θα τους κάνουμε το χατίρι. Ας τρέφουν φρούδες ελπίδες πως λύση είναι η "γιατρεία". Αν δεν εννοούν ν' αλλάξουν στάση, ας έχουν υπόψη τους πως ούτε οι ομοφυλόφιλοι αλλάζουν.

Δε θα αφεθούμε. Θα αγωνιστούμε. Θα αγωνιστούμε για να κρίνονται γενικά οι άνθρωποι με βάση τις αρετές τους κι όχι τις προτιμήσεις τους στο κρεβάτι. Η ευτυχία μας εξαρτάται από εμάς. Να παλέψουμε επομένως και να την αποχήσουμε δίχως μικρότητες και ημιμέτρα "εκ του ασφαλούς". Οποιος δε διακινδυνεύει τίποτε, δεν κερδίζει και τίποτε. Ας κοιτάξουμε την αλήθεια κατά πρόσωπο έστω κι αν μας τρομάζει. Δεν αρκεί να κάνουμε "λαθραία" έρωτα, με όποιον κι όπως μας αρέσει, πρέπει να χουμε το θάρρος να το λέμε και να το υπερασπίζουμε. Αν εμείς οι ομοφυλόφιλοι πρώτοι απ' όλους δε διεκδικήσουμε τη θέση που μας ανήκει, δε θα δώσει κανείς αυτή τη μάχη για λογαριασμό μας. Η σωπή δε μας απαλλάσσει απ' την ευθύνη, μας καθιστά

ο πόθος

συνένοχους. Η συνειδητοποίηση μας ως προσωπικότητες με ιδιαιτερότητες στις επιθυμίες του σώματος και του πνεύματος εξίσου, θα αυξήσει το σθένος μας για την πραγμάτωση της ανεξαρτοποίησης και της ελευθερίας μας. Οπως έλεγε κι ο JEAN COCTAU: "Δε θέλουμε να μας ανέχονται", οφείλουν να μας δέχονται όπως ακριβώς είμαστε. Ας προσπαθήσουμε να το πετύχουμε.

Θα θέλα να κλείσω το παραπάνω αδέξιο κείμενο με μια μαρτυρία, που δημοσιεύτηκε στη δεκαετία του '50 σε γερμανικό ομοφυλοφιλικό περιοδικό. Είναι η μαρτυρία του φυσικού Κλάσεν φον Νόουντεγκ, που έζησε όλη τη χιτλερική θηριοδία των στρατοπέδων συγκέντρωσης και επέζησε. Πιστεύω πως αρκεί για να καλύψει όλα τα συναισθηματικά κενά μας, τις απορίες, τις αμφιβολίες μας, να εντείνει τις ενοχές μας, να καυτηριάσει τις ανοχές μας.

"Τα ροζ τρίγωνα παραμείνετε στη θέση σας!". Η διαπερατική διαταγή δόθηκε μετά την κλήση μας ένα βράδυ του καλοκαιριού, τον Ιούνιο του 1942. Μείναμε για πολλή ώρα όρθιοι μέσα στην ερημική αυλή. Οι μυρωδιές του δάσους που ήταν πολύ κοντά μας, μας θύμιζαν τη χαμένη μας ελευθερία. Ο λαιμός μας έκαιγε κι ήταν στεγνός από το φόβο. Ένας αξιωματικός των Εε Εε βγήκε επιτέλους από το διοικητήριο κι από πίσω οι λακέδες του. Μας πλησίασαν και ο ταγματάρχης μας κραύγασε: "τριακόσιοι διεστραμμένοι εγκληματίες στις διαταγές σας διοικητά !!".

Πήρανε τα ονόματα μας και μας πληροφόρησαν πως, σύμφωνα με διαταγή του Τρίτου Ράιχ, η δική μας κατηγορία θα ήταν σε απομόνωση, κάτω από σκληρότερες πειθαρχικές συνθήκες: Θα μας μετέφεραν από το στρατόπεδο που είμασταν, στο Σαχσενχάουζεν, στο εργοστάσιο τούβλων του Κλίνικερ. Ανατριχιάσαμε ακούγοντας τη διαταγή γιατί αυτό το μέρος ήταν πολύ γνωστό. Μια τελευταία δουλειά μας ανατέθηκε προτού φύγουμε: Θα 'πρεπε να θάβαμε καμιά εικοσαριά πτώματα, που μας λέρωναν με το αίμα τους για καιρό. Δυό μήνες αργότερα που μας φάνηκαν χρόνια δεν είμασταν πια παρά πενήντα από τους τριακόσιους "ροζ τρίγωνα". Κάθε πρωί, τα χτυπήματα του μαστιγίου ήταν πιο πολλά. Επρεπε να σταθείς στο κέντρο για να μη σε χτυπήσουν τόσο. Τρείς μεταξύ μας προσπάθησαν να δραπετεύσουν: όταν τους ξανάφεραν πίσω, η λέξη "ΝΟΜΟ" ήταν με μεγάλα γράμματα ζωγραφισμένη στη ριγωτή τους πυτζάμα. Η τροφή τους ποτίζόταν στο αλάτι για να τους διψάσουν. Και με τον ήχο ταμπούρων γύρω τους, επαναλάμβαναν τραγουδώντας: "Νίκη, ξαναγυρίσαμε πίσω!". Κατόπι τους κρεμάγαν.

Είδα να φτάνει ένας από τους "ροζ τρίγωνα" σε καλή κατάσταση. Αφού όμως διαδοχικά πιάστηκε, βασανίστηκε, χτυπήθηκε, ύστερα ρίχτηκε έξω μια νύχτα συνέχεια μέσα στο κρύο κι έπειτα πέρασε από ντους, έπαθε πνευμονία. Ετσι, όταν ξαναχτυπήθηκε κι ύστερα δέθηκε κάτω από μια λάμπα με πολύ δυνατό φώς σε εναλλαγή με κρύα ντους, πέθανε γρήγορα.

Γνώρισα μεταξύ των "ροζ τριγώνων" καλλιτέχνες, μηχανικούς, διανοούμενους, ονομαστούς αθλητές, εμπόρους, ένα πρώσο πρίγκηπα, και ζιγκολό. Όλοι ήταν χαμένοι κι ανυπεράσπιστοι μέσα σ' αυτόν τον κόσμο των στρατοπέδων και σε συνθήκες ιδιαίτερης απομόνωσης. Ο ένας απ' αυτούς, ένας παλιός ακόλουθος πρεσβείας, που βρισκόταν σε μια κατάσταση μόνιμης νάρκης, μια μέρα ξαφνικά έπεσε κάτω φαρδύς πλατύς και με μιάς πέθανε.

Η πραγματικότητα αυτή με θίγει. Με υποβιβάζει ως ψυχή και πνεύμα, φθίνει την Ατομικότητα μου. Οταν η κοινωνία μας μπορεί να επιτρέπει απαθής κι αδιάφορη την κατάντια της, τότε οι υψηλότερες αξίες εκμηδενίζονται.

Σε ελάχιστη ένδειξη τιμής σε όσους Ανθρώπους βρέθηκαν κάποτε στη θέση του Κλάσεν φον Νόουντεγκ ενός λεπτού σιγή. Ευχαριστώ.

Τριανταφύλλου Κωστής.
Σεπτέμβρης '93.

ΣΑΒΒΑΤΟ ΒΡΑΔΥ

Η θλιβερή μου μοναξιά
Σάββατο βράδυ μεγαλώνει,
γιατί έχω περισσότερο χρόνο να σκεφτώ.

Τις κρύες νύχτες του χειμώνα
η ζωή μου γίνεται ανυπόφορη.

Δεν αντέχω να πέφτω μόνος στο κρεβάτι.
Το σώμα μου υποφέρει δίχως ανθρώπινη ζεστασιά.

Τριγυρνώ μόνος στους δρόμους.
Ψευτικό λούσο χωρίς αυθορμητισμό.

Θέλω άντρες απαλλαγμένους από ιδεολογίες
και ψευτοκουλτούρα.
Χωρίς ζελέδες και περιτούς μοντερνισμούς.

Μα που πήγαν οι ερωτικοί άνθρωποι σ' αυτήν την πόλη;

Θωμάς, ο ομόφοβος.
Θεσσαλονίκη 2 Νοεμβρίου 1993

1991
Costis

ΓΟΒΑ ΣΤΙΛΕΤΟ !!

Το καλοκαίρι πάει πέρασε και πίσω δεν γυρίζει, που να τον χτυπάτε στο πλακόστρωτο, το must του καλοκαιριού. Εγώ και πάλι κοντά σας με τα καθιερωμένα πια και must του "διετό". Δεν νομίζω ολόκληρο καλοκαίρι να τη βγάλατε εδώ! Δεν θα σας μαλώσω. Τί; Δεν το βρέχετε δηλαδή πουθενά... εγώ με την αδελφή μου πήραμε σβάρνα τα Δωδεκάνησα από τα οποία μόνο τα τέσσερα είδαμε. Χεστήκατε, ε! Και με το που έρχομαι ακούω πως η "Γόβα Στιλέτο" έγινε σήριαλ. Χάρηκα, αλλά έμεινα με τη χαρά στο χέρι. Διότι η εν λόγω "Γόβα Στιλέτο" ήταν η Ελένα Ακρίτα. Δεν θα την τρακάρω πουθενά! Και άρχισα τις κατάρες και τους αφορισμούς. Ομως, θέλεις κάτι το κόκκινο της γόβας, κάτι τα κόκκινα βαμμένα μαλλιά της Ελένας, οι κατάρες και ότι άλλο είχε σχέση με αυτές έπεσαν πάνω στον τέως πρωθυπουργό, οπότε έγιναν εκλογές και τα αποτελέσματα γνωστά.

Κι εγώ πια το παράκανα. Πάει ο Μητσοτάκης από πρωθυπουργός, πάει και από πρόεδρος της Ν.Δ. Ούτε η Εντώρα να μουνα, τέτοια τσατίλα. Μέχρι και το Συναπτισμό έπιασαν τα πτης Ελένας. Αυτή φταίει. Ελάτε να σχολιάσουμε και τις εκλογές. Επλιών να ακούσατε στο "Ράδιο Κιβωτός" τι απάντησαν οι υπεύθυνοι των κομμάτων και Νεολαίων στο θέμα "Ομοφυλοφιλία".

Πήρατε γνώση ελπίζω. Ε, όχι να μην είναι εδώ και δώδεκα χρόνια ώριμοι όσον αφορά τους ομοφυλόφιλους. Κορόίδι! Μαύρο και δαγκωτό, όπως και στις νέες ιδέες. Ε, ό,τι απόμεινε ρίχτε τη ψήφο σας τόσο σ' αυτές τις εκλογές όσο και στις άλλες. Άλλως κακό του κεφαλιού σας. Καλό χειμώνα κι εμεις καλή δύναμη. Και που'στε! Αν την τρακάρετε πουθένα σφυρίξτε!!

΢ Σαν άλλοι ελεύθεροι πολιορκημένοι ταμπουρωθήκαμε στο "δικό" μας οχυρό, το "ΤΑΜΠΟΥ" στις 2 / 6 / 93 για να γιορτάσουμε τα έξι χρόνια παρουσίας του στη διασκέδαση της ομοφυλόφιλης κοινότητας.

Α Πάρτυ σαν κι εκείνα τα παλιά, ή έστω σαν κι αυτά του Λουκιανού Κηλαιηδόνη, θέλαμε να κάνουμε για τον γιορτασμό της 26ης Ιουνίου. Πάρτυ (όπως το περίμενα) δεν έγινε. Εγινε όμως μια συγκέντρωση τριάντα, πενήντα ατόμων στο "πάρκο των σκύλων" όπου ήπιασμε, γνωριστήκαμε και χαχανήσαμε. Αντε και του χρόνου!! Παρόμοιες γιορταστικές εκδηλώσεις έγιναν στην Αθήνα από το "Κράξιμο" και στη Μύκονο από το Γρηγόρη Βαλλιανάτο.

Κ Εξημερώνονται με το θέμα "Ομοφυλοφιλία" κάποια Μ.Μ.Ε. εδώ στη πόλη μας. Προς τιμή τους βέβαια. Ετσι οι ραδιοφωνικοί σταθμοί: Παραπτηρής, Ράδιο Θεσσαλονίκη, Αντένα, στήριξαν την προσπάθεια μας ν' ακουστούμε την 26η Ιουνίου, ο καθένας με τον δικό του τρόπο. Τους ευχαριστούμε και ευελπιστούμε σε μια πιο μόνιμη συνεργασία.

Ξ Να 'ναι καλά ο άνθρωπος. Οποτε του ζητηθεί μας λέει τη γνώμη του. Ο μόνος ίσως επώνυμος της πόλης μας που μας συμπαραστέκεται, έστω κι αν κάποιες φορές μας επικρίνει. Εξ' αποστάσεως συνεργάτης μας ο κ. Ντίνος Χριστιανόπουλος.

Χ Αν τελικά είναι αλήθεια, τότε μπορούμε να μιλάμε για θρίαμβο, ή έστω για αναμφισβήτητη επιτυχία. Η γυναίκα που έκανε σύμβολο της την Ελλάδα στο εξωτερικό, δέχτηκε να γίνει μέλος της "δικής" μας ACT UP. Πρόκειται για τη Μελίνα Μερκούρη.

Γ Καλέ! Αντί να παίρνετε ό,τι κι ό,τι στα ομοφυλόφιλα στέκια, πάρτε και τις τύχες στα χέρια σας και αντισταθείτε στα έκτροπα που γίνονται από τσόλια και από κάποια όργανα της τάξης.

Δ Του αγοριού απέναντι πέστε του, όταν στέλνει επιστολές, από τη στιγμή που αποκαλεί κάποιους τρωκτικά -αλήθεια ποιούς;- να τους ονομάζει. Να 'χει το θάρρος να δέχεται τις ευθύνες της επιστολής του.

Μ Η Πάολα έκανε πάλι το θαύμα της. Κάνοντας τη Μαλβίνα Καράλη να μοιάζει μπροστά της με αρσακειάδα λόγω τολμηρότητας της στη συνέντευξη που έδωσε στο SEVEN X. Πάολας συνέχεια και "ΚΛΙΚ". Δηλώσεις πικάντικες όσον αφορά την Ελλάδα.

Ξ Η Σιμόν Σινιορέ και η Ρόμι Σνάιντερ υπήρξαν ερωμένες, λένε... Οπως και ότι η Τζούντι Γκάρλαντ υπήρξε αμφισεξουαλική. Κανείς άλλος;

΢ Μια γλυκειά παρουσία, που δεν είναι άλλη από αυτή του σ φιλικού Μιχάλη Ασλάνη, έτυχε να συνδιασκεδάζει μαζί μας "BACHALON". Ευτυχώς προλάβαμε να μεταμορφωθούμε.

Σ27 / 7 / 93. Ενας χρόνος χωρίς τη Τζένη Καρέζη.

Θ29 / 8 / 93. Ο βουλευτής Νίκος Νικολόπουλος (Ν.Δ) αναφέρει μεταξύ άλλων: Επιτρέπεται βουλευτές, ακόμη και της δικής μου παράταξης, να βρίσκουν λόγια συμπαράστασης κατά καιρούς για ομοφυλόφιλους ή ναρκομανείς και να μην τολμούν να πουνε μια κουβέντα παρηγοριάς για ένα νέο άνθρωπο; Δηλαδή αν επισκεφθεί κάποιος ένα δολοφόνο στη φυλακή, σημαίνει ότι ταυτίζεται μαζί του ή τον επαινεί; (ΕΨΙΛΟΝ)

΢ Η Ναπολιτάνα ξαναχτύπησε με μια και μοναδική εμφάνιση της στην Αθήνα. Ο ερχομός της προκάλεσε σχόλια θαυμασμού και περιέργειας. Βίβα Σοφία!!

Λ Τρείς κι ο κούκος τέσσερις μείναμε στην Ο.Π.Ο.Θ. Άλλος για Νότο τράβηξε, άλλος για ενδοχώρα. Ήθελα να 'ξερα, για μας δεν υπάρχει έλεος κανένα...;

Υ "ΚΛΙΚ" Μάιος '87 και τεύχος δύο. Υπάρχει ένα γκάλοπ όπου το ερώτημα είναι: Με τι θα αγανακτούσαν περισσότερο οι Ελληνες; Μεταξύ άλλων αναφέρονται και οι Αρχιεπίσκοποι με 20%. Αραγε σήμερα τι ποσοστό θα είχανε... μετά από τα γνωστά γεγονότα; Πάντως σίγουρο είναι ότι το Βυζάντιο αναβίωσε.

Β Επώνυμος, διάσημος θα 'λεγα, αλλά όχι απαραίτητα και ωραίος, επισκέφθηκε γνωστό ομοφυλόφιλο στέκι, θέλοντας να γευτεί το απαγορευμένο. Μόνο που κάποιοι των νομίσανε για Αλβανό και τον λοξοκοιτούσαν. Η μαμά το ξέρει; Ατιμό!!

Ζ Θύμιο, τι λόγια είναι αυτά που βγήκες και είπες; Τι δεν είπες! Επιφυλάσσομαι μια άλλη φορά να σου ρίξω το ανάθεμα, γιατί όπως και να το κάνουμε, Θύμιο μου, εχθρούς δόξα τω θεών να φάνε κι οι κότες. Πες μια καλή κουβέντα κι ας πέσει χάμω. Και ήσουνα και μια κούκλα ως Λυσιστράτη.

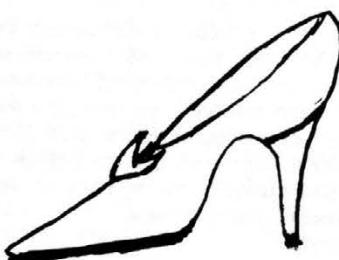
Γ Νεολαίες και κόμματα πήρανε θέση όσον αφορά το θέμα ομοφυλοφιλία -ανάθεμα για κάποιους. Μπράβο στο Νίκο που παρουσίασε αυτήν την έρευνα. Λίγο πιο συγκρατημένος και ήρεμος να 'τανε... Την άλλη φορά. Πάντως εγώ άκουσα και μετά ψήφισα, καταψηφίζοντας κάποιους. Μαύρο και δαγκωτό.

Κ Την Αρετή και Κακία μου θυμίζουνε. Η μία δήθεν τυπική η άλλη πιο ελαστική. Η μία να κάνει αυτό που πρέπει, η άλλη "ε, να μη φύγει και ο κόσμος από το μαγαζί". Αλιμόνο σ' εμάς.

Ξ Ενα μεγάλο ευχαριστώ στη Στέλλα Καραμολέγκου που, μετά από κάποιο διάσημα, η συνέντευξη της πήρε σάρκα και οστά. Μια ακόμα φίλη στο πλευρό του "διετό" και της "ΟΠΟΘ";

΄ Ανεμοι αλλαγής και κάποιος αέρας ελπίδας. Ας είναι. Το ΠΑ.Σ.Ο.Κ ξανά κυβέρνηση και δυστυχώς ο Συναπτισμός έμεινε εξώ από τη Βουλή, όπως και η Ο.Π.Ο.Θ άλλωστε, γιατί να το κρύψουμε; (Οχι πως θα θέλαμε να μπούμε κιόλας...!).

Ι Τα σχόλια δικά σας. Ο ποδοσφαιριστής Μίρτσος σε μια συνέντευξη του στο παρελθόν δήλωσε σε ερώτηση του δημοσιογράφου αν πηγαίνει στη Μύκονο, "Οχι, γιατί πηγαίνουν αδελφές". Ενώ σε δεύτερη ερώτηση αν θα 'θελε να ήταν εδελφή η απάντηση ήταν "οχτώ φορές κάτω στη γη, παρά αδελφή". Ο πατέρας του είπε να μη γίνει όταν μεγαλώσει ρουφιάνα, αδελφή και κάτι το οποίο μου διαφεύγει.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΆΛΛΟΙ

(ή γιατί οι ταυτότητες λένε πάντα ψέμματα)

Τέρμα. Αυτό ήτανε. Ως εδώ και μη παρέκει. Ο, τι κι αν πείτε, δεν πάει άλλο. Τόσες ταμπέλες κρεμασμένες στο λαιμό δεν τις αντέχω. Μπούχτισα. Επιτέλους, ακόμα κι αν ισχυρίζεστε ότι είμαι ΕΓΩ, σας διαβεβαιώ ότι είμαι ο ΆΛΛΟΣ.

Αυτό το βιολί τράβηξε πολλά χρόνια. Όλα Εκείνησαν εκείνο το απόγευμα της ευτυχούς ενώσεως του ωαρίου της μητρός μου μετά του σπερματοζωαρίου του πατρός μου. Επί 9 ολόκληρους μήνες, έγκλειστος εντός της μήτρας, πίστευα ότι οι ΆΛΛΟΙ, οι εκτός, χαίρονται την ελευθερία τους. Ωσπου βγήκα και κατάλαβα την πλάνη μου.

Οπως έμαθα, ήμουν πλέον άνθρωπος, έμαθα επίσης ότι οι ΆΛΛΟΙ ήταν τα ζώα. ΕΜΕΙΣ οι άνθρωποι είμαστε κύριοι επί των ζώων και γενικότερα επί του πλανήτη. Αυτό που διασχώριζε τον άνθρωπο από τα ΆΛΛΑ όντα, ήταν η λογική του ικανότητα, καθότι Homo sapiens, γεγονός που ουδέποτε κατάλαβα. Διότι αν ήταν αυτή η λογική, τότε ποιό ήταν το παράλογο; Μέρα τη μέρα ένιωθα πιο κοντά στ' ΆΛΛΑ παρά στο ΕΜΕΙΣ, πράγμα που το πιστοποίησε η μάνα μου όταν μια μέρα που είπε: "Δεν είσαι άνθρωπος εσύ! Είσινε ζώο και μισό!". Επομένως, όχι απλά ένας ΆΛΛΟΣ, μα ένας ΆΛΛΟΣ και μισός. Η υπόνοια ότι ίσως είμαι ζώο, ισχυροποιήθηκε σε πεποιθηση στην εξέλιξη της ζωής μου. Μικρός γύριζα απ' το παιχνίδι βρώμικος σα γουρούνι, στο σχολείο μάθαινα το μάθημα σαν παπαγάλος, στη δουλεία μου δούλεψα σα βόδι, στο στρατό ήμουνα πόντικας και ψαρούκλα, ακολούθησα τις εξελίξεις ως πρόβατο και γενικώς υπήρξα τόσο ΆΛΛΟΣ, ώστε δε νομίζω ότι υπάρχει λόγος να ισχυρίζομαι ότι είμαι ΕΓΩ.

Δεν πρόλαβα καλά - καλά να γεννηθώ και με βούτηξαν στην κολυμπήθρα. Προς στιγμήν ένιωσα ανακούφιση. Λέω, κάτι θ' αλλάξει στη ζωή μου τώρα που κάνω γυμνισμό μεσ' στον κόσμο. Δεν πρόλαβα να το σκεφτώ και με λαδώνουνε καλά - καλά, με χώνουνε σε κάτι λευκά και άσπιλα ρούχα -όλο δαντέλες και με μια μπλέ χάντρα για το μάτι, και με κάνουνε φτυστό με τις μπομπονιέρες που μοιράζανε. Επιπλέον, πληροφορήθηκα ότι πλέον ανήκα στις ευσεβείς τάξεις των ορθοδόξων χριστιανών και οι ΆΛΛΟΙ ήταν οι άπιστοι. Αυτοί οι ΆΛΛΟΙ αγνοοούσαν τον ορθό λόγο του Θεού, ήταν οι αιρετικοί, ήταν οι γιαχωβάδες, οι ειδωλολάτρες, οι μουσουλμάνοι, οι βουδιστές, όλοι τους ανεξαιρέτως αντίχριστοι. Κάθε Κυριακή εκκλησία, κάθε Τετάρτη καπηλητικό, το 'μαθα καλά το τροπάριο: οι καλοί χριστιανοί θα πάνε στον Παράδεισο, ενώ οι άπιστοι δικαίως θα στριψωχτούνε στην Κόλαση. Διότι οι ΆΛΛΟΙ είναι έκλυτοι κι ακόλαστοι, βυθισμένοι στις υλικές απολαύσεις και μάλιστα παίρνουν χρήματα για να διακηρύσσουν όσα πιστεύουν. Κάπου ανάμεσα σ' όλα, έμαθα ότι χριστιανισμός σημαίναι αγάπη, ότι οι πρώτοι χριστιανοί μοιράζαν τα υπάρχοντά τους, είχαν δυο μανδύες έδιναν τον ένα, τρώγαν και σε κοινά τραπέζια. Ετσι έλεγαν με μια φωνή οι σεβασμιότατοι και μακαριώτατοι εκπρόσωποι του Θεού επί της γης, μαζί τους και οι κύριοι πολιτικοί οι οποίοι σαφώς θυσιάζονται στο βωμό της αλήθειας και του συλλογικού οφέλους, έως και αυτοί οι ταπεινοί βασιλείς και δικτάτορες οι οποίοι δικαίως υπερμάχονται της ισόπτητας (στον ΆΛΛΟ κόσμο), οι φιλειρηνιστές στρατηγοί οι οποίοι διακαώς χύνουν το αίμα (των ΆΛΛΩΝ) στο βωμό της αγάπης και τέλος, οι σεμνοί βιομήχανοι οι οποίοι έχοντας βιομηχανία μανδυών ευχαρίστων στερούσαν από τον εαυτό τους και παραχωρούσαν τον παλιό μεταχειρισμένο τους μανδύα σ' έναν πτωχό χριστιανό. Τότε σκέφτηκα ότι αν αυτοί οι ευσεβείς κύριοι ετοιμάζουν τις βαλίτσες τους για τον Παράδεισο, με θέλουν, ντε και καλά, μαζί τους, διότι χρειάζονται και κάποιον να τους κουβαλάει τις βαλίτσες σ' ένα τόσο μακρύν ταξίδι. Ασε που για να βρεις Φιλιππινέζα στον Παράδεισο, είναι κάπως δύσκολο, διότι χριστιανές ορθόδοξες δεν είναι, οπότε... Επομένως, αν αυτοί ισχυρίζονται ότι είμαι μαζί τους, εγώ ισχυρίζομαι ότι είμαι με τους ΆΛΛΟΥΣ, κι αν οι ΆΛΛΟΙ επίσης ψάχνουν για κάποιον να τους κουβαλάει τις βαλίτσες, εγώ είμαι μ' όσους κουβαλάν τα σακίδιά τους μόνοι τους.

Μικρός - μικρός έμαθα ότι είμαι άντρας και οι ΆΛΛΟΙ είναι οι γυναίκες. Τ' αγοράκια φοράνε μπλε ρουχαλάκια, παίζουνε μ' αυτοκινητάκια και οπλάκια. Τα κοριτσάκια φοράνε ροζ ρουχαλάκια,

παίζουνε με κουκλίτσες και κουζινίτσες. Εμένα μου αρεσαν οι κουκλίτσες, ειδικά τα μαλλιά τους. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε όταν η ξαδέρφη μου απόκησε μια καινούρια κούκλα με ολόξανθες μπουκλίτσες. Τότε μου ήρθε η έμπνευση μιας πρωτότυπης κομμώσεως. Πάιρνω τη βουτάσα σ' ένα βαρέλι και τη λούζω, το αποτέλεσμα όμως δεν ήταν αυτό που περίμενα. Οι πρώην μπουκλές έγιναν μια θαυμή τζίβα σαν ολόσια πρασόφυλλα. Αρχισε να κλαίει η ξαδέρφη μου, έρχεται η θειά μου, το μαθαίνει η μάνα μου, εισπράττω και δυο - τρία αστροπελέκια. Το χειρότερο όμως ήταν ότι εισήλθα στον απαγορευμένο χώρο των παιχνιδιών των ΆΛΛΩΝ. "Τί δουλειά έχεις έσυ βρε, αγόρι και να παιζεις με κούκλες;" Αμα δεν είσαι αυτό που πρέπει και δεν είσαι και ΆΛΛΟΣ, τότε δεν είσαι τίποτα.

Ομως εμένα τα στρατιωτάκια δεν μου άρεσαν ούτε με σφαίρες. Μια μέρα που έκλαιγα μου λένε: "Βρε μυξάρη, τί κλαις σαν κορίτσι; Πως θα μεγαλώσεις, να γίνεις παληκάρι, να πας στρατό, να σε κάνει άντρα;" Τ' ακούω εγώ και κλαίω άλλες δυο μέρες. Τα στρατιωτάκια δεν τα γούσταρα ποτέ μου, το στρατό το σιχανόμουνα, άσχετα που πήγα τελικά, από φόβο μη μείνω απ' εξω απ' το ΕΜΕΙΣ. Η καρδιά μου ξέρει πόσο μ' άρεσε. Κι εκεί κι αν συνέχισα το κλάμα!

Αμ τ' αυτοκινητάκια; Πιο βαρετό παιχνίδι δεν έχω παίξει. Ανοιγε δρόμους, βάζε - βγάζε τ' αυτοκινητάκια στο πάρκινγκ, άντε ποιό τρέχει πιο γρήγορα "Οχι, το δικό μου" - "Οχι, το δικό μου". Τ' αυτοκινητάκια ποτέ μου δεν τα χώνεψα και τ' αυτοκίνητα ακόμα περισσότερο. Ειδικά εκείνες τις ατέλειωτες συζητήσεις για τα νέα μοντέλα, τα κυβικά, τις ταχύτητες και τις τιμές τους. Εδώ τ' αυτοκίνητο του πατέρα μου και δεν κατάφερα να μάθω καλά - καλά τη μάρκα. Για τον αριθμό δε μιλάμε... Τα εγκατέλειψα, λοιπόν, τ' αυτοκινητάκια, μα και τις κούκλες τις παράπτησα άδοξα, γιατί η ξαδέρφη μου, μόλις πλησίαζα, καλούσε επειγόντως βοήθεια.

Στο σχολείο έμαθα ότι είμαι Ελληνας, κάτοχος της πιο μακριώνης πολιτιστικής κληρονομιάς, απόγονος των πιο ηρωικών προγόνων, συνεχιστής της πιο ένδοξης ιστορίας. Οι ΆΛΛΟΙ, ήταν απλά οι ξένοι, κάτι βάρβαρα φύλα δηλ., κάτι άρπαγες λαοί, κάτι απολίτιστοι. Κάθε εθνική επέτειο έλεγα το απαραίτητο ποίημα μπροστά στους συγκινημένους δασκάλους, γονείς και κηδεμόνες, - δεν έφτανα και το μικρόφωνο ο έρμος γιατί ήμουνα κοντός. Κι άντε κάθε 25η Μαρτίου τσολιαδάκι κι άντε τραγούδια για τη διοξασμένη ΜΑΣ σημαία, την ομορφότερη του κόσμου, τη γαλανόλευκη στα χρώματα του ελληνικού ουρανού και της θάλασσας και του πάλλευκου ελληνικού φωτός και ήθους. Αργότερα έμαθα ότι και οι ΆΛΛΟΙ, οι ξένοι είχαν κι αυτοί ένδοξες σημαίες, ηρωικά ποιήματα και τραγούδια, όχι ΆΛΛΑ μα μια απ' τα ίδια. Ωστόσο, κάθε ομοιότητας μ' ΕΜΑΣ ήταν συμπτωματική, διότι ΕΜΕΙΣ τους δώσαμε τα φώτα του πολιτισμού, όταν αυτοί είχαν ακόμα μαύρα μεσάνυχτα. Επιπλέον, όπως έμαθα στην ένδοξη ιστορία ΜΑΣ, όταν οι ΆΛΛΟΙ μεγάλωναν τα κράτη τους, ήταν επεκτατικοί, όταν ΕΜΕΙΣ κατακτούσαμε μέχρι κι αυτά τα βάθη της Ασίας, ήμασταν εκπολιτιστές. Οταν οι ΆΛΛΟΙ επέβαλλαν την επιρροή, τη γλώσσα και τη θρησκεία τους, ήταν αιμοσταγείς και διώκτες, όταν το κάναμε ΕΜΕΙΣ, τότε τους αφομούναμε με τρόπο ειρηνικό για το καλό όλων ΜΑΣ. Τα βάρβαρα ήθη των ΆΛΛΩΝ, ήταν πάντα μια απειλή για τον πολιτισμό ΜΑΣ. Το Βυζάντιο ήταν λαμπρό. Τί σημασία έχει που οι μισοί "ελέω Θεού βασιλείς" του αποσύρθηκαν κάποια στιγμή με κομμένα αυτιά ή μύτες, ή ακόμα χειρότερα με κομμένο κεφάλι, (οπότε δεν πρόλαβαν ν' αποσυρθούν για ευνόητους λόγους); Και πόσο μειώνει τον ηρωισμό των προγόνων ΜΑΣ εκείνη τη μάχη στο Κλειδί που ΕΜΕΙΣ, οι νικητές, τυφλώσαμε όλους τους ΆΛΛΟΥΣ, εφόσον, (από εξαιρετική χριστιανική ευσπλαχνία προφανώς), σε κάθε 100 τυφλούς αφήσαμε έναν μονόφθαλμο να τους οδηγήσει στην πατρίδα τους;

Κάποια στιγμή τόση λαμπρότητα δεν την άντεξα, τόση δόξα μου 'πεφτε πολλή στους ώμους μου, άσε που άρχισα να νιώθω ντροπή με τέτοιους ηρωισμούς. Κατάλαβα ότι με βαρβαρότητες στηρίζονται τα κράτη, απλώς οι δικές ΜΑΣ είναι οι πιο ένδοξες. Μ' αν δεν ήταν οι ΆΛΛΟΙ οι βάρβαροι, ΕΜΕΙΣ πως θα 'χαμε τους ηρωικούς ΧΑΣ να χαράζουν τα σύνορά ΜΑΣ και κυρίως να υπερασπίζονται το καμάρι ΜΑΣ, τη γαλανόλευκη; Αν και, τώρα που το σκέφτομαι, μάλλον θα πρέπει να της κάνουμε μια παραλαγή προς το πιο μουντό, γιατί κι η θάλασσα το 'χασε το γαλάζιο από τους υπονόμους και τα πετρέλαια κι ο ουρανός κρύφτηκε πισώ απ' το νέφος, για το φως πρέπει να παραμονεύεις μπας και μπει καμμιά

αχτίδα κατά λάθος στο διαμέρισμα, όσο για το ήθος, τί να πω: πολλή μαυρίλα, βρε παιδί μου. Δεν το σκεφτήκαμε καλά το πράγμα. Τόσα φώτα δώσαμε, τη φλόγα του πολιτισμού στείλαμε, ένα κερί να μας φωτίζει που δεν βλέπουμε την τύφλα μας δεν κρατήσαμε;

Κάποια στιγμή έμαθα ότι ΕΜΕΙΣ είμαστε οι λευκοί και οι ΆΛΛΟΙ οι μη λευκοί, οι έγχρωμοι. Υπάρχει η λογική, "όσο πιο λευκό, τόσο πιο καλό". Πιο λευκά ρούχα, πιο λευκές συνειδήσεις, πιο λευκά ποινικά μητρώα. Μόνη παραποτία το καλοκαρί, όταν οι λευκοί των λευκών τρέχουν και στριμώχνονται στις παραλίες και λαδωμένοι σα μοσχομυριστές καρύδες ξεροψήνονται στον ήλιο, μπας και σκουρήνουν και μαυρίσουν λίγο και πάρουν εκείνη την περίφημη σοκολατένια απόχρωση. Γενικώς πάντως, το χρώμα ΜΑΣ είναι πάντα το καλύτερο. Ετσι, οι ξανθοί είναι ξεπλυμένοι, οι γύριτοι μαυροτσούκαλα και οι μαύροι σκυλάραπες. Ωστόσο, ένα χρώμα είναι πάντα στη μόδα. Οσοι το έχουν είναι οι "εντός", οσοι δεν το έχουν είναι οι ΆΛΛΟΙ, οι "εκτός", κι όσο πιο φτωχοί είναι, τόσο το χειρότερο γι' αυτούς. Οι ΆΛΛΟΙ είναι οι κλέφτες, οι βρώμικοι, οι οπισθοδρομικοί, οι εγκληματίες, οι τρομοκράτες. Εντέλει, το χρώμα που πουλάει έχει σημασία κι όποιος πουλάει του απαλείφεται η ρετσινιά του διαφορετικού. Γι' αυτό και για τους λευκούς οι κρέμες μαυρίσματος, για τους μαύρους οι κρέμες ασπρίσματος, γι' αυτό και ο Michael ήρθε κι άσπρισε, αφού τράβηξε τα μύρια όσα, κι όταν πλέον δεν τον γνώριζε ούτε η μάνα του, τραγούδησε πως δεν έχει σημασία αν είσαι "Black or White". Και οι αναμένεις χρωμάτων που τόσο μου αρέσουν πουλήθηκαν κι αυτές ως United Colours. Ενα ουράνιο τόξο έμεινε, αλλά που να το δεις κι αυτό; Μέσ' απ' τον ακάλυπτο; Ως αποτέλεσμα όλων αυτών, παραμένω λευκός και στρουμπουλός σα κουραμπίες, γιατί, παρότι οι σοκολάτες δυστυχώ μου αρέσουν, σοκολατένια απόχρωση ουδέποτε θα αποκτήσω, αφού ο ήλιος με ζαβλακώνει περισσότερο απ' τα συνηθισμένα μου όρια. Και μ' όλη μου την επιφανειακή λευκότητα ρίχνω ανελλιπώς μαύρο δάκρυ.

Από παιδάκι έμαθα, επίσης, ότι ΕΜΕΙΣ τα καλά αγοράκια, αγαπάμε τα κοριτσάκια. "Ποιό κοριτσάκι αγαπάς στο σχολείο, βρε μπαγάσα;" με ρωτουσε ο θείος μου κάθε τόσο. Ντρεπόμουν εγώ και κοκκίνιζα. Περισσότερο κοκκίνησα όμως, όταν σ' ένα διαλειμμα στην Τρίτη Δημοτικού, όταν έσκυψα να πιω νερό στις βρύσες του σχολείου, έρχεται ένα κωλόπαιδο και μου φωνάζει: "Σ' αρέσει που σκύβεις, ρε πούστη;" Δεν κατάλαβα τι εννοούσε μ' αυτό, απλά ένιωσα ότι αν ήμουν πούστης, θα ήμουν ΆΛΛΟΣ απ' αυτό που πρέπει να είναι τα καλά αγοράκια, που όταν μεγαλώσουν, βρίσκουν μια γυναίκα, το 'τυχερό' τους, πηγαίνουν στην εκκλησία ντυμένοι γαμπροί, παντρεύονται με παπά και με κουμπάρο και μετά κάνουν παιδάκια. Το 'τυχερό' τους μου φαινόταν λιγάκι άτυχο μια κι η τύχη του ήταν μεσ' στην κουζίνα και στο νοικοκυρίο. Οσο για τα παιδάκια, κολλούσα συνεχώς και πίστευα ότι γίνονται, όταν ένας άντρας και μια γυναίκα που αγαπιούνται πολύ, φιλιούνται στο στόμα. Υπήρχαν, βέβαια, και χειρότερες περιπτώσεις άγνοιας. Κάποια παιδιά πίστευαν ότι τα μωρά τα φέρνουν οι πελαργοί. Κάποιο μάλιστα επέμενε ότι είναι μεσ' στα λάχανα. Γι' αρκετό διάστημα σιχάθηκα τη λαχανοσαλάτα και σκάλιζα τα φύλλα, μπας και βρω κανένα μωρουδιστικό χεράκι ανάμεσα. Τέλος πάντων, τότε καταλάβαινα ακόμη λίγα. Εγώ απλά νερό είχα πάει να πιω, γιατί τόση ώρα λάστιχο - σχοινάκι, είχα πεθάνει. Αργότερα κατάλαβα ότι το έρμο το λάστιχο μ' έκανε πούστη, διότι τ' αγόρια παίζουνε μπάλα. Το λάστιχο είναι για τα κορίτσια και τους ΆΛΛΟΥΣ.

ΆΛΛΟΥΣ με τόσα ονόματα δεν είχα ξανακούσει. Ήταν οι "τέτοιοι", οι "λούληδες", οι "τρύπιοι", οι "κουνιστοί", μέχρι και κάτι σύκα μπερδεύτηκαν στη μέση, όμως δεν κατάλαβα, άλλωστε δεν έχω πάει ποτέ στην Καλαμάτα. Πέρασαν χρόνια για να καταλάβω πιέκαναν αυτοί οι άνθρωποι, το οποίο τους διαφοροποιούσε από ΜΑΣ και τους έκανε ΆΛΛΟΥΣ. Και αντιλήφθηκα ότι για να 'μαι μ' ΕΜΑΣ, θα 'πρεπε, (στα φανερά τουλάχιστον), να γουστάρω MONO κορίτσια, να φιλάω MONO κορίτσια και να γαμάω MONO κορίτσια. Οχι ότι δε μου άρεσαν κάποια κορίτσια, μα να, ήρθε στο γυμνάσιο κι εκείνο το τρέμουλο σ' αποδυτήρια την ώρα της γυμναστικής. Οσο κι αν δεν ήξερα τι ήταν αυτό το συναίσθημα ακριβώς, ήξερα ότι δεν μπορούσα να ξεκολλήσω το βλέμμα μου από τα σώματα των συμμαθητών μου, ήθελα να τους αγκαλιάσω και να τους σφίξω κοντά μου και τίποτα περισσότερο. Αντ' αυτού, έπαιζα μπάσκετ και ποδόσφαιρο, στα οποία, έτσι κι αλλιώς, ήμουν τόσο κομπλαρισμένος ώστε στο μοίρασμα των ομάδων με δίνανε πάντα στον αντίπαλο: "Πάρτε τον να χάσετε". Αργότερα, στο σπίτι, έκανα τις πρώτες μου απόπειρες σε πιο μοναχικά σπορ, πλάθοντας

αβέβαιες φαντασιώσεις και νιώθοντας την ηθική ΜΑΣ να φυλακίζει τα συναίσθηματα.

Στους φίλους μου δεν τολμούσα να πω ακόμη τίποτα, μια κακούγα όλα εκείνα τα σχόλιά τους για τους ΆΛΛΟΥΣ. Η σιωπή συν την αποχή είναι ένας πολύ κακός συνδυασμός. Οταν ήρθε το πλήρωμα των 17 ετών, μέσα σε μια χρονιά, έχασα την παρθενιά μου εις διπλούν με αμφότερα τα φύλα. Μπλεγμένος μέσα στις ντροπές, στις ενοχές και στους αφορισμούς, περιμένατε ευτυχή κατάληξη: Εκείνα τα σκοτάδια του πορνοσινεμά, όπου γνώρισα το πρώτο αντρικό χάδι, ακόμα με κυνηγάνε, όσο για την επαφή μου με γυναίκα, ήταν τόσο το άγχος μου, που η ανικανότητά μου ήταν προδιαγεγραμμένη. Και στις δύο περιπτώσεις σεξουαλικής επαφής, ή έστω απόπειρας, ήμουν το ίδιο δυστυχισμένος και για να συνέλθω κοιμήθηκα τουλάχιστον από ένα εικοσιτετράρω.

Τότε είναι που πήρα την απόφαση ότι επιτέλους έπρεπε να μάθω ποιος είμαι. Και το αποφάσισα: Θα συμβουλευόμουν έναν ειδικό. Τον βρήκα από το Χριστό Οδηγό, με ειδίκευση σε σεξουαλικά προβλήματα, περγαμηνές, τίτλους και διδακτορικά. Στην πρώτη μας συνάντηση, του είπα πως θέλω να βρω τον εαυτό μου. Μου λέει: "Είναι απλό, ή θα είσαι μ' ΕΜΑΣ ή θα είσαι με τους ΆΛΛΟΥΣ. Αν είσαι με τους ΆΛΛΟΥΣ τώρα, θα περάσεις μερικά καλά χρονάκια, ίσως, μετά θα τρέχεις στα στενά και στα πάρκα, θα πληρώνεις για να βρεις κάτι και στα γεράματα θα είσαι με τον εαυτό σου. Αν είσαι μ' ΕΜΑΣ θα παρεις στα γεράματα και μια σύνταξη να πληρώνεις το γηροκομείο". "Όλα αυτά", του λέω, "μάλλον δεν έχουν να κάνουν με το τι θέλω εγώ, αλλά με το τι θέλει για μένα τα κοινωνία". Με διαβεβαιώσε ότι σκέφτομαι έτσι, επειδή δεν δοκίμασα τις χαρές ΜΑΣ κι αν τις δοκιμάζα θ' άλλαζα γνώμη. "Είσαι τυχερός", μου λέει, "έπεσες σ' έναν απ' τους λίγους ειδικευμένους γιατρούς με θεραπευτική πείρα σ' αυτό το θέμα". Και μου άρχισε τις υπνώσεις και τις υποβολές. "Τώρα νιώθεις βαρύς, τώρα σα μολύβι, κλείνεις τα μάτια, χαλαρώνεις βαθειά, βλέπεις αγόρια και τα γράφεις κι ριολεκτικά, βλέπεις κορίτσια και νιώθεις μια γλυκειά ζεστασία. Τώρα θεραπεύτηκες, θεωρητικά. Ωστόσο, πρέπει να βρεις μια φίλη σου να την παρακαλέσεις να το αποδείξετε πειραματικά".

Δυστυχώς, δεν εκτίμησα το πόσο τυχερός ήμουνα και δεν προχώρησα σε πειράματα. Ο, τι ο ειδικός μου υπέβαλε σε δυο βδομάδες, εγώ το ξε-υπεβάλα σε δυο βδομάδες, κι ελπίζω να το απέβαλα κιόλας. Το τελευταίο γράμμα που του έστειλα για να τον ενημερώσω για την πρακτική επιβεβαίωσης της θεραπείας μου, ήταν περίπου στο εξής στυλ: "Έχω μπροστά μου μια φωτογραφία ενός γυμνού άντρα και τραβάω μαλακία. Δεν ξέρω αν πέτυχε η θεραπεία, μπορώ όμως να σας διαβεβαιώσω για τη μαλακία. Γι' αυτό το σκοπό σας στέλνω τη φωτογραφία, με αγάπη".

Ηταν γκαντέμης ο γιατρός κι έπρεπε να το 'χα καταλάβει απ' την αρχή. Τι χρονιά ήταν αυτή που ακολούθησε! Με τις γυναίκες από χυλόπιτα σε χυλόπιτα. Η μια δεν με γούσταρε, η άλλη ήθελε άλλον. Μα γιατί παραπονιέμαι; Μια ευγενική ύπαρξη με χρειαζόταν. Την πρώτη φορά που βρεθήκαμε, μου είπε να την πάω σπίτι της, διότι φοβόταν να γυρίσει μόνη. Εβρεχε με το τουλούμι, έμενε και στην άλλη άκρη του κόσμου. "Συγνώμη που δεν σου λέω ν' ανέβεις, μα δεν γίνεται", μου είπε όταν φτάσαμε. "Μ' αν φύγω τώρα θα γίνω μούσκεμα", της λέω. "Δεν έχω ομπρέλα. Μπορώ να περιμένω μέχρι να σταματήσει η βροχή". Μου απαντάει: "Νυστάζω αφόρτη. Με συγχωρείς". Δυστυχώς η συγχώρεση δεν είναι αδιάβροχη και γυρνώντας σπίτι κόντεψα να πάθω πνευμονία. Τη δεύτερη φορά στη συνάντηση κάπου κοντά στο σπίτι της και αναστατώνη μου λέει: "Σε χρειάζομαι επειγόντως. Ερχεσαι σπίτι μου;" Σκέφτηκα από μέσα μου ότι μάλλον θα μετάνιωσε για τον τρόπο που μου φέρθηκε. Ενώ πλησιάζω σπίτι της, μου αποκάλυψε: "Βρήκα ένα σκορπιό στα σκαλοπάτια. Ομως φοβάμαι τόσο να τον σκοτώσω." Θα 'πρεπε να τον αφήσω, όμως τον σκότωσα. Με ευχαρίστησε, στα σκαλοπάτια φυσικά, και μπήκε σπίτι της να ηρεμήσει από την ταραχή που πήρε. Μετά απ' αυτό, τρίτη φορά δεν υπήρξε.

Ηταν γρουσούζης ο γιατρός, το 'παμε. Γιατί και με τους άντρες δεν τα πήγαινα καλύτερα. Πάρκα και μοναδιές μου 'ταξε για τα γεράματα, μα τα βρήκα απ' τα νιάτα μου. Στα πάρκα και στα πάρκινγκ ΜΑΣ, οι νύχτες των ΆΛΛΩΝ είναι γεμάτες φυσιολατρεία και φώτα αυτοκινήτων που κόβουν εκατό βόλτες στο ίδιο τετράγωνο. Με κάποιους απ' τους ανθρώπους των αυτοκινήτων, αν τους πλησιάζω, λες και καμιά κουβέντα. Κάποιες μ' άγγιξαν. Το χειρότερο, όμως, ήταν πως, όντας μέσα

γους ΑΛΛΟΥΣ, συνήθως πάλι τα δικά ΜΑΣ λόγια άκουγα. Από τη μετατροπή του κυνήγι του χαμένου Αντρα 100%, του γαμιά οκτακοσίων καρατίων, του οικοδόμου στο επάγγελμα, λοκατζή στο στρατό και μποντυμπιλντερά από χόμπι. Από την ΑΛΛΗ, ΕΜΕΙΣ τα "Κορίτσια", οι πεινασμένες "λούγκρες", οι "λουμπινιές". "Όπως και να το κάνουμε, είναι κουσούρι, είναι δυστυχία, γι' αυτό ή θα το υπομενούμε, ή θα το κρύβουμε". Δηλαδή τώρα που γούσταρα τους άντρες, μαγαρίστηκε η ζωή μου. Μα αυτά δεν λέγαμε ΕΜΕΙΣ τόσο καιρό; Αυτά δεν άκουγα; Κι όσο για τους έρωτες: η απόλυτη οικονομία χρόνου. "Βράζετε τα μακαρόνια σε δύο λεπτά, τα σερβίρετε, πλένετε τα πιάτα και ούτε ίχνος ακαταστασίας στην κουζίνα σας!" Ωσπου να σε ξελιγώσει η πείνα πάλι!

Απαξ και εισχωρήσεις μια φορά στην πλευρά των ΑΛΛΩΝ, οι αποκλίσεις απαγορεύονται. Απαξ και μια φορά κάνεις έρωτα με άντρα, οι γυναίκες απαγορεύονται. Διότι αν μολύνεις μια φορά τον αντρισμό σου, αν χάσεις μια φορά το δύσκολο κι επίπονο ρόλο του επιβήτορα, άντε πάλι να ξαναβρείς την τέχνη. Αν το πεις σ' ΕΜΑΣ τους άντρες, θα το σκεφτούμε να ξαναβγάλουμε το μπλουζάκι μας μπροστά σου, από φόβο μήπως μας την πέσεις. Κι αν σε γουστάρουμε και κάνουμε κάτι μαζί σου, θα προσέξουμε μη τυχόν και μπερδευτούν οι ρόλοι κι έρθουν τα μπροστά πίσω και τα ενεργητικά παθητικά, -για να μην ξεχάμε και τις ορολογίες των Προέδρων ΜΑΣ. Αν το πεις σ' ΕΜΑΣ τις γυναίκες, ότι μας γουστάρεις ερωτικά, ή θα γίνουμε στα γρήγορα καπνός, διότι μάλλον μας δουλεύεις, ή θα κοιτάζουμε να σ' επαναφέρουμε σ' αρχέγονα φυσικά μονοπάτια ΜΑΣ, για να δεις ότι τα ΑΛΛΑ ήταν μια δυσάρεστη, ανώριμη και φευγαλέα φάση της ζωής σου. Κι αν το πεις σ' ΕΜΑΣ τους ΑΛΛΟΥΣ ότι είσαι με μια γυναίκα, θα πούμε ότι βολεύτηκες, ότι δεν μπορείς ν' αντέξεις ενοχές, ότι ΜΑΣ τη βγαίνεις bisexual και το παιζεις Αντρουά.

Ωστόσο, μέσα σ' όλο ΜΑΣ το ΑΛΛ"αντ' ΑΛΛΩΝ, κάπου άρχισα να βρίσκω και τ' ΑΛΛΑ λόγια, τα κρυμμένα, αυτά που ΕΜΕΙΣ επιμελώς τα κρύβουμε τόσο καιρό. Αρχισα να καταλαβαίνω τον εαυτό μου καλύτερα και, μεσ' στις σχέσεις, φιλικές κι ερωτικές, ν' αφήνω τις ενοχές στην μπάντα.

Εκεί βρισκόμουν έναν Οκτώβρη, σε μια πλατεία περασμένα μεσάνυχτα, όταν βρεθήκαμε μ' ένα κορίτσι που, όποτε μ' έβλεπε, χαμογελούσε. Λέω από μέσα μου: "Εγώ είμαι με τους ΑΛΛΟΥΣ, δεν κάνει να επιστρέψω στο βολεμένο κόσμο ΜΑΣ". Μα ήταν κι εκείνα τα ουζάκια που 'χα πιει, ήρθαν και μπερδεύτηκαν οι ΑΛΛΟΙ κι ΕΜΕΙΣ κι ΕΓΩ κι ΕΣΥ και ΟΛΟΙ... Οταν περνάς τα σύνορα που σου βάζουν και καταλαβαίνεις ότι η γη που πατάς είναι η ίδια μ' αυτή που άφησες και που τη νόμιζες δικιά σου, συνειδητοποιείς ότι, τόσα χρόνια, σε ποτίζανε με την απάτη των ορίων, ώσπου στο τέλος έγινες κι εσύ ψεύτης, νομίζοντας ότι υπερασπίζεσαι την αλήθεια. Την πρώτη βραδιά που κάναμε έρωτα, έμαθα ότι οι άνθρωποι μπορούν ν' αντλούν απόλαυση από καταστάσεις που πιστεύανες διαφορετικές, αρκεί να το θέλουνε και ν' αγαπάνε. Κι εγώ ήμουνα σίγουρος ότι την αγαπούσα, γι' αυτό ήθελα να την κρύψω αυτή την αγάπη, να μην την πουλήσω για το ΕΜΕΙΣ. Κι αν όλα κάποτε τελεώνουν, κι αν κάποιοι λένε πως ό,τι τελεώνει βράδυ αποκριά, πάρε μαζί με τις μάσκες στα σκονισμένα πατάρια, εγώ ξέρω πως εκείνες οι τέσσερις τελευταίες μέρες αποκριάς, πριν μπεις με τις νοσταλγίες και τις μνήμες δεν ήταν μια μεταμφίεση.

Ενα Σεπτέμβρη, εκεί πάνω στο λόφο με τα πευκάκια, πίστεψα ότι δεν θέλω να είμαι τίποτα, ούτε ΕΓΩ, ούτε ΑΛΛΟΣ, ούτε άνθρωπος, μα ένα απλό ραδίκι, τόσο ασήμαντο που να παραμένω απαξινόμητο, εκτός των καταλόγων των βοτανολόγων. Ήθελα να παραμείνω κολλημένος στο χώμα, χωρίς απαιτήσεις, χωρίς σκέψεις, χωρίς αναμνήσεις. Ν' ασχολούμαι αποκλειστικά με τη φωτοσύνθεση, ώσπου μια μέρα, χραπ! ένα μαχαίρι να με κόψει και να με ρίξει στον τέντερη, (ή μήπως στο καζάνι της Κόλασης;). Εμείνα όλο το βράδυ εκεί, ακίνητος ως το ημέρωμα, μα όταν κόντευε μεσημέρι και άρχισε ο ήλιος να με βαρέωι κατακούτελα κι είδα κι απόσιδα ότι δεν πρασινίζω, αποφάσισα πιας ό,τι και νά 'κανα, ραδίκι δεν γινόμουνα.

Τότε σκέφτηκα ότι, αφού είναι τόσο κουραστικό να ζεις στη γη, ίσως θα 'πρεπε να ψάχω, μπας και βρω κανέναν εξωγήινο να με πάρει απ' τον πλανήτη ΜΑΣ. Πέρασα ακόμη μια βραδιά εκεί στο λόφο, περιμένοντας μπας και περάσει κανένας ιπτάμενος δίσκος, μα το ημέρωμα σκέφτηκα όλα όσα θα μου 'λειπαν. Τρέχα τώρα να βρίσκεις σοκολάτες στον Χ πλανήτη. Κι από ερωτικής άποψης, τί γίνεται; Δεν λέω, ανοιχτό συναίσθημα ο έρωτας, αλλά και με τον

Ε.Τ., ρε παιδί μου, δύσκολο μου πεφτε. Ασε που μπορεί να ξανεί τίποτα εξωγήινα ΕΜΕΙΣ και να μου κολλούσανε καινούριες ετικέτες: "Ξέρετε, αυτός είναι ΑΛΛΙΕΝ, γήινος" - "Αν γουστάρεις, ΕΜΕΙΣ αναπνέουμε μεθάνιο". Ωραία τα λες, εξωγηινάκι μου! Και μετά τρέχα γύρευε να βρεις διασπημόπλοιο να επιστρέψεις. Κωλοπλανήτη! ΜΑΣ πώρωσες με το οδυγόνο σου και δεν μπορούμε να ξεκολλήσουμε!

Οσο κι αν απέτυχα να ξεφύγω τελείως απ' το ΕΓΩ μου, αποφάσισα ό,τι ΕΓΩ μου απέμεινε, να το' χω πλάι μου και να γελάω μαζί του. Κι αν λέει πολλά "ΕΜΕΙΣ θέλουμ' αυτό, ΕΜΕΙΣ θέλουμ' εκείνο", να του ρίχνω πότε - πότε καμιά καρπαζιά να συνέρχεται. Επιτέλους, δεν μ' ενδιαφέρει, αν, αντί για άνθρωπος, είμαι αμοιβάδα ό αν, εντέλει, είμαι ένας ρος οργανισμός με μπλε βιολέτες. Τις σπάω τις ταμπέλες και τις πετάω, και βλέπω τα στοιχεία μου στην ταυτότητα και τα κοροϊδεύω. Ισως κάποια στιγμή βρω το κουράγιο να την πετάξω κι αυτή. Μια μέρα θα τις πετάξουμε όλοι μαζί σε μια ωραία αναζωγονητική πυρά. Μα τί λέω; Φαντάσου βρώμα από τόσο καμμένο πλαστικό. Ακόμα κι όταν καίγονται, είν' επικίνδυνες.

Η αγάπη είναι ένα παιχνίδι που διαιωνίζεται. Είναι ευχάριστα μεταδοτική. Αν σ' αγαπάν οι ΑΛΛΟΙ, αγαπάς τον εαυτό σου. Αν αγαπάς τον εαυτό σου, αγαπάς τους ΑΛΛΟΥΣ. Με τα χρόνια, έμαθα ν' αγαπάω αυτό που είμαι και, μεσ' στα τόσα λόγια, να ψάχνω για τις αλήθειες μου, να τις λέω στους ΑΛΛΟΥΣ κι οι ΑΛΛΟΙ να μ' αγαπάνε γι' αυτές. Πολλοί άνθρωποι ψάχνουν την ίδια αλήθεια. Πολλές φορές οι αλήθειες ΜΑΣ, μοιάζουν με τις αλήθειες των ΑΛΛΩΝ. Οπως και τα ψέματα.

Και ξέρω, πια, με ποιανού το μέρος είμαι. Οταν ακούω, ΕΜΕΙΣ να κρεμάμε πινακίδες και ταμπέλες σε ΑΛΛΟΥΣ με σκοπό να τους ιεραρχήσουμε, να τους βάλουμε σε κλουβάκια και σε γκέτο, ν' αποδείξουμε πην υποτιθέμενη ανωτερώπτητά μας, εντέλει ν' ασκήσουμε εξουσία πάνω τους, τότε ξέρω ότι είμαι με το μέρος των ΑΛΛΩΝ. Κάποια στιγμή, οι ΑΛΛΟΙ θα ΜΑΣ φέρουν τις πινακίδες στα κεφάλια και καλά θα κάνουν. Κι όλοι ΕΜΕΙΣ που τρέχουμε ολοταχώς προς το μυθικό ΕΜΕΙΣ No1, προς το ΕΜΕΙΣ αφεντικό των πάντων, στοιβάζοντας τους ΑΛΛΟΥΣ από το 99 και κάτω, ας ξέρουμε ότι απ' το ΤΕΛΕΙΟΣ - ΕΜΕΙΣ, στο επόμενο βήμα υπάρχει το ΤΕΛΟΣ - ΕΜΕΙΣ, το ΤΙΠΟΤΑ.

Ουφ! Ελεος. Αρκετά! ΕΜΕΙΣ οι ΑΛΛΟΙ μιλάμε πολύ. Σταματώ και δεν λέω ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ. 'Η μάλλον επιτρέψτε μου να πω κάτι τελευταίο. Δικό ΜΑΣ. Μετά απ' όλα, απ' τα ραδίκια, τ' αυτοκίνητα και τις κολυμπήθρες, πρέπει να υπάρχει μια δικαίωση, μια ευτυχισμένη κατάληξη, ένα HAPPY END. Σκηνή τελευταία, λοιπόν. Παρατάω επιτέλους το γραφείο, και πάω προς την κουζίνα. Εχω πεθάνει της πείνας και κάτι όμορφο μου μυρίζει. Το μωρό μου μαγείρεψε πάλι. Δεν άκουσα; Είπατε ότι, ύστερα από τόσες παρακάμψεις, είναι απογοητευτικό ο δρόμος του έρωτα να περνάει απ' το στομάχι; Δεν ξέρω αν αυτό ισχύει, πάντως το φαγητό είναι πιο νόστιμο όταν δεν το τρως μόνος σου. Επιπλέον, ο Μωχάμεντ μαγειρεύει καλύτερα από 'μένα και φτιάχνει τις πιο νόστιμες σαλάτες που δοκίμασα ποτέ. Παρότι η μαγειρική του είναι ΑΛΛΗ από τη δικιά ΜΑΣ, την προτιμώ. Είπατε, βρήκα κάποιον να μου μαγειρεύει και βολεύτηκα; Τί να σας πω, αφού επιμένετε, ελάτε να δείτε με τα μάτια σας ότι αφού ξεμπέρδεψα πλέον με τα δικά ΜΑΣ, τώρα θα κάνω τις ΑΛΛΕΣ δουλειές εγώ. Άλλωστε, είπαμε: Οταν ξεφύγεις απ' το φραγμό των συνόρων, από την κουζίνα ΜΟΥ και την κουζίνα ΣΟΥ, απολαμβάνεις τη ΣΑΛΑΤΑ ΜΑΣ, περισσότερο...

Θανάσης Χ. - Νοέμβρης '93

Η Αλληλογραφία Της Ο.Π.Ο.Θ

Στα παιδιά της Ο.Π.Ο.Θ.

Θεσσαλονίκη, 5 Σεπτ. '93.

Αγαπητά μέλη της Ο.Π.Ο.Θ.

σας γράφω αυτό το πρόχειρο και σύντομο σημείωμα για δύο λόγους: Πρώτα - Πρώτα για να σας συγχαρώ για την Κυριακάτικη εκπομπή σας "Για το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλία", στο Ράδιο Κιβωτός". Κι έπειτα, για να σας ευχαριστήσω για την επιμονή σας να διαλύετε σιωπές που καλύπτουν με σχεδόν απόλυτη επιτυχία τις εμπειρίες και τις καθημερινότητες ανθρώπων που δεν ταιριάζουν και δε θέλουν να ταιριάζουν με το πικρόχαρο και καλοσοβαντισμένο σκηνικό της "ομαλότητας" και της "κανονικότητας".

Παρακαλούσθω, όσο τακτικά μπορώ, το πρόγραμμά σας, κι αν είχα τηλέφωνο πρόχειρο θα ερχόμουν νωρίτερα σε επαφή μαζί σας. Ισως να μη βρισκόμουν τώρα στη σχετικά δύσκολη θέση να βάζω αυτά που θέλω να πω σε σειρά. Άλλα νομίζω ότι είναι χρήσιμο να διαπιστώνει κανείς πόσο δυσχερής είναι η μετάφραση των καταστάσεων που βιώνει το υποκείμενο σε σειρές λόγων που επικοινωνεί με άλλους. Γιατί επούτη η αναντιστοιχία δείχνει τις οδυνηρές συνέπειες της αποσιώπησης. Ήως δηλαδή μετατρέπεται λίγο - λίγο η καθημερινή καταστολή της επιθυμίας και της συμπεριφοράς σε ιδιωτική υπόθεση. Γι' αυτό αντιμετωπίζω με πολλήν εκτίμηση προσπάθειες σαν τις δικές σας. Δε θέλω να πω ότι δεν έχω μικρές και δευτερεύουσες ενστάσεις στα σχόλιά σας, αλλά οι διαφωνίες αυτές δεν επισκιάζουν καθόλου τις μεγάλες και κατ' αρχήν συμφωνίες. Και, τέλος πάντων, νομίζω ότι έχετε πολύ δίκαιο να τονίζετε με έμφαση τα γλιτστερά μονοπάτια στα οποία οδηγείται κανείς αν δεχτεί τη μεγάλη επιστημολογική βλακεία της βιολογικής ερμηνείας της ομοφυλόφιλης συμπεριφοράς, ή και την ψυχαναλυτική ακόμη άποψη -φρούδικής καταγωγής- για την ανακοπή της διανοητικό-ψυχικής εξέλιξης του ομοφυλόφιλου σε πρώτα στάδια παιδικότητας. Αυτές οι θέσεις που κατασκευάζουν μια παθολογία γονιδίων ή μια παθολογία της παιδικής ηλικίας αποτυχαίνουν να δουν πόσο δυναμική είναι η διαδικασία της ταυτότητας. Της Σεξουαλικής Επιλογής. Και πόσο "πολιτικές" είναι σε τελική ανάλυση, οι αντιστάσεις του ατόμου να αποδεχτεί το τακτοποιημένο ρομάντζο των ετεροφυλόφιλων προτύπων. Φαντάζομαι ότι αν αρχίσουν να συζητούνται αυτά τα πράγματα και πάψουν να αποτελούν "υποθέσεις κρεββατοκάμαρας" τότε θα λείψει κι η ανάγκη να ερμηνευεί ο ομοφυλόφιλος/η τον εαυτό του/της, με βάση τις παλιές εγκυκλοπαίδειες, του αισθητισμού, της προφητείας ή της παράβασης. Κι ίσως, τότε, οι απαντήσεις στα χήλια πρόσωπα της ομοφοβίας να μη γίνονται στο επίπεδο της καλλιτεχνίας, του ευαισθητού ή ξεχωριστού παιδιού. Και τότε, μπορεί ίσως ο ομοφυλόφιλος, ή η λεσβία να κατανοήσει και να δράσει καλύτερα απέναντι σε άλλες - παράλληλες πράξεις, απλουστευτικής βίας απέναντι σε πολιτισμές, εθνικές, φυλετικές ταυτότητες που δεν βολεύονται στο straight, Ελληνικό, Εθνικό μας μαυσωλείο. Ιδίως σε εποχές που αυτές οι διαφορετικές ταυτότητες γίνονται όλο και πικνότερες. Μια βόλτα στην πόλη θα βοηθήσει τον καθένα να το καταλάβει: Υπόσχομαι τέλος να σας στείλω με τη πρώτη ευκαιρία λίγα στιχάκια για το περιοδικό που ετοιμάζετε. Θα ευχόμουν να έρθω σε επαφή μαζί σας.

Πολλά χαιρετίσματα.
Βασίλης.

Αθήνα 28 Ιούλη.

Παιδιά της Ο.Π.Ο.Θ. γειά σας. Το όνομα μου είναι Ελένη είμαι 17 χρονών, ομοφυλόφιλη και φυσικά περήφανη.

Εχω ακούσει πολλά για σας και για την θεσσαλονίκη και είναι αλήθεια πως έχω αρκετά ερωτήματα να σας θέσω.

Δεν ξέρω αν οι πληροφορίες μου είναι σωστές αλλά έχω μάθει πως στη πόλη σας υπάρχουν μερικές αξιόλογες λεσβοφεμνιστικές ομάδες -μάλιστα κάποια από αυτές έβγαλε και ένα αξιοπρόσεκτο περιοδικό, την "Κατίνα"- και πως τα πράγματα για τους ομοφυλόφιλους (και κυρίως τις γυναίκες) είναι πολύ καλύτερα απ' ότι στην Αθήνα και μάλλον και την υπόλοιπη Ελλάδα.

Σε αντίθεση μ' αυτά τα ωραία εδώ κάτω τα κινήματα βρίσκονται υπό πλήρη διάλυση. Το Α.Κ.Ο.Ε δεν υπάρχει, η Ε.Ο.Κ δεν ακούγεται, το Κράξιμο κατά την ταπεινή μου γνώμη δεν είναι τίποτα άλλο εκτός από μια κλίκα της Πάσλας -και δεν ξέρω αν το διαπιστώσατε αλλά τα πάρτυ που διοργανώνει μόνο Gay δεν είναι το στέκι γυναικών το περσινό φινώπωρο μας τελείωσε και γενικά δεν κουνιέται ούτε φύλο ούτε φύλο!!!

Τα παιδιά μαζεύονται στα διάφορα gay bar, χορεύουν, πίνουν αλλά τίποτα παραπάνω. Διάθεση για να μπούν σε κίνημα; Αυτό έχει κατανήσει ανέκδοτο.

Δηλαδή τι πρέπει να γίνει; Να θεσμοθετήσει η κυβερνηση κανένα νόμο που να διώκει τους ομοφυλόφιλους και τις λεσβίες, κανένα νόμο για τα αφροδίσια νοσήματα όπως έγινε στη δεκαετία του '70 -κάτι που οδήγησε στη δημιουργία του Α.Κ.Ο.Ε- ώστε να ενδιαφέρθούμε για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας; Πραγματικά δεν ξέρω. Εγώ από εσάς θα ήθελα κάποιες πληροφορίες σχετικά με τη δράση σας, με την ανταπόκριση του κόσμου και των Μ.Μ.Ε, με το πώς πήρατε την εκπομπή στο Ράδιο Κιβωτός και τέλος να μου πείτε αν αληθεύουν τα όσα προείπα για την θεσσαλονίκη.

Συγνώμη αν σας κούρασα κι ευχαριστώ εκ των προτέρων για οποιαδήποτε πληροφορία. Περιμένω απάντησή σας.

Τσακλάρη Ελένη.

Θεσσαλονίκη 7 - 9 - 93.

Γειά σου Ελένη, κατ' αρχήν να σ' ευχαριστήσω για το γράμμα σου και τους προβληματισμούς που θέτεις μέσα σ' αυτό (Το οποίο διαβάστηκε σε μια εκπομπή του Αυγούστου στο Ράδιο Κιβωτός)

Καθυστέρησα λίγο να σου γράψω γιατί προσπάθουσα να βρω κάποιες φίλες μου λεσβίες για να μου απαντήσουν ακριβώς στα δικά σου ερωτήματα.

Η θεσσαλονίκη λοιπόν είναι μια ερωτική πόλη που μπορείς να γνωρίσεις ανθρώπους και να τους εμπιστευτείς. Είναι μια πόλη - όσον αφορά τις λεσβίες - που χαρακτηρίζεται για την ανθρώπινη επικοινωνία. Κατά τάλλα μάλλον τα πράγματα είναι καλύτερα στην Αθήνα. Οσον αφορά την -κατά άλλα- αξιόλογη προσπάθεια της "Κατίνα", είναι μια ομάδα που ασχολείται μόνο με τη σεξουαλική κακοποίηση της γυναίκας και δεν έχει κανένα ομοφυλόφιλο χαρακτήρα.

Τα πράγματα στο ομοφυλόφιλο κίνημα είναι όπως τα γράφεις και ακόμα χειρότερα. Έχουμε γίνει συντηρητικότεροι εμείς οι ομοφυλόφιλοι άνδρες και γυναίκες από όλες τις άλλες κοινωνικές ομάδες.

Περνώντας στις δραστηριότητες της ομάδας, η Ο.Π.Ο.Θ έκανε μια προσπάθεια εδώ στη θεσσαλονίκη με την πανελλαδική συνάντηση

ο πόθος

το Νοέμβριο του '92, δημιουργώντας τη βάση για τη δημιουργία μιας ομπρέλας ομάδων για τον από κοινού συντονισμό των προσπαθειών, όπου θα μπορούν να συμετάσχουν και άτομα που δεν είναι μέλη κάποιων ομάδων. Η προσπάθεια αυτή έχει μείνει μέχρι στιγμής αδρανής. Η Ο.Π.Ο.Θ θα αναλάβει πρωτοβουλία μέχρι το τέλος του χρόνου και εφόσον βρει ανταπόκριση από την Αθήνα και την υπόλοιπη Ελλάδα θα την πραγματοποιήσουν. Άλλες δραστηριότητες της ομάδας είναι το φυλάδιο "Ο ΠΟΘΟΣ". Απ' ότι κατάλαβα έχεις στα χέρια σου το 5ο τεύχος του Πόθου όπου μέσα έγραφε μερικές δραστηριότητες της ομάδας όπως η ημερίδα "Ομοφυλοφίλια & κοινωνία" το '91, η οποία είχε τρομακτική προσέλευση κόσμου, εκδρομές κ.τ.λ. Η πιο βασική μας δραστηριότητα όμως είναι η εκπομπή μας στο Ράδιο Κιβωτός εδώ και 4,5 χρόνια όπου με ερέθισμα το γράμμα σου μπήκε ο προβληματισμός γιατί δεν υπάρχει σήμερα καθόλου γυναικείο ομοφυλόφιλο κίνημα; Γιατί σήμερα δεν συμμετέχουν οι γυναίκες, στην Ο.Π.Ο.Θ δεν υπάρχουν λεσβίες; Γιατί δεν υπάρχει μια αντίστοιχη γυναικεία ομάδα στη Θεσσαλονίκη, η οποία θα μπορεί να κάνει τις δικές της εκπομπές στο Ράδιο Κιβωτός μέσω της Ο.Π.Ο.Θ.

Αυτή τη στιγμή έχουμε ετοιμάσει μια αφίσα για την νομική κατοχύρωση της ομοφυλόφιλης συμβίωσης για την οποία προσπαθούμε να βρούμε οικονομικούς πόρους για να την εκδώσουμε.

Επίσης αυτό τον καιρό προετοιμάζεται το υλικό για τον καινούργιο Πόθο. Εσύ έχεις τώρα στα χέρια σου τον Πόθο της άνοιξης. Θα θέλαμε πολύ να μας στείλεις κάποια δική σου ανάλυση ή λογοτεχνικό κείμενο ή ποίημα, και φωτογραφίες που πιστεύεις οτι αξίζουν να μπουν σε ένα ομοφυλόφιλο φυλάδιο όπως ο Πόθος.

Οσον αφορά πως πήραμε την εκπομπή στο Ράδιο Κιβωτός, η ομάδα δημιουργήθηκε τον Νοέμβριο του '88. Η ιδέα ξεκίνησε από μια συνέντευξη που έδωσαν τα παιδιά της ομάδας (Αχιλέας, Ελένη, Νίκος, Μαρία, Θωμάς, κ.α) το Δεκέμβρη του '88 στο Ράδιο Κιβωτός που είναι ένα αυτοδιαχειρίζομενο ραδιόφωνο με μέλη - συνδρομητές, όπου μέλος είναι και η Ο.Π.Ο.Θ. (1η εκπομπή 3 Μαρτίου '89).

Για την εκπομπή μας λοιπόν θα θέλαμε πολύ να συνεργαστείς ετοιμάζοντας είτε κείμενα - αναλύσεις, σχολιασμούς, τα οποία θα τα διαβάσουμε εδώ πέρα, είτε σε κασέτα (εάν έχεις τη δυνατότητα), στέλνοντάς μας στην θυρίδα. Περισσότερες πληροφορίες κάθε Κυριακή από τις 5-8 μ.μ στο τηλ. 855-706 Ράδιο Κιβωτός.

Φιλικά για την Ο.Π.Ο.Θ
Νίκος Αραμπατζής.

ο πόθος

Εκδοση της
Ομάδας Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων
Θεσσαλονίκης

Για επικοινωνίας με την ομάδα, γράψτε στη διεύθυνση:

Τ.Θ. 10785
541 10 Θεσσαλονίκη

Η εκπομπή της ΟΠΟΘ,
"Γιά το Δικαίωμα στην Ομοφυλοφιλία"
βγαίνει στον αέρα μεσα απ' το Ράδιο
Κιβωτός στους 92,5 μεγάκυκλους, κάθε
Κυριακή, 5 - 8 μμ.
(Τηλέφωνο σταθμού: (031) 855 706).

Η Ο.Π.Ο.Θ. ετοιμάζει έκθεση εντύπου και αφίσας με θέμα την ομοφυλοφιλία. Όσοι ενδιαφέρονται να βοηθήσουν, είτε με έντυπο υλικό, είτε με οποιαδήποτε άλλη βοήθεια, ας επικοινωνήσουν με την Ο.Π.Ο.Θ. μέσω της θυρίδας ή του τηλεφώνου, στις ώρες της εκπομπής.

Το παρόν φυλλάδιο δεν θα είχε εκδοθεί χωρίς τη συνολική επιμέλεια του Βαγγέλη και του Στάθη, οι οποίοι παιδεύηκαν αρκετές μέρες στη δακτυλογράφηση και μορφοποίηση των κειμένων.

Το σχέδιο του εξωφύλλου είναι του Στάθη.
Τέλος, ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο στην έκδοση του διηέτος, και αφιερώνουμε το τεύχος αυτό στους ζενιτεμένους και στρατευμένους της Ο.Π.Ο.Θ. και ειδικά στον Κωστή.

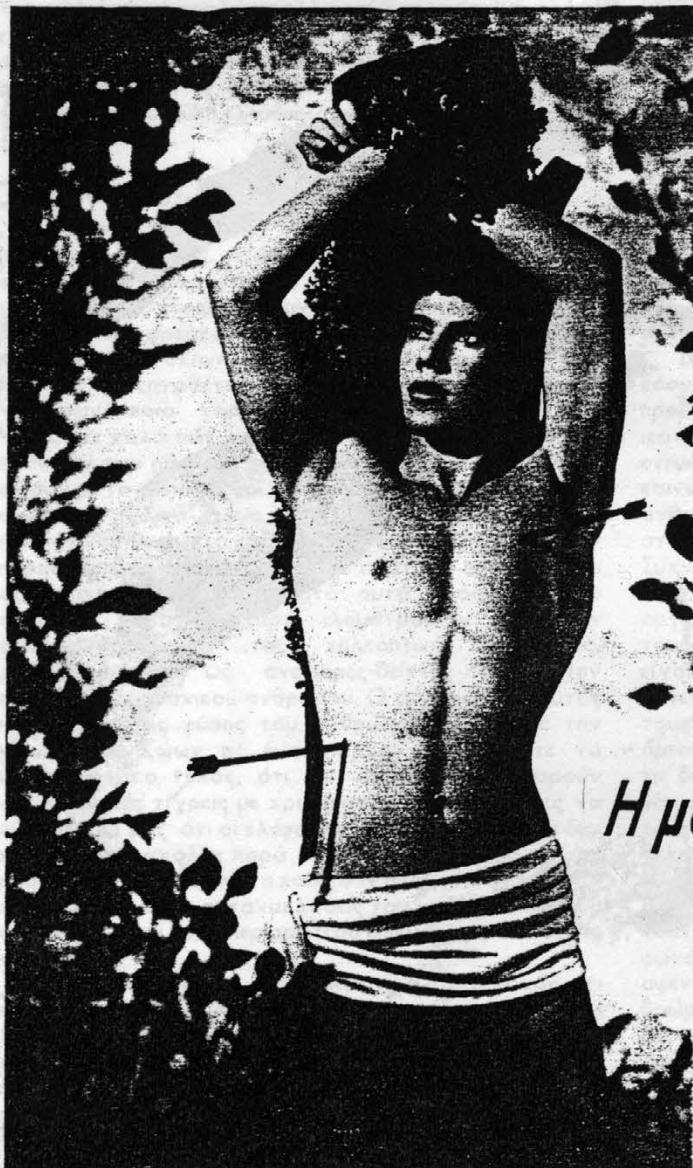

ο πόθος

ΤΟ ΘΕΣ

Ο.Π.Ο.Θ. Ομαδα Πρωτοβουλιας
Ομοφυλοφιλων Θεσσαλονικης

πόθος
ψύλλο 8
άνοιξη 1994

Το γυμνό ψέμα
Η μακροχρόνια επιβίωση
Born or Bred?
Ο της φύσεως έρως
Τι εστί queer?

Μάρω Κοντού
Ντίνος Χριστιανόπουλος

Από το βιβλίο «Lesbians Talk Queer Notions» της Cherry Smyth, Scarlet Press, 1992

Queer:

1. Παράξενος,
περιττός-μοναχικός-ιδιαίτερος,
εκκεντρικός, αμφιθητούμενος
χαρακτήρα, ακοτεινός,
ύποπτος-τρομακτικός, αταξινδυπτος,
ζαλισμένος, αδύναμος-αναίσθητος
(αίσθηση συγγαμίας), πιωμένος,
ομοφυλόφιλος (ειδικά για άνδρες), σε
δύσκολο σε στραβό δρόμο, σε δυσκολία,
σε φταιξίμο, κακόφημος-ντροπιασμένος.

2. Ομοφυλόφιλος.

3. Εκμεταλλευτής, κακομαθημένος,
ακατάστατος.

(Από το Concise Oxford English Dictionary).

«Παράξενος [Queer] σημαίνει να γιαράς με
απόλαυση. Υπάρχουν επεροφυλόφιλοι
παράξενοι, αμφι-παράξενοι,
διασεξουαλικοί παράξενοι (transny queers),
λεσβιο-παράξενες,
υποταγμένοι[;]-παράξενοι-(fag-queers),
σαδομαζοχιστές-παράξενοι (SM-queers),
παράξενοι της ρυθμίας (fist fuck queers),
σε κάθε απομονωμένο δρόμο αυτής της
απαθεύς χώρας μας.» (Ανώνυμο φυλλάδιο:
Queer Power Now [Queer Δύναμη Τώρα],
Λανδίνο 1991)
«Παράξενος είναι ένα σύμπτωμα, όχι ένα
κίνημα, ένα σύμπτωμα μιας επιθυμίας για
ριζοσπαστική αλλαγή.» Keith Alcorn, Pink
Paper, Αριθμός Φύλλου 208.

Τον Απρίλη του 1990 συναντήθηκε μια ομάδα στη Νέα Υόρκη για να συζητήσει τους συχνούς εκφοβισμούς προς τους ομοφυλόφιλους άνδρες
και γυναίκες στο Ανατολικό Χωριό (East Village). Το Παράξενο Έθνος
(Queer Nation) γεννήθηκε με το σύνθημα: «Οι Παράξενοι επιστρέφουν
στον εκφοβισμό» και έγραψαν με μαρκαδόρους και σπρέι στα
πεζοδρόμια: «Εδώ εκφόβισαν τον Παράξενο [Queer] εραστή μου. Οι
Παράξενοι αμύνονται». Με κλασσικό μεταμοντέρνο τρόπο, το
Παράξενο Έθνος δανείστηκε τον τρόπο συμπεριφοράς και την τακτική
του από τον κοινό λαϊκό πολιτισμό, από τις σκόρπιες μαύρες
απελευθερωτικές

Τι είναι αυτό το πράγμα που λέγεται queer?

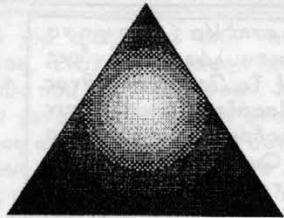
προσπάθειες, από τους χίπις, τους δραστηριοποιημένους για το AIDS, τις
φεμινίστριες και το κίνημα ειρήνης και κατασκεύασε τη δικιά του
ταυτότητα αντιπαράθεσης.

Τα Παράξενα Έθνη έχουν χωριστεί μεταξύ της απόδοχής μιας νέας
ταυτότητας—«είμαι Παράξενος»—και της απόρριψης των περιοριστικών
ταυτοτήτων—«απορρίπτω τις ταυτότητες»—, μεταξύ της απόρριψης της
ταύτισης—«δες χρειάζομαι την αποδοχή σας, εξαφανιστείτε από μπροστά
μου»—και της επιθυμίας να αναγνωριστούν από την κυριαρχη
κοινωνία—«εμείς οι Παράξενοι θα βρισκόμαστε μπροστά σας». Outlook,
αρ.11, Χειμώνας 1991.

Στο Λονδίνο, η OutRage (Έκφραση Θυμού) σχηματίστηκε μερικές
βδομάδες αργότερα με περιεχόμενο όμοιο με αυτό του «θα μας
συναντάτε μπροστά σας». Ήταν καιρός. Η OutRage
αυτοπροσδιορίζεται ως εξής: Μια ομάδα με πλαταί Βάση ομοφυλόφιλων
γυναικών και ανδρών με εμπειρία σε ριζοσπαστικές μη Βίαιες
δραστηριότητες και αστικές ανυπακοές σε σχέση με:

- Στήριξη της αξιοπρέπειας, της υπερηφάνειας και των ανθρώπινων
δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων γυναικών και ανδρών.
- Καταπολέμηση της ομοφυλο-φοβίας, της αργυρτικής διάκρισης και της
Βίας προς τις ομοφυλόφιλες γυναικίκες και άνδρες.
- Καταφατική τοποθέτηση στα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων γυναικών
και ανδρών για ερωτική γενετήσια ειρήνη, επιλογή και αυτοκαθορισμό.
Η OutRage τον πρώτο χρόνο διοργάνωσε ένα μαζικό Βαθύ φίλι στην
πλατεία του Πικαντίλι και ένα Παράξενο γάμο στην πλατεία του
Τριφάλγκαρ και παρείχε πληθώρα σεξουαλικών γεγονότων στο
Βρεττανικό τύπο, ο οποίο σε σημαντικό Βαθμό αγνοούσε θεληματικά
εκχυδάτες την ομοφυλόφιλη πολιτική. *

αμφότερες οι πλευρές πλευρές οι αμφότερες

Νοιώθω μόνος, είμαι μόνος, απλά μόνος

κείμενο: Ροδομάγουλος

Είναι μια κατάσταση που μπορείς να νοιώσεις πολλές φορές στη ζωή σου και ιδιαίτερα όταν τα πράγματα γύρω σου απογυμνώνονται τόσο, ώστε να φτάνεις στο σημείο να επαναλαμβάνεις αυτές τις τρεις φράσεις «νοιώθω μόνος, είμαι μόνος, απλά μόνος». Είσαι τελικά μόνος ακόμα και όταν δε νοιώθεις μόνος, ακόμα κι όταν υποτίθεται ότι είσαι ευτυχισμένος με τις καταστάσεις που ζεις. Γιατί; Γιατί τότε ίσως τα πας καλά με τον εαυτό σου. Στην κοινωνία των ομοφυλόφυλων – ακούγεται πιο δύρηφα κοινωνία, παρά κύκλωμα – παρατηρούμε φαινόμενα όπως καταναλωτισμό στο σεξ, άκρατο ατομικισμό και πλήρη κατινισμό. Αυτή η κοινωνία των ομοφυλόφυλων ανδρών (βγάζω έξω τις γυναίκες, άμα θέλουν ας έρθουν να μιλήσουν οι ίδιες για αυτό) είναι λοιπόν ένας καθρέφτης της ευρύτερης κοινωνίας στη χειρότερη μορφή της. Σε αυτή λοιπόν την κοινωνία των ομοφυλόφυλων ανδρών πώς να ερωτευτείς, πώς να αγαπήσεις, πώς να δημιουργήσεις μια σωστή ομοφυλόφυλη σχέση, όταν λειτουργεί με αυτό τον τρόπο και σε κάνει να νοιώθεις μόνος, να είσαι μόνος, απλά μόνος;

Μερικές σκέψεις
6:30 το πρωί, 5/1/1993

Λόγια

κείμενο: Νίκος Τ.

Εγώ είμαι αυτός που σας μιλώ. Αυτός που λίγα χρόνια πρωτύτερα, έσκυβε το κεφάλι κάτω από την άμμο σαν τη στρουθοκάμηλο για να μη βλέπετε τα δακρυσμένα του μάτια. Ναι, εγώ. Δε φοβάμαι πια και γι' αυτό νιώθω υπερήφανος. Τολμώ να σας αντικρίσω όπως μου ταιριάζει, σαν άνθρωπος προς άνθρωπο, και να το βροντοφωνάξω: είμαι ομοφυλόφυλος. Μπορώ δηλαδή να ισχυριστώ μέσα από τα βάθη μιας καρδιάς, που τόσα χρόνια αντέχει τη νοσηρή σας κατακραυγή – της καρδιάς μου – πως μ' αρέσουν τα αγόρια και διαφέρω από εσάς στον τρόπο που βλέπω με τα μάτια μου τη ζωή.

Πέρασα πολλά εξ' αιτίας της δικής σας γνώμης ότι δεν έχω δικαίωμα στον έρωτα κι ότι θα έπρεπε να κρύβομαι μες στο καβούκι μου. Υποστηρίζατε συγνά ότι είμαι άρρωστος, βιτσιός και διεφθαρμένος. Ω, αν σκεφτόσασταν λιγάκι αυτά που λέτε, ίσως και να κοκκινίζατε. Εσείς μου μιλάτε; Μα κάποιοι από σας μου φορέσανε τη γυναίκα όταν ήμουνα παιδί· δικοί

σας άνθρωποι με κλείσανε σ' ένα δωμάτιο και μου δώσαν κούκλες για να παίζω, μου απαγόρεψαν να τρέχω στις αλάνες με τ' άλλα αγόρια και μου λέγανε σε κάθε μου βήμα «είσαι άχρηστος». Δικοί σας άνθρωποι αργότερα εκμεταλλεύτηκαν το κορμί μου όταν ακόμη δεν είχα γίνει ούτε τυπικά ένας άντρας με γένια, με σπέρμα και ερωτικές ορμές.

Nai, έτσι έγινε φίλοι μου. Πέρασε δύσκολες στιγμές και ντρεπόμουν τότε να σας πω πόσο με στιγμάτισε εκείνο το δάχτυλο που πρώτη φορά με εδειξε σ' έναν δρόμο αποκαλώντας τη φύση μου «πουστιά». Φοβόμουν να μη μου κάνετε κι άλλο κακό. Τι αστεία πράγματα που λέω όμως... Πόσο ακόμα κακό να πάθαινα εξ' αιτίας σας;

Είμαι μικρός ακόμη και παρακαλώ το θεό να με στηρίξει στο δύσκολο δρόμο μου. Το ξέρω έχει ανηφοριές και δρόμους γεμάτους αγκάθια έως στο τέλος. Άλλα ΑΥΤΟΣ θα με στηρίξει. Γιατί είναι ο πατέρας κι η μάνα μου, είναι ακόμη φίλος και αδελφός.

Εγώ θα εξακολουθήσω να ζω. Κι εύχομαι να ζήσουν και όλα τα «αδέλφια» μου στη γη. Γιατί κλωτσοπατήσατε σεβαστοί άνθρωποι αυτής της κοινωνίας και τόσους άλλους ανθρώπους... Μαύροι, Αλβανοί, Γύφτοι, παιδιά που πεινάνε, πόρνες, ναρκομανείς, γέροντες... Όλοι ανήκουμε στη λίστα των περιθωριακών.

Σας αφήνω εδώ. Εάν έχετε λίγο χρόνο ξανασκεφθείτε το. Έστω και πονεμένα, σας απλώνουμε τα χέρια μας...

Λίγες σκέψεις μετά τη γιορτή

κείμενο: Νίκος Χατζηπτύφωνας

Μετά την gay (ελαφριά-χαρούμενη) αναδρομή των πέντε χρόνων ύπαρξης της ΟΠΟΘ, λίγες σκέψεις: Γιατί, τότε, το ΑΜΟΘ μετά τη happening-εκδήλωση στη ΦΜΣ (Πανεπιστήμιο) διαλύθηκε; Γιατί η ΟΠΟΘ πέντε χρόνια τώρα δε μπόρεσε να μαζικοποιηθεί, φτάνοντας τουλάχιστο τον μαγικό αριθμό 21 θαρραλέων ατόμων; Πώς σε διάφορες χώρες του δημοκρατικού εξωτερικού υπάρχουν και δραστηριοποιούνται πολλές οργανώσεις με λέσχες, γραφεία, τηλέφωνα, έντυπα, κλπ; Πώς «κρατήθηκε» το ΑΚΟΕ μια δεκαετία και γιατί μετά διαλύθηκε; Γενικά: ποιοι οι όροι ύπαρξης μιας ομοφυλόφυλης οργάνωσης με ουσιαστική οντότητα;

Παρά το νομικά φιλελεύθερο νομικό καθεστώς της χώρας μας, δεν υπάρχει καμμία μέριμνα-εναισθησία από την κρατική μηχανή (κυβέρνηση, δήμοι), και τις κοινωνικές οργανώσεις (κόμματα, συνδικάτα, σύλλογοι), αλλά και τον «ιδιωτικό» τομέα, για την ομοφυλοφιλία. Σε αντίθεση με εδώ, στο εξωτερικό υπάρχει κρατική και κοινωνική υποστήριξη (οικονομική, πολιτική, ιδεολογική) και αποτελεί

συχνά λόγο ύπαρξης πολλών κέντρων ομοφυλοφιλίας (Γερμανία, Αγγλία, Αυστρία, κλπ.).

Ένας «υποκειμενικός» παράγοντας της ΟΠΟΘ που καθόρισε από την αρχή - αλλά και καθορίζει - το πρόσωπο της, έχει σχέση με την κυριαρχούσα ιδεολογία της. Ως «κομάδα» - όχι οργάνωση -, ως «πρωτοβουλίας» - όχι στον μόνιμο χαρακτήρα, ως «ομοφυλόφιλων» - όχι της ομοφυλοφιλίας -, ως «Θεσσαλονίκης» - να και η αντίφαση: γιατί όχι στη Θεσσαλονίκη; - η ΟΠΟΘ αρνήθηκε να βρει σχήμα νομικού προσώπου, «ενάντια στις εκπροσωπήσεις από τα διοικητικά συμβούλια», αλλά και ως ανωριμότητα να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του ως δημόσιο πρόσωπο.

Αν το φυλλάδιο «ο πόθος» θα γίνει αυτοδύναμο ως έντυπο και αν θα εκφράζει, όχι δ.τι ο ελεύθερος χρόνος και οι ικανότητες των μελών της ΟΠΟΘ επιτρέπουν, αλλά δ.τι καλύτερο έχει σήμερα η κοινωνία μας να προσφέρει, είναι ένα ζήτημα που δε βρήκε ακόμα τη λύση του. Επιλογές, που δεν έχουν να κάνουν με την ίδια τη διεκδίκηση της ομοφυλόφιλης ζωής, αλλά με την εμπόδιση της σημερινής οικονομικής οργάνωσης, φαίνεται ότι παίρνουν την πρωτοκαθεδρία στην ΟΠΟΘ.

Τους γενικούς κοινωνικούς όρους μπορούμε πιο εύκολα να τους επιρρεάσουμε, αν έχουμε τα κατάλληλα «εργαλεία». Όμως βρισκόμαστε σε έναν φαύλο κύκλο, όπου οι αδυναμίες της ΟΠΟΘ δεν την αφήνουν να τις υπερβεί. Η διαλεκτική σχέση ποιότητας και ποσότητας Αποτελούν τα πεντάχρονα γενέθλια ένα κόμβο; Θα αξιοποιήσουμε τις μικρές ευκαιρίες που μας δίδονται πότε-πότε, ώστε να γίνουμε λίγο περισσότερο παράγοντας επίδρασης στην κοινωνία ή θα καθόμαστε ακίνητοι κάθε φορά που μας γελά η συγκυρία, μέχρι να περάσει ο κίνδυνος της αλλαγής; Ο διάλογος με την κοινωνία απαιτεί να χρησιμοποιούμε τη γλώσσα της.

Ας αποτελέσουν αυτές οι σκέψεις μια ευκαιρία για διάλογο, έμ-πρακτο ή με λόγια, προφορικά ή στη μορφή γράμματος.

Κέντρο παροχής συμβουλών σε ομοφυλόφιλους άνδρες και γυναίκες.

Kulmer Str. 20A, 1000 Berlin 30.

Βερολίνο, 20/11/93

Αγαπητές φίλες και φίλοι, χάριν της δικιάς σας αξιόλογης αλληλεγγύης έγινε δυνατό να εμποδιστεί το κλείσιμο του κέντρου. Περισσότερα από 400 προσωπικά γράμματα από το εσωτερικό και εξωτερικό, καθώς και περίπου 10.000 κάρτες της Deadline Action κατέδειξαν στους πολιτικά υπέυθυνους τις κοινωνικές επιπτώσεις που θα είχε το κλείσιμο του κέντρου.

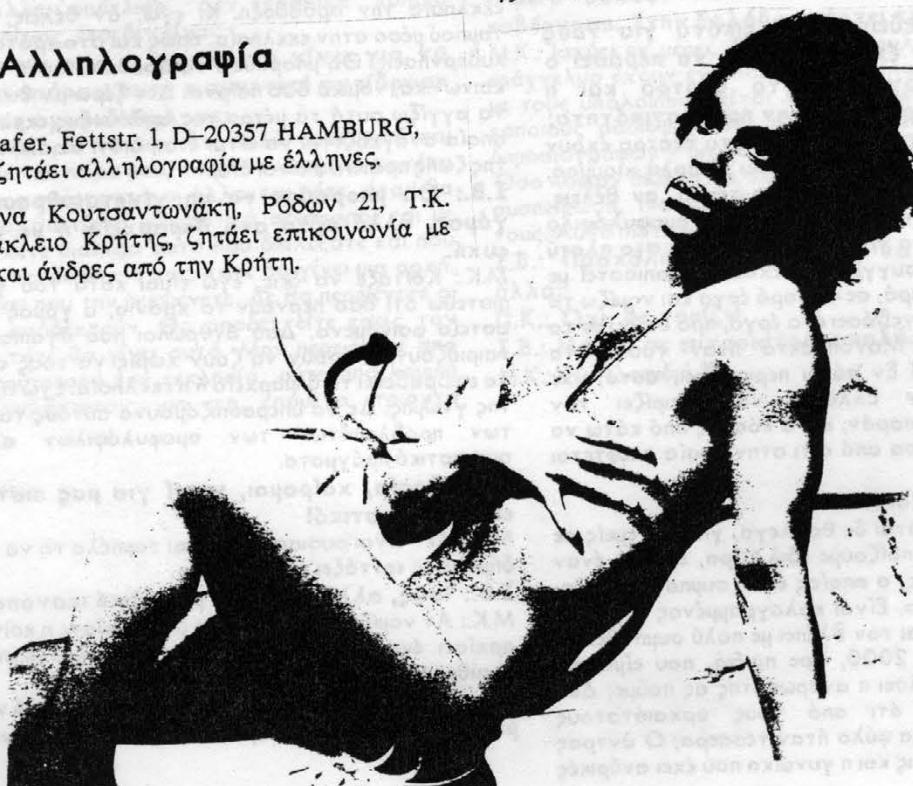
Πέραν τούτων, οι εκδηλώσεις της εβδομάδας δραστηριοτήτων, όπως πχ. η συναυλία διαμαρτυρίας και η συζήτηση στρογγυλής τράπεζας, έδειξαν όχι μόνον στους πολιτικούς αλλά και στην κοινή γνώμη ότι οι ομοφυλόφιλη κοινότητα έχει ένα μεγάλο και δημιουργικό αντίστασης. Ακόμη έδειξαν, ότι είμαστε στη θέση να χρησιμοποιήσουμε αυτό το δυναμικό ώστε να επιρρεάσουμε τις καταστάσεις, πράγμα που θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Χάριν της δικής σας δραστηριότητας καταφέραμε: στις 5/11/93 αποφάσισε η γερουσία του Βερολίνου να συνεχίσει να στηρίζει οικονομικά το κέντρο κατά το 1994. Αυτό μας δίνει την ελπίδα για μια πλατιά συμμαχία των ομοφυλόφιλων γυναικών και ανδρών.

Ευχαριστούμε θερμά.
[Υπογραφές]

Επιμύθιο: Στην Ευρώπη όπου ανήκουμε, οι ομοφυλόφιλες οργανώσεις στηρίζονται από το κράτος και τους δήμους. Οι «δίκοι μας» πολιτικοί (δηλαδή της Ελλάδας) τι κάνουν; Πολιτικοί, απολογηθείτε!

Αλληλογραφία

- O Jorg Schafer, Fettistr. 1, D-20357 HAMBURG, Germany, ζητάει αλληλογραφία με έλληνες.
- Η Κατερίνα Κουτσαντωνάκη, Ρόδων 21, Τ.Κ. 71306 Ηράκλειο Κρήτης, ζητάει επικοινωνία με γυναίκες και άνδρες από την Κρήτη.

ψηλά τα πόδια!

στη Μάρω Κοντού

του Σπύρου Βαρβέρη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ με το Σπύρο και τον Πασχάλη.

(8:30 το βράδυ, μέσα σε ένα καμαρίνι στο Θέατρο Εγνατία)

Σπύρος Β.: Μάρω, θέλεις να μας πεις τις απόψεις σου για την ομοφυλοφυλία, σε σχέση με τον χώρο της τέχνης (κι όχι μόνο Βέβαια); Εννοώ τον τρόπο με το οποίο εσύ η ίδια αλλά και ο κοινωνικός περίγυρος αντιμετωπίζει την ομοφυλοφυλία.

Μάρω Κοντού: Ζόύμε σε μία χώρα με πολλά ταμπού, μια χώρα όχι τόσο εξελιγμένη όσο θα ήθελα να είναι και είναι ψυσικό να βλέπω τους ομοφυλόφιλους, ένα μεγάλο ποσοστό των ελλήνων, περίεργα κουμπωμένους ή σαν μια ιδιαιτερότητα που δεν τους πάει - κατακριτέα. Εγώ δε συμφωνώ, δεν είμαι αυτής της άποψης. Θεωρώ τον εαυτό μου εξελιγμένο. Θεωρώ ότι τα φύλα είναι τέσσερα ανά τους αιώνες και είναι στην ελευθερία του καθενός να είναι αυτό που είναι, αυτό που πραγματικά είναι, γιατί έτσι θα μπορέσει να είναι χρήσιμος στο κοινωνικό σύνολο, εφόσον ο ίδιος έχει βρει τις ισορροπίες και την απόκλισή του. Είναι πλήθιο να θυμάζει κανείς έναν Ταρούχη ή ένα Χατζιδάκη και να κατακρίνει έναν ανώνυμο ομοφυλόφιλο. Εκεί, πώς ξαφνικά δεν υπάρχουν τα ταμπού, δε μπορώ να καταλάβω! Λοιπόν το θέμα δεν είναι ποιό φύλο και πού ανήκεις αλλά τι χαρακτήρα έχεις, τι προσωπικότητα κι αν είσαι ένας αξιορεπής άνθρωπος μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Οι σεξουαλικές προτιμήσεις είναι ελευθερία και δικαίωμα του, εφόσον δεν ενοχλεί τον άλλο ψυσικά.

Πασχάλης Κ.: Πιστεύεις ότι η εικόνα για τους ομοφυλόφιλους που έχει καταφέρει να περάσει ο ελληνικός κινηματογράφος, το θέατρο και τη τηλεόραση ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα;

M.K.: Όχι, νομίζω ότι η τηλεόραση και το θέατρο έχουν περάσει την εικόνα του ομοφυλόφιλου με πολύ χιούμορ, σαν ένα άτομο κωμικό, ίσως γιατί η τέχνη, αν θέλεις, είναι ένα κόλπο, μια κίνηση να δώσει στον ομοφυλόφιλο αυτό το χιούμορ, για να γίνει συμπαθέστερος στο πλατύ κοινό. Μόνο οι ξένοι συγγραφείς έχουν καταπιστεί με τον ομοφυλόφιλο σοβαρά, σε σοβαρά έργα και νομίζω το Κρατικό Θέατρο είχε ανεβάσει ένα έργο, προ ετών, με το Φαίδωνα Γεωργίτσα. Μονόπρακτα ήταν του... στα ονόματα είμαι σκράπα! Εν πάσει περιπτώσει, αυτό είχε κάνει η τέχνη στην Ελλάδα, να σατιρίζει τον ομοφυλόφιλο, προς το παρόν, και ο κόσμος από κάτω να τον βλέπει συμπαθέστερα από ότι στην ουσία σκέφτεται για αυτόν.

Σ.Β.: Ή να τον λυπάται...

M.K.: Όχι, να τον λυπάται δε θα ίλεγα, γιατί κι εμείς σε αυτή την κωμωδία που παίζουμε εδώ τώρα, έχουμε έναν ομοφυλόφιλο επί σκηνής, ο οποίος είναι συμπαθέστατος, Βγάζει πάρα πολύ γέλιο. Είναι καλογραμμένος ο ρόλος από τους συγγραφείς και τον βλέπει με πολύ συμπάθεια ο κόσμος. Άλλωστε στο 2000, βρε παιδιά, που είμαστε, ακόμα εκεί έχει σταματήσει η ανθρωπότης ας πούμε; Δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι από τους αρχαιότατους χρόνους μέχρι σήμερα τα φύλα ήταν τέσσερα; Ο άντρας που έχει γυναικείες τάσεις και η γυναίκα που έχει ανδρικές

τάσεις. Είχα διαβάσει και το Βιβλίο ενός γερμανού καθηγητή πανεπιστημίου, εποχής Χίτλερ, που είχε πει ότι τα φύλα είναι τέσσερα και καταδικάστηκε και σήμερα διδάσκεται στα πανεπιστήμια. Ονόματα δε συγκρατώ, δυστυχώς! Οι αποκλίσεις, αν θέλεις, των ανθρώπων είναι απειροελάχιστες. Λοιπόν νομίζω ότι πρέπει να είμαστε ξεκούμπωτοι και να κουμπωνόμαστε σε άλλες δυσμορφίες της ψυχής της ανθρώπινης.

Π.Κ.: Θα ψηφίζεις κάποιον που θα δηλώγει ότι είναι ομοφυλόφιλος/-;

M.K.: Δε θα με ενοχλήσει η σεξουαλική του απόκλιση αλλά θα κοίταγα να ελέγχω τις ισορροπίες του, την προσωπικότητά του και την πνευματική καλλιέργεια. εγώ προσωπικά.

Σ.Β.: Κάποτε είχα διαβάσει σε μία συγέντευξή σου ότι είχες κόμπλεξ με το αν κάποιος ήταν ομοφυλόφιλος.

M.K.: Όχι, όχι από εμένα, δε νομίζω, γιατί από πολύ νέα είχα αυτές τις απόψεις. Όχι, δε νομίζω.

Σ.Β.: Θα δεχόσουν για συμμετέχεις σε κάποια οργάνωση ομπρέλλα, με σκοπό την προώθηση και την προβολή των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων; Για παράδειγμα, η Ο.Π.Ο.Θ. έχει έρθει σε συνεργασία με άλλες ομάδες, για να πρωθήσει τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων (λ.χ. η γομική κατοχύρωση της ομοφυλόφιλης συμβίωσης)

M.K.: Κοίταξε να δεις, εδώ είχαμε ένα πρόβλημα με την εκκλησία την ορθόδοξην. Κι εγώ, αν θέλεις, έχω βρει ταμπού μέσα στην εκκλησία, όπως και στο κράτος και στις κυβερνήσεις. Θα μπορούσα να βοηθήσω αυτή την ομάδα κοινωνικά, γομικά όσο πάρινε. Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να αγγίξω αυτά τα μέτρα της ορθόδοξης εκκλησίας - η οποία αναγκάζεται να είναι έτσι, διότι σε άλλους τομείς της ζωής πρέπει να είναι έτσι.

Σ.Β.: Θα μπορούσες να μη γίνεται θρησκευτικός γάμος, αλλά μέσα στο δημαρχείο ή με μια απλή ευχή.

M.K.: Κοίταξε να δεις, εγώ είμαι κατά του γάμου και πιστεύω ότι όσο περνούν τα χρόνια, ο γάμος είναι ένα αστείο φαινόμενο. Δυο άνθρωποι που αγαπούνται και ταιριάζουν, μπορούν να ζουν χωρίς να τους ενδιαφέρει να επιβραβεύει το δημαρχείο ή πεκκλησία. Εγώ είμαι αυτής της γνώμης. Δε θα υπερασπίζομουν αυτούς τους τομείς των προβλημάτων των ομοφυλόφιλων αλλά πιο ουσιαστικά πράγματα.

Σ.Β.: Ωραία, χαρόματι, γιατί για μας πιστεύω ότι είναι ουσιαστικό!

M.K.: Δεν είναι ουσιαστικό, είναι ταμπέλα το να σου πει ο δημαρχός «εντάξει το επιτρέπω».

Σ.Β.: Ισως, αλλά είναι και μία ποθική ικανοποίηση.

M.K.: Αν νομίζεις ότι είναι ένα μέτρο, ώστε το κοινωνία να αρχίσει ένα επίσημο χαρτί που θα το βλέπει πια πιο ελεύθερα, εκεί συζητείται Βέβαια το θέμα.

Σ.Β.: Ωραία, θα σας έχουμε υπόψη μας. Αν ήσουν μπτέρα - υποθετική ερώτηση - και μαθαίνατε ότι

ο γιος ή η κόρη σας έχουν ομοφυλόφιλες τάσεις, πώς θα αντιδρούσατε:

Μ.Κ.: Θα προσπαθούσα να το αναλύσει, να το ψυχαναλύσει επαγγελματικά, να δούμε πόσο σοβαρό ή πόσο τελειωτικό είναι μέσα του. Κι αν είναι τελειωτικό, θα τον βοηθήσει να είναι ένας ελεύθερος ομοφυλόφιλος, πετυχημένος και ευτυχισμένος. Σίγουρα ναι, αλλά όχι αβασάνιστα. Θα προσπαθούσαμε να βρούμε τι, πώς, γιατί, τι μπορεί να γίνει νί τι δε μπορεί να γίνει, μέχρι να γίνει ένα ολοκληρωμένο άτομο με αυτοπεοίθωση που θα κάνει την επιλογή του. Πιστεύω στην ψυχανάλυση, γι' αυτό το τονίζω.

Σ.Β.: Για ποιους λόγους νομίζεις ότι οι ομοφυλόφιλες γυναίκες είναι λιγότερο, σχεδόν καθόλου, δραστήριες στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους από ότι οι άνδρες;

Μ.Κ.: Δεν έχω σκεφτεί γιατί το κάνουν αυτό. Εσείς που έχετε περισσότερο δει και παρατηρήσει, νομίζετε ότι οι γυναίκες κρύβονται; Δεν έχω σκεφτεί γιατί μπορεί να γίνεται αυτό, διότι έχω φίλους ομοφυλόφιλους άνδρες, αλλά δεν έχω γυναίκες. Με τους άνδρες, τα φιλαράκια μου μού έχουν πει πάρα πολλά πράγματα. Ξέρω πολλά. Άλλα δεν έτυχε να έχω μια γυναίκα, ή αν έχω δε μου το έχει πει [γέλια].

Σ.Β.: Πιστεύεις ότι υπάρχουν άνθρωποι που ούτε καν περνά από το μισάλ τους ότι υπάρχει γυναικεία ομοφυλοφιλία, όπως λ.χ. πίστευε η Έλλη Λαμπέτη; Όπως συμβαίνει και άλλο παράδοξο: όταν περπατούν δύο γυναίκες στο δρόμο αγκαλιασμένες, δεν προκαλούν σχόλια.

Μ.Κ.: Μημμ, ναι, ενώ αν περπατήσουν δύο άντρες... Ή αν φιλιούνται δύο γυναίκες δε λέει τίποτα ο κάσμος.

Σ.Β.: Αυτό δε σημαίνει υποκρισία;

Μ.Κ.: Όχι, όχι. Ξέρεις τι σημαίνει; Ότι από πολύ μικρά παιδιά μαθαίνουμε ότι ο άντρας είναι σκληρός, ότι δεν κάνει σκέρτσα στο δρόμο, ότι όλα αυτά είναι γυναικεία προσόντα, ίσως ξενίζει περισσότερο. Για μένα, και οι άντρες και οι γυναίκες ομοφυλόφιλοι, εφόσον ζούμε σε αυτή τη χώρα, θα 'πρεπε να είναι προσεκτικοί και να μην ερεθίζουν τον απέναντι επίτπες. Εφόσον ζούμε σε αυτή τη χώρα που δεν έχει αυτή την εξέλιξη, όπως οι Βόρειες χώρες (Σουηδία, Γαλλία, Αγγλία), δυστυχώς πρέπει λίγο πολύ να προσαρμοζόμαστε. Όχι μόνο ένας ομοφυλόφιλος, αλλά κι ένας κανονικός, ένας με άλλα γούστα, με άλλη απόκλιση. Δεν κρατάμε κάποια προσχήματα όλοι μας, έτσι δεν είναι;

Π.Κ.: Μπορείς να πεις τι μπορεί να γίνει για να σταματήσει να υπάρχει αυτήν την αργυρτική αντίδραση απέναντι στους ομοφυλόφιλους;

Μ.Κ.: Ναι, ναι, μπορώ να πω κάτι πολύ σημαντικό και προσέξτε το. Με την πέιρα μου, να μην ενδιαφέρει κανένα ομοφυλόφιλο πώς σκέφτονται οι άλλοι και τότε, όταν θα πάψετε εσείς και θα είστε ουσιαστικά αδιάφοροι και με πεποίθωση θα έχετε διαλέξει αυτό που διαλέξατε και που είναι ελευθερία και δικαίωμά σας, τότε θα γίνει μια αρχή. Όχι όμως από κει που την περιμένετε. Δε θα περιμένετε οι άλλοι να σας αποδεχτούν. Θα αποδεχτείτε εσείς τον εαυτό σας και τότε θα γίνει αυτό. Μην περιμένετε από τους άλλους, ούτε από την εκκλησία, ούτε από καμιά κυβέρνηση. Τουλάχιστον για τα επόμενα τριάντα χρόνια...

Σ.Β.: Παρόλο που στους κόλπους της εκκλησίας υπάρχουν πολλοί ομοφυλόφιλοι

Μ.Κ.: Χιλιάδες φαντάζομαι [γέλια]. Συγκεκριμένα σε μια συνέντευξη του δημοσιογράφου που είναι πολύ προκλητικός, στον SKY, πώς τον λένε, το επίθετο τελειώνει σε -άκης...

Σ.Β.: Κακαουγάκης.

Μ.Κ.: Ο Κακαουγάκης είχε πει ότι ως νέος πίθελε να γίνει καλόγερος και του είπε ο Νίκος Μαστοράκης «Και τι έγινε;» «Με κυνηγούσαν» [γέλια] «Σε πιάσανε ποτέ;» [γέλια]. Εεες τους ξεφώνισε κι αυτός δημοσίως! Λοιπόν σε όλα τα επαγγέλματα και σε όλες τις τάξεις υπάρχουν αυτές οι αποκλίσεις. Ας τις παραδεχτούμε όλοι μαζί, ας κάνουμε μια προσπάθεια, διότι τότε θα είναι πιο απλά, πιο υγιή και πιο ισορροπημένα. Πιστεύω στο ξεκάθαρο και όχι στο κρυφό, εν πάσει περιπτώσει.

Σ.Β.: Είναι επώδυνο όμως...

Μ.Κ.: Το ξεκάθαρο;

Σ.Β.: Ναι.

Μ.Κ.: Στιγμιά ψαντάζομαι. Αξίζει τον κόπο να έχεις μια επώδυνη αλήθεια για να ζήσεις μια υπόλοιπη ζωή πιο πρωική, με το δικό σου εαυτό Βασικά.

Σ.Β.: Και σε αγδρώνουν νομίζω αυτές οι αλήθειες.

Μ.Κ.: Σίγουρα. Σε ισορροπούν και σε κάνουν ένα άτομο αρμονικό μέσα στο σύνολο.

Σ.Β.: Το είχαμε ρωτήσει και στη συνέντευξη μας με την κυρία Μπαλαγίκα: Πιστεύεις ότι ο χώρος του θεάτρου είναι αγοικτός απέναντι στην ομοφυλοφιλία και αν γαι, γιατί;

Μ.Κ.: Βέβαια, το πρώτο επάγγελμα που είναι πιο ανεκτικό! Οι καλλιτέχνες είναι πιο ανεκτικοί στο τρίτο φύλο ή στο τέταρτο, ίσως γιατί η ψυχοσύνθεση του καλλιτέχνη έχει κάτι ομοφυλοφιλικό. Η ερμηνεία στη σκηνή, οι ρόλοι που αναγκάζεται να παιζει... Ή, το πιο ουσιαστικό, ο καλλιτέχνης πάει μερικά χρόνια μπροστά από το μέσο έλληνα. Αυτό τον κανει σαν άτομο πιο εξελιγμένο, που δεν εκπλίσεται με τέτοιες αποκλίσεις. Προσωπικά, δε με ενδιαφέρει τι κάνεις εσύ σεξουαλικά και δε θέλω να ενδιαφέρει και εσένα!

Σ.Β.: [γέλια] Στο εξωτερικό έχετε ταξιδέψει;

Μ.Κ.: Ναι, αρκετές φορές αλλά δε μένω πάνω από 10 με 15 μέρες.

Σ.Β.: Σε κάποιες χώρες της Δύσης υπάρχουν δυναμικά λόμπι ομοφυλόφιλων που σε κάποιο σημείο ασκούν πολιτική πίεση, στην εκδότοτε κυβέρνηση. Στην Ελλάδα υπάρχει κάτι ανάλογο;

Μ.Κ.: Ισχύει εν μέρει. Όταν οι ομοφυλόφιλοι σε κάποιο επάγγελμα έχουν ένα ποσοστό μεγαλούτσικο, σε σχέση με τους υπόλοιπους, είναι λόμπι και εκεί. Το έχω δεί σε καποιους ραδιοφωνικούς σταθμούς, σε καποιες ομάδες δημοσιογράφων - δημοσιογραφισσών, και καλά κάνουν. Όσο λοιπόν διώκονται, καλά κάνουν και κάνουν αυτή τη συσπέρωση. Να αμυνθούν και κάνουν το επάγγελμά τους. Αυτό πιστεύω.

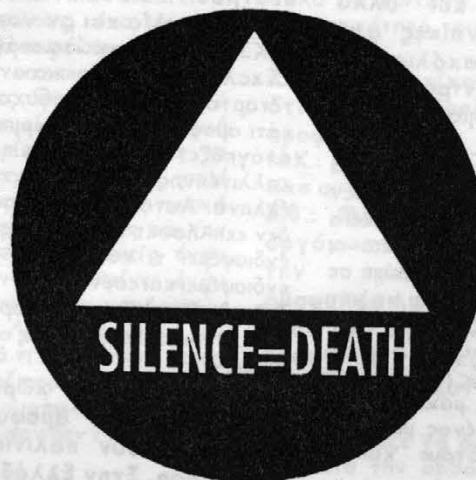
Σ.Β.: Πασχάλη, μήπως θέλεις να ρωτήσεις κάτι άλλο;

Π.Κ.: Όχι, δε νομίζω.

Σ.Β.: Μάρω, σε ευχαριστούμε πολύ.

Μ.Κ.: Κι εγώ παιδιά. *

**silence is death
speech is freedom
unity is power**

**fight the oppression-
act now!**

της μητρότητας γίνεται αποτέλεσμα της ανάπτυξης της στην οικογένεια. Η μητρότητα διαδέχεται την ανάπτυξη της στην οικογένεια. Οι άνδρες που είναι μητρότητα στην οικογένεια, διαδέχεται την ανάπτυξη της στην οικογένεια. Τα θέματα που συζητούνται στην οικογένεια, διαδέχεται την ανάπτυξη της στην οικογένεια. Οι άνδρες που είναι μητρότητα στην οικογένεια, διαδέχεται την ανάπτυξη της στην οικογένεια.

Born or Bred? (Σ.Τ.Μ.: Who the fuck cares?)

μετάφραση: Άρης

Μέχρι την ηλικία των 28, ο Doug Barnett* είχε επεροφυλόφυλες επαφές. Ελκύοταν ακαθόριστα από τους άνδρες, αλλά με γονείς που τον φρόντιζαν, ένα ζωντανό ενδιαφέρον για τα αθλήματα και πρέπουσες σχέσεις με γυναίκες, δεν είχε σχεδόν κανένα λόγο να αναρωτιέται για τις ροπές του. Τότε ένα εκπληκτικό γεγονός συνέβη: ο πανομοιότυπος δίδυμος αδερφός του, του «φανερώθηκε», αποκαλύπτοντας ότι ήταν γκέι. Ο Barnett, που πίστευε ότι ο σεξουαλικός - προσανατολισμός είναι γενετικά καθοριζόμενος, ήταν μπερδεμένος. Θυμάται να σκέφτεται, «Εάν αυτό είναι κληρονομικό και είμαστε πανομοιότυπα δίδυμα - τι συμβαίνει εδώ πέρα?» Για να το ανακαλύψει, σκέφτηκε ότι θα έπρεπε να δοκιμάσει σεξ με άνδρες. Όταν το πραγματοποίησε, λέει, «Τα καμπανάκια χτύπησαν, για πρώτη φορά. Εκείνες οι ομοφυλόφυλες συναντήσεις ήταν πιο ικανοποιητικές». Ένα χρόνο αργότερα και οι δύο δίδυμοι είπαν στους γονείς τους ότι είναι γκέι.

Ο Simon LeVay γνώριζε ότι ήταν ομοφυλόφυλος από την ηλικία των 12 ετών. Μεγαλώνοντας σχολαστικά στην Αγγλία, ο LeVay ταίριαζε στο προφίλ του «θηλυπρεπούς αγοριού» που περιγράφεται από τους ψυχολόγους: μια αποστροφή προς τα σκληρά αθλήματα, μια εχθρική σχέση με τον πατέρα του και μια ισχυρή προσκόλληση προς τη μητέρα του. Ήταν, αναγνωρίζει ο LeVay, η τέλεια Φροιδική συνταγή για την ομοφυλοφιλία - μόνο που ήταν πεπεισμένος ότι ο Φρόιντ είχε άντιστρέψει το αίτιο με το αιτιατό: οι εχθρικοί πατεράδες δεν έκαναν τους γιους γκέι οι πατεράδες γίνοταν εχθρικοί γιατί οι γιοί δεν ήταν «αρρενωποί» κατά πρώτο λόγο.

Είτε επιλέγουν, είτε δχι να είναι διαφορετικοί, είναι γεννημένοι διαφορετικοί.

Τον προηγούμενο χρόνο, ο LeVay, τώρα ένας νευροεπιστήμονας στο Salt Institute of La Jolla, Καλιφόρνια, είχε την ευκαιρία να εξετάσει από κοντά την εικασία του.

Αυτό που βρήκε έχει έναν αντίκτυπο στους επιστήμονες που ακόμα αντηχεί και μπορεί να έχει μια βαθιά επίδραση στον τρόπο με τον οποίο οι υπόλοιποι από εμάς σκέφτονται για τους ομοφυλόφυλους. Ερευνώντας τους εγκεφάλους 41 πτωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και 19

ομοφυλόφυλων ανδρών, ο LeVay διαπίστωσε ότι μια μικρή περιοχή στον εγκέφαλο που πιστεύται ότι ελέγχει τη σεξουαλική δραστηριότητα ήταν λιγότερο από μισή στο μέγεθος στους γκέι άνδρες από ότι στους επεροφυλόφυλους. Ήταν ίσως η πρώτη ευθεία απόδειξη για αυτό που μερικοί γκέι εδώ και καιρό υποστήριζαν - ότι είτε επιλέγουν, είτε δχι να είναι διαφορετικοί, είναι γεννημένοι διαφορετικοί.

Ο Doug Barnett στο μεταξύ, είχε τη δική του ευκαιρία: να συμβάλλει στη διαπίστωση αυτή. Δύο χρόνια πριν στρατολογήθηκε για μία φιλόδοξη έρευνα για την ομοφυλοφιλία στα δίδυμα, που διεξάχθηκε από τον ψυχολόγο Michael Bailey, του Northwestern University, και του ψυχιάτρου Richard Pillard, του Boston University School of Medicine. Δημοσιεύμένα τον τελευταίο Δεκέμβρη, μήνες μόλις μετά τη δουλειά του LeVay, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι αν ένα από τα πανομοιότυπα δίδυμα είναι γκέι, το άλλο είναι τρεις φορές πιθανότερο να είναι γκέι από ότι αν τα δίδυμα είναι διζυγωτικά - υπονοώντας ότι κάτι στην κοινή γενετική κατασκευή των πανομοιότυπων διδύμων επιπρεάζει τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό.

Και από τις δύο μελέτες, που έγιναν στις E.P.I.A., οι επιπτώσεις είναι δυναμικά πολύ μεγάλες. Για δεκαετίες οι επιστήμονες, και ένα πολύ μεγάλο μέρος του κοινού, συζητούσαν αν οι ομοφυλόφυλοι γεννιούνται ή γίνονται - εάν ο σεξουαλικός τους προσανατολισμός είναι το αποτέλεσμα από ένα γενετικό ρίζιμο του ζαριού ή ένας συνδυασμός από μορφοποιητικούς παράγοντες κατά το μεγάλωμά τους. Εάν πραγματικά αποδειχτεί ότι οι ομοφυλόφυλοι γεννιούνται κατά αυτόν τον τρόπο, θα ελλάτωνε την εχθρότητα με την οποία είχαν να συμβιβαστούν για αιώνες. «Θα μείωνε το να είσαι γκέι σε κάτι όπως το να είσαι αριστερόχειρας, πράγμα που στην πραγματικότητα είναι αυτό όλο κι όλο.» λέει ο γκέι δημοσιογράφος και συγγραφέας από το San Francisco, Randy Smiths.

Αλλά αντί να οδηγήσουν τη διαμάχη σε μια κατάληξη, οι έρευνες μπορούν κάλλιστα να την έχουν κάνει εντονότερη. Μερικοί επιστήμονες δηλώνουν να μην μένουμε καθόλου κατάπληκτοι από τα ευρήματα του LeVay στις εγκεφαλικές διαφορές. «Φυσικά βρίσκεται [ο σεξουαλικός προσανατολισμός] μέσα στον εγκέφαλο,» λέει ο ψυχολόγος John Money του John Hopkins University, μερικές φορές αποκαλούμενος ο πρύτανης των Αμερικάνων ψυχολόγων. «Το πραγματικό ερώτημα είναι, πότε εφθασε εκεί; Ήταν προγεννητικός, βρεφικός, στην διάρκεια της παιδικής ηλικίας, στη διάρκεια της εφηβείας; Αυτό δεν το γνωρίζουμε ακόμη.»

* Όχι το πραγματικό του όνομα.

Άλλοι είναι οξύτατα κριτικοί απέναντι στη μελέτη Bailey-Pillard. Αντί να αποδεικνύει το επιχείρημα των γενετικών [επιστημόνων], νομίζουν ότι επιβεβαιώνει μόνο το προφανές: ότι τα δίδυμα είναι επιρρεπή στο να έχουν το ίδιο είδος διαμορφωτικών επιρροών. «Για να είναι μια τέτοια μελέτη κατά το ελάχιστο με νόημα, θα έπρεπε να εξετάσεις δίδυμα που έχουν μεγαλωθεί ξεχωριστά», λέει η Anne Fausto Stirling, μια αναπτυξιακή βιολόγος στη Brown University, Providence, Rhode Island. «Είναι τόσο άσχημα ερμηνευμένη γενετική.»

Στη ίδια την κοινότητα των γκέι, πολλοί καλοσωρίζουν τις ενδείξεις ότι η ομοφυλοφιλία ξεκινά από τα χρωμοσώματα. Θεωρητικά, θα τους κέρδιζε τις προστασίες για τα δικαιώματα του πολίτη στις Ε.Π.Α. που δίδονται σε κάθε «φυσική» μειονότητα, στην οποία νομικά ο κεντρικός μοχλός είναι το ερώτημα για ένα «σταθερό» χαρακτηριστικό. [Εννοεί ότι για να ανκηρυχθεί μια ομάδα ανθρώπων φυσική μειονότητα στις Ε.Π.Α., πρέπει αυτή η ομάδα, ανάμεσα στα άλλα, να μοιράζεται κάποιο κοινό χαρακτηριστικό στη φυσιολογία—στην προκείμενη περίπτωση «τα γονίδια της ομοφυλοφιλίας»] Επιπλέον, θα αλάφραινε το βάρος από το φορτίο της αυτοκατηγορίας των γονέων. «Ένα γενετικό συστατικό στο σεξουαλικό προσανατολισμό σημαίνει 'Αυτό δεν είναι λάθος, και δεν είναι λάθος σου'» λέει o Pillard.

Παρόλα αυτά η νύξη ότι θα μπορούσε να βρεθεί ένα πραγματικό γένος για την ομοφυλοφιλία προκαλεί κάποιο προαίσθημα. Εάν υπάρχει μια μοναδική, προσδιοριστέα αιτία, πόσο καιρό θα πάρει μέχρι κάποια ηλιθια ιδιοφυΐα βρει μια «θεραπεία»; Πολλοί επιστήμονες λένε ότι είναι αφελές να σκέφτεται κανείς ότι ένα απλό γένος θα μπορούσε να εξηγήσει μια τόσο περίπλοκη συμπεριφορά όσο η ομοφυλοφιλία.

Για μερικούς, δεν είναι και τόσο μεγάλο το δλαμα από εκεί στην ευγονική σε στιλ Ναζί

Εντούτοις, τουλάχιστον τρία ερευνητικά προγράμματα, ένα από αυτά στα U.S National Institutes of Health, πιστεύεται ότι ερευνούν για ένα «γκέι γένος» ή ομάδα γενών. Ο LeVay, σαν ένα παράδειγμα, πιστεύει ότι ένας μικρός αριθμός από φύλα δύναται να απομονωθεί, ίσως μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια: «Και αυτό πρόκειται να ανατινάξει τα μυαλά της κοινωνίας».

Για μερικούς, δεν είναι και τόσο μεγάλο το άλμα από εκεί στην ευγονική σε στιλ Ναζί. Στο σενάριο-εφιάλτης, μόλις ένα γκέι έμβρυο ανιχνεύεται στη μήτρα, αποβάλλεται ή «πατιέται» ένας γενετικός διακότης για να κάνει σίγουρη την επεροσεξουαλικότητά του. Ο γκέι πληθυσμός απλά σβήνει αργά. Θα επέτρεπαν οι μητέρες τέτοιες παρεμβάσεις; Ακόμη και γονείς που έχουν έρθει σε επαφή με την ομοφυλοφιλία των παιδιών τους θα μπορούσαν [να το επιτρέψουν]. «Κανένας γονιός δε θα διάλεγε να έχει ένα παιδί γεννημένο με οποιοδήποτε παράγοντα που θα έκανε τη ζωή δύσκολη για αυτό*», λέει η Laurie Coburn, διευθυντής προγράμματος της Federation of Parents

and Friends of Lesbians and Gays (ParentsFLAG) [Ομοσπονδία Γονέων και Φίλων των Γκέι και των Λεσβιών]

Πάνω σε αυτό το θέμα, τα συναισθήματα σπάνια συγκρατούνται. Άλλα πιο ψύχραιμες φωνές μπορούν να ακουστούν, κυρίως αυτές των λεσβιών. Πολλές από αυτές λένε ότι η επιλογή τους του λεσβιασμού ήταν τόσο μια φεμινιστική δήλωση όσο και σεξουαλική, έτσι ώστε η φασαρία γύρω από τις πηγές της να μην τις ενδιαφέρει. «Είναι περισσότερο συναρπαστικό για τους ετερό», λέει ένας γκέι ακτιβιστής. Συνολικά, οι λεσβίες είναι επιφυλακτικότερες απέναντι στην έρευνα και η ύποπτη απουσία τους από τις περισσότερες μελέτες τις εξοργίζει. «Είναι μέρος του εγγενούς σεξισμού της κοινωνίας», λέει η Penny Perkins, συντονιστής εκπαιδευσης του κοινού για τη Lambda Legal Defense and Education Fund, η οποία εργάζεται για την προώθηση των δικαιωμάτων των λεσβιών και των γκέι. Η Frances Stevens, γενική διευθύντρια στο Deneuve, ένα λεσβιακό περιοδικό ειδήσεων, παραδέχεται ότι η προσωπική της ιστορία υποστηρίζει τα βιολογικά αίτια: παρόλο που προέρχεται από μια υγιή «ευτυχισμένη» οικογένεια, γνώριζε ότι ήταν γκέι «από την πρώτη μέρα.» Άλλα είναι «δύσπιστη όσον αφορά τις έρευνες», λέει. Η αντίδρασή μου ήταν: «αν του γκέι άνδρα είναι μικρότερος [ο υποθάλαμος], τότε με τι μοιάζει [ο υποθάλαμος] των λεσβιών; Είναι του ίδιου μεγέθους με αυτόν ενός στρέιτ αρσενικού;» Αυτό είναι κάτι που οι ερευνητές δεν έχουν ακόμα ανακαλύψει.

Οι γκέι άνδρες έχουν τους δικούς τους λόγους να είναι ενοχλημένοι: έτσι όπως το βλέπουν, το να ψάχνεις για μια «καιτία» για την ομοφυλοφιλία, υπονοεί ότι είναι παρεκκλίνουσα ενώ η επεροφυλοφιλία είναι το κανονικό. Όταν ο John De Cecco, καθηγητής ψυχολογίας στο San Francisco State University και συντάκτης στην Journal of Homosexuality, άρχισε πρόσφατα ένα από τα μαθήματά του προτείνοντας οι φοιτητές να συζητήσουν τα αίτια της ομοφυλοφιλίας, κάποιος φώναξε «Ποιος ενδιαφέρεται;» και η τάξη ξέσπασε σε χειροκροτήματα.

Παρομοίως, οι ομοφυλόφιλοι είναι υποχρεωμένοι να ενδιαφέρονται βαθειά για το πώς ο στρέιτ κόσμος τους αντιλαμβάνεται. Η ιστορία τους έχει διδάξει ότι οι επιπτώσεις από τέτοιες αντιλήψεις μπορεί να είναι θανάσιμες. Στη διάρκεια των αιώνων έχουν γίνει ανεκτοί ή στιλητευθεί, χειραφετηθεί ή καταπιεστεί. Σύμφωνα με το βιβλίο του 1980 του John Boswell «Χριστιανισμός, Κοινωνική Ανοχή και Ομοφυλοφιλία» [Christianity, Social Tolerance and Homosexuality], τα πράγματα δεν ήταν πραγματικά απαίσια μέχρι τον ΙΙ αιώνα, οπότε η εκκλησία, ακολουθώντας μια διατριβή του Αγίου Θωμά του Ακινάτη [Saint Thomas Aquinas], άρχισε να βλέπει τους γκέι όχι μόνο ως μη φυσιολογικούς αλλά και ως επικίνδυνους.

Στο δικό μας αιώνα του sex et lux, αρχίζοντας με τον Sigmund Freud, οι ψυχίατροι απέδιδαν την ομοφυλοφιλία σε υποσυνείδητες συγκρούσεις και έμμονες ιδέες που είχαν τις ρίζες τους στην πρώιμη παιδική ηλικία. (Ο Freud ήταν πάντοτε πιο ομιχλώδης επάνω στη γυναικεία σεξουαλικότητα.) Άλλα αυτή η άποψη απορρίφθηκε επίσημα το 1973, όταν πιο αυστηρά στάνταρ διάγνωσης—και η πίεση των γκέι ακτιβιστών—έπεισαν την American Psychiatric Association [Αμερικανικός Σύνδεσμος Ψυχιάτρων] να διαγράψουν την ομοφυλοφιλία από τη λίστα των ψυχικών διαταραχών. Η απόφαση

* Σ.τ.Μ.: Για αυτό αντί να αλλάξει η κοινωνία, θα εγχειρίζουμε τα μυαλά των «διαφορετικών»...

φιλονικήθηκε πικρά: 37% των μελών της APA ψήφισαν εναντίον της σε ένα referendum του 1974. Άλλα οι νεότεροι ψυχίατροι διδάσκονται τώρα ότι αντί να προσπαθούν να «θεραπεύσουν» τους ομοφυλόφιλους, θα έπρεπε να τους βοηθάνε να νοιώθουν πιο άνετοι με τους εαυτούς τους.

Το να ψάχνεις για μια «αιτία» για την ομοφυλοφιλία, υπονοείς ότι είναι παρεκκλίγουσα ενώ η ετεροφυλοφιλία είναι το κανονικό

Ο LeVay αποφάσισε να κοιτάξει για τις διαφορές φύλου στον εγκέφαλο, έπειτα από τον αργό, βασανιστικό θάνατο από AIDS του 21χρονου συντρόφου του. Είχε εντυπωσιαστεί από μια μελέτη φτιαγμένη από μία απόφοιτο του UCLA, τη Laura Allen, δουλεύοντας με το βιολόγο Robert Gorski, που έδειχνε ότι ένα μέρος του υποθαλάμου στον εγκέφαλο των αρσενικών ήταν περισσότερο από διπλάσιος από αυτόν των γυναικών.

Η αναφορά του LeVay, δημοσιευμένη στο περιοδικό Science στις 30 Αυγούστου 1991, ήταν βασισμένη στη δικιά του ετήσια μελέτη του υποθαλάμου 41 πτωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και 19 ομοφυλόφιλων ανδρών και 6 ετεροφυλόφιλων γυναικών. Όλοι οι ομοφυλόφιλοι είχαν πεθάνει από AIDS, όπως και πολλοί από τους ετεροφυλόφιλους-συμπεριλαμβανομένης και μιας από τις γυναικές. Αυτό που βγήκε στην επιφάνεια με εντυπωσιακή σαφήνεια ήταν ότι, με μερικές εξαιρέσεις, το σύμπλεγμα των νευρώνων που είναι γνωστός INAH 3 (ο τρίτος πυρήνας του εξωτερικού υποθαλάμου, τον οποίο ο LeVay αποκαλεί «τα πάντα δύον αφορά το σεξ») ήταν περισσότερο από διπλάσιος στους ετεροφυλόφιλους ανδρες από ότι στους ομοφυλόφιλους, των οποίων το INAH 3 ήταν περίπου του ίδιου μεγέθους με αυτό των γυναικών. Μέσα στην αίσθηση που προκάλεσε η αναφορά, η προσεκτική της διατύπωση αγνοήθηκε. «Αυτό που ανέφερα ήταν μια διαφορά στην εγκεφαλική δομή του υπόθαλαμου,» λέει ο LeVay. «Δε μπορούμε να πούμε βασιζόμενοι σε αυτό τι κάνει τους ανθρώπους γκέι η στρέιτ. Άλλα ανοίγει την πόρτα για να βρούμε την απάντηση στην ερώτηση»

Μια από τις κυριότερες κριτικές της μελέτης ήταν ότι το AIDS θα μπορούσε να είχε επιρρεάσει την εγκεφαλική δομή των ομοφυλόφιλων υποκειμένων. Ο LeVay μπόρεσε να αντικρούσει αυτό το συγκεκριμένο επιχείρημα δείχνοντας ότι καμμιά παθολογία δεν προτείνει τέτοια καταστροφή είτε στους γκέι άνδρες είτε στους στρέιτ που έχουν πεθάνει από την ασθένεια. Αργότερα, πραγματικά, εξέτασε τον εγκέφαλο ενός ομοφυλόφιλου που πέθανε από καρκίνο του πνεύμονα, και ξανά βρήκε το INAH 3 πολύ μικρό.

Η πιο δύσκολη ερώτηση είναι αν τα πράγματα θα μπορούσαν να δούλευαν κατά τον αντίστροφο τρόπο: θα μπορούσε ο σεξουαλικός προσανατολισμός να επιρρεάσει την εγκεφαλική δομή; Ο Kenneth Klivington, ένας βοηθός του προέδρου του Salt Institute, δείχνει προς ένα αποδεικτικό στοιχείο που φανερώνει ότι τα νευρικά δίκτυα του εγκεφάλου ανακαθορίζουν τον εαυτό τους σε αντίδραση σε συγκεκριμένες εμπειρίες. Μια εντυπωσιακή μελέτη του NHI βρήκε ότι σε ανθρώπους που διαβάζουνε

γραφή Braille έπειτα από την τύφλωση, η περιοχή του εγκεφάλου που έλεγχε το δάκτυλο με το οποίο γίνοταν η ανάγνωση είχε γίνει μεγαλύτερη. Υπαρχουν επίσης πλοκλητικά αινίγματα σε εγκεφάλους ζώων. Στα αρσενικά ωδικά πτηνά, για παράδειγμα, η εγκεφαλική περιοχή που σχετίζεται με το ζευγάρωμα δχι μόνο είναι μεγαλύτερη από ότι στο θηλυκό αλλά και μεταβάλλεται ανάλογα με τις εποχές.

Ο Klivington λέει: «Από τη μελέτη των ζώων, γνωρίζουμε ότι κυκλοφορούντες φυλετικές ορμόνες μέσα στη μητέρα μπορούν να έχουν ένα σημαντικό αντίκτυπο στην οργάνωση του εγκεφάλου του εμβρύου. Από τη στιγμή που η συγκεκριμένη ύπαρξη γεννιέται, τα πράγματα γίνονται πιο περίπλοκα εξαιτίας της αλληλεπίδρασης μεταξύ εγκεφάλου και εμπειρίας. Είναι ένας βρόγχος ανατροφοδότησης: ο εγκέφαλος επιρρεάζει τη συμπεριφορά, η συμπεριφορά πλάθει την πείρα, η πείρα επιρρεάζει την οργάνωση του εγκεφάλου, και πάει λέγοντας.»

Ο LeVay γνωρίζει ότι είναι κάπως ευάλωτος σε αυτό το επίπεδο. Επειδή τα υποκείμενά του ήταν όλα νεκρά, γνώριζε «δυστυχώς λίγα» για τις σεξουαλικές τους ιστορίες, πέρα από το δηλωμένο ή υποτιθέμενο προσανατολισμό. «Αυτό είναι ένα καθαρό μειονέκτημα της μελέτης μου,» παραδέχεται. Έπαιζαν οι γκέι άνδρες παθητικό ή επιθετικό ρόλο στο σεξ; Ήταν μερικοί αμφιφυλόφιλοι, άλλη μια μεταβλητή, και θα μπορούσε αυτό να έχει επιρρεάσει το σύμπλεγμα νευρώνων τους; Για να βρει απαντήσεις, ο LeVay σχεδιάζει να μελετήσει ζωντανά υποκείμενα με τη νέα τεχνολογία MRI (magnetic resonance imaging) [απεικόνιση μαγνητικής αντίχησης]. Άλλα μένει πεπεισμένος ότι η βιολογία είναι η μοίρα «Αν υπάρχουν περιβαλλοντικές επιδράσεις,» λέει, «αυτές λειτουργούν πολύ νωρίς στη ζωή, στο εμβρυϊκό ή πρώιμο βρεφικό στάδιο, διαν ο εγκέφαλος συγκροτεί τον εαυτό του.» Είμαι πολύ επιφυλακτικός με την ιδέα ότι ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι θέμα κουλτούρας.

Η μελέτη διδύμων Bailey-Pillard είχε τα δικά της μειονεκτήματα. Τα νούμερα από μόνα τους ήταν εντυπωσιακά. Οι ερευνητές βρήκαν ότι από 56 πανομοιότυπα δίδυμα, 52% ήταν και τα δύο γκέι, σε αντίθεση με 22% από τα διζυγωτικά δίδυμα, τα οποία έχουν κάπως ασθενέστερους γενετικούς δεσμούς. Από τα μη γενετικά σχετιζόμενα αδέρφια στη μελέτη, μόνο το 11% ήταν και τα δύο γκέι. Η ιδέα μιας κοινής γενετικής μοίρας είναι ισχυρή, αλλά πολλοί κριτικοί έχουν αναρωτηθεί: τι συμβαίνει με τα διιστάμενα δίδυμα-εκείνα στα οποία μόνο ένα ήταν ομοφυλόφιλο; Πολλά στην έρευνα δεν ήταν διιστάμενα αλλά δραματικά διαφορετικά.

Οι περισσότερες μελέτες σεξουαλικότητας χρησιμοποιούν την κλίμακα Kinsey, η οποία μετράει τον προσανατολισμό σε ένα επταβάθμιο φάσμα από αυστηρά ετεροφυλόφιλος μέχρι αποκλειστικά ομοφυλόφιλος. Η έρευνα βρήκε ότι τα πιο πολλά από τα διιστάμενα δίδυμα βρίσκοταν στις αντίθετες άκρες του φάσματος Kinsey. Πώς μπορούσαν δύο ξεχωριστά άτομα με πανομοιότυπα γενετικά ίχνη και ανατροφή να καταλήξουν με εντελώς διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό; Ο Richard Green, ένας γνωστός μελετητής της ομοφυλοφιλίας του UCLA, λέει ότι πιστεύει πως η έρευνα θα έπρεπε να εστιάσει σε αυτό το εύρημα, το οποίο το αποκαλεί «απίστευτο». Παρόλο που οι Pillard και Bailey είναι βέβαιοι ότι η βιολογία παίζει τον κυρίαρχο ρόλο, ο Bailey παραδέχεται: «Θα πρέπει να υπάρχει κάτι στο περιβάλλον για να δώσει τα διιστάμενα δίδυμα.»

Καμμία από τις συνήθεις κυριαρχική-μητέρα, απόμακρος-πατέρας θεωρίες δεν έχει καταληκτικά δείξει ότι καθορίζει τη σεξουαλικότητα. Εν τω μεταξύ, η πλάστιγα γέρνει προς τη μεριά της βιολογίας. «Αν κοιτάζεις όλες τις κοινωνίες,» λέει ο Frederick Whitam, που έχει ερευνήσει την ομοφυλοφιλία σε πολιτισμούς τόσο διαφορετικούς όσο οι Ενωμένες Πολιτείες, η Κεντρική Αμερική και οι Φιλιππίνες, «η ομοφυλοφιλία παρουσιάζεται στα ίδια ποσοστά με τις ίδιες μορφές συμπεριφοράς. Αυτό προτείνει ότι κάτι βιολογικό συμβαίνει. Η βιολογική απόδειξη μεγαλώνει επί 20 και παραπάνω χρόνια.»

«Κάτι στο περιβάλλον,» «κάτι βιολογικό»—η αλήθεια είναι ότι η διαμάχη φύση/ανατροφή δεν είναι τόσο πολωμένη όσο ήταν κάποτε. Οι επιστήμονες αρχίζουν να διαπιστώνουν ότι υπάρχει μια σύνθετη αλληλεπίδραση ανάμεσα στις δύο, που δεν έχει ερευνηθεί ακόμα. Η June Reinisch, διευθύντρια του Kinsey Institute, προτιμά να σκέφτεται ότι είμαστε μόνο «αρωματισμένοι, όχι προγραμματισμένοι». Η Γενετική, λέει, μας δίνει μόνο «ένα πεδίο αποτελεσμάτων.»

Θα έπρεπε στ' αλήθεια να ενδιαφέρει τους ομοφυλόφιλους τι τους κάνει ομοφυλόφιλους; Ο Whitam λέει ότι δύτως τους ενδιαφέρει. Σε μια μελέτη του 1989 των στάσεων απέναντι στους γκέι σε τέσσερις διαφορετικές κοινωνίες, αυτοί που πίστευαν ότι οι ομοφυλόφιλοι «ήταν γεννημένοι κατ' αυτόν τον τρόπο» αποτελούσαν μια μειοψηφία, αλλά ήταν επίσης και οι λιγότερο ομοφοβικοί. Ο Whitam παρατηρεί: «Υπάρχει μια τάση για τους ανθρώπους, όταν τους ειπωθεί ότι η ομοφυλοφιλία είναι βιολογική, να αφήνουν ένα αναστεναγμό ανακούφισης. Απαλλάσσει τις οικογένειες και τους ομοφυλόφιλους από την ενοχή. Επίσης σημαίνει ότι η κοινωνία δεν έχει να ασχολείται με πράγματα όπως γκέι δάσκαλοι!»

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι γκέι παραμένουν δύσπιστοι ακόμα και αν η ισχυρότερη απόδειξη για βιολογικές αιτίες θα έσπαζε τον πάγο με τους βεβαιωμένους ομόφοβους. Πολλοί βρίσκουν την υπόθεση αυτή αφελή. «Η οργάνωσή μας θεωρεί τις μελέτες όχρηστες,» λέει ο Δρ. Howard Grossman, ένας γκέι γιατρός που ηγείται της οργάνωσης New York Physicians for Human Rights. «Είναι όπως ακριβώς και με το στρατό-μπορείς να τους δείξεις μια χιλιάδα μελετών που δείχνουν ότι οι γκέι στρατιώτες δεν αποτελούν ρίσκο στην ασφάλεια και παρόλα αυτά αδιαφορούν.»

Ακόμη και ανάμεσα στις φωτισμένες τάξεις της American Psychoanalytic Association υπάρχει ακόμη κάποιος δισταγμός στο γα αφεθούν οι ομοφυλόφιλοι αναλυτές να εξασκήσουν το επάγγελμα

Ο πεσισμισμός του γιατρού δεν είναι αβάσιμος. Η Jacquelyn Holt Park, συγγραφέας μια συγκινητικής νουβέλλας για τις πίκρες του να μεγαλώνει λεσβία στις σεξουαλικά σκοτεινές εποχές του 1940 και '50, έχει μόλις επιστρέψει από μια περιοδία 9000 μιλών, όπου ήταν κατάπληκτη που ανακάλυψε πόσα λίγα έχουν αλλάξει. «Υπάρχουν εκπομπές λόγου,» λέει η Park, «όπου φονταμενταλιστές και άλλοι σαν αυτούς ακόμα λένε ότι [η ομοφυλοφιλία] είναι απεχθής, είναι πρόστυχη. Αυτοί είπαν 'Δεν είσαι μαύρη, οι μαύροι δε

μπορούν να αλλάξουν το χρώμα τους, αλλά εσύ μπορείς να αλλάξεις.' Φαντάζομαι ότι οι νέες μελέτες θα αντιμετωπίσουν μερικά από αυτά τα αισθήματα.»

Ακόμη και ανάμεσα στις φωτισμένες τάξεις της American Psychoanalytic Association [Αμερικανικός Ψυχοαναλυτικός Σύνδεσμος] υπάρχει ακόμη κάποιος δισταγμός στο να αφεθούν οι ομοφυλόφιλοι αναλυτές να εξασκήσουν το επάγγελμα. Καθώς οι ίδιοι βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με τους πελάτες τους, λέει το επιχείρημα, είναι κακώς εξοπλισμένοι για να αντιμετωπίσουν αναπτυξιακά προβλήματα. Η πίστη ότι η ομοφυλοφιλία μπορεί και θα έπρεπε να «θεραπευτεί» ακόμα επιμένει σε μερικές περιοχές του επιγγέλματος.

Άλλοι είναι εξοργισμένοι από αυτή την άποψη. Ο Richard Isay, πρόεδρος* της Επιτροπής της APA σε Γκέι, Λεσβιακά και Αμφισεξουαλικά Ζητήματα, είναι πεπεισμένος ότι η ανάλυση μπορεί να είναι περισσότερο καταστρεπτική παρά ωφέλιμη για τους γκέι «Ακόμα βλέπω πολλούς γκέι άνδρες που έρχονται σε εμένα αφότου έχουν υποστεί ανάλυση στην οποία ο θεραπευτής προσπαθούσε να αλλάξει τον προσανατολισμό τους,» λέει «Αυτό είναι εξαιρετικά βλαβερό για την αυτοεκτίμηση ενός γκέι άνδρα.» Ο Isay πιστεύει ότι η προσέγγιση, αντίθετα, θα έπρεπε να είναι να προσπαθούμε να απομακρύνουμε «εμπόδια» τα οποία μπορούν να ανακατευτούν με τη ικανότητα του γκέι να λειτουργήσει.

Ίσως ο πιο ευφραδής εκπρόσωπος της «Φτιάξ-το» σχολής είναι ο Charles Socarides, ένας αναλυτής της Νέας Υόρκης που υποστηρίζει πως έχει μια ανθούσα εμπειρία στο να μετατρέπει προβληματισμένους ομοφυλόφιλους σε «χαρούμενους, ολοκληρωμένους επεροφυλόφιλους». Για τον Socarides, το μόνο βιολογικό στοιχείο είναι ότι «είμαστε φτιαγμένοι ανατομικά για να πηγαίνουμε σε αρσενικά-θηλυκά ζευγάρια.» Έτσι «αναδιαμορφώνει» τις ζωές των ασθενών ώστε να μαθαίνουν γιατί δε μπορούν ζευγαρώσουν με ταίρια από το αντίθετο φύλο. Μπορούν να υπάρχουν πολλοί λόγοι, λέει: «πατεράδες που παραιτήθηκαν από τα καθήκοντά τους, δύσκολες σύζυγοι, διαταραχές στο γάμο.» Από εκεί και έπειτα «ανοίγει το μονοπάτι» για την ετερό ευτυχία, για την οποία, λέει, ένας ευτυχής πελάτης του τον πληροφόρησε πρόσφατα ότι «ο αετός προσγειώθηκε.»

Μερικοί ψυχίατροι ακόμα βλέπουν την απομάκρυνση της ομοφυλοφιλίας από την επίσημη λίστα των ψυχικών διαταραχών ως λάθος. (Αντίθετα, είχε αβλαβώς προσδιοριστεί ως «διαταραχή του σεξουαλικού προσανατολισμού.») «Η ψυχολογία και η ψυχιατρική έχουν ουσιαστικά εγκαταλείψει έναν ολόκληρο πληθυσμό ατόμων που νιώθουν δυσαρεστημένοι με τα αισθήματά τους της ομοφυλοφιλίας,» λέει ο ψυχολόγος Joseph Nicolosi, συγγραφέας του «Reparative Therapy of Male Homosexuality» [Επιδιορθωτική Αγωγή της Ανδρικής Ομοφυλοφιλίας] (Jason Aronson, 1991). Κατά την αποφοίτησή του, λέει ο Nicolosi, ανακάλυψε ότι η αντιμετώπιση ήταν αν ένας πελάτης ερχόταν παραπονόμενος για την ομοφυλοφιλία του, η δουλειά του θεραπευτή ήταν να τον διδάξει να την αποδεχτεί. «Ήταν σαν το παλιό αστείο με τον

* Σ.τ.Μ. στο πρωτότυπο «chairperson». Έπειτα από κάποιες επιτυχημένες κινήσεις του φεμινιστικού κυρίως κινήματος των E.P.A., οι λέξεις που χρησιμοποιούν το συνθετικό man [άνδρας] για να δηλώσουν κάπι του το γένος του είναι αδιάσφορο, μετατράπηκαν σε λέξεις με το συνθετικό person [άτομο]. Έτσι έχουμε πλέον chairperson [αντί chairperson] ή first human beings [αντί first men].

ασθενή που λέει στο γιατρό ότι πονά το χέρι του δταν το λυγίζει και ο γιατρός των συμβουλεύει να μην το λυγίζει»

Ο Nicolosi προσπαθεί να κάνει παραπάνω από αυτό για τους πελάτες του, οι περισσότεροι άνδρες 20-40 ετών που είναι δυστυχείς με την ομοφυλοφιλία τους. Ως διευθυντής του Thomas Aquinas Psychology Clinic [Ψυχολογική Κλινική του Θωμά του Ακινάτη [!!!!]] στο Encino, Καλιφόρνια, προσπαθεί να υποστηρίξει την αίσθηση της ανδρικής ταυτότητας των ασθενών του, την οποία βλέπει ως βασική για τον προσανατολισμό τους. Οι βιολογικές ενδείξεις δεν οδηγούν σε κανένα συμπτέρασμα, λέει ο Nicolosi: υπάρχουν πολύ περισσότερες ενδείξεις για οικογενειακές αιτίες της ομοφυλοφιλίας. «Η έρευνα έχει δείξει επανειλλημένως ότι μια κακή σχέση με έναν απόμακρο, αδιάφορο πατέρα και μια υπερ-κτητική, κυριαρχική μητέρα θα μπορούσε να προκαλέσει ομοφυλοφιλία στους αρσενικούς,» λέει

Στην πραγματικότητα, μερική από αυτή την έρευνα, που χρονολογείται πίσω στη δεκαετία του 1950, έχει ανατρέθει εξαιτίας ελλατωματικών τεχνικών, ανάμεσα στα άλλα προβλήματα. Ο Nicolosi είναι σε κάθε περίπτωση μετριόφρων στους ισχυρισμούς του. Κανενός είδους θεραπεία, αλλά «μια ελλάτωση των ομοφυλόφιλων αισθημάτων» στο σημείο όπου μερικοί ασθενείς μπορούν να παντρευτούν και να κάνουν οικογένειες. Πόσο διαρκεί η αγωγή; «Πιθανώς είναι μια διαδικασία μιας ολόκληρης ζωής.» λέει

Με τη διαμάχη επάνω στις πηγές [της ομοφυλοφιλίας] ακόμα να είναι αναμμένη, ένα ακόμα τεκμήριο έρχεται στη επιφάνεια. Πρόσφατα, οι Bailey και Pillard κοινοδόγυησαν ακόμα ένα μικρό κομμάτι

από την μελέτη τους για λεσβιακά δίδυμα, που δεν έχει εκδοθεί ακόμα. Το να βρουν αρκετά θυληκά για τη μελέτη, τους πήρε διπλάσιο χρόνο από ότι το προηγούμενο σχέδιό τους, λέει ο Bailey, αλλά κατά τα φαινόμενα, άξιζε την προσπάθεια. «Εάν υπάρχουν γένη για την ομοφυλοφιλία, τότε δεν είναι άσχετα με το φύλο,» λέει. Οι λεσβίες στη μελέτη είχαν περισσότερες λεσβίες αδερφές παρά γκέι αδερφούς.

Φύση; Ανατροφή; Ίσως η πιο κατάλληλη απάντηση έρχεται από την Evelyn Hooker, που έδειξε σε μια σπουδαία μελέτη του '50, ότι είναι αδύνατο να διακριθούν οι ετεροφυλόφιλοι από τους ομοφυλόφιλους σε ψυχολογικά τεστ. Η Hooker βλέπει από μακριά την έρευνα για τα αίτια. «Γιατί θέλουμε να ξέρουμε την αίτια;» ρωτάει. «Είναι ένα λάθος να ελπίζουμε ότι θα είμαστε ικανοί να τροποποιήσουμε ή να αλλάξουμε την ομοφυλοφιλία... Αν κατανοήσουμε την φύση της και την αποδεχτούμε ως δεδομένη, τότε ερχόμαστε πολύ κοντύτερα στο είδος της στάσης που θα το κάνει πιο εύκολο για τους ομοφυλόφιλους να έχουν μια καθώς πρέπει ζωή στην κοινωνία.» Το ψυχιατρικό επάγγελμα έλαβε υπόψη την Hooker όταν αυτή σταμάτησε να αποκαλεί την ομοφυλοφιλία ασθένεια. Στα 84, η φωνή της έχει αδυνατίσει, αλλά οι υπόλοιποι από μας θα μπορούσαν να κάνουν χειρότερα πράγματα από να την ακούσουν τώρα. *

Newsweek/FEB 24, 1992

David Gelman with Donna Foote in Los Angeles, Todd Barret in Chicago, Mary Talbot in New York and bureau reports.

Στοματικός έρωτας.
Καυλιάρικος.
Αλλά επικίνδυνος;

Αυτή τη στιγμή κανείς δε μπορεί να πει με βεβαιότητα ποιο μπορεί να είναι το επίπεδο κινδύνου μόλυνσης από HIV μέσω του στοματικού έρωτα. Ενώ είναι γεγονός ότι ο πρωκτικός έρωτας χωρίς προφυλακτικό είναι πολύ περισσότερο επικίνδυνος, πιστεύεται ότι υπάρχουν συγκεκριμένα πράγματα τα οποία μπορούν να αυξήσουν τον κίνδυνο από το στοματικό έρωτα. Αν χύσει στο στόμα σας, για παράδειγμα. Ειδικά αν έχετε κοψίματα ή πληγές στο στόμα σας, ματωμένα ούλα ή ουλίτιδα. Υπάρχει επίσης μια πιθανότητα ότι ο HIV μπορεί να μεταδοθεί και πιο πριν. Έτσι για αυξημένη αίσθηση ασφάλειας και προστασία μπορείτε να χρησιμοποιείτε ένα προφυλακτικό. Και αν δε σας αρέσει η γεύση των προφυλακτικών, δοκιμάστε την αρωματισμένη με μέντα ποικιλία. Διαστυχώς δεν υπάρχουν απόλυτες απαντήσεις σχετικά με το στοματικό έρωτα.

Μου κάνει πάντα εξαιρετική εντύπωση να παρακολουθώ συζητήσεις κι επιχειρήματα φίλων και γνωστών ή αγνώστων πάνω στο ζήτημα της ομοφυλόφιλης επιθυμίας και του αντίστοιχου τρόπου ζωής. Συχνά αποκομίζω την αίσθηση ότι τέτοιους είδους συζητήσεις ή απεγνωσμένα επιχειρήματα βρίσκονται πίσω από μια λεπτότατη κουρτίνα. Το μόνο που έχει να κάνει κάποιος είναι να την τραβήξει και τότε ξαφνικά θα εμφανιστούν φόβοι, άγχος κι αγωνία μίπως και τα τερτίπια που χρησιμοποιεί ο συνομιλητής εξηγώντας-κυρίως στον εαυτό του- γιατί δεν είναι ομοφυλόφιλος ή αμφετερόφυλος ή, τέλος πάντων, ο, τιδηποτε δε συμβαδίζει με τα χρηστά και παραδεκτά ήθη είναι λόγια του αέρα. Πράγματα που δεν πείθουν κανέναν.

Ο ΤΠΣ Φύσεως έρως: μικρό σχόλιο πάγω σε ποίημα της όψιμης αρχαιότητας

του Βασίλη Οικονομίδη

Αν προσέξετε στις αποδείξεις που χρησιμοποιεί ο ανεκτικός φίλος ή ο ομοφοβικός κατίγορος, θα δείτε πόσο γρήγορα η συζήτηση ξεπέφτει σε αόριστες απόφεις γύρω από τη **ψυσικότητα / ψυσιολογικότητα** της γαυγάνης. Εξάλλου κι οι εφημερίδες αναφέρονται στην πρακτική του συγκεκριμένου έρωτα ή της επιθυμίας απλά, ως σε κάτι «*καρά φύσιν*». Δικαιώνεται αυτή η αγάπη ανάμεσα σε άντρες ή ανάμεσα σε γυναίκες από τους αρχέγονους κι απαρασάλευτους νόμους της Φύσης; Αυτονόπτη είναι η απάντηση που δίνουν; Βέβαια όχι. Ο όρος στης γαυγάνης προκειμένη περίπτωση χρησιμοποιείται με διπλή σημασία (διττόν σχήμα όπως λέγαν και οι αρχαίοι.) α) Πρόκειται για τη θαθιά ριζωμένη Φύση του άνθρωπου. Το μεγάλο του προορισμό στο μάταιο τούτο κόσμο. β) Σημαίνει επιπλέον και τη γαυγάνη σύνολο ζωντανών πλασμάτων (ζώα και φυτά).

Αυτή η αμφισσμία περιπλέκει λίγο τα πράγματα. Σε ότι αφορά το πρώτο σκέλος, οι αγαθοί εραστές της Φύσης Βρίσκουν μάλλον ότι η οριστική δικαίωση του ατόμου περνά μέσα από τη διαιώνισή του. Η τεκνοποίia λοιπόν είναι η γρανιτένια θεμέλια πέτρα της «ψυσικής» ετεροφυλοφιλίας. Μόνο που φοβάμαι ότι πρόκειται για μια πολύ χρησιμοποιημένη, παλιά και ραγισμένη πέτρα. Για παράδειγμα, τα ίδια λέξει και η Παλαιά Διαθήκη, τα ίδια και τα εξομολογητάρια από το 16^ο αιώνα κι εξής όπως μας υπενθυμίζει ο M. Foucault. Και φαντάζομαι ότι οι άνθρωποι αυτοί, οι ψυσιολάτρες, θα είχαν δυσκολία να εξηγήσουν γιατί και πώς οι κοινωνίες που στήριξαν μεγάλο τμήμα του πολιτισμού τους στην ομοφυλοφιλία δεν αντιμετώπισαν, τουλάχιστον γι' αυτόν το λόγο, δημογραφικά προβλήματα. Τα δύο όχι μόνο δεν είναι αντίθετα αλλά και αναθρέφουν πολύ πιο ανοικτόμυσαλα παιδιά, έτοιμα να κατανοούν κριτικά και καλύτερα.

Ο δεύτερος ορισμός είναι ακόμη πιο ενδιαφέρων διότι χρησιμοποιεί τη γαυγάνη των ζώων και των φυτών σαν μεταφορά και σαν υπόδειγμα για μίμηση από τους ανθρώπους. Όπως κάνουν τα ψυσιολογικά κι ενστικτώδη κι αγνά ζώα με τις ψυσικές τους ορμές, έτσι οφείλει να κάνει και ο διεφθαρμένος, ταλαιπωρος και χαμερπής άνθρωπος. Είναι λοιπόν άξιο απορίας που χρησιμοποιούν λόγια κι όχι γρυλλίσματα ή κελαϊδισμούς για να εκφράσουν τις απόψεις τους, που φορούν ρούχα, που ξέρουν γραφή κι ανάγνωση, που πίνουν καφέ και μάλιστα από φλυτζάνι.

Εάν πρόκειται να χρησιμοποιήσει κανείς τη γαυγάνη ως μεταφορά και ως υπόδειγμα ζώων, οφείλει να το κάμει έντιμα και μέχρι τέλους. Αλλιώς, πρόκειται για εκλεκτικισμό που στρέφεται ενάντια σε εκείνους που από θέση αδυναμίας και αποκλεισμού τους δε μπορούν να είναι ανάλογα εκλεκτικιστές. Πρόκειται με λίγα λόγια, για εφαρμογή παιχνιδιών ισχύος τα οποία οδηγούν άλλους στη σωπή και άλλους σε μια στρεβλή κι ένοχη εικόνα για τον εαυτό τους και για την ομάδα τους σαν αφύσικων, ασθενών ή καταραμένων.

Κι αν σταματούσε το πράγμα εκεί, δε θα άξιζε τον κόπο καν να μας απασχολίσει, θα το προσπερνούσαμε με εκείνο το πλατύ χαμόγελο με το οποίο αντιμετωπίζουμε τις φαιδρόττες. Η υπόθεση δυσκολεύει όταν ο ομοφυλόφιλος εσωτερικεύει τη συλλογιστική της **ψυσιολογικότητας** κι επιχειρεί να την αντιστρέψει αποδεικνύοντας ότι η γαυγάνη δίνει λαμπρά παραδείγματα γαυγάνης ανάμεσα σε πλάσματα του ζωικού κόσμου. Δε θα ήθελα να σας επιβάρυνω με παραπομές και υποσημειώσεις. Ανοίξτε όμως τα έντυπα του '80-ένας άλλος κόσμος, παράξενος-που οι ομοφυλόφιλοι τα χρησιμοποίησαν ως τις Βίβλους τους στην Ελλάδα. Επί παραδείγματι, τα «Άμφι», «Gay» κι άλλα όπου συναντά ο αναγνώστης περισπούδαστα κι επιστημονικά άρθρα ή απλές νύξεις σχετικά με τη **ψυσική καταγωγή** της ομοφυλοφιλίας. Ή σκεψτείτε και τα επιχειρήματα που ακούμε ή χρησιμοποιούμε οι ίδιοι.

Δεν έχω πρόθεση να διαφωνήσω. Απλά θα ήθελα να υπενθυμίσω πως οι λανθασμένες ερωτήσεις παράγουν αναγκαστικά λανθασμένες απαντήσεις. Τώρα ας επιστρέψω στον τίτλο του μικρού αυτού κειμένου. Πώς αντιμετώπιζαν οι ένδοξοι πρόγονοι, ή έστω κάποιοι απ' αυτούς, την καταγωγή της ομοφυλοφιλίας μέσα από τα ερωτικά τους ποιήματα; Δεν πρόκειται για αρχαιολατρία από τη μεριά μου, αλλά

για την αναζήτηση μιας άλλης συλλογιστικής. Παραπρούμε λοιπόν ότι το θέμα της δικαιολόγησης της συμπεριφοράς τους δε τους απασχολεί συγκριτικά πάρα πολύ, ίσως γιατί δε βρίσκονται διαρκώς στον άχαρο ρόλο του απολογούμενου.

Ο έξοχος εκείνος Γιώργος Ιωάννου ξανατύπωσε και ευαίσθητα μετέψηρε το δωδέκατο τόμο του έργου που είναι γνωστό ως «Παλατινή Ανθολογία», στο οποίο κάνει πυκνές αναφορές και ο Καθάρης. Ο τόμος αυτός περιλαμβάνει ερωτικά και σχεδόν αποκλειστικά παιδεραστικά ποιήματα, ομοφυλόφιλα, που ταυτόχρονα υμνούν τη φευγαλέα και στιλπνή νεότητα. Γι' αυτό εξάλλου έχει και τον τίτλο «Στράτωνος Μούσα Παιδική». Τα στιχάκια αυτά δεν είναι κορυφώσεις της ελληνικής ποίησης, αλλά καθρευτίζουν μια παράδοση, ένα τρόπο ομιλίας για το αίσθημα μεταξύ ανδρών στο τέλος της αρχαίας εποχής, προτού ο απόστολος Παύλος γίνει της μόρδας. Στο Στράτωνα ανήκει και το τετράστιχο που σαν προτείνω να δοκιμάσετε:

«Παν ἀλογον ζάων βινεί, μόνον οι λογικοί δε
των ἄλλων ζάων τούτον ἔχομεν πλέον
πυγίζειν ευρόντες. Όσοι δε γυναιξὶ κρατούνται
των αλόγων ζάων ουδέν έχουσι πλέον.»
(Στράτωνος, Μούσα Παιδική, 245)

Ας αποφύγω την ακριβή αθυροστομία του αρχαίου και την αδιαφορία του για τη μεταγενέστερη πιθανή μας. Στη γλώσσα μας λέει πάνω-κάτω τα εξής:

«Κάθε ζωντανό που στερείται λογικής, σμίγει με τοι
θηλυκό του. Όμως εμείς οι λογικοί
υπερτερούμε από τα άλλα ζώα στο εξής:
ανακαλύψαμε τη δουλειά την από πίσω. Ωστε δοσι!
παραμένοντας δέσμοι των γυναικών
σε τίποτα από τα άμυνα ζώα δε διαφέρουν.»

Δε θα μαλώσουμε με τον ποιητή για το μισογυνισμό του. Σίγουρα πολλές γυναίκες θα εξοργίζοταν, αν και αφιβάλλω κατά πόσον η αντίθετη, δίθεν εγκωμιαστική κι εντελώς φαλλοκρατική αντιμετώπιση της γυναικάς ως θεάς και μύθου είναι περισσότερο φεμινιστική. Ας σταθούμε σε κάτι άλλο: Ο αρχαίος, όταν έρθει που θέντα στη φύση και στα ζώα δε διστάζει καθόλου. Ξεκάθαρα μας το λέει: Η ομοφυλοφιλία είναι αποτέλεσμα του Λόγου, του πολιτισμού. Και μάλιστα αποτελεί ένα από τα διακριτικά γνωρίσματα Φύσης και ανθρώπινου κόσμου. Τα ζώα εφαρμόζουν την πρακτική της διαιώνισής τους, ενώ ο λογικός άνθρωπος δε δεσμεύεται αναγκαστικά από τέτοιους είδους πειθαναγκασμούς. Κι ίσως όποιοι σμίγουν με γυναίκα για χάρη της αναπαραγωγής τους «των αλόγων ζώων ουδέν έχουσι πλέον.»

Δεν έχει σημασία να δοκιμάσουμε επιστημονικά την άποψη αυτή. Αξίζει όμως τον κόπο να αρχίσουμε να θεωρούμε την ερωτική μας συμπεριφορά, την πολιτική μας στάση γύρω από τον έρωτα, σαν τμήματα πολιτισμού. Ο ομοφυλόφιλος ιδιαίτερα, δεν έχει το προνόμιο αυτής της παράδοξης ψυσιολατρίας. Δε μπορεί να εξαντλείται σε παρομοιώσεις και μεταφορές. Όλα τα «ψυσικά» τελείωνταν στις κλίνες και τις αρωματισμένες κερμαρες του ποιητή. Άποκει και πέρα αρχίζει ο κόσμος του πολιτισμού. Οι περιορισμοί που αισθάνεται, η περιθωριακότητα στην οποία τον σπρώχνουν, ο έλεγχος και η λογοκρισία του φαντασιακού του, είναι ξεκάθαρα ζητήματα ισχύος και μιας ιστορίας ιδεών, νοστροπών και αποκλεισμών. Τα παραπάνω, δεν έχουν καμιά σχέση με τη Βιολογία ή τη ψυσική ιστορία όσο κι αν τις χρησιμοποιούν. Με τον ίδιο τρόπο κι ο ψυλετικός ρατσισμός, οι εθνικισμοί, οι θεωρίες της αρρενωπότητας (masculinities) χρησιμοποίησαν δίθεν ψυσικά κριτήρια για να στηρίξουν στρατηγικές καθυπόταξης φανερά πολιτικές-πολιτισμικές.

Κομμάτι του πολιτισμού είναι λοιπόν η αντιμετώπιση του ομοφυλόφιλου από τους άλλους, κομμάτι του πολιτισμού είναι και η κατασκευή του ως «άλλου». Ωστόσο, για να πούμε το ίδιο πράγμα θετικά, κι η επιθυμία του κι η απόρριψη του κυρίαρχου συστήματος αξιών και σχέσεων, κι η επιμονή του να ερεθίζει το κοινό ή δημόσιο αίσθημα (τι όρος!) έρχονται από τον πολιτισμό. Είναι χαρακτηριστικά που ανίκουν σε ανθρώπους οι οποίοι κατάκτησαν τη λογική τους, καθώς μας λέει ο αρχαίος Στράτων. Γιατί όπου υπάρχουν παιχνίδια εξουσίας εκεί ανθούν και πρακτικές αντίστασης, καταλήγωντας στην ιγράφοντας Φουκό. *

Ντίνος Χριστιανόπουλος

από την πηγή Ομοφυλοφιλία και Κοινωνίας έγινε το Μάρτη του '91 και διοργανώθηκε από την Ο.Π.Ο.Θ.

Το κείμενο αυτό είναι ένα απόσπασμα από τα πρακτικά της πηγής Ομοφυλοφιλία και Κοινωνίας και είναι το πρώτο μιας σειράς άρθρων, που θα ακολουθήσουν στους επόμενους πόδους, σχετικά με την πηγή αυτή. Στη συζήτηση παίρνουν μέρος οι Ντίνος Χριστιανόπουλος, Γρηγόρης Βαλιανάτος, Έρσον Κόπη, Κώστας Μπατρακάρης, Νίκος Παρασκευόπουλος.

Τώρα τι να σας πω; Εγώ ήρθα κυρίως για ν' ακούσω κι όπως Βλέπω ήρθα τόσο αργά και δεν άκουσα τίποτα. Άλλα ίσως είναι καλύτερα έτσι, γιατί Βλέπω ότι το ρίξατε πολύ στην κουλτούρα και στη θεωρία και κατέπιντε το θέμα ουσιαστικά ένα πτώμα κατάλληλο προς ανατομία, ενώ μου φαίνεται ότι το θέμα μας «τσουζεί» σαν κάτι το - ζωντανό και όχι το πεθαμένο.

Τώρα τι λέει ο νόμος και ποιά είναι η πρακτική; Γι' αυτά μπορούμε να συζητήσουμε ώρες ολόκληρες. Άλλα δεν είναι έτσι. Με ενοχλεί όλη αυτή η τοποθέτηση που θεωρητικοί είναι τα πράγματα και αρχίζουν τις θεωρίες κι απόψεις ατελεύτητες γύρω απ' αυτήν την ιστορία. Και τελικά δε βλέπω και κανένα πρακτικό όφελος: Εσύ είπες αυτό, εγώ είπα αυτό, ένας άλλος σπάνιωνται και λέει κάτι άλλο. Και τι έγινε τελικά; Εν τω μεταξύ το θέμα μας είναι τόσο καυτό που νομίζω ότι ο καθένας έρχεται ουσιαστικά για να πάρει μια βούθεια ή μια απάντηση, όχι για να ξαναγεμίσουμε τα αυτιά του από ποικίλες φωνές. Από την άποψη αυτή, εγώ φοβούμαι ότι θα σας απογοητεύσω. Μη ξεχνάτε ότι ανήκω σε μια παλιότερη γενιά, τουλάχιστον κατά 30 χρόνια παλαιότερη από το μέσο όρο της δικής σας πλικίας. Κι έχω εντελώς άλλες νοοτροπίες, κι έχω διαμορφώσει τη ζωή μου με εντελώς διαφορετικές αντιλήψεις.

Πριν τριάντα και πριν σαράντα χρόνια που πρόλαβα να ζήσω και να έχω βιώματα, ακόμα και αυτή η τόσο επιστημονικά πλήθια λέξη «ομοφυλοφιλία» πήταν άκρως επικίνδυνη. Δεν είχες ούτε να την πεις χωρίς να κοκκινίσεις. Και κινδύνευες και από κανένα χαστούκι στη μέση του δρόμου.

Άλλα και όλα τα λαϊκά της υποκατάστατα πήταν φοβερά επικίνδυνα. Έγινε μεγάλη πρόσδοση προς αυτήν την κατεύθυνση, μπορούμε δηλαδή σήμερα να λέμε αυτά τα πράγματα, περίπου χωρίς να κοκκινίσουμε αλλά αφιερώντας στην πρόσδοση είναι ουσιαστική ή απλά δε διαφοροποιήθηκε την κατάσταση.

Γιατί εμείς στην εποχή μας ζέραμε ότι αυτό το πράγμα είναι μια φοβερή διαστροφή, Δεχόμασταν αρχικά την ενοχή που κουβαλάμε σε αυτό το σύμπλεγμα μέσα του. Σήμερα, ίδιως μετά την εμφάνιση του κινήματος των δαγκώματας στην Αμερική, αυτό το πράγμα είναι «γυτπ για ντιπ» ντεμοντέ. Όλοι πιστεύουμε πως είναι απλώς μια μικροδιαφορά. Μέσα στο τσουκάλι που χώρουν όλα τα άλλα χωρεῖ και αυτό το πράγμα. Επομένως γιατί να ντρέπομαι; Θα Βγω, θα παλέψω και θα το καυχηθώ. Ήτσι ψτάσαμε στη σημερινή να φτιάχνετε ακόμη και σωματεία. Πράγμα κατά τη γνώμη μου αδιανόπτο και κακό. Γιατί τα σωματεία διαιωνίζουν την κατάσταση της γκετοποίησης, ενώ θα έπρεπε να κοιτάζουμε να διαλυθούμε μέσα στην κοινωνία, όπως και το αλάτι διαλύεται μέσα στο φαΐ.

Αντίθετα, όλη αυτή η γκετοποίηση δε βλέπω σε τι οδηγεί, παρά στο να διαιωνίζουμε το σταμπάρισμα και να προκαλούμε με ποικίλους τρόπους, ακόμα και επιστημονικούς, ακόμα και συνεδριακούς, την κακυποψία

και τη σιχαμερή προκατάληψη, που εξακολουθούσε, εξακολουθεί και θα εξακολουθεί να υπάρχει, γιατί η προκατάληψη δεν προέρχεται από το νόμο, προέρχεται από τα ένστικτα. Και τα ένστικτα κανείς δε μπόρεσε να τα διαστρέψει και να τα αλλάξει. Επανέρχομαι λοιπόν στο ότι έχω εντελώς διαφορετικές αντιλήψεις και αφιερώνω αν έστω και ένας από σας θα μπορούσε να συμφωνήσει μαζί μου σε αυτό το ζήτημα. Κι αυτό το ζήτημα, ότι δηλαδή το θεωρώ μια προσωπική ενοχή, φέρνει ένα άλλο ακόμη τρομερότερο:

Και πώς αντιμετωπίζεται;

Στο σημείο αυτό, νομίζω πλέον ότι δεν έχουμε καμιά απολύτως σχέση με όλους τους προλαδίσαντες. Γιατί Βλέπω πως όλος ο καπνός σας πήταν ποινινή. Δηλαδή το τι κάνουν οι άλλοι. Πώς στέκεται το κράτος απέναντι στην ομοφυλοφιλία, πώς στέκεται ο νόμος, πώς στέκεται ο κόσμος, πώς στέκονται οι άντρες και κανείς δε θέλεις να πει υποθέτω:

Εμείς πώς το αντιμετωπίζουμε προσωπικά; Σαν άτομα; Γιατί αυτό βέβαια είναι ένας ατομικός καπνός, δεν είναι συνδικαλιστικό σχήμα με σωματεία, κλπ. Ή το αντιμετωπίζεις με μια δική σου πθική ή κοροϊδεύεις τον εαυτό σου, μεταθέτοντας όλα τα προβλήματα ή και τα βάσανα στη συμπεριφορά των άλλων. Και ξέρετε τι εύκολο είναι αυτό; Οι άλλοι ψταίνε, οι μπάτσοι ψταίνε, οι φίλοι που μας κοροϊδεύουν ψταίνε, τα υποκείμενα που τριγυρνάνε στα νυχτερινά στέκια, οι πάντες ψταίνε! Και εμείς είμαστε οι αθώες παρθένες που από παντού τρώμε χαστούκια (ας πούμε) και υποφέρουμε εξαιτίας του ότι: «τι έχουμε κι εμείς; Μία μικροδιαφορά τέλος πάντων.» Γιατί τόσο αδικία; Γιατί τόσος κατατρεγμός; Άλλα καταλαβαίνετε πως με μια τέτοια λογική και με τα συνέδοχά της, δε βρίσκεις άκρη. Επομένως, αφήστε κατά μέρος το κράτος, το νόμο και την κοινωνία και κοιτάξτε τι κάνει ο καθένας αυτήν τη στιγμή για να αντιμετωπίσει το ατομικό του πρόβλημα.

Τι κάνει; Το βασικότερο από όλα είναι να έχει συγκροτήσει έναν πθικό κανόνα ζωής. Από τη στιγμή, λόγου χάρη, που σουλατσέρνεις τη νύχτα στα στέκια, βεβαίως θα ξυλοκοπθείς κιόλας. Τι διαμαρτύρεσαι μετά που ξυλοκοπίθηκες; Δεν ήθελες να ξυλοκοπθείς; Μη πηγαίνεις στη σουλάτσα, ας πούμε. Βρες έναν άλλο τρόπο για να λύσεις το πρόβλημά σου. Άλλα μη λέμε ότι ψταίνε...

Ακροατής: Πείτε έναν άλλο τρόπο.

Χριστανός: Καταρχήν, δεν είμαι ούτε πιθικόδιδασκαλός, ούτε πρόθια να δώσω απαντήσεις για τη λύση των προβλημάτων σας. Τοποθετώ κι εγώ με τη σειρά μου μερικά γενικά πλάνα κι από κει και πέρα ας κόψει ο καθένας το λαιμό του. Δε με ενδιαφέρει.

Ακούστε να δείτε. Επιμένω πάρα πολύ:

Πρώτον: Στο ότι το θέμα είναι, κατεξοχήν, θέμα ατομικό κι όχι συλλογικό, κι όχι κοινωνικό.

Δεύτερον: Αυτό το ατομικό θέμα, μόνος του ο καθένας θα προσαθήσει να το αντιμετωπίσει και να βρει μια λύση που του πάει.

Τρίτον: Ποια θα είναι η λύση; Υπάρχουν πάρα πολλές: Όπως ζέρεις, ο Οριγένης έκοψε την τσουτσού του! Δε θα ψτάσουμε εκεί. Όύτε μου αρέσει η περίπτωση των κρυφοομοιοφύλων που για κάποιον καθωσπρεπισμό κόβουν το ίδιο τους το ένστικτο μέσα από τη ζωή τους. Αυτά είναι ντροπής πράγματα. Άλλα ένας μοναχικός βίος μπορεί να διαμορφωθεί ανάλογα με το πώς βλέπουμε

αυτό το πάθος και το τι ακριβώς θέλουμε να κάνουμε. Αν λόγου χάρη ακούσουμε τον Καθάρη που λέει ότι:

«Αν δε μπορεῖς να κάνεις τη ζωή σου
όπως τη θέλεις
τότε τουλάχιστον προσπάθησε
όσο μπορεῖς
μη την εξευτελίζεις
μες την πολλή συνάφεια του κόσμου
μες τις πολλές κινήσεις κι ομιλίες.»

Λοιπόν, μην την εξευτελίζεις. Πείτε μου, ποιος ομοφυλόφιλος σκέφτηκε σοβαρά να μην εξευτελίζει τη ζωή του; Αστείο πράγμα. Φιρί-ψιρί το πάμε, θαρρείς και υπάρχει ένας υποδόριος μαζοχισμός, για να επιτύχουμε την άκρα εξευτέλιση.

Ακροάτρια: Τι σημαίνει εξευτέλιση; Ο καθένας έχει μια προσωπικότητα.

Χριστιανή: Δε θέλω θεωρίες. Το τι σημαίνει εξευτέλιση, δείτε το στην εγκυλοπαίδεια. Στο κάτωκάτω, τι με νοιάζει εμένα; Άλλα το τι πράγμα μας εξευτελίζει, αυτό το ξέρουμε και χωρίς να ξέρουμε τη σημαίνει. Λοιπόν να μην κοροϊδεύετε και να μην κάνουμε την πάπια. Το πράγμα είναι πολύ πιο σαφές και πιο οδυνηρό από τους εννοιολογικούς ορισμούς. Λοιπόν προσέξτε. Ας το πάρουμε απόφαση ότι για όλα όσα τραβάμε, φταίει ο εαυτός μας. Άλλως δε γίνεται τίποτα. Διότι, από τη στιγμή που δίνουμε συγχωροχάρτι στον εαυτό μας και από τη στιγμή που για όλα φταίνε οι άλλοι, χάσαμε το έλεγχο της ευκαιρίας μέσα από τα χέρια μας. Δηλαδή θέλω να σας πω ένα παράδειγμα:

Κάποιος σε εκμεταλλεύται. Φρικτό πράγμα μια ολόκληρη ζωή να βαστάει η ερωτική εκμετάλλευση με χρήματα, με εκβιασμούς και άλλα.

—Ναι, αλλά εσύ γιατί δέχτηκες να γίνεις το υποκείμενο μιας εκμετάλλευσης;

—Μα είχα μια αδυναμία και πήγα κι έπεσα σ' αυτό το μούτρο.

—Να ήσουν πιο προσεκτικός. Να μην πέφτεις τόσο εύκολα στα μούτρα.

—Μα έχω ανάγκη από σεξ.

—Βεβαίως το καταλαβαίνω, όλοι μας έχουμε ανάγκη από σεξ. Άλλα γιατί ταυτίζεις τη λαχτάρα του έρωτα με τη λύσσα της πουτανιάς;

Είναι μεγάλο πρόβλημα αυτό, από το οποίο δεν έχω γλιτώσει ούτε εγώ. Σας εξομολογούμει την αμαρτία μου. Άλλα θέλω να πω πόσο αν καθίσει να τα σκεφτεί κανές όλα αυτά τα πράγματα, θα δεί ότι τελικά φτάνουμε σε κάποιες τοποθετήσεις, όπου δεν ενδιαφέρει αν είσαι άνδρας ή γυναίκα. Τα προβλήματα είναι ίδια.

—Δηλαδή λαχταράς αγάπη;

—Ναι.

—Κι έγινες πουτάνα; Γιατί;

Και τη κάθε γυναίκα που λαχταράει την αγάπη κι αυτή πρέπει να πάει να γίνει πουτάνα;

Άλλα βλέπω ότι δε γίνονται. Υπάρχει και αυτό που λέμε ένας αυτοσυγκρατημός.

Κάποτε συγκρούοταν, όχι μόνο για λόγους καθωσηρεισμού, γιατί αυτό είναι χειρότερο, αλλά για λόγους μια ατομικής συμπεριφοράς. Τέλος πάντων.

Δε μπορείς εγώ, επειδή έχω ανάγκη να αγαπήσω και να αγαπηθώ να φτάνω στα έσχατα όρια και να τρέχω τις νύχτες από δώ κι από κει.

Λοιπόν θέλω να σας πώ, δε σας συμβουλεύω τίποτα. Θέλετε να τρέξετε; Τρέξτε. Θέλετε να βρείτε; Βρείτε. Το ίδιο μου κάνει. Άλλωστε, είτε το θέλετε είτε όχι, θα περάσετε και από αυτό το κανάλι. Θα φάτε και κανένα ξυλοκόπημα, και να είστε ευχαριστημένοι αν θα το φάτε μόνο μια φορά στη ζωή σας.

Το θέμα δεν είναι είναι, τι θα πάθει ο καθένας. Το θέμα είναι πώς Βλέπει το πρόβλημα ο καθένας και γιατί θέλει να παραδεχτεί ότι ο λύση είναι καθαρά ατομική.

Αυτό για μένα είναι το πιο λεπτό και το πιο κρίσιμο σημείο, διότι αν παραδεχτούμε ότι έτσι είναι τα πράγματα, τα επόμενα βήμα θα είναι, είτε θέλουμε, είτε όχι, να μιλήσουμε για ιθική.

Ποια είναι λοιπόν η ιθική μας; Και τι έχει να πει ο καθένας γι' αυτό το ζήτημα; Και με ποια δικαιολογία φτάσαν οι νεώτεροι, πιθική τους να είναι να τα θέλουν όλα για πάρτη τους;

Να απαιτούν τα δικαιώματά τους και να ξεχνούν τις υποχρεώσεις τους. Να απαιτεί από τον άλλον να σέβεται το κουσούρι του, το βίτσιο του, την ομοφυλοφιλία του αλλά ο ίδιος να επιμένει να κουνιέται και να μη σκέφτεται καθόλου, ότι σόσ πιο πολύ κουνιέται τόσο πιο πολύ προκαλεί τον άλλον.

Δεν υπάρχει τέλος πάντων καμμία ισσοροπία κοινωνικών σχέσεων; Τίποτα; Δηλ. και την πίτα σωστή και το σκύλο χορτάτο; Και να μου κουνηθείς στο δρόμο και να απαιτείς οι άλλοι να το σέβονται; Δε θα γίνει αυτό το πράγμα. Η κοινωνία είναι πιο μοχθηρή.

Εδώ περίου είσαι εντάξει και πάλι ακούς τα εξ αμάξης. Πόσο μάλλον και αν αρχίσεις το ξεσάλωμα. Λοιπόν θα μπορούσαμε επάνω σε αυτό το μοτίβο να πούμε πολλά. Δυστυχώς είμαι άρρωστος και δε μπορώ να συνεχίσω παραπέρα.

Σας δηλώνω μονάχα το εξής: Δε θα απαντήσω σε καμμία απολύτως ερώτηση. Θέλω να το σκεφτείτε μόνοι σας, με τον εαυτό σας. Εγώ ένα μέρος από ότι που είχα να σας πω σας τα είπα. Από κει και πέρα σκεφτείτε το.

Συντονιστής συζήτησης: Ευχαριστούμε τον Ντίνο Χριστιανόπουλο. Ήταν όντως μια νέα οπτική γωνία αυτή που μας παρουσίασε. Συνεχίζουμε τις τοποθετήσεις «ερωτήσεις» προς τον κ. Χριστιανόπουλο.

Ακροάτρια: Θα ήθελα να πω σ' αυτά που είπε ο κ. Χριστιανόπουλος, ότι οι ομοφυλόφιλοι τριγυρούν στα διάφορα στέκια, πως μου θυμίζει αυτό που λένε χρόνια τώρα στην πατριαρχική κοινωνία μας, ότι οι γυναίκες φταίνε που βιάζονται στο δρόμο γιατί κυκλοφορούν το βράδυ. Είναι ένας παραλληλισμός. Δηλαδή από τη θέση μου αντιφάσκει. Αυτό ήθελα να πω σαν αρχή.

Επίσης ως τώρα δεν έγινε κανένας συσχετισμός της ομοφυλοφιλίας με τη γυναικείο κίνημα. Έγινε μόνο κάποια αναφορά. Και θέλω να πω:

1. Η γυναίκα καταπίεται διπλά: πρώτα σα γυναίκα, σα φύλο.

2. Για την ερωτική-πολιτική της επιλογή σαν λεσβία, ομοφυλόφιλη. Και πρέπει και άνδρες και γυναίκες, ομοφυλόφιλες και ομοφυλόφιλοι, να έχουν μια αναφορά στο γυναικείο, γιατί το ότι κατέλπει για καταπίεσηται αυτοί οι άνθρωποι είναι αποτέλεσμα της πατριαρχίας. Είπαμε και στην αρχή ότι η ομοφυλοφιλία είναι κατά της αναπαραγωγής. Γι' αυτό υπάρχει άμεση σχέση και αναφορά-τονίζω-με το γυναικείο. Και νομίζω ότι δεν έγινε αναφορά για το γυναικείο, αυτό προσβάλλει όλες τις γυναίκες και εμένα προσωπικά. Να μιλήσουμε και για προσωπικό καπνό, κυρίες Χριστιανόπουλε!

Βαλιανάτος: Δε θέλω να κάνω ερώτηση στον κ. Χριστιανόπουλο: ήθελα μόνο να πω τρία πράγματα για την τοποθετήση του. Κατ' αρχήν τον σέβομαι και τον εκτιμώ για ότι έχει κάνει. Δεύτερο, δε θα τολμούσα ποτέ τρεις ώρες μετά από μια συζήτηση να κρίνω τι είπαν οι ομιλητές. Και τρίτο, οι απόψεις του είναι παλιές, δεν είναι καινούργιες. Εγώ κρατώ από όσα έχει πει επανειλημένα και έχει δώσει να μαγνητοφωνηθούν, ότι ανήκει στη γενιά που παραδίδει και, επιτέλους, υπάρχει μια γενιά που παραλαμβάνει.

Ακροατής: Εγώ δε θα είμαι τόσο ευγενικός, όσο ο κύριος Βαλιανάτος απέναντι στον κύριο Χριστιανόπουλο. Όταν άκουσα ότι ο κ. Χριστιανόπουλος πάταν ένας από τους εισηγητές, ομολογώ ότι ξαφνιάστηκα. Οι μέχρι τώρα απόψεις του, ιδίως τα ποιματά του και κυρίως εκείνο το ποίμα του για κινήματα, δε μου επέτρεπαν να φανταστώ την παρουσία του εδώ πέρα. Ο κ. Χριστιανόπουλος ήρθε στο τέλος και εξέφρασε τις απόψεις του και ομολογώ ότι είμαι πάντα ευγενικός. Πρώτη φορά διακόπτω αλλού ομιλητή και το έκανα γιατί με πρόσβαλλε και με εξόργισε.

Εξέφρασε τις απόψεις του ένας άνθρωπος που έχει δηλώσει ανοικτά ότι είναι ομοφυλόφιλος—δεν το κρύβει. Άλλα εξέφρασε τις πιο αντιδραστικές απόψεις που υπάρχουν πάνω στο θέμα, εξωραΐσμενες Βέβαια με ένα μαγιντανό λογοτεχνίζοντα. Πράγμα που απαλύνει λιγάκι τη σκληρότητα και την οξύτητα των απόψεων του. Τέτοιον μοιραλατηρισμό ομολογώ, κ. Χριστιανόπουλε, δεν έχω ξαναδεί. Λίγο ακόμα και θα άρχιζα να κλαίω ειλικρινά.

Θέλω να πω επίσης κάτι που άκουσα και με εξόργισε: «Ο καθένας θα πρέπει να αντιμετωπίζει το ατομικό του πρόβλημα από μόνος του, γιατί το πρόβλημα είναι ατομικό, όχι συλλογικό, όχι πολιτικό και όχι κοινωνικό.» Με συγχωρείτε κ. Χριστιανόπουλε, αν αυτή τη στιγμή εγώ θγω με το φίλο μου στην Τσιμισκή και είμαστε αγκαλιασμένοι και φιλιόμαστε, τι αντίδραση πιστεύετε θα υπάρξει; Δε με ενδιαφέρει η αντίδραση του κόσμου, αλλά θα υπάρχει μια κάποια αντίδραση, την οποία γνωρίζετε. Δεν είναι κοινωνικό το πρόβλημα κ. Χριστιανόπουλε; Πού ζω; Στην έρημο ζω;

Χριστιανόπουλος: Φιλοθείτε με το φίλο σας στο δωμάτιό σας και πάψετε να σκανδαλίζετε στη μέση του δρόμου.

Ακροατής: Δηλαδή ο άνδρας που φιλάει τη φίλη του σε σκανδαλίζει;

Χριστιανόπουλος: Όχι.

Ακροατής: Όχι;

Χριστιανόπουλος: Μη τα θέλετε όλα δικά σας, κρατηθείτε λίγο.

Ακροατής: κ. Χριστιανόπουλε, μιλάτε για ετεροφυλόφιλα πρότυπα. Μιλάτε ετεροφυλόφιλα.

Χριστιανόπουλος: Τι να σας πω.

Ακροατής: Το ότι υπήρχαν στο παρελθόν κάποια νομοσχέδια που ποινικοποιούσαν στην ουσία την ομοφυλοφιλία, μιλάω για εδώ πέρα, για την Ελλάδα [μιλάω εν έτει '77 - '78, για το νομοσχέδιο του Δοξιάδη], δεν αποδεικνύει ότι είναι πολιτικό το πρόβλημα;

Χριστιανόπουλος: Τι να σας πω. Έτσι κι αλλιώς αυτά τα πράγματα από τότε που μπήκαμε στην Ε.Ο.Κ. θα φεύγανε.

Ακροατής: Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που ενώ είπατε πως δε θα απαντήσετε σε ερωτήσεις, απαντάτε.

Ακροστρία: Εγώ θα ήθελα να πω ότι στην αρχή χάρηκα πολύ με την παρέμβασή σας, όπως επίσης θα έπρεπε να χαρούν και οι υπόλοιποι. Για ποιο λόγο: Χάρηκα κατ' αρχάς που μπήκε το πρόβλημα της απονοχοποίησης ενός ομοφυλόφιλου. Συμφωνώντας με την άποψη πως ένας ισορροπημένος ομοφυλόφιλος είτε λειτουργώντας μέσα σε κίνημα είτε λειτουργώντας στο δρόμο είτε σ' ένα μπαράκι, προφανώς αντιμετωπίζει πολύ καλύτερα τη λαθεμένη στάση της κοινωνίας. Στη συνέχεια όμως μου τα χαλάσσατε. Φάνηκε δηλαδή ότι η ενοχή είναι μια «λυδία λίθος» του υιοθετώ τη φράση σας—«προβλήματός μας», αν και δε συμφωνώ καθόλου με τον όρο, γίνατε ένα με δόλους αυτούς που θεωρούν την ομοφυλοφιλία σαν μια νεύρωση ή σαν μια διαστροφή. Δέχομαι απόλυτα ότι ένας νευρωτικός ομοφυλόφιλος πρέπει να εκλείψει και τη θέση του να πάρει ένας ισορροπημένος ομοφυλόφιλος—έάν είναι δυνατόν, ο κ. Μπαϊράκτάρης θα μας βοηθήσει. Στη συνέχεια ο κ. Χριστιανόπουλος άρχισε να βάζει ορισμένες λέξεις που σύγχρονα αποδείχνουν τη δική του ενοχή σύλων αυτών των χρόνων—κατά τη δική μου άποψη. Μπήκε πλέον πιθική. Μπήκε πιθική ως ένα εξωτερικό πλαίσιο με προφορές του δρόμου όπως «ψωνίζομαι», κ.λ.π. Η πιθική! Όπως καταλαβαίνετε κ. Χριστιανόπουλε και στο σπίτι

σας να μείνετε μ' ένα παιδί ή να μένατε, θυμηθείτε λίγο έναν από τους πρώτους σας δεσμούς ή τις πρώτες σας νύχτες, αυτό είναι κάτι πάρα πολύ σχετικό. Δηλαδή μπορεί να αγαπάς, να θυσιάζεσαι, αλλά να μην έχεις πθική—έάν θέλετε να μιλήσουμε με ψυχαναλυτικούς όρους. Ήταν δικαίωμά σας να βγάλετε τη δική σας ενοχή. Σας προσφέρω μια αφετηρία. Δεν ξέρω αν π θέση σας ως λογοτέχνη, το φολκλόρ στοιχείο το οποίο συχνά υιοθετείτε—κινησιολογικά και στην ομιλία—αποτελεί έναν υπέροχο τρόπο άμυνας, τον οποίο εγώ που έχω σπυράκια, πιθανώς, κι έτσι βαριά προφορά, δεν μπορώ να τον κάνω. Δεν τυχαίνω ευρύτατης αποδοχής σ' έναν κύκλο που μπορεί να είναι π.χ. λογοτέχνες. Πείτε μου, στο αντίθετο της άμυνας την οποία πολύ σωστά αποκομίζετε τόσα χρόνια, μέσω του λόγου έστω, σκεφτήκατε ποτέ την αγάπη, την υγεία του σώματος, την αποενοχοποίηση εν τέλει; Γιατί κι εγώ συμφωνώ ότι ένας ομοφυλόφιλος με ενοχές θα δημιουργήσει και ένα γκέτο από μέσα, εκτός από το γκέτο που υπάρχει απ' έξω. Είναι εξαιρετικά προκλητικό να ξεκινάτε μια κουβέντα σωστά και έπειτα για την εκλαϊκεύετε για να αποσπάτε την επιβεβαίωση μέσω γέλιου νεαρών ατόμων κλπ, κλπ.

Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

5.30 μ.μ.

Κυριακή 24 Φεβρουαρίου '91

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Προξ. Κορομπλα 37 (Ημιοροφος)

Θα εισηγηθούν οι:

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΒΑΛΙΑΝΑΤΟΣ - Πολιτικός Επιστημόνας

ΕΡΣΗ ΚΟΗ - Ε.Μ.Υ. Νομική Σχολή Α.Π.Θ. Δικηγόρος

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΤΡΑΚΤΑΡΗΣ - Ε. Καθηγητής Α.Π.Θ. Κλ. Ψυχολογίας

ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ - Καθηγητής Ποινικού Δικαιου Α.Π.Θ.

ΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ - Ποιητής

Μπαϊράκταρης: Συμφωνώ απόλυτα με την έκφραση που διατύπωσε ο κ. Χριστιανόπουλος «σαν αναγκαιότητα διάχυσης στην κοινωνία», πράγμα που προφυλάσσει από κάτι, το οποίο πάντα μέχρι σήμερα, πολλές φορές, μια συνέπεια της λειτουργίας του εγκεφάλου. Εκεί που θα διαφωνήσω όμως, και εκεί είναι π ο αντίφαση στην άποψη μου, σ' αυτά που είπε ο κ. Χριστιανόπουλος, είναι το ότι η αναγκαιότητα αυτής της κοινωνικής διάχυσης δε μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από το οικοδόμημα το οποίο έχει στην ποσότητα την προβλήματός μας ή την επιθυμίας, πράγμα που πολλές φορές, αν το πάρει κανείς αρκετά παρατραβηγμένα, μπορεί να οδηγήσει ή να οδηγεί στη δημιουργία αυτού που λέγετε ατομικό γκέτο και με τη συγκεκριμένη έκφραση του παραδείγματος που ανέφερε: «κα μι φιλοθείτε στο δρόμο» ή «κα φιλοθείτε στο κλειστό σας δωμάτιο.» Νομίζω ότι το να φιλοθείτον στο δρόμο ή στο δωμάτιο ήδη συντελεί στην κοινωνική διάχυση—στη διάχυση μέσα στην κοινωνία—ενώ το να φιλοθείτον μέσα στο δωμάτιο είναι αυτό που συμβάλλει στην ανατροπή αυτής της αναγκαιότητας—δεν την προωθεί καθόλου—της κοινωνικής διάχυσης.

Παρασκευόπουλος: Πρέπει να πω για λόγους προσωπικής αισθητικής. Μου τυχερός πολλές φορές να μιλήσω σε ακροατήρια π.χ. σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων, που ήτανε ιδιαίτερα συντηρητικά. Όταν έλεγα αποδεκτές απόψεις μου, έλεγαν σωστά είναι αυτά που λες. Όταν έλεγα κάτι που δεν άρεσε στο ακροατήριο, μου έλεγαν: Αυτά που λες είναι θεωρίες. Επομένως, όποιος μου λέει: «Αυτά που λες είναι θεωρητικά» έχω συνηθίσει να καταλαβαίνω ότι απλώς δε συμφωνεί με το περιεχόμενο των όσων είπα και όχι ότι αυτά τα οποία είπα δε μπορούν να επενεργούν σ'ένα ακροατήριο, δε μπορούν να αλλάξουν αντιλίψεις π' δεν έχουν σχέση με τις πρακτικές οι οποίες αναπτύσσονται. Επί της ουσίας: το ζήτημα είναι ατομικό; είναι κοινωνικό;

Να ξεκινήσω λοιπόν από τις απεχθείς θεωρίες μου. Λένε οι κοινωνιολόγοι ότι τον ίδιο άνθρωπο, αν τον πάρεις από κάποιες σχέσεις και τον βάλεις σε καποιες άλλες, δρα διαφορετικά. Αν πάρεις το Γιώργο και τον βάλεις στο κέντρο της πόλης, από το χωριό, θα δράσει διαφορετικά. Αν ξαναπάις στο χωριό θα δράσει όπως παιδιά, διαφορετικά. Είναι ο Γιώργος του χωριού ή ο Γιώργος της πόλης; Πώς θα καταλάβει αυτός τον εαυτό του, αν δεν καταλάβει το κοινωνικό του περιβάλλον;

'Αλλο παράδειγμα: Άλλιώς οδηγεί ο μετανάστης στη Γερμανία κι αλλιώς στην Ελλάδα. Ο γερμανός τουρίστας, αλλιώς οδηγεί, με σεβασμό και πειθαρχημένα στη Γερμανία, κι αλλιώς στην Ελλάδα, ο ίδιος Γερμανός όταν μπει στον ελληνικό χώρο.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι σε μεγάλο βαθμό την απόφασί σου, τον εαυτό σου, την προσωπικότητά σου, την καθορίζουν οι κοινωνικές σχέσεις μέσα στις οποίες βρίσκεσαι.

Ο άνθρωπος πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει τον εαυτό του. Και για αλλάξει τον εαυτό του, πρέπει να καταλάβει τον εαυτό του, πρέπει να καταλάβει και τους άλλους.

Ακροατής: Κύριε Χριστιανόπουλε, ομοφυλοφίλια δε σημαίνει να κάνεις έρωτα με έναν ομοφυλόφιλο. Το να βρεθώ μ' ένα άλλο αγόρι σ' ένα δωμάτιο και το να κάνω έρωτα, αυτό δε σημαίνει ότι είμαι και ομοφυλόφιλος. Είναι μια πρακτική, είναι τρόπος ζωής, ο οποίος δεν περιορίζεται μέσα στους τέσσερις τοίχους ενός δωματίου.

Βγαίνει προς τα έξω. Βγαίνει προς τα έξω ότι θα πάω με το φίλο μου σε μια κοινωνική εκδήλωση, θα βγω μαζί του για ψώνια, θα βγω μαζί του να πάω να πιω καφέ, θα μας καλέσουν κάποιοι φίλοι για τραπέζι και χίλια δυο πράγματα. Δεν περιορίζεται στο κρεβάτι. Χριστιανόπουλε!

Ακροατής: Πριν μια βδομάδα, διάβασα στην "Ελευθεροτυπία" από άρθρο του Τσαγκαρουσιάνου, ότι οι ομοφυλόφιλοι έχουν τάση αλκοολισμού στο σεξ.

Χριστιανόπουλος: Με γεια του με χαρά του να χρηματοποιεί ό,τι όρο θέλει.

Ακροατής: Μόνο αυτη είναι η απάντηση; Εσάς τι σας λέει ο αλκοολισμός.

Χριστιανόπουλος: Τώρα τι να σας πω; Δε μπορούμε με πέντε κουβέντες να λύσουμε προβλήματα που κρατάνε μια ολοκληρωτή ζωή. Και είναι αστείο το ότι οι πιο πολλοί απάντησαν σε μια παρανυχίδα που έθιξα: αν θα έρεπε να φιλοθούν μέσα ή έξω και πώς. Αστεία πράγματα! Εδώ υπάρχει ολόκληρος κείμαρος σχέσης νοοτροπίας και συμπεριφοράς. Εγώ ήθελα να Βεβαιωθείτε πόσο αντιδραστικός είμαι. Από τη στιγμή που Βεβαιωθήκατε, είμαι ευχαριστημένος. Από κει και πέρα ασχοληθείτε με την κοινωνία όσο θέλετε, κι αν θέλετε φιλοθείτε, αν θέλετε μη φιλοθείτε. Δε με ενδιαφέρει. Άλλού είναι π ουσία. Πάντως, νομίζω ότι ο Τσαγκαρουσιάνος μ' έχει αδικήσει λιγάκι. Είμαι σούπερ ερωτικός. Κι εδώ ακριβώς θα ήθελα να σας μπούνε ψύλλοι στα αυτιά, ένα τόσο ερωτικό άτομο και με τόσο πείρα, γιατί έμφανίζεται τόσο αντιδραστικό; Βλάκας είναι;

Ακροατής: Μια παρατήρηση που ίσως συνδυάζει τις δύο οπτικές. Επειδή παραλείπεται πάντα να μπει το ζήτημα της προσωπικής στάσης του καθένα, που εκεί είναι και το ζήτημα της πθικής, πράγμα που το αντιλήφθηκα από την τοποθέτηση του Ντίνου Χριστιανόπουλου, νομίζω ότι θα πρέπει να πει ο καθένας και κυρίως οι ετεροφυλόφιλοι, πώς αντιμετωπίζουν αυτοί την ομοφυλοφίλα και μετά να πούμε αν φταίει η κοινωνία, το σύστημα, ο καπιταλισμός, ο σοσιαλισμός, η ψυχολογία. Νομίζω πως πρέπει να μπει ως πρόταγμα. *

συνειρμοί

του Νίκου Χατζηπτρύφωγα

Το νέο αυστριακό κόμμα «Φιλελεύθερο Βάρμα» (Liberales Forum) συμπεριλαμβάνει στο πρόγραμμά του τη θέση για ψήφιση νόμου, ώστε οι ομοφυλόφιλοι να μπορούν να κατοχυρώνουν νομικά τη συμβίωσή τους, δηλαδή τη θέσπιση του ομοφυλόφιλου γάμου.

Εδώ στην Ελλάδα τα κόμματά ακόμα κωφεύουν σε αυτό το αίτημα για ίση μεταχείρωση των ομοφυλόφιλων, αν και δεν έχουν πρόβλημα ούτε οικονομικές ενισχύσεις να ζητούν και να δέχονται από τους ομοφυλόφιλους, ούτε και να φορολογούν τους ομοφυλόφιλους όπως και τους ετεροφυλόφιλους.

Οι ομοφυλόφιλες/οι θα έπρεπε να σκεφτούν τα πιο πάνω και να εξηγήσουν στους Βουλευτές μας, ότι ένα κομμάτι από το Βουλευτικό μισθό προέρχεται από τη φορολογία των ομοφυλόφιλων.

Ευρωεκλογές '94: Πόσο ευρωπαϊκό, πόσο «δυτικό» είναι στην πράξη το κόμμα που θα ψηφίσετε;

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 8 Φλεβάρη του '94 ψήφισε υπέρ της πλήρους ισότητας των ομοφυλόφιλων, του δικαιώματός τους για πολιτικό γάμο, για υιοθεσία, για ίδια πλικία σεξουαλικής ενηλίκωσης με τους ετεροφυλόφιλους.

Τι θέσπισε το κόμμα «σας» σ' αυτές τις αποφάσεις, αλλά το κυριότερο: τι θα κάνει ώστε να υλοποιηθούν αυτές οι αποφάσεις του Ευρωκοινοβουλίου στην Ελλάδα; Εμείς θα τους ρωτήσουμε σχετικά. Ενημερωθείτε πριν τους στηρίξετε με την ψήφο σας και προπαντός μη χαρίζεστε σε κόμματα που σας θεωρούν πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Όταν ασχολούνται οι εφημερίδες με την ομοφυλοφιλία, το κάνουν μόνο σε σχέση με κάποιο σκάνδαλο, π.χ. για τον Μάικλ Τζάκσον ή για κάποιο έγκλημα. Μιλιά όμως για τα ζητήματα της καθημερινής ζωής που απασχολούν τους ομοφυλόφιλους.

Διαβάζουμε στο Jus-AMANDI, το αυστριακό ομοφυλόφιλο περιοδικό για νομικά ζητήματα, ότι το Εργατικό Δικαστήριο γερμανικής πόλης έκρινε τα εξής: Η

απαγόρευση των εξωσυζυγικών καθώς και των ομοφυλοφιλικών ερωτικών σχέσεων από την Καθολική Εκκλησία έρχεται σε αντίθεση με τις βασικές αρχές του συντάγματος της χώρας. Τέτοιες απαγορεύσεις βάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Μήπως τα ίδια ισχύουν και για την Ελλάδα, την Ορθόδοξη Εκκλησία και για καθέναν που κινείται στα ίδια χνάρια;

Στη Γαλλία πριν μερικές μέρες, όλα τα τηλεοπτικά κανάλια εξέπεμπαν πρόγραμμα για το AIDS. Η εκπομπή σίχε διάρκεια 5 ωρών. Αναλύσεις και συνεντεύξεις πάνω το περιεχόμενο αυτής της μεγάλης συζήτησης. Ο πρόεδρος της Γαλλίας François Mitterrand σίχε αναγγείλει ότι θα χαιρετίσει την εκπομπή. Αυτό δεν έγινε δυνατόν λόγω της αυτοκτονίας στενού συνεργάτη του γάλλου Προέδρου μέσα στο Προεδρικό Μέγαρο λίγες ώρες πριν την έναρξη της εκπομπής.

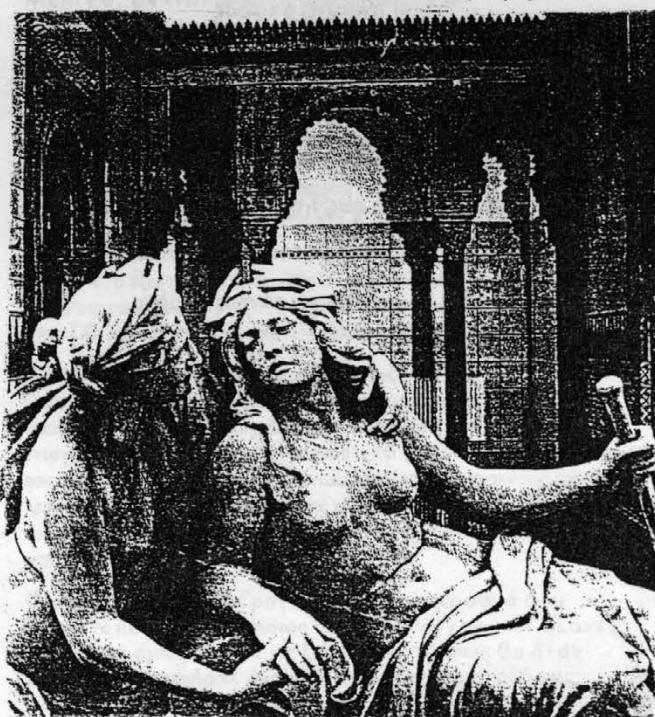
Σταν καθ' πράσι Ανατολή τα κανάλια θα συντονίζονται και θα αναμεταδίουν μακροσκελές μόνον τις κρίσεις επιφανών;

Οι ψήλοι/ες μας στην Αθήνα άσκησαν απογοητεύτηκαν από τις δυσκολίες που συγαγούν. Ίσως για μη θεωρούν ότι δλοι μας δεν έχουμε δλλη επιλογή, παρά για συμβιώσουμε, χωρίς για μπορεί ο έγας για απαλλαγεί από τον άλλογ. Με αυτήν τη σκέψη απευθύνω την προτροπή για στραφούμε, έστω τώρα, προς το δράμα, τον συγτογισμό των δυγάμεων μας σε πανελλαδικό επίπεδο. Οι συλλογικές δραστηριότητες μπορούν για γίγονται αγεξάρτητα από τις ατομικές.

Θίλοι από την Αθήνα, από δλη την Ελλάδα, απαγτήστε στην πρόσκλησή μας, τολμήστε το!

Υποσημείωση: Από την αρχή του '94 έχουμε προτείγει στις γυναστές σε εμάς ομοφυλόφιλες ομάδες τον πανελλαδικό συγτογισμό μας βάσει συγκεκριμένης οργανωτικής δομής.

Ο «πόθος» είναι μια περιοδική έκδοση της Ομάδας Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης. * Ο «πόθος» δεν έχει άλλους πόρους για να εκδοθεί παρά μόνο τα χρήματα που καταβάλλουν τα μέλη της ΟΠΟΘ. Παρά την επιθυμία μας να διανέμεται δωρεάν, υπάρχει μια συμβολική τιμή 300 δρχ για να καλυφθούν τα (μεγάλα) έξοδα έκδοσής του. * Για το τεύχος αυτής της Άνοιξης συνεργάστηκαν (συνειδητά ή ασυνείδητα) τα παρακάτω άτομα: Άρης, Θωμάς Καρανίκας, Νίκος Χατζηπτρύφωνας, Οδυσσέας, Νίκος Αραμπατζής, Κωστής, Βασίλης Οικονομίδης, Kevin, Χριστίνα, Σπύρος Βαρβέρης, Πασχάλης, Steven Bearly (Στέλιος), Νίκος Τ. * Τα κείμενα-εκτός αν αναφέρεται ότι αποτελούν συλλογικά κείμενα της ΟΠΟΘ-εκφράζουν τις προσωπικές αντιλήψεις των συγγραφέων τους. * Η πληκτρολόγηση και μορφοποίηση του «πόθου» και όλα τα τυπογραφικά + αισθητικά λάθη έγιναν από τον Άρη. * Ευχαριστούμε όλους όσους δε συμμετείχαν στον «πόθο» αλλά συμβάλλουν στη διάδοσή του: όλους όσους συμμετέχουν στην εκπομπή της ΟΠΟΘ ή επικοινωνούν με αυτήν· εσάς που διαβάζετε αυτές τις γραμμές και κάθε ελεύθερο άνθρωπο που με τις πράξεις του και με την αξιοπρεπή στάση του απέναντι στη ζωή, ωθεί την κοινωνία στην απελευθέρωσή της από τα συμπλέγματα.

★ Οι πληροφορίες για ασφαλέστερο σεξ στις σελίδες 16 και 27 αποτελούν διασκευή στα ελληνικά των καταχωρίσεων στο περιοδικό *Gay Times* της HEALTH EDUCATION AUTHORITY.

* Στις 16–21 Μαΐου έχει προγραμματιστεί η έκθεση ομοφυλόφιλου εντύπου στο βιβλιοδισκοπωλείο ΛΩΤΟΣ (Καστριτσίου 13, κάθετη στην Αγ. Σοφίας). Η έκθεση καλύπτει ένα ευρύ φάσμα της ελληνικής και ξένης ομοφυλόφιλης λογοτεχνίας, γύρω στα διακόσια πενήντα διαφορετικά βιβλία, καθώς και έναν αξιοσέβαστο αριθμό περιοδικών και λοιπών εντύπων ομοφυλόφιλου περιεχομένου. ★ Στον ίδιο χώρο έχει ήδη προηγηθεί μια μικρότερη έκθεση (18–23 Απριλίου) με τίτλο *Ματιά στο Ομοφυλόφιλο Λονδίνο*.

◎ Για να τη δημοσίευση κειμένων στον «πόθο» αποστείλλατε το υλικό σας στην ταχυδρομική θυρίδα της Ο.Π.Ο.Θ., σε γραπτή ή πλεκτρονική μορφή. Για αποφυγή προβλημάτων χρησιμοποιείτε το Write των Windows για τη διανομή των εγγράφων σας. Εναλλακτικά, περιοριστείτε στα παρακάτω: Rich Text Format (RTF), WordPerfect 5.0, 5.1, Word for Windows 1.0, 2.0, RTF–DCA. Τα απλά κείμενα DOS δεν διαβάζονται ορθά από τα Windows.

Ο.Π.Ο.Θ.–Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης

Τ.Θ. 10785
54110 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κάθε Κυριακή 18:00–20:00 η εκπομπή της ΟΠΟΘ *Για το Δικαίωμα στην Ομοφυλοφιλία* στο Ράδιο Κιβωτός – 92,5 μεγάκιλοι. ☎ (031) 855706.

Η καλύτερη ζωή δε θα έρθει από τους άλλους. Απαίτησε το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλία με υπερηφάνεια.

Η καλύτερη ζωή δε θα έρθει από τους άλλους. Απαίτησε το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλία με υπερηφάνεια.

O.Π.Ο.Θ.:

Ζέλασ 62η νεροπή,

62η 61ωπή

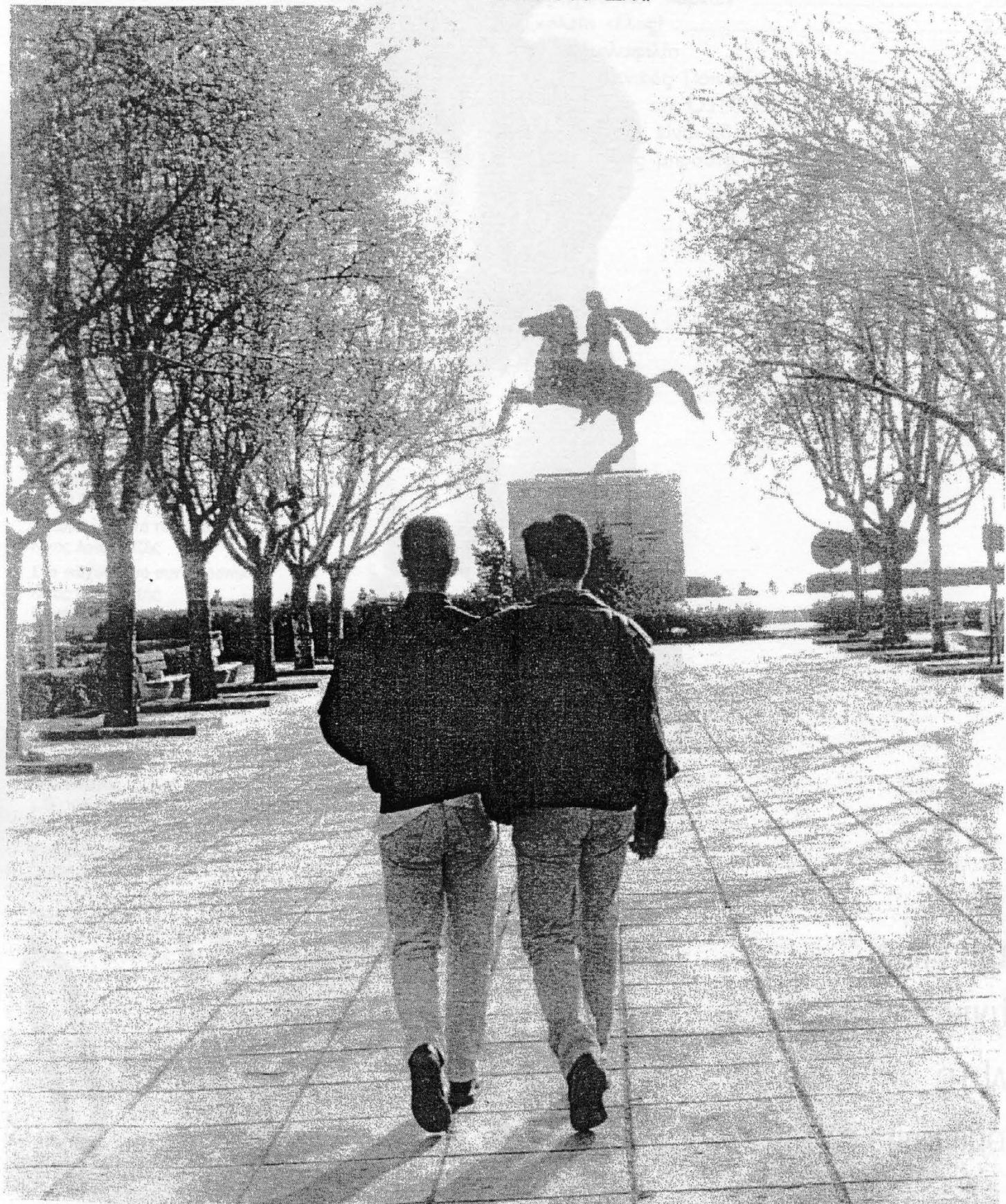
62ην ἄγνοια

Costis
M 2nd '94.

Ο ΠΛΕΙΣΜΟΣ

ΑΝΟΙΞΗ - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ '95 • ΤΕΥΧΟΣ 9 • ΤΙΜΗ: 500 ΔΡΧ.

Για το δικαίωμα
στην
ομοφυλοφιλική
επιθυμία

“Ένα κόκκινο τριαντάφυλλο δεν είναι εγωιστικό.
Θα ήταν εγωιστικό αν ήδελε όλα τα άλλα λουλούδια να είναι κόκκινα
τριαντάφυλλα.”

Σε μια κοινωνία φτιαγμένη αποκλειστικά από κόκκινα τριαντάφυλλα, ο Πόθος έρχεται να καλύψει ένα υπαρκτό κενό, όσον αφορά τα “άνθη του κακού” τους ομοφυλόφιλους. Με την έκδοση αυτή, η Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης επιζητά να ανοίξει νέους δρόμους επικοινωνίας μεταξύ των ομοφυλόφιλων, πέρα από τα στεγανά που μας επιβάλλουν η κοινωνία και τα ΜΜΕ.

Είμαστε μια μικρή (σε πλήθος μονάχα) ομάδα που προσπαθεί να παραμερίσει τα δεσμά που μας κρατούν φυλακισμένους. Η Ο.Π.Ο.Θ. προωθεί το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλική επιθυμία, το δικαίωμα στην ευτυχισμένη, ολοκληρωμένη ζωή. Εμείς οι ομοφυλόφιλοι της Θεσσαλονίκης θέλουμε να ζήσουμε, όχι απλά να υπάρχουμε.

Η έκδοση αυτού του περιοδικού είναι κατά κάποιο τρόπο σημαδιακή. Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη δίκη του Oscar Wilde, την αρχή δηλαδή της προσπάθειας για ποινικοποίηση της ομοφυλόφιλης επιθυμίας στο δυτικό κόσμο. Φέτος επίσης, το Άουσβιτς γίνεται 50 χρονών. Πενήντα χρόνια μετά και κανείς και πουθενά δεν κάνει λόγο για τις εκατοντάδες χιλιάδων ομοφυλόφιλων που θυσιάστηκαν στο Ολοκαύτωμα, για χάρη του ναζισμού και της “φυλετικής καθαρότητας”. Κοιτάζοντας πίσω στο χρόνο, καταλαβαίνουμε πώς ακόμα και σήμερα, λίγα έχουν αλλάξει για εμάς. Μπορεί ο υπόγειος ομοφυλόφιλος των προηγούμενων δεκαετιών να έγινε ξαφνικά τακτικός φιλοξενούμενος στα media, αυτό δε σημαίνει όμως ότι έγινε και περισσότερος αποδεκτός. Στην πραγματικότητα, δε γίνεται καν κατανοπότος.

Φέτος τέλος συμπληρώνεται ένας χρόνος από το ιστορικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ζητά από τις χώρες-μέλη του να εξαλείψουν κάθε αρνητική διάκριση σε Βάρος μας και να φροντίσουν ώστε να έχουμε αληθινά τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους άλλους συνανθρώπους μας.

Ο ομοφυλόφιλος συνεχίζει σήμερα να τυποποιείται στα πολύ γνωστά σε όλους μας καλούπια της σεινάμενης-κουνάμενης αδερφής, του θηλυπρεπή πούστη, του κωλομπαράνταλικέρη, του (είναι ξανά στη μόδα!) στιλ αρσενικό βλέμμα-άγριο λουκ ή του μοχθηρού και διπρόσωπου πλάσματος της νύχτας. Σε αυτό βοηθούν στα μέγιστα τα ΜΜΕ, τα οποία –ως άλλοι γύπες– τρέφονται με τις σάρκες μας για να ανεβάσουν τη θεαματικότητά τους. Παράλληλα όμως, η τυποποίηση και η γκετοποίηση έρχονται και μέσα από την ομοφύλοφιλη κοινότητα. Χιλιάδες ομοφυλόφιλοι είναι παγιδευμένοι, σαν νεκροζώντανα ζόμπι, ανάμεσα σε συμβατικούς γάμους ή την ανύποπτη οικογένεια (την ημέρα) και τα

πάρκα και άλλους χώρους ψωνίσματος (το βράδυ). Έτσι πολλοί από εμάς διάγουμε μια μίζερη ζωή, μια ζωή που ικανοποιεί το πολύ πολύ την επιθυμία μας για στιγμιαίο σεξ με ένα άτομο του ίδιου φύλου. Ζούμε φοβούμενοι τον ίσκιο μας ή ζούμε πιστεύοντας ότι είμαστε ελεύθεροι, ενώ βρασκόμαστε μέσα σε ένα γυάλινο κλουβί.

Η δράση της ομάδας μας, και κατ' επέκταση και αυτού του περιοδικού, επιθυμεί να είναι ενάντια στην περιθωριοποίηση, την άγνοια, την απόρριψη, τα στερεότυπα και τους ρόλους. Μέσα από αυτές τις σελίδες θα προσπαθήσουμε να φέρουμε σε αληθινή επικοινωνία τους ομοφυλόφιλους, κόντρα στην παθητικότητα και την απαισιοδοξία που πολλοί νιώθουμε. Εκεί που βλέπουμε μόνο προσωπεία, εμείς προτίνουμε τη δικιά μας αυθεντική φωνή. Εκεί που μας τυφλώνουν με τα ψέματα και το μίσος, αντιτάσσουμε την ανεξάρτητη μας έκφραση. Αντί για το μαχαίρι που νιώθουμε να μας καρφώνουν κάθε μέρα, σπλώνουμε το χέρι μας. Για να διώζουμε τις ενοχές μας, να ξυπνήσουμε, να επικοινωνήσουμε στ' αλήθεια.

ο ΠΟΘΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

To να είσαι γκέι και να ζεις στην Ελλάδα

Το να είσαι γκέι και να ζεις στην Ελλάδα έχει και τα θετικά και τα αρνητικά του. Από τη μια, έχω δραπετεύσει από την πολιτική και τα βάσανα που υπάρχουν μέσα στην γκέι κοινότητα στον Καναδά. Από δόλον αυτό τον υπερ-μελοδραματικό θυμό που πραγματικά με καταθλίβει. Κι δώρις από την άλλη, υπάρχει μια ανεπτυγμένη γκέι κοινότητα για να κάνεις και τα παράπονά σου γι' αυτήν.

Εδώ στη Θεσσαλονίκη, η κατανομή και η οργάνωση συνειδητοποιημένων ομοφυλόφιλων με αυτοπεποίθηση φαντάζει σχεδόν ανύπαρκτη. Πάρτε για παράδειγμα τον Πόθο, μια ομάδα πέντε με δέκα αφροσιαμένων και σκεπτόμενων ατόμων που είναι δεσμευμένοι στο σκοπό τους – μόνοι σε μια πόλη με περισσότερους από 1 εκατομμύριο κατοίκους.

Ίσως να φταίω εγώ, ίσως να μην είμαι αρκετά εξωστρεφής, αλλά μερικές φορές νιώθω ότι δύναται υπάρχουν λιγότεροι ομοφυλόφιλοι εδώ στην Ελλάδα απ' ότι στον Καναδά – πράγμα που δε θά πρέπει να είναι αλήθεια. Πού είναι λοιπόν;

Σε ένα τοπικό Καναδέζικο γκέι περιοδικό που ξέρω, υπάρχει μια λίστα με περίπου σαράντα οργανώσεις υποστηριζησ ή γκέι ή γκέι οικογένειες. Πορρόμοιες οργανώσεις δεν υπάρχουν εδώ, ακόμα κι αν η Θεσσαλονίκη είναι 25% μεγαλύτερη από το Calgary, την πόλη του Καναδά από όπου κατάγομαι. Πού είναι; Μιλώντας με το Νίκο Χατζητρύφωνα, την οργανωτική κεφαλή του Πόθου, μου εμπιστεύθηκε κάποτε τις αμφιβολίες του ως προς το αν ο Πόθος εξυπηρετεί τους σκοπούς για τους οποίους υπήρχε – να ενώνει και να πληροφορεί τους γκέι πληθυσμό της πόλης. Το πλήθος των μελών του ο Πόθος ήταν το βασικό αίτιο για αυτή την αμφιβολία του.

Πιστεύω ακριβά ότι ο Πόθος δεν είναι μια άσκηση στη ματαιότητα. Δε μπορεί να ξέρει κανείς τι αντίκτυπο έχουν στο κοινό η φαρμακονομική εκπομπή και το φιλλάδιο της ομάδας. Ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι ενήλικες ομοφυλόφιλοι είναι αρκετά συχνά “χρυφοί” και δε μπορεί κανείς να τους καταμετρήσει. Πού αναζητούν τα άτομα που αναρωτιούνται τώρα για τη σεξουαλική τους ταυτότητα πληροφορίες και πιθανή υποστήριξη; Τα γκέι μπαρ έχουν περιορισμένη χρησιμότητα και αποδοχή.

Με τόπους ισχυρούς παραγοντες όπως την Εκκλησία και αυστηρά στερεότυπους ρόλους για τα φύλα, η ελληνική κοινωνία δείχνει απρόθυμη να αλλάξει την τωρινή της θέση. Άλλα ίσως η δομή αυτού του γιγάντιου κατασκευασμάτος που ονομάζεται Ελληνική Κοινωνία να διαβρώνεται στη βάση του. Η δυτικοποίηση είναι μια μεγάλη απειλή για αυτήν. Καθώς η οικονομία ενσωματώνεται ολοένα και περισσότερο με την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι πιθανότητες είναι ότι η ομοφυλοφιλία θα βρεθεί σε μια πιο εικονολοθέατη αν όχι πιο αποδεκτή θέση.

Ποιες είναι τελικά ακριβώς οι διαφορές ανάμεσα στην καναδέζικη και στην ελληνική γκέι κοινότητα; Ίσως, όχι πολλές. Νιώθω πως η πρώτη είναι πιο ανεπτυγμένη, οργανωμένη, μαχητική και πολιτικοποιημένη. Η άλλη πάλι βρίσκεται σε εμβριονική κατάσταση και αναπτύσσεται μέσα σε μια ειρηνεύοντας δυτική ολότητα.

Δεν ξέρω αν αυτό σημαίνει ότι η καναδέζικη κοινωνία σινολικά αποδέχεται πιο πολύ την ομοφυλοφιλία, δε σημαίνει απαραίτητα αυτό αλλά θα μπορούσε να είναι ένα λογικό συμπέρασμα. Κάποτε παρομοίασα την γκέι κοινότητα εδώ πέρα με την ίδια γκέι κοινότητα του Calgary πριν από 20 χρόνια. Τώρα που το ξανασέφτομαι, αυτό είναι ένα βαρύ σχόλιο δεδομένου ότι 20 χρόνια

πριν ήμουνα μόλις ένα μωρό που μπονσιύλούπε και σίγουρα οι έλληνες δεν είναι οι καναδοί της δεκαετίας του 70. Η ιδέα για αυτό το σχόλιο ήρθε από αυτά που έχω υπόψη μου για την οργάνωση των γκέι κοινοτήτων στις δύο χώρες.

Τελικά, οι έλληνες ομοφυλόφιλοι ενεργούν και ως μέλη αλλά και αποστασιοποιημένοι από την κοινωνική κατάσταση μέσα στην οποία ζουν. Αν παραβλέψουμε τον πόλεμο ή κάποια άλλη μείζονα κοινωνική αναστάτωση, η χρυσαλλίδα των ομοφυλόφιλων στη Ελλάδα θα ωρμάσει πολύ σύντομα, ίσως καθώς η Ελλάδα ορμά για να συναντήσει τον 21ο αιώνα.

Kevin.

Aγαπητέ Kevin,

σε ευχαριστούμε για το όμορφο γράμμα σου και παίρνουμε την ευκαιρία από αυτό για διευκρινίσουμε ορισμένα σημεία. Η ομάδα στην οποία αναφέρεσαι ονομάζεται Ο.Π.Ο.Θ. (Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης) και όχι ο Πόθος, που είναι το όνομα του περιοδικού (τέως φυλλαδίου) που αυτή εκδίδει. Ένα άλλο σημείο που πρέπει να καταλάβεις είναι ότι η Ο.Π.Ο.Θ. ούτε είχε, ούτε έχει, ούτε πρόκειται να έχει οργανωτικές κεφαλές, διευθυντές ή προέδρους. Κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο στην αντιεραρχική δομή της ομάδας μας, που στην ουσία είναι περισσότερο μια παρέα από φίλους που έχουν το θάρρος να μάχονται, παρά ένας οργανισμός.

Roumanía

Kαλοί μου φίλοι, γειά σας!

Το όνομά μου είναι Μαϊούρον Τζόρτζε, είμαι από τη Ρουμανία, είμαι μηχανικός.

Βρήκα τη διεύθυνση σας στον κατάλογο “Spartacus” και αφού θέλω να γνωρίζω ανθρώπους σαν κι εμένα από την Ελλάδα, θεώρησα ότι το πιο καλό πράγμα είναι να ζητήσω τη βιοθήμεια σας.

Αγαπάω πάρα πολύ την Ελληνική γλώσσα και γι' αυτό τη θεωρώ δεύτερη μητρική μου γλώσσα αν και δεν είμαι Έλληνας. Δεν ξέρω τι ξέρετε για μας τους “gay” από τη Ρουμανία, αλλά σ' αυτήν την ώρα δεν έχουμε ακόμα μιαν εύκολη κατάσταση. Μόλις μετά το 1989, όταν έχει πέσει η δικτατορία του Τσαουσέσκου, το Συμβούλιο της Ευρώπης έβαλε της Ρουμανίας σαν όρο πρόσφυγης, την παροχή δικαιωμάτων για τους ομοφυλόφιλους. Αιτό το πράγμα είναι ακόμα ένα δύνειο για μας, γιατί η Ρουμανία είναι από τις λίγες χώρες της Ευρώπης που η ομοφυλοφιλία είναι εκτός νόμου.

Αν και βρισκόμαστε σ' αυτήν την κατάσταση, για μένα, η Ελλάδα δεν είναι μια ξένη χώρα.

Θα ήμουν πολύ χαρούμενος ν' αλληλογραφώ με ανθρώπους από την Ελλάδα, ομοφυλόφιλους που θέλουνε αυτό το πράγμα. Αν υπάρχουν και έχετε τη δυνατότητα και την καλή θέληση, να μου στείλετε τη διεύθυνσή τους, θα σας μείνω πολύ ειγγνόμαν. Εγώ είμαι 35 χρονών, μ' αρέσουν οι ξένες γλώσσες, μ' αρέσει ο Καζαντζάκης, μ' αρέσει η Ελλάδα.

Ελπίζοντας ότι θα λάβω μια καλή απάντηση,

Με χαιρετισμόν,.
MAIURU GEORGE
O.P.5 - C.P. 520
1100 CRAIOVA
ROMANIA

Τα Λαδάδικα

Θωμάς Καρανίκας

Είχα την τύχη να προλάβω τα Λαδάδικα προτού πάν' οι μπουλντόζες και τα μετατρέψουν σε κέντρα πολυτελείας.

Θυμάμαι που τα στενά δρομάκια, μύριζαν αμαρτία, αυτό το άρωμα που δε μπορείς να περιγράφεις. Υπήρχε μισοσκόταδο σχεδόν παντού και προσπαθούσες να μαντέψεις τις φιγούρες. Σ' έπιανε φόβος, μήπως σε τρομάξει κανείς ή μήπως πέσεις σε πρόσωπα ανεπιθύμητα.

Στο παιδικό μου μυαλό, οι πόρνες φάνταζαν θαρραλέες γυναίκες, που δε φοβούταν τίποτα. Βαμμένες έντονα και ντυμένες προκλητικά. Δε μοιάζαν καθόλου με μάς τους "κανονικούς" ανθρώπους.

Οι ομοφυλόφιλοι, που κάναν βόλτα εκεί, ήταν πολύ προσεκτικοί γιατί ήξεραν πως το μέρος ανήκε στις ιερόδουλες. Ξέραν πως δεν υπήρχε μεγάλη πιθανότητα να ψωνιστούν. Άλλα για άλλο πράγμα πήγαιναν εκεί: Για να βλέπουν τα αναμμένα φανταράκια ή τα νεαρά αγόρια που για πρώτη φορά θα πήγαιναν με ποντάνα.

Και λαχταρούσαν αυτές οι κακομοίρες, να πάρουν τους πρώτους χυμούς των παρθένων εφήβων.

Σήμερα, τα γραφικά κόκκινα φωτάκια δε φαίνονται από τις εκτυφλωτικές πινακίδες των "night-club". Οι φαντάροι δε φοράνε τις στολές τους και οι πόρνες δεν κάνουν πιάτσα. Πού να κάνουν; Δίπλα στα οικογενειακά εστιατόρια και τις μπυραρίες; Ο ήχος του σκοταδιού αντικαταστάθηκε από μουσική disco και η αίσθηση της ερωτικής αγωνίας και του φόβου, έφυγε για πάντα.

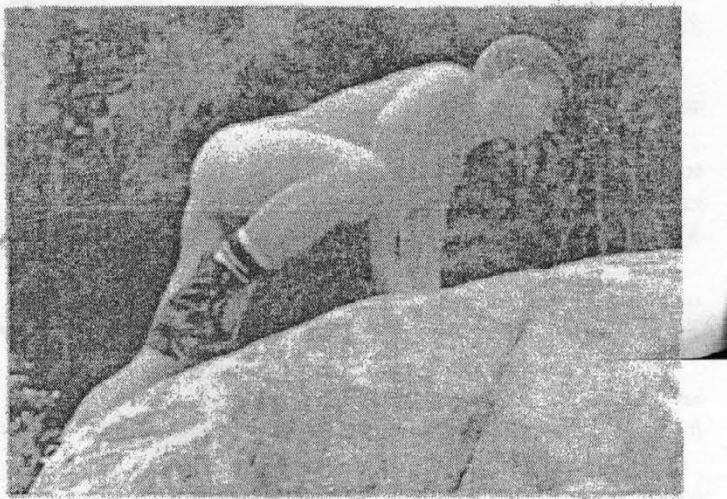
Εενέρωτες φάτσες παντού και αυτοκίνητα με Αθηναϊκά νούμερα! (Μόλις έρθουν Θεσσαλονίκη, θα παν στα Λαδάδικα, την πιο in περιοχή της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τα περιοδικά της πρωτεύουσας.)

Αντίο Λαδάδικα, αντίο πόρνες και ναύτες, αντίο χαμένη μου νεότητα.

Η μαγεία
των πάρκων

ΟΙ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ Ο.Π.Ο.Θ.

Επιμέλεια: Νίκος Αραμπατζής

Η "Μαγεία των Πάρκων" ήταν μια ιδέα που ξεκίνησε τον Αύγουστο του '94 και ολοκληρώθηκε το Σεπτέμβριο, μετά από πρόταση του Γιώργου (πέρασε κι αυτός για μερικά φεγγάρια από την Ο.Π.Ο.Θ.) να έρθουμε σε επικοινωνία με όλο αυτόν τον κόσμο που συχνάζει στα πάρκα. Καθίσαμε λοιπόν με το Βασίλη ένα μεσημέρι και ετοιμάσαμε το ερωτηματολόγιο. Μετά από μια εβδομάδα, εγώ και ο Θανάσης κάναμε την πρώτη μας επαφή με τον κόσμο που συχνάζει στο πάρκο των Σκύλων –το συγκεκριμένο πάρκο ονομάζεται έτσι, μιας και σαν τέτοιο λειτουργεί την πρέμα.

Οι πρώτοι άνθρωποι που ζητήσαμε να μας απαντήσουν δε δέχτηκαν, ας είναι καλά η ομοφοβία τους. Μετά από μεγάλη υπομονή και επιμονή, καταγράφηκαν οι τρεις πρώτες συνεντεύξεις στο δημοσιογραφικό κασετοφωνάκι του Θωμά, οι οποίες μας έδωσαν θάρρος για να συνεχίσουμε. Τη δεύτερη μέρα, τα πράγματα ήταν καλύτερα. Παρέα με τον Κωστή καταγράψαμε και τις τελευταίες συνεντεύξεις.

Η δική μας παρουσία στο πάρκο την ώρα που γινόταν οι συνεντεύξεις (11 το βράδυ με 1 το πρωί) φαίνεται πως ήταν έντονη, αλλιώς δεν εξηγείται πως κάποιοι σάλπαραν για άλλα μέρη (Καλαχάρη, κτλ.). Ο συγκεκριμένος χώρος του πάρκου των σκύλων, σήμερα, το 1995, ισοπεδώθηκε στην κυριολεξία από τον οικολογικής συνείδησης δήμαρχο της πόλης μας, στα πλαίσια της Θεσσαλονίκης –Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1997!

Στόχος αυτής της προσπάθειας δεν ήταν να πάρουμε κάποιες συνεντεύξεις, αλλά να επικοινωνήσουμε περισσότερο με αυτόν τον κόσμο, να δούμε πώς σκέφτεται για μερικά πράγματα. Γιατί, τέλος πάντων, διαλέγει αυτό τον τρόπο ζωής για να κάνει γνωριμίες. Δεν ξέρω αν το καταφέραμε τελικά. Αυτό θα το κρίνετε εσείς παρακάτω, διαβάζοντας τις συνεντεύξεις. Τα δικά σας συμπεράσματα αλλά και τους δικούς σας προβληματισμούς για όσα συζητούνται παρακάτω, μπορείτε να μας τα στείλετε στην ταχυδρομική μας θυρίδα (Τ.Θ 108 39, 541 10 Θεσσαλονίκη). Πάντως, η δική μου άποψη είναι ότι σε μερικά ερωτήματα, και ιδιαίτερα σε εκείνα που αφορούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι στα πάρκα, δε μας έδωσαν σαφείς απαντήσεις, αλλά ούτε και στο θέμα της Βίας, που είχε μεγάλη έξαρση εκείνο το καλοκαίρι. Επίσης δε μας είπαν με ποιο τρόπο θα καλυτερεύσουν τη δική τους ζωή αλλά και των άλλων συνανθρώπων τους.

Η "Μαγεία των Πάρκων" παρουσιάστηκε και ραδιοφωνικά την πρώτη Κυριακή του Σεπτέμβρη μέσα από την εκπομπή μας στο Ράδιο Κιβωτός 92,5 FM (12 - 2 μ.μ.). Η συνέντευξη με το Βασίλη παρουσιάζεται ξεχωριστά από τις άλλες συνεντεύξεις, ακριβώς γιατί παρουσιάζει πώς ήταν η κατάσταση στη δεκαετία του '70. Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω, μαζί με τους προαναφερόμενους, και τους Άχιλλέα, Κώστα και Άρη, οι οποίοι βοήθησαν με το δικό τους τρόπο στην ολοκλήρωση αυτής της συλλογικής τελικά προσπάθειας.

Θεσσαλονίκη 20/2/95

Πόσο χρονών είσαι;

Αντώνης: 32 ετών

Βαγγέλης: 26 ετών

Γιάννης: 30 ετών

Δημήτρης: 40 ετών

Πέτρος: 25 ετών

Πόσο καιρό συχνάζεις στα πάρκα;

Αντώνης: Επτά χρόνια.

Βαγγέλης: Αρκετά χρόνια.

Γιάννης: Περίου 15 χρόνια.

Δημήτρης: 13 χρόνια.

Πέτρος: Από το 1991.

Σου αρέσει αυτός ο τρόπος να κάνεις γνωριμίες στα πάρκα;

Αντώνης: Όχι, αλλά μπρος στο τίποτα καλό είναι κι αυτό.

Βαγγέλης: Δε μου αρέσει απόλυτα αλλά δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος.

Γιάννης: Όχι, και δε νομίζω να αρέσει σε κανέναν.

Δημήτρης: Είναι αυτονότο.

Πέτρος: Δε θα έλεγα ότι είναι ο καλύτερος τρόπος να κάνεις γνωριμίες, αλλά και ούτε μπορώ να πω ότι μ' αρέσει δύμως.

Γιατί πιστεύεις ότι διαλέγεις αυτόν τον τρόπο γνωριμίας;

Αντώνης: Γιατί δεν υπάρχει καλύτερος.

Βαγγέλης: Γιατί υπάρχει κάτι που νιώθεις να σε τραβάει εδώ στο πάρκο.

Γιάννης: Νομίζω δεν υπάρχει άλλο λύση.

Δημήτρης: Δε διαλέγω μόνον αυτόν τον τρόπο, γιατί υπάρχουν και άλλοι. Πηγαίνοντας στο πάρκο παίρνω τον αέρα μου, ενώ συγχρόνως, άμα τύχει, κάνω και κάποιες γνωριμίες.

Πέτρος: Μπορώ να πω ότι είναι μια συνήθεια. Δεν το κάνω όμως από υποχρέωση, ούτε γιατί πρέπει να το κάνω. Είναι απλά ένας τρόπος έκφρασης.

Με τι συχνότητα πηγαίνεις στα πάρκα;

Αντώνης: Πολύ συχνά.

Βαγγέλης: Αυτή την περίοδο αρκετά συχνά.

Γιάννης: Αυτό τον καιρό όχι συχνά.

Δημήτρης: Αυτό τον καιρό που μένω κοντά και είναι καλοκαίρι, πηγαίνω κάθε μέρα.

Πέτρος: Τώρα το καλοκαίρι έρχομαι και καθημερινά, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι μπορεί να προκύψει και κάποια γνωριμία.

Πόσο συχνά όμως καταφέρνεις να κάνεις γνωριμίες εδώ στο πάρκο;

Αντώνης: Πολύ σπάνια.

Βαγγέλης: Εξαρτάται.

Γιάννης: Σπάνια.

Δημήτρης: Κάθεσαι κάπου κι αν περάσει κάποιος με τον οποίο θα υπάρξει αμοιβαίο ενδιαφέρον, μπορεί να γίνει μια γνωριμία. Είναι σαν ένα είδος εμπορεύματος που απλώνεται στα παγκάκια και οι περαστικοί διαλέγουν.

Πέτρος: Εδώ στο πάρκο τα πράγματα είναι εύκολα. Τυχαίνει να γνωρίζω άλλοτε άτομα της μιας νύχτας κι άλλοτε που να γινόμαστε και φίλοι και ίσως συνεχίσουμε την ερωτική μας συνεύρεση για περισσότερο καιρό.

Συνήθως πόσο διαρκούν οι γνωριμίες που κάνεις εδώ;

Αντώνης: Από μια νύχτα έως 4 με 5 μήνες, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα του καθενός.

Βαγγέλης: Μια από αυτές τις γνωριμίες κράτησε περίπου 7 με 8 μήνες!

Γιάννης: Συνήθως μισή ώρα!

Δημήτρης: Γενικά είναι σύντομες και θα έλεγα ότι είναι φυ-

σικό εδώ στα πάρκα. Ουσιαστικές σχέσεις γίνονται σε άλλους χώρους και με άλλους τρόπους. Για να κάνεις μια μόνιμη σχέση πρέπει να γνωρίσεις έναν άνθρωπο σε βάθος, γεγονός που μάλλον δε συμβαίνει στα πάρκα. Έτσι επιλέγεις το χώρο και τις δυνατότητες που αυτός προσφέρει για σύντομη ή μόνιμη σχέση. Στο πάρκο έρχομαι χωρίς προοπτικές. Αν τύχει μια γνωριμία, έτυχε. Χωρίς να είναι το σπόρ μου αυτό.

Πέτρος: Από μια μέρα έως ένα χρόνο.

Έχεις τη διάθεση να κάνεις μια μόνιμη σχέση;

Αντώνης: Βεβαίως – μπορεί.

Βαγγέλης: Έχω τη διάθεση, αρκεί να βρεθεί το κατάλληλο άτομο.

Γιάννης: Όχι.

Δημήτρης: Νομίζω ότι ο καθένας αυτή την εποχή της μοναξιάς επιδιώκει μια μόνιμη σχέση, και αυτό ισχύει όχι μόνο για τους ομοφυλόφιλους αλλά και για τους ετεροφυλόφιλους. Γενικά είναι πολύ δύσκολο να γίνει μόνιμη σχέση. Όσο πιο απαιτητικός γίνεσαι ή όσο λιγότερα προσφέρεις, τόσο πιο δύσκολο γίνεται.

Πέτρος: Φυσικά και έχω τη διάθεση. Πάντως υπάρχουν αρκετές δυσκολίες για να ταιριάζεις με κάποιον. Η συμπεριφορά, η ψυχολογία, η κοινωνική μόρφωση, όλα αυτά παίζουν σημαντικό ρόλο στο να εξελιχθεί μια γνωριμία σε μια σχέση. Μια σχέση μου πάντως κράτησε δυο χρόνια.

Σε περίπτωση μιας μόνιμης σχέσης νομίζεις ότι θα συνεχίζεις να πηγαίνεις στα πάρκα;

Αντώνης: Όχι αν καλύπτομαι ψυχολογικά και σεξουαλικά από το σύντροφό μου. Για ποιο λόγο να συνεχίζω να πηγαίνω;

Βαγγέλης: Αν είναι ουσιώδης η σχέση, σίγουρα όχι. Θα έπρεπε ο σύντροφός μου να μου δείχνει αρκετή αφοσίωση, όπως κι εγώ γι' αυτόν.

Γιάννης: Όχι σήμερα. Στο παρελθόν όμως θα πήγαινα.

Δημήτρης: Μόνιμη σχέση σημαίνει να έχεις σχέση με έναν και μοναδικό άνθρωπο. Αν πήγαινα σε αυτή την περίπτωση στα πάρκα, θα πήγαινα να έπαιρνα μόνο τον αέρα μου και όχι τίποτε άλλο. Εγώ προσωπικά, τόσα χρόνια στη ζωή μου είχα μόνο μια μόνιμη σχέση, η οποία κράτησε 5 χρόνια και δε μ' ενδιέφερε τίποτε άλλο. Πάντως μου φαίνεται γελοίο όταν μερικοί μου λένε ότι είναι ερωτευμένοι και το βράδυ φάχνονται στα πάρκα.

Πέτρος: Από τη στιγμή που θα κάνω μια μόνιμη σχέση δε θα έρχομαι στα πάρκα. Αν γινόταν αυτό θα ήταν σαν να κορύδευα τον ίδιο μου τον εαυτό. Εάν δεν πήγαιναν βέβαια καλά τα πράγματα στη σχέση μας, θα ξεκαθαρίζα πρώτα τη θέση μου και κατόπιν θα συνέχιζα να έρχομαι εδώ πέρα.

Τι προβλήματα αντιμετωπίζουν οι ομοφυλόφιλοι στα πάρκα;

Αντώνης: Τα τσόλια! Αν είσαι μόνος σου, συνήθως κινδυνεύεις, αν είσαι με παρέα μπορείς να τους αντιμετωπίσεις.

Βαγγέλης: Τους διάφορους περιθωριακούς τύπους, τα τσόλια όπως τους λέμε στα καλιαρντά. Προσωπικά μου έτυχε να μου ζητήσουν λεφτά, να με έχουν βρίσει. Πάντως ήμουν τυχερός γιατί άλλοι έχουν ζυλοκοπηθεί κιόλας.

Γιάννης: Με τα τσόλια όχι! Με τους άλλους ομοφυλόφιλους, ίσως.

Δημήτρης: Από ανθρώπους κομπλεξικούς που βγάζουν εδώ τ' απωθημένα τους. Εγώ προσωπικά δεν είχα κανένα πρόβλημα και το θέμα είναι να μην προκαλείς τους άλλους.

Πέτρος: Το πρόβλημα που αντιμετωπίζω εγώ προσωπικά, είναι το τι άτομα θα γνωρίσω εδώ στο πάρκο. Δηλαδή από τα τσόλια μέχρι τον καλύτερο άνθρωπο που δεν υποψιάζεσαι ότι θα συναντήσεις εδώ. Κίνδυνοι πάρα πολλοί, όμως η ζωή έχει πάντα κινδύνους. Άκομα και μέσα στο σπίτι σου κινδυνεύεις.

Προέκυψαν ποτέ προβλήματα από άλλους ομοφυλόφιλους;

Αντώνης: Θα έλεγα από άτομα που το παίζουν ντίβες: ενώ από μέσα τους τρώγονται να πάνε μαζί σου, το παίζουν δύσκολοι κι επιλεκτικοί, οπότε αντιμετωπίζουν και οι ίδιοι την αδιαφορία στη συνέχεια που δείχνουν στους άλλους.

Βαγγέλης: –

Γιάννης: Μερικοί ασχολούνται μαζί σου χωρίς να υπάρχει λόγος, χωρίς να σε ξέρουν.

Δημήτρης: Διάφοροι ομοφυλόφιλοι, θέλουν να το παίζουν "άντρες" και μέσα από τα συμπλέγματα και τα προσωπικά τους προβλήματα δημιουργούν προβλήματα και σε άλλους. Αυτά τα "τσόλια", όπως τους λένε πολλοί, είναι λοιπόν πολύ καταπιεσμένα άτομα (και το παίζουν άντρες) που τη βρίσκουν ξεσπώντας σε άλλους πιο μπόσικους.

Πέτρος: –

Μιας και είμαστε μέσα στα πάρκα, ειλικρίνεια υπάρχει ανάμεσα στους ανδρώους εδώ;

Αντώνης: Γενικά, άλλοι είναι ειλικρινείς και άλλοι όχι.

Βαγγέλης: Εξαρτάται, όχι πάντα.

Γιάννης: Καθόλου και ακούς φοβερά ψέματα. Μέσα σε αυτούς είμαι κι εγώ.

Δημήτρης: Ειλικρίνεια δεν υπάρχει εδώ αλλά ούτε και αλλού στον κόσμο. Ο καθένας υποδύεται κάποιο ρόλο. Μάλιστα πολλοί ομοφυλόφιλοι υποδύονται τις γυναίκες, που φυσικά δεν είναι, και αυτό είναι λάθος κατά τη γνώμη μου.

Πέτρος: Δεν υπάρχει όχι μόνο ειλικρίνεια αλλά ούτε και στοιχειώδης ευγένεια και σεβασμός απέναντι στον άλλον. Κι αυτό συμβαίνει γιατί ο μόνος σκοπός που έρχονται εδώ πέρα είναι το σεξ και όχι η αληθινή επικοινωνία.

Πώς αντιμετωπίζεις τον κίνδυνο του ρίσκου στις εφήμερες σχέσεις, όσον αφορά το AIDS;

Αντώνης: Παίρνω προφυλάξεις με τα προφυλακτικά, τα οποία χρησιμοποιώ σε μεγάλο βαθμό.

Βαγγέλης: Χρησιμοποιώ πάντα προφυλακτικό και προσπαθώ να ψυχολογίσω το άτομο που συναντώ κάθε φορά.

Γιάννης: Δεν πιστεύω ότι υπάρχει κίνδυνος από τη στιγμή που παίρνουμε προφυλάξεις, ακόμα και γι' αυτούς που γνωρίζουμε καλά.

Δημήτρης: Σίγουρα με το προφυλακτικό, όπως όλοι. Το λένε κι οι επώνυμοι, όπως η Μπάρμπα και ο Φασούλας.

Πέτρος: Το AIDS είναι σοβαρό θέμα και πρέπει πάντα να χρησιμοποιούμε προφυλακτικά. Βέβαια σε απλές επαφές ή απλά ερωτικά παιχνίδια δεν είναι απαραίτητο, αλλά μόνο όταν έχουμε μια ολοκληρωμένη επαφή. Η εναλλαγή βέβαια πολλών ερωτικών συντρόφων είναι σίγουρα επικίνδυνη και κυκλοφορούν επίσης και άλλες αρρώστιες εκτός από το AIDS, όπως ππατίτιδα B, φυματίωση, κ.ά.

Πώς διασκεδάζεις; Πηγαίνεις σε gay bar; Πού αλλού κάνεις γνωριμίες;

Αντώνης: Εκτός από τα gay bar, γνωριμίες έχω κάνει και σε πορνοσινεμάδες αλλά και με την καινούρια τηλεφωνική γραμμή για γκέι, όπου κάνεις γνωριμίες, μόνο που δεν ζέρεις τι άτομα θα γνωρίσεις σχετικά με την εμφάνιση.

Βαγγέλης: Δεν πηγαίνω συχνά σε gay bar, δεν έχω την οικονομική άνεση. Κατά τα άλλα γνωριμίες έχει συμβεί να κάνω στην παραλία και πιο πολύ σπάνια σε gay bar.

Γιάννης: Δεν πηγαίνω σε gay bar και μπορώ να κάνω γνωριμίες οπουδήποτε, π.χ. στο δρόμο. Δε μπορώ να λειτουργήσω στους χώρους των gay bar.

Δημήτρης: Όχι δεν πηγαίνω στα gay bar. Δε μου αρέσουν γιατί πιστεύω ότι είναι το άκρον άωτον της γκετοποίησης κι εγώ θεωρώ τον εαυτό μου ελεύθερο άτομο. Ένας λόγος που κατεβαίνω στο πάρκο είναι γιατί είναι ένας ελεύθερος

δημόσιος χώρος που μπορούν να πηγαίνουν όλοι οι άνθρωποι. Γνωριμίες πάντως μπορώ να κάνω στο χώρο της δουλειάς μου, στο δρόμο. Τυχαίνει καμιά φορά και στο πάρκο – παρεπιπτόντως.

Πέτρος: Πηγαίνω σε όλα τα gay bar. Είμαι ελεύθερος άνθρωπος και δεν κάνω γνωριμίες στα gay bar. Πιστεύω ότι εκεί είναι χώρος για να διασκεδάσεις και όχι για να κάνεις γνωριμίες. Πολλοί πάντως πηγαίνουν εκεί για να κάνουν σαντάζ [εφέ] γιατί πιστεύουν ότι κάποιοι είναι. Γνωριμίες κάνω μόνο εδώ στο πάρκο και σε σινεμά πορνό - η πρώτη μου σχέση έγινε εκεί.

Γνωρίζουν οι φίλοι και οι γονείς σου ότι είσαι ομοφυλόφιλος;

Αντώνης: Από τους φίλους μου λίγοι το γνωρίζουν. Οι γονείς μου, Βέβαια, καθόλου.

Βαγγέλης: 'Όχι, μπορεί να υποπτεύονται μεν, αλλά οι γονείς μου δεν αναμιγνύονται στα προσωπικά μου.

Γιάννης: Οι φίλοι μου ναι, το γνωρίζουν. Οι γονείς μου όχι.

Δημήτρης: Οι γονείς μου δε ζούνε πια και πιστεύω ότι το ήξεραν χωρίς να τους έχω πει τίποτα. Θα έλεγα τα τελευταία χρόνια που ζούσε η μάνα μου, είχα μια σχέση την οποία ή ίδια την ενθάρρυνε.

Πέτρος: Κανένας δε γνωρίζει τίποτα, ούτε και υποψιάζονται νομίζω. Οι γονείς μου ίσως να υποψιάζονται λίγο. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να Βγάλω την προσωπική μου ζωή στο σφυρί και να πω σε κάποιον, ή κάποια ότι είμαι ομοφυλόφιλος. Δεν κάνω πάντως διπλή ζωή γιατί τον περισσότερο καιρό Βγαίνω με ομοφυλόφιλους παρά με άλλα άτομα. Στο χώρο Βέβαια της εργασίας φοβάμαι ότι αν ο προϊστάμενος [ή ο εργοδότης] ήταν πουριτανός θα είχα απολυθεί. Γνωρίζω πάντως ότι πολλοί γνωστοί και φίλοι μου δεν τον αποκαλύπτουν στη δουλειά τους, ακριβώς γι' αυτό το λόγο, άλλοι Βέβαια δεν έχουν κανένα πρόβλημα γιατί είναι δική τους η δουλειά.

Ζεις μόνος; Μοιράζεσαι το σπίτι; Ζεις με τους γονείς σου; Πιστεύεις ότι αυτό δυσκολεύει μια μόνιμη σχέση;

Αντώνης: Ζω με τους γονείς μου και αυτό σίγουρα δυσκολεύει μια μόνιμη σχέση γιατί δεν υπάρχει, ας πούμε, κάποιο καταφύγιο για να βρεθείς με το σύντροφό σου.

Βαγγέλης: Δε ζω μόνος μου αλλά πιστεύω στο άμεσο μέλλον να τα καταφέρω. Σήμερα όπως έχουν τα πράγματα με δυσκολεύονται στην επικοινωνία τόσο με τις εφήμερες σχέσεις όσο και με τις μόνιμες σχέσεις.

Γιάννης: Ζω όπως καταλαβαίνεις με τους γονείς μου και αυτό με δυσκολεύει να δημιουργήσω μια μόνιμη σχέση. Γ' αυτό φυσικά θα ήθελα να ζω μόνος.

Δημήτρης: Ζω μόνος μου και αυτό Βέβαια διευκολύνει μόνιμες και ευκαιριακές σχέσεις με κάποιες επιφυλάξεις, γιατί δε μπορείς να γνωρίσεις πολύ καλά τα άτομα που συναντάς. Μου έχουν τύχει στο παρελθόν π.χ. περιπτώσεις κλοπών από άτομα που γνώρισα ευκαιριακά.

Πέτρος: Ζω με τους γονείς μου. Το γεγονός αυτό αποτελεί εμπόδιο για μια μόνιμη σχέση. Αν γνωρίσω Βέβαια κάποιον που να είχε δική του στέγη, τότε δε θα υπήρχε πρόβλημα. Άλλως θα πρέπει να μείνω μόνος μου ή να τη Βγάλω στην παραλία.

Γνωρίζεις την ύπαρξη της Ο.Π.Ο.Θ. (Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης) και την εκπομπή της στο Ράδιο Κιβωτός;

Αντώνης: Ναι τη γνωρίζω, αλλά την εκπομπή της δεν την έχω ακούσει γιατί έχω πρόβλημα χρόνου.

Βαγγέλης: Τη γνωρίζω, αλλά την εκπομπή της δε την ακούω συχνά.

Γιάννης: Ναι τη γνωρίζω την εκπομπή της, όμως την έχω ακούσει μόνο μία φορά.

Δημήτρης: Δε έτυχε να ακούσω πολλές εκπομπές. Βασικά πιστεύω ότι και αυτή η εκπομπή Βοηθάει στην γκετοποίηση.

Πέτρος: Ναι τη γνωρίζω. Δεν έχω έρθει Βέβαια συχνά σε επικοινωνία με τα μέλη της Ο.Π.Ο.Θ., παρά μόνο με δυο-τρία άτομα, ίσως λόγω των αναστολών και της ομοφοβίας μου.

Έχει σημασία για εσένα ένα δυνατό ομοφυλόφιλο κίνημα;

Αντώνης: Βεβαίως έχει!

Βαγγέλης: Σίγουρα έχει!

Γιάννης: Φυσικά ναι!

Δημήτρης: Όχι, γιατί όλα αυτά οδηγούν στην γκετοποίηση.

Το πάρκο δε λειτουργεί σαν γκέτο;

Αν θέλει κάποιος να το δει έτσι, το βλέπει και σαν γκέτο.

Πέτρος: Ναι έχει. Εγώ πιστεύω ότι αν ποτέ κάναμε ένα κόμμα, υπεύθυνο και με πρόγραμμα, που να αγωνίζεται όχι μόνο για εμάς, αλλά για όλη την κοινωνία θα ήταν μεγάλο βήμα. Θα έλεγα ότι ένας μόνο ραδιοφωνικός σταθμός δεν είναι αρκετός. Ίσως θα χρειαζόταν και κάποια κάλυψη από τηλεοπτικά δίκτυα, ώστε να περνούσαμε ευρύτερα τα μηνύματά μας στην κοινωνία.

Από πού νομίζεις και με ποιες μορφές μπορεί να έρθει η απελευθέρωση της ερωτικής ομοφυλοφιλικής επιθυμίας;

Αντώνης: Σχετικά με την κοινωνία στην Ελλάδα, έχει μείνει πάρα πολύ πίσω. Επικρατούν τα παλιά ταμπού και είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει. Οι χελώνες μπορώ να πω ότι περπατάνε με πιο γρήγορο ρυθμό.

Μόνως φταίνε και οι ομοφυλόφιλοι γι' αυτή την κατάσταση;

Δυστυχώς όταν κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους, αναγκαστικά δε μιλάνε καθόλου και προσποιούνται ότι είναι επεροφυλόφιλοι, γιατί δεν υπάρχουν νόμοι να τους καλύψουν. Δε θα ήθελα να ριψοκινδυνέψω από τη στιγμή που δεν υπάρχει νόμος να με προστατέψει.

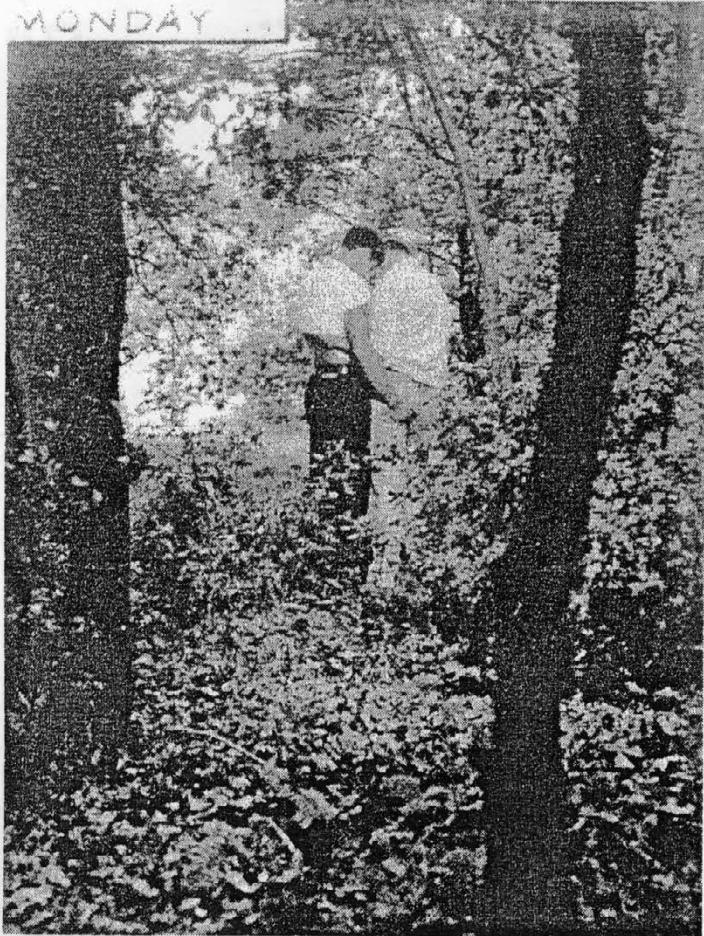
Βαγγέλης: Μπορεί να έρθει μέσα από επιτρεπτές και όχι έξαλλες καταστάσεις, γιατί θα γελοιοποιούταν ο ομοφυλόφιλος κόσμος. Πρέπει να υπάρχει μια σοβαρή παρουσία, είτε μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είτε από οπουδόποτε άλλον. Προσωπικά πάντως είμαι αρκετά δειλός για να πάρω κάποια πρωτοβουλία, το αφήνω μάλλον στους άλλους.

Γιάννης: Με ατομικές προσπάθειες μάλλον όχι. Εγώ προσωπικά δε μπορώ να κάνω κάτι στον κύκλο μου γιατί είναι φοβερά δύσκολο.

Δημήτρης: Εγώ προσωπικά τα έχω κατακτήσει με την προσωπικότητά μου και με τον αγώνα ενάντια σε οποιονδήποτε προσπαθεί να μου μειώσει τα δικαιώματά μου. Γενικά πιστεύω ότι κανένα κίνημα δεν έχει καταφέρει τίποτα, ούτε π.χ. το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα! Αμφιβάλλω πάντως για το τι έφερε ο Μάρτιος του '68 πέραν της καπολείας κάποιων πολιτικών που τον θυμούνται όποτε τους βολεύει – όπως και με το Πολυτεχνείο. Εγώ ήμουν της γενιάς του 1-1-4 και δεν πιστεύω ότι κέρδισε κάτι ο κόσμος απ' αυτήν την ιστορία. Πάλι η παιδεία μας είναι γύρω στο 6%, αν θυμάμαι. Η ελευθερία σήμερα μπορεί να μην κατατροπώνεται τόσο με τα MAT όσο με τη διαφήμιση.

Πέτρος: Η απελευθέρωση νομίζω υπάρχει. Βέβαια το να επιτρέπεις στους ομοφυλόφιλους να συμβιώνουν ή να παντρεύονται... ή αναγνώριση πάνω σε αυτό το θέμα δεν έχει γίνει. Τίποτα μέχρι στιγμής.

MONDAY ...

Μαγεία των πάρκων τη δεκαετία του '70

Θα ήθελα να μας πείτε πώς ήταν τα πάρκα πριν από 10 - 15 χρόνια. Ποια πάρκα υπήρχαν τότε;

Ξεκίνησα να πηγαίνω σε πάρκα τη δεκαετία του '70. Πρώτη φορά θυμάμαι ήταν τον Μάιο του 1971. Ήμουν τότε 25 - 26 ετών. Βέβαια τότε ο χώρος του πάρκου ήταν ο παλιός ζωολογικός κήπος, που τώρα κανείς δεν τολμάει να πάει, όπως έχει διαμορφωθεί με τις λιμνούλες. Τότε δεν υπήρχε ούτε επαρκής φωτισμός. Γύρω οι δρόμοι ήταν χωματόδρομοι εκτός από την παραλιακή λεωφόρο και ελάχιστη κυκλοφορία. Πυκνή βλάστηση και αρκετά παγκάκια. Αργότερα λειτούργησε ο ζωολογικός κήπος και δεν ήταν τυχαία η τοποθετούσή του στο χώρο αυτό από μέρους της δημοτικής αρχής, υποβαθμίζοντας και εμάς τους ομοφυλόφιλους που συχνάζαμε εκεί, κάνοντάς μας να νιώθουμε τμήμα του ζωολογικού κήπου! Ήταν γραφικές βραδυές. Στον κεντρικό χώρο κυκλοφορούσε αρκετός κόσμος, στρατιώτες κυρίως με τις στολές τους, άλλοι αδιάφοροι και άλλοι συνειδητά για κάποια γνωριμία ερωτική, καταλήγοντας στις γύρω οικοδομές που ήταν γιαπιά ακόμη. Αυτές οι συνθήκες επικρατούσαν από το 1971 έως το 1976 περίπου.

Το συγκεκριμένο πάρκο συνέχισε να λειτουργεί μέχρι πριν την επέμβαση του κυρίου Κούβελα. Όλα αυτά που αναφέρατε ήταν σε μια εποχή που το AIDS δεν υπήρχε. Χρησιμοποιούσατε τότε προφυλακτικά;

Όσοι είχαν κάποια εμπειρία άλλων μεταδιδόμενων σεξουαλικά νοσημάτων χρησιμοποιούσαν. Άλλα κατά βάση δε χρησιμοποιούσαν. Προσωπικά δεν είχα απόλυτη στάση: άλλοτε χρησιμοποιούσα, μερικές φορές ξεχνούσα.

**Για ποιο λόγο επέλεξες αυτό τον τρόπο γνωριμιών;
Εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν άλλοι χώροι γνωριμίας. Πού**

να πήγαινες; Στα καφενεία; Όπου έχοντας κάποιο έντονο βλέμμα θα με καταλάβαιναν όλοι; Άλλωστε δεν είχα χρήματα να σπαταλώ σε ζαχαροπλαστεία. Προτιμούσα να περπατώ και να βρίσκομαι κοντά στη φύση. Στο πάρκο ήταν ευχάριστα αν και λιγάκι επικίνδυνα, όπως πάντα, αλλά τότε όχι τόσο όσσο σήμερα.

Πόσο συχνά πήγαινες εκείνη την εποχή στο πάρκο; Τώρα, από ότι ανέφερες, δεν πηγαίνεις.

Τότε δεν είχα καμία δέσμευση. Ήμουν φοιτητής, έτσι είχα την ευκαιρία να πηγαίνω κάθε απόγευμα. Ιδίως σε εποχές όπως αύτη - καλοκαίρι που οι ορμές και οι επιθυμίες μου ήταν έντονες, πήγαινα κάθε βράδυ.

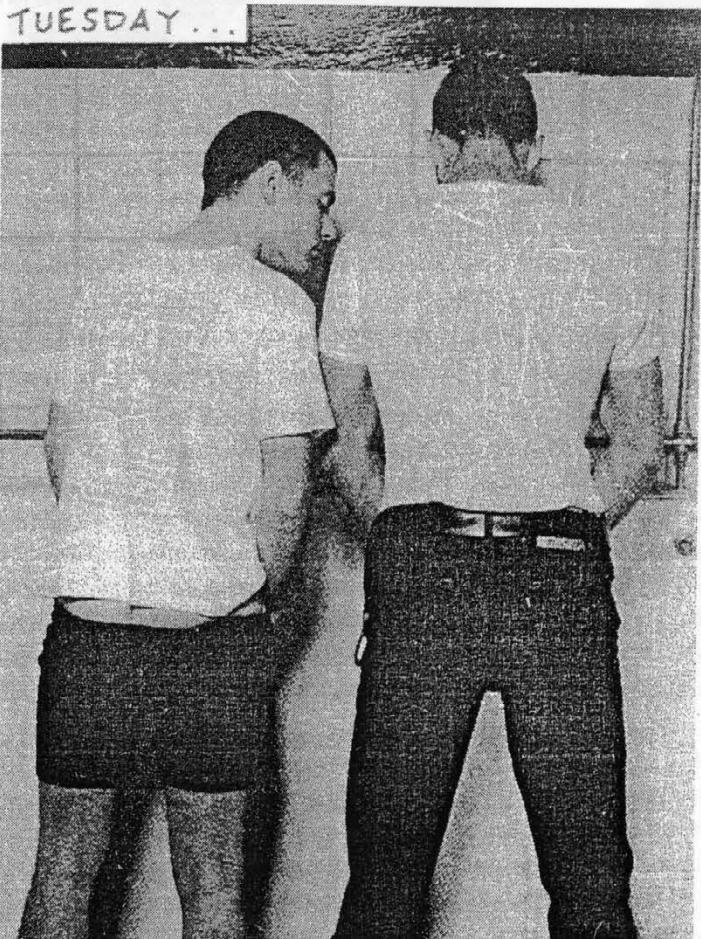
Υπήρχε η δυνατότητα να δημιουργήσεις μια σχέση στο χώρο αυτό;

Επιθυμία μου ήταν να κάνω μια μόνιμη σχέση. Σχέση μ' ένα άτομο που ν' άξιζε τον κόπο και όχι μια φτηνή περιπέτεια. Άλλα δυστυχώς, τα παιδιά που σύναψαν εκεί δεν είχαν συνειδητοποιήσει τι είδους επιθυμίες είχαν, πόσο σοβαρή είναι η υπόθεση του έρωτα, και απλώς περνούσαν μια νύχτα, τολμώντας μερικοί να δοκιμάσουν το ομοφυλόφιλο έρωτα από περιέργεια και στη συνέχεια τίποτα παραπέρα, καμμιά διάθεση για κάποια συνέχεια. Γεμάτοι ενοχές φεύγαν αμέσως μετά την ερωτική πράξη. Εγώ ήμουν απ' τους ανθρώπους που δεν είχαν ενοχές για το είδος αυτό σεξουαλικής έκφρασης. Φόβο είχα για να μη μαθευτούν οι προτιμήσεις μου, αλλά χωρίς άλλες ενοχές.

**Τελικά το να συντάξεις σε πάρκα γίνεται τρόπος ζωής;
Και τι θα δέλατε να πείτε στους νεότερους που συχνάζουν τώρα στα μέρη αυτά;**

Όταν δε βρίσκεις έναν άνθρωπο για να δημιουργήσεις ένα δεσμό, αναγκαστικά καταφεύγεις εκεί, ικανοποιώντας τις ερωτικές επιθυμίες σου. Πηγαίνεις εκεί και αφού τις ικανοποίησες, όταν χρειαστείς πάλι την ίδια ανάγκη, εκείνον που είχες γνωρίσει και σου άρεσε πριν 2-3 μέρες δε μπορείς να

TUESDAY ...

τον συναντήσεις ξανά και αναγκάζεσαι πάλι να καταφεύγεις σε νέες γνωριμίες εφήμερες, αφού δεν επιθυμούν σταθερές σχέσεις τα άτομα που γνωρίζεις εκεί. Και έτσι διαρκώς συνάζεις αναγκαστικά εκεί.

Εκείνη την εποχή τι είδους προβλήματα αντιμετώπιζες στα πάρκα;

Ένα πρόβλημα πάνταν η παρουσία τυχαίων ατόμων που κυκλοφορούσαν στο πάρκο με μοναδικό σκοπό οικονομικά οφέλη. Χωρίς την άσκηση βίας σε εμένα προσωπικά που λόγω σωματικής κατασκευής περισσότερο με φοβόντουσαν παρά τους φοβόμουν. Αυτοί πάνταν συνήθως φαντάροι ή εργαζόμενοι νέοι και ζητούσαν χρήματα για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν. Εγώ όμως δεν είχα πληρώσει ποτέ κανέναν. Μόνο σε περίπτωση που είχα κάποιον δεσμό ή φιλία ξόδευα κάποια χρήματα, αλλά ποτέ για εξαγορά εφήμερου έρωτα.

Ζεις μόνος σου; Μοιράζεσαι το σπίτι με τους δικούς σου; Πιστεύεις ότι αυτό δυσκολεύει μια μόνιμη σχέση;

Όταν ζεις με τους δικούς σου, δεν πάνει να είναι ένα πρόβλημα. Ξεκινώντας από ένα απλό τηλεφώνημα του εραστή σου, μέχρι την έλλειψη χώρου για να συνεβρίσκεσαι μαζί του. Τώρα Βέβαια εγώ μενω μόνος, αλλά τότε πάνταν σοβαρά τα προβλήματα αυτά. Έφτανα σε σημείο να φοβάμαι, να υποφέρω και να μην υπάρχει καμμία λύση. Αναγκαστικά, αφού δεν υπήρχε καμμία στέγη, καταλήγαμε στη φύση, στα δέντρα ή αν πάνταν κανένας τολμηρός πηγαίναμε στο δάσος του Σείχ Σου, που πάνταν επικίνδυνα.

Γνωρίζεις την ύπαρξη της Ο.Π.Ο.Θ. (Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης) και την εκπομπή της στο Ράδιο Κιβωτός;

Γνωρίζω και την ομάδα και τις εκπομπές και κατά καιρούς προσφέρω ό,τι μπορώ.

Έχει σημασία για εσένα ένα δυνατό ομοφυλοφιλικό κίνημα;

Βέβαια έχει. Αφού είμαστε μια κοινωνική ομάδα ευαίσθητη και διάσπαρτη και εφόσον βάλλεται σκληρά από τον κοινωνικό της περίγυρο, επόμενο είναι η αντίδραση στην κατάσταση αυτή ώστε να μην είμαστε διαλυμένοι και ξεχωριστές μονάδες μέσα στην κοινωνία, απομονωμένοι ο καθένας με τις δικές του ενοχές και φόβους. Πρέπει νομίζω να είμαστε συσπειρωμένοι, να παρίσταται ψυχικά ο ένας στον άλλο, να υπάρχει και μια οργάνωση που να ζητά από την πολιτεία να αναγνωρίσει τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων, ώστε να ξεπεραστεί αυτή η βαρύταπη κοινωνική αδικία.

Από πού και με ποιές μορφές μπορεί να έρθει η απευλευθέρωση της ομοφυλόφιλης επιδημίας;

Πρώτο βήμα απευλευθέρωσης είναι η ατομική συνειδητοποίηση και αποενοχοποίηση. Συνειδητοποίηση ότι η ομοφυλοφιλία είναι κάτι το εξαιρετικά πλατύ και όχι μόνο σεξουαλική ικανοποίηση, πράγμα που υποδεικνύει η κοινωνία με τις δικές τις υστεροβουλίες και με τις δικές της επιδιώξεις. Προσωπική απευλευθέρωση γνωρίζοντας τον εαυτό μας, φτάνοντας να έχεις ένα δεσμό με έναν ομόφυλο σου.

Υπήρχε ειλικρίνεια εκείνη την εποχή στα μέρη των πάρκων;

Όσον αφορά τα ονόματα, όλοι τα λέγανε χωρίς να είμαι σίγουρος αν πάνταν αληθινά ή όχι. Άλλα γενικά, εμένα εκείνο που με είχε ωφελήσει στο πάρκο πάνταν ότι μπορούσα να μιλάω με τον οποιονδήποτε. Και αυτό πάνταν κάτι που μου άρεσε. Να μαθαίνω πώς είναι κάποιοι άνθρωποι, με τις ασχολίες τους, με τις συνήθειές τους.

WEDNESDAY

Με λίγα λόγια δηλαδή σε γοήτευε να πηγαίνεις στο πάρκο.

Ήταν γοπτευτικό εκείνη την εποχή. Ήταν κι επικίνδυνο, αλλά ακόμα κι αυτή η επικινδυνότητα πάνταν γοπτευτική για εμένα.

Κυκλοφορούσε από ότι έχω καταλάβει αρκετός κόσμος στο πάρκο.

Τώρα δεν ξέρω τι και πόσος κόσμος συχνάζει στα πάρκα επειδή δεν πηγαίνω ποτέ. Τότε πήγαιναν διάφοροι. Γέροι, φαντάροι που συζητούσαν, διάφορες αδερφές που έκαναν αστεία, φώναζαν...

Υπάρχει μια ρατσιστική τοποθέτηση από μέρους των νέων ανδρών απέναντι στους πλικιωμένους που συχνάζουν στα πάρκα. Πρόσφατα κάποιος μου είχε αναφέρει την απορία του για την παρουσία των γέρων στα πάρκα. Κι εγώ όταν ήμουν νεότερος αναρωτιώμουν για την παρουσία 45άρηδων και 50άρηδων στο πάρκο. Δεν πάνει να είναι ρατσισμός να βλέπεις κακύοπτα ή να προσπαθείς να απομακρύνεις κάποιον από ένα δημόσιο χώρο. Ακόμα και παλιότερα προσωπικά είχα τύχει να γνωρίσω πλικιωμένους στο πάρκο, να συζητήσω μαζί τους μέχρι αργά, άλλοτε βρισκόμασταν και σεξουαλικά.

Θα μπορούσατε να δώσετε ένα μίνυμα προς τους νεότερους ανδρώους που εκφράζονται ομοφυλοφιλικά;

Το μίνυμα είναι απλό. Όταν ένας νέος διαπιστώνει ότι είναι ομοφυλόφιλος και βλέπει ότι είναι ένα σταθερό γνωρισμα της προσωπικότητάς του, να το αποδέχεται με καθαρή συνέδηση, να βλέπει και να αναλύει τον εαυτό του μέσα σε ένα καθρέφτη γνησιότητας και ειλικρίνειας. Είναι δύσκολο Βέβαια, αλλά θα πρέπει στη συνέχεια να εκδηλώνεται και προς τους άλλους που είναι σίγουρος ότι θα τον καταλάβουν. Συνειδητοποίηση που οδηγεί στη δυνατότητα να καλλιεργηθεί μια σχέση, που είναι πολύ σημαντικό.

“Πούστη” να πεις το πρώτο σου!

Επίκαιρα έργα και ημέρες από την αδελφή Αθήνα. Όλα τα φλέγοντα “must”, “in”, “out”, “up”, “down”, “on”, “off” και δε συμμαζεύεται. Τι τρέχει στην πιάτσα; Πού πάνε οι Αθηναίοι; Πού παίζουν τα “ροζ” λεφτά; Τι λέγανε οι Βυζαντινοί για τις “κρυφές”; Απ’ όλα έχει ο μπαζές! Κώλουμνιστς: Friends of Dorothy*

* “Φύλοι της Δωροθέας”: Άγγλων ευφημισμός για τις αδελφές ψυχές.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΥΣ ... Όσοι πάγατε στις 9 Δεκέμβρη στη μεγάλη συναυλία της ACT UP στο Ιβανόφειο, ζεχάστε ότι ενισχύσατε τον αγώνα κατά του AIDS. Τις τούπες κάποιων επιτίθειων με “κοινωνικό ενδιαφέρον” γεμίσατε. Λάθος της ACT UP η κίνηση αυτή από την αρχή, αλλά αυτό δε δικαιολογεί καθόλου τα τουσταέκια εκείνα που κονομάνε επενδύοντας στη δυστυχία. Θα πάρει χρόνο η διεκδίκηση των εσόδων. Και θα είναι δυναμική. Άλλα το συμπέρασμα είναι ένα: Μην εμπιστεύεσαι ΠΟΤΕ και για κανέναν λόγο τις “καλές προθέσεις” και το “κοινωνικό ενδιαφέρον” του οποιουδήποτε επιχειρηματία. Γιατί το κέντρο του κόσμου γι’ αυτό είναι η κοιλιά του. Αν μπορείς να του τα φας, φάτου τα. Άλλιώς, διαολόστειλέ τον.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, ο σάτυρος καθηγητής. Διαφθορέας, βιαστής και προαγωγός ανηλίκων, εκβιαστής με κούρσα και μπράβους, εγκέφαλος συμμορίας ανήλικων κλεφτρονιών... και τι δεν του σουύρανε τα media του καψερού.

Ε, δε γαμιούνται! Αμάν πια αυτό το παραμύθι με τα γεράκια και τα κοτοπουλάκια. Πάλιωσε! Βρείτε κανα άλλο. Γιατί η πραγματικότητα σκάει από τη γωνία με άγουρο χαμόγελο, πυροβολεί και σ’ ανεβάζει στα φτερά του έρωτα –ακόμα και χωρίς καραμελίτσες.

Όσο για το “δράστη”, η στήλη του Βγάζει το καπέλο, αφού της έβαλε τα γυαλιά. Κούκλα, κούκλα!

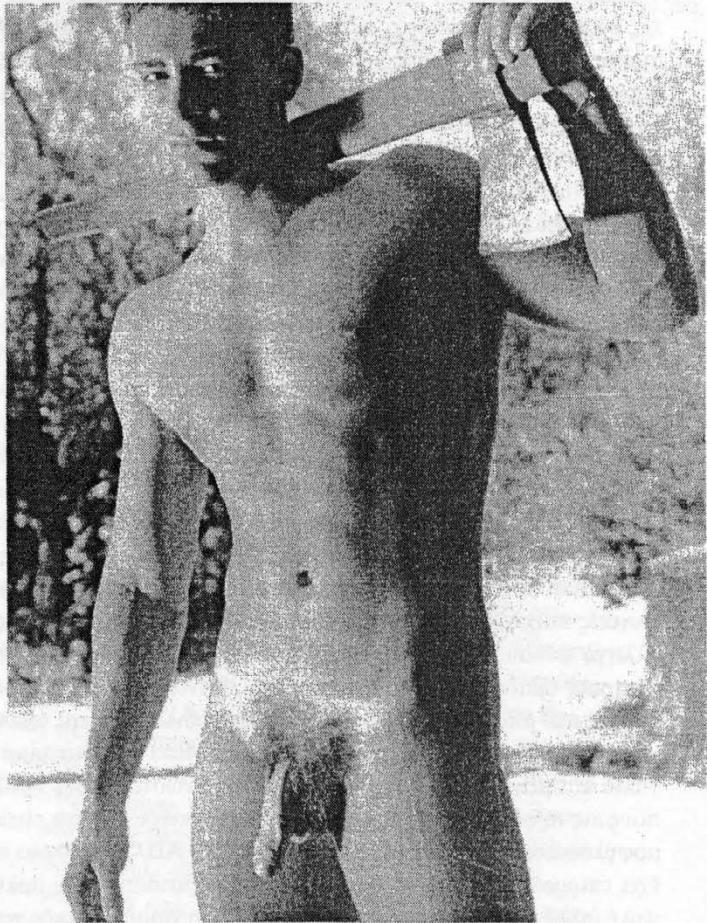
ΝΑΚΑ ΠΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑΤΟ! Μα καλά ρε παιδιά, είναι δυνατό να ξοδεύετε πεντακοσάρες –και βάλε! – το μήνα για μια παρωδία καμακιού από ροζέ τηλεφώνου; Με τα ίδια λεφτά, τεκνό για όλο το χρόνο εξασφαλίζετε! Να το δεχτούμε σα βίτσιο, άντε, εφόσον χρεώνετε την κλίση σε κάποια μεγαλοεσταιρία ή στον ΟΤΕ μέσω πλεκτρονικής υποκλοπής. Άλλα αν έχετε τέτοιες γνώσεις Η/Υ, καλύτερα να ασκηθείτε στο virtual sex. Είναι το ίδιο μοναχικό, αλλά στοιχίζει φθηνότερα! Η συμβουλή της στήλης που έχει πιάσει πολλά και έχει δει ακόμα μεγαλύτερα: Αφήστε το τηλεφωνάτο και κάντε το καρεκλάτο, πουρνάριτο, αμαζάτο –όπως το λατσεύεστε. Βγείτε στους δρόμους! Και μη λησμονείτε ότι ο φόβος φυλάει μόνο τα έρημα.

AIDS NO MORE! Φτάνει πια ο τρόμος, φτάνει η άγνοια, δε φτάνουν τα συνθήματα, ούτε τα συναισθήματα. Η συλλογή AIDS NO MORE, που κυκλοφορεί σύντομα με δέκα ελληνικές σούπερ μπάντες και ένα άγρια όμορφο ένθετο, δεν είναι μόνο μια απόδειξη της δύναμης της ζωής και του έρωτα: είναι η αρχή μιας νέας, επιθετικής, πια, πολιτικής. Δεκάδι χρόνια πανικός, φιλολογίες και μοιρολόγια αρκούν. Άντε, γιατί πολύ χώρο από τη ζωή μας έχει πιάσει αυτή η ιστορία.

“ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟ να κρύψεις δέκα ελέφαντες κάτω από τη μασχάλη σου, παρά ένα κίναδο από τα μάτια του πλήθους”. Βυζαντινή παροιμία που αναφέρεται από τον Κουκουλέ, εξαιρετικά αφιερωμένη σε όλες τις κομπλεζικές καθωσπρέπει κόρες, επώνυμες και μη, που έχουν κρυφό καμάρι ό,τι ο κόσμος τούμπαν. Και που, το χειρότερο, πιστεύουν ακράδαντα ότι δεν τις ψυλλιάζεται κανείς...

ΟΠΟΙΟΣ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΠΕΡΡΑΤΑΕΙ ... λάσπες και σκατά πατεί, λέει το παλιό λαϊκό απόφθεγμα. Που όμως δεν ταιριάζει στην Αθήνα των 90’s. Εδώ, gay ζωή και ιλουστρασίον nightclubbing έχουν γίνει πια κώλος και βρακί!

Η περσινή έκπληξη πάντα το “Dom” στο Γκάζι. Trance-ambient σε γοτθικό περιβάλλον και τρίπατα σκηνικά. Την εφήμερη δόξα του έκλεψε το “X” στη Λένορμαν. Glamorous maximum, υπερδελικοί ρυθμοί, όλοι στην πρίζα και όποιος αντέξει. Ο νέος ναός είναι κτισμένος με τα υλικά του “Factory”. Το οποίο “Factory” αναγεννάται από τις

στάχτες του στο χώρο που στέγαζε παλιά το “Άτομο”. Εγώ δεν κάθομαι ούτε εκεί. Προτιμώ κουλούρι τραγανό στην Αθηνάς ή σάντουιτς “δολοφόνο” στο Ζάππειο. Και συνεχίζω.

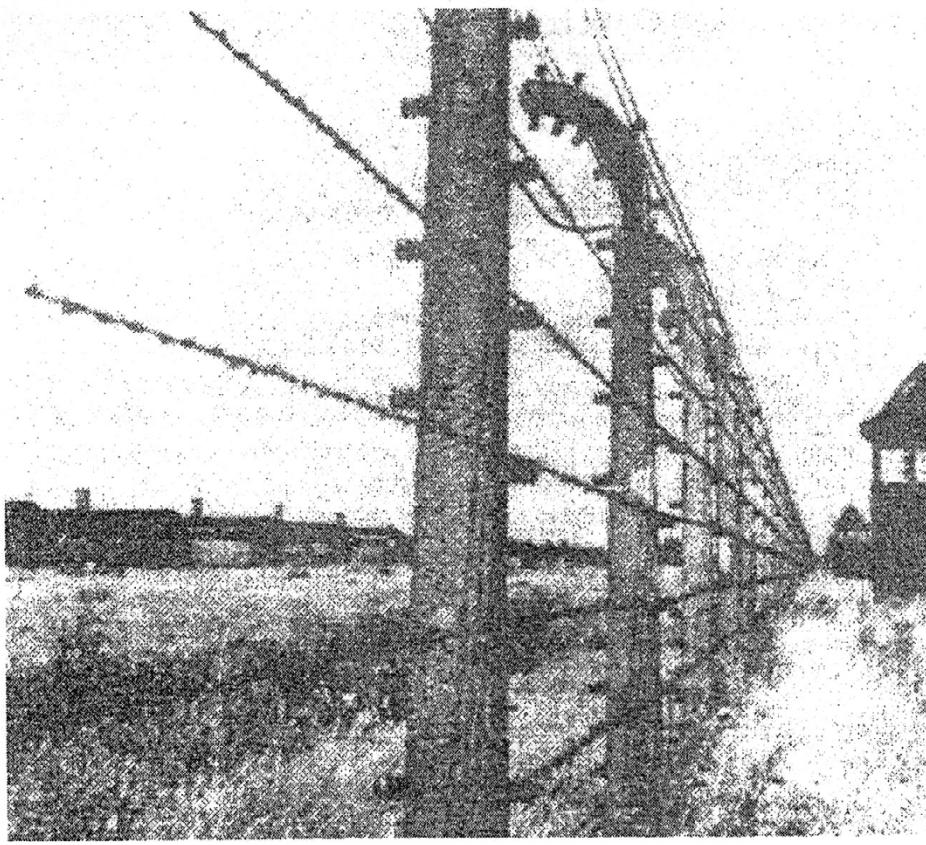
“Λάμδα” στις αρχές Συγγρού με την Καρλότα να άδει “Πάρε με από πίσω”. “City” όπου ο Λεν και η παρέα του δεν το βάζουν κάτω. Θα ξαναγίνει της μόδας αυτό το μαγαζί. “Lizard” και καφέ “Κίρκη” στο Θησείο γιατί απέναντι είναι η Ακρόπολη. “Άλεκος” ο αυτός ως σόμερον, ως αύριον και ως χθες και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν! “Alexander’s” που παίρνει τα πάνω του. “Γρανάζι” με τα γυφτάκια να σου παζαρεύουν τριαντάφυλλα και ν’ ακούς Άλκηστη να τραγουδάει “γιασεμί μου μαραμένο, δε βαστώ...”. Θες κι άλλα; Έχει!

Αν όμως ψάχνεις για το παραπάνω –που δε θα το βρεις ούτε στα πάρκα μετά, ούτε στα afterhours τα ξημερώματα– τότε στρίψε ένα joint, πιες ένα ζεστό, ό,τι σου κάτσει τέλος πάντων και βγεις στο δρόμο. Τέντωσε όλες τις κεραίες σου και αφογκράσου το θρόισμα της επιθυμίας ολόγυρα. Βιθίσου στην real reality και ξανανακάλψε τι σημαίνει έρωτας χωρίς τεχνητά χρώματα και συντηρητικά.

ΤΟ ΑΟΥΣΒΙΤΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Επιμέλεια: Ευθύμης

Πηγές: Αμφί, Gai-Pied, Arcadie.

50 χρόνια από το Άουσβιτς

Εκδηλώσεις, αφιερώματα και έρευνες για τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης είδαν το φως της δημοσιότητας τις τελευταίες εβδομάδες. Έγραψαν, μήλησαν για τα πάντα... εκτός από τα “ρος τρίγωνα”, τα ομοφυλοφιλικά θύματα της ναζιστικής θηριωδίας.

50 χρόνια από το Άουσβιτς

και ελάχιστα έχουν γραφεί για τις διώξεις των ομοφυλόφιλων από το ναζιστικό καθεστώς, ελάχιστες μαρτυρίες έχουν φθάσει στο φως της δημοσιότητας από ομοφυλόφιλους κρατούμενους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, καμιά πράξη απότισης τιμής στα “ρος τρίγωνα” δεν έγινε, καμιά ενέργεια αποκατάστασής τους από κρατικό ή μη φορέα. Αντίθετα πλήρης σιωπή κάλυπτε και καλύπτει την όλη υπόθεση. Η διεθνής κοινότητα κρύβοντας την ενοχή της για τη στέρηση των δικαιωμάτων που επιβάλλει στους ομοφυλόφιλους, αποσύπτησε την εξόντωσή τους, διαπράττοντας ένα ιστορικό αίσχος χωρίς προηγούμενο και ταυτίζομενη, μέσα στη συνενοχή της, με το Δήμο.

Λίγες πληροφορίες υπάρχουν για τον αριθμό των ομοφυλόφιλων που εξαφανίστηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα. Δε γνωρίζουμε παρά μόνο τις στατιστικές των δικαιστηρίων στη Γερμανία, ενώ ξεφεύγουν από κάθε απογραφή οι σινοπτικές εκτελέσεις (στο στρατό, κατά τη διάρκεια του πολέμου) καθίς και οι μιτζίκες συλλήψεις στη Γερμανία και στις κατεχόμενες χώρες, ομοφυλόφιλων που οδηγήθηκαν κατευθείαν στα στρατόπεδα, των οποίων τα αρχεία τις πιο πολλές φορές καταστρέφονται με την προέλαση των συμμαχικών στρατευμάτων. Ας μη ξεχνάμε και την άρνηση των αρχών, μετά τη λήξη του πολέμου, να λάβοιν υπ' όψη τους κρατούμενους με τα “ρος τρίγωνα”, και το φόβο που συνέχιζε να κινηταρίζει στα ίδια τα θύματα, που κατά κανόνα δεν πα-

ραδέχθηκαν ποτέ ότι διώχτηκαν λόγω της ομοφυλοφιλίας τους. Γιατί εξάλλου και μέχρι πρόσφατα, μια τέτοια παραδοχή ήταν τους στοίχιζε μια νέα καταδίκη. Μόλις το 1969 καταργήθηκε το άρθρο 175 του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα που προέβλεπε ποινές φυλάκισης μέχρι 5 χρόνια για πράξεις “ενάντια στη φύση” μεταξύ ανδρών, άρθρο που υιοθετήθηκε το 1871 με την ανακήρυξη της Γερμανικής Αυτοκρατορίας (2ο Ράιχ). Ίσως όμως η σοβαρότερη αιτία για το κενό της Ιστορίας γύρω από την εξόντωση των ομοφυλόφιλων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι άλλη. Δεν επέζησαν παρά ελάχιστοι που θα μπορούσαν να δώσουν πληροφορίες.

Πάντως η Προτεσταντική Εκκλησία της Αυστρίας δημοσίευσε γύρω στο 1960 μια έκθεση όπου υπολόγιζε ότι περίπου 220.000 ομοφυλόφιλοι πέθαναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το 1937, η επίσημη εφημερίδα των Ες-Ες εκτίμησε τον αριθμό των Γερμανών ομοφυλόφιλων στα δυο εκατομμύρια και απαίτησε την εκκαθάρισή τους. Η χωρίς νομική διαδικασία καταδίωξη πήγε μεγάλη έκταση. Όλοι οι ομοφυλόφιλοι που ήταν γνωστοί στην αστυνομία πριν από το 3ο Ράιχ συνελήφθησαν. Από το 1939 προστέθηκαν και οι ομοφυλόφιλοι των κατεχόμενων χωρών. Φόραγαν όλοι τα περίφημα “ρος τρίγωνα” στο αριστερό μέρος του σωκακιού και στο δεξιό μπατζάκι του παντελονιού, εκθέτοντας έτσι τον εαυτό τους στις διώξεις των άλλων συγκρατουμένων τους. Ως το 1934 το άρθρο 175 δεν είχε παρά, πολύ λίγα θύματα συγκριτικά με ό,τι επρόκειτο να συμβεί. Το 1933 καταδικάστηκαν 835 άτομα, ενώ το 1934 —αμέσως μετά την υπόθεση Ράιμ— ο αριθμός ανεβαίνει στους 948 και ξαφνικά οι αριθμοί αρχίζουν να αυξάνονται ιλιγγιαδώς: 5.321 καταδικασμένοι το 1936, ενώ το 1939 στέλνονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης 24.450 άτομα καταδικασμένα για ομοφυλοφιλικά αδικήματα.

Τη νύχτα της 29ης Ιουνίου του 1934 (η επονομαζόμενη νύχτα των μεγάλων μαχαιριών) τα Εξ-Εξ εισέβαλαν σ' ένα μικρό ξενοδοχείο μιας λουτρόπολης όπου είχε μαζευτεί το αρχηγείο των ταγμάτων εφόδου του Ράιμ και εξόντωσαν σχεδόν όλους τους ενοίκους, κατηγορούμενοι για ομοφυλοφιλικές πρακτικές. Αυτό επέτρεψε στον Χίτλερ να βεβαιώσει –σε λόγο του στις 11 Νοεμβρίου 1936 για τους φυλετικούς-βιολογικούς κινδύνους από την ομοφυλοφιλία– ότι όταν αυτοί οι κίνδυνοι παρουσιάστηκαν στη Γερμανία: “Δε διστάσαμε να χτυπήσουμε αυτή την πανούκλα με το θάνατο, ακόμη και ανάμεσά μας”. Κι ο Γκαίμπελς, υπουργός προπαγάνδας της ναζιστικής κυβέρνησης, συμπληρώνει: “Το 1934, πρόσωπα που ήθελαν να κάνουν μέσα στο κόμμα αυτό που γίνεται μέσα στα μοναστήρια ή μεταξύ των παπάδων, δηλαδή να διαδώσουν αυτή την ανηθικότητα, εκτελέστηκαν... Πόση ευγνωμοσύνη πρέπει να οφείλουμε στον Φύρερ, που εξολόθρευσε αυτή την πανούκλα”.

Ο Ρούντολφ Κλάρε, ειδικός του ναζιστικού κόμματος για ομοφυλοφιλικές υποθέσεις υποστηρίζει ότι πρέπει να αυξηθούν οι ποινές “γι' αυτά τα άτομα” που είναι πραγματικός κίνδυνος για “το λαό, το κράτος, τη φιλή” και ζητά τη δημιουργία ενός αναμορφωτικού ιδρυμάτος για τις λεσβίες. Μιλά ακόμη για την “τελική κάθαρση” που θα πραγματοποιηθεί δια μέσου της αναγκαίας εξόντωσης των ομοφυλόφιλων, βεβαιώνοντας ότι οι “εκφυλισμένοι πρέπει να εξαλειφθούν για να διατηρηθεί η καθαρότητα της φιλής”. Κάτω από την πίεση αυτής της αντιομοφυλοφιλικής υπεροχίας, το άρθρο 175 του Π.Κ. που καταδικάζει σε 5 χρόνια φυλάκιση τους ομοφυλόφιλους παραχωρεί τη θέση του σ' ένα νέο εξωφρενικό νόμο που φέρει το χαρακτηριστικό τίτλο “Νόμος για την προστασία του γερμανικού αίματος και της γερμανικής τιμής” που τιμωρούσε τα παραπλάνατα του άρθρου 175 κι επιπλέον το φιλί, το αγκάλιασμα... αλλά και όλες τις ομοφυλοφιλικές φαντασίεις. Αρχίζουν και γίνονται δίκες εξωφρενικές. Ένας άντρας π.χ. καταδικάζεται γιατί δεν παρατηρούσε σε ένα ζευγάρι επιδειξιών που έκανε έρωτα, παρά μόνο το κορμό του άντρα.

50 χρόνια από το Άουσβιτς

και η σιωπή συνεχίζεται

Αλλά ποιος ν' αντιδρούσε; Μήπως οι τότε Σοβιετικοί που τρεις μήνες πριν από τη δολοφονία του Ράιμ, ο Μάρτιο του 1934 υιοθετούν ένα νόμο που τιμωρεί με φυλάκιση μέχρι 5 χρόνια τις ομοφυλοφιλικές πράξεις μεταξύ συναινούντων ανδρών, σιγήνοντας έτσι μονοχοντιλιά όλες τις σχετικές κατακτήσεις της Οκτωβριανής Επανάστασης; Ακολούθησαν... η Σιβηρία και οι εγκλεισμοί σε ψυχιατρεία (με πιο πρόσφατη και γνωστή περίπτωση αυτή του σκηνοθέτη Παρατάνοφ). Όχι μόνο δε καταδίκαζαν τις ναζιστικές θηριωδίες απέναντι στους ομοφυλόφιλους, όχι μόνο έμειναν απαθείς παρατηρητές της μαζικής εξόντωσης της ομοφυλοφιλικής κοινότητας, αλλά αντίθετα τους παρότρυναν, δύος μας καταμαρτυρεί ο αξιόλογος κατά τα άλλα συγγραφέας Μαξίμ Γκόρκι που έγραφε στον “Προλεταριακό Ουμανισμό”: “Στις φασιστικές χώρες η ομοφυλοφιλία καταστρέφει τη νεολαία και ανθεί χωρίς τιμωρία. Και ενώ στις σοσιαλιστικές χώρες η ομοφυλοφιλία έχει θεωρηθεί κοινωνικό έγκλημα και τιμωρείται αυστηρά, στη Γερμανία έχει γίνει σλόγκαν το να είσαι ομοφυλόφιλος. Καταργήστε την ομοφυλοφιλία και ο φασισμός θα εξαφανισθεί”. Μήπως οι σύμμαχοι των αυτάρεσκα αποκαλούμενων δημοκρατικών δυτικών χωρών και άξιοι συνεχιστές των πειραμάτων ειγονικής των ναζιστών; Στο Άουσβιτς, ο διαβόητος διοικητής του Ρούντολφ Χες οργάνωνε “σεμινάρια... θεραπείας” για ομοφυλόφιλους, τους οποίους μάλιστα μετά τη “θεραπεία” έβαζε σε δοκιμασία. Χρησιμοποιούσαν ενέσεις με ανδρογόνες ορμόνες και προέβαιναν σε χειρουργικές επεμβάσεις στην προσπάθειά τους να μετατρέψουν την ομοφυλοφιλική σε ετεροφυλοφιλική επιθυμία. Σαδιστικά πειράματα που συνεχίστηκαν μέχρι των ημερών μας από τη δημοκρατική δύση που νίκησε το φασισμό και το να-

ζισμό. Ο κατάλογος φρίκης των μεθόδων “θεραπείας” συμπληρώθηκε τις επόμενες δεκαετίες περιβεβλημένος με το μανδύα της αδιαμφιστήτης ομαλοποιητικής ιατρικής και των επιστημών της συμπεριφοράς, με τελευταία προτεινόμενη μέθοδο αυτή της γενετικής και των γονιδίων.

Τελικά όλες οι θεωρίες, είτε της ομοφυλοφιλίας - έκφραση εκφυλισμού, είτε της χιτλερικής ευγονικής, είτε του σοβιετικού “κοινωνικού κινδύνου” και του “αποτικού εκφυλισμού” είναι οι πολλαπλές όψεις του ίδιου νομίσματος και είναι όλες βαμμένες με το αίμα μας.

50 χρόνια από το Άουσβιτς

ΤΟ ΑΟΥΣΒΙΤΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Τη μέρα κείνη που δυο αγόρια θα φιλιούνται σε δημόσιο χώρο χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος να οδηγηθούν σε κάποιο Αστυνομικό Τμήμα για εξαρχίσωση και δίχως τα υβριστικά και χλευαστικά σχόλια των περαστικών.

Τη μέρα κείνη που θα εξαλειφθούν οι τεχνητοί επιθετικοί προσδιορισμοί ομοφυλόφιλος και ετεροφυλόφιλος.

Τη μέρα κείνη που ένα αγόρι θα παρουσιάζει στους δικούς του το σύντροφό του με την ίδια άνεση που θα παρουσιάζει τη σύντροφό του.

Τη μέρα κείνη που θα νομιμοποιηθεί η ομοφυλοφιλική σχέση, ο ομοφυλοφιλικός δεσμός.

Τη μέρα κείνη που θα αποτινάξουμε του δροις ομοφυλόφιλος και gay που κατατάσσουν τη σεξουαλικότητα και χρησιμεύουν για δελτία ταυτότητας.

Τη μέρα κείνη που θα τυπώνονται και προσκλήσεις με την ένδειξη Κύριος τάδε με τον Κύριο του.

Τη μέρα εκείνη που θα κατατίθενται από διάφορες οργανώσεις στεφάνια στο μνημείο του αφανούς ομοφυλόφιλου προς τιμή των ροζ τριγώνων της ναζιστικής θηριωδίας και γενικότερα των ομοφυλοφιλικών θυμάτων της ανά τους αιώνες φαλλοκρατούμενης πατριαρχικής κοινωνίας.

Τη μέρα κείνη που έντυπα σαν τον “Πόθο” δε θα έχουν νόημα ύπαρξης.

Τότε και μόνο τότε θα μπορούμε να πούμε ότι έχουμε κάνει κάποια σημαντικά βήματα για την εξάλειψη των πολυάριθμων μικρών και μεγάλων Άουσβιτς της καθημερινής μας ζωής. Σίγουρα όλα αυτά δεν είναι για αύριο. Μπορούμε όμως με τη δική μας στάση, με τη δική μας παρέμβαση να επισπεύσουμε την έλευση όλων αυτών των φαντασικών και ονειρικών καταστάσεων.

50 χρόνια από το Άουσβιτς

Ο διοικητής του Ρούντολφ Χες σημειώνει στο προσωπικό του ημερολόγια: “Ο αρχηγός των Εξ-Εξ σκεφτόταν ότι η σκληρή εργασία και οι δινηβάσταχτες συνθήκες διαβίωσης σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης θα συνέβαλλαν στη γρήγορη θεραπεία του. Διέκρινα στο πρόσωπό του έναν αιθεντικό διεστραμμένο παρατηρώντας απλώς το ανήσυχο βλέμμα του, τις εκθλήσιμες και κιματιστές κινήσεις του, τα ξαφνιάσματά του στον παραμυχό θόρυβο. Τον στείλαμε να δουλέψει στο λατομείο άμμου. Μετά βίασ σήκωνε ένα γεμάτο φτυάρι. Έπεσε κάτω μόλις τον βάλαμε να σπρώξει ένα βαγονάκι άδειο. Ήταν άσκοπο να τον βάλουμε να δουλέψει. Τον οδηγήσαμε στο δωμάτιό του και τον βάλαμε στο κρεβάτι. Άλλα ούτε κι αυτό βοήθησε σε τίποτε, γιατί αμέσως επιδόθηκε στη σεξουαλική του πρακτική, φωνάζαμε έναν γιατρό που του μάλιστα σαν σε άρρωστο παιδί, αλλά μάταια. Του δέσαμε τα χέρια, του δάσαμε ηρεμοστικά, του βάλαμε κρύες κομπρέσες: τίποτα. Είχε ακόμη τη δύναμη να γλυτσάρι από το κρεβάτι του και να σέρνεται προς τους άλλους έγκλειστους. Η παραμονή του στο στρατόπεδο κατέστη αδύνατη: τον οδηγήσαμε στο πειθαρχείο. Δύο μέρες αργότερα πέθανε. Σινέχισε μέχρι το τέλος να επιδίδεται στο βίτσιο του. Η παραμονή του στο στρατόπεδο δεν κράτησε περισσότερο από δύο εβδομάδες”.

Τα δικαιώματα των Λεσβιών σε όλο τον κόσμο

Μετάφραση από το ILIS
Newsletter Vol.15 Nr.2, 1994
Ε.Μ και Φ.Π.

Τα παρακάτω είναι μια πολύ σύντομη και ατελής ανασκόπηση της κατάστασης των λεσβιών σε μερικά μέρη του κόσμου. Σκοπός της είναι να υποδείξει κάποια ανησυχητικά σημεία, που θα γίνονται αφορμή για συζητήσεις σχετικές με ποια ακριβώς είναι τα δικαιώματα των λεσβιών.

Στη διάρκεια των δέκα προηγούμενων χρόνων, η γενική αντίληψη ότι κάθε άτομο (ανεξάρτητα από φύλο, εθνικότητα, θρησκεία ή άλλη διαφορά) δικαιούται να έχει κάποια βασικά δικαιώματα, έχει κερδίσει πολύ έδαφος. Οι λεσβίες μπορούν να χρησιμοποιούν τις περισσότερες διεθνείς συμφωνίες –ειδικά τις αποφάσεις του Διεθνούς Συνεδρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1993) ότι η βία εναντίον των γυναικών είναι καταπάτηση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων– διεκδικώντας τα δικά τους.

Τα δικαιώματα των λεσβιών έχουν συχνά χαρακτηριστεί “πολυτέλεια”, “δευτερεύοντας σημασίας” ή “κάπιας ασήμαντα”, σε σύγκριση με τους αγώνες για επιβίωση που πολλοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν. Αυτό βέβαια αγνοεί το γεγονός ότι οι λεσβίες είναι ανάμεσα σ’ αυτούς των ανθρώπων, αφού συχνά βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των μαχών για ανεξαρτησία και αυτοδιάθεση. “Όταν μιλάω για το δικαίωμα της διατήρησης της κουλτούρας μου και της μητρικής μου γλώσσας, όλοι συμφωνούν” λέει πρόσφατα μια λεσβία από το Περού. “Αλλά όταν μιλάω για την άλλη μου ταυτότητα, τη λεσβιακή, το δικαίωμα μου στην αγάπη και στην επιλογή της σεξουαλικότητάς μου, κανές δε θέλει να την ακούσει.”

Δε μπορούμε να αγνοήσουμε βέβαια τα τεράστια άλματα που έχουν γίνει από μέρους των λεσβιών τις τελευταίες δεκαετίες. Σε μερικές χώρες (Δανία, Σουηδία, Νορβηγία) είναι παράνομο να γίνονται προσβλητικά σχόλια ή να υποκινείται εχθρική στάση απέναντι στις λεσβίες. Άλλού (Γαλλία, Ολλανδία, Σουηδία) οι διακρίσεις μέσα στους χώρους εργασίας είναι επίσης παράνομες. Υπάρχουν εξάλλου κράτη όπου τα ομοφυλόφιλα ζευγάρια απολαμβάνουν ίσα δικαιώματα με τα ετεροφυλόφιλα, ενώ μερικές χώρες όπως ο Καναδάς, οι ΗΠΑ, η Σουηδία και η Ολλανδία προσφέρουν άσυλο σε ομοφυλόφιλους. Άλλού πάλι οι “ανοιχτές” λεσβίες έχουν εκλεγεί σε σημαντικές πολιτικές θέσεις ή έχουν κερδίσει το δικαίωμα της υιοθεσίας και του γάμου.

Η έρευνα που ακολουθεί επικεντρώνεται ωστόσο δχι στις εξαιρέσεις, αλλά στον κανόνα της κακομεταχείρισης των λεσβιών, που δυστυχώς συνεχίζεται σε πολλές χώρες. Αυτό γίνεται με σκοπό να δείξουμε ότι τα δικαιώματα των λεσβιών δεν είναι “πολυτέλεια”, αλλά μια πραγματική ανάγκη. Το να χάνουμε τις δουλειές μας, τα παιδιά μας και μερικές φορές τη ζωή μας, δεν είναι ασήμαντο ή δευτερεύον, όπως κάποιοι ισχυρίζονται. Στην περίπτωση δε που ως γυναίκες ανήκουμε και σε κάποια άλλη περιθωριακή ομάδα (π.χ. φορείς του HIV, φυλάκισμένες ή σε κάποια κοινωνική ή εθνική μειονότητα) αυτό κάνει τη θέση μας ακόμα πιο δύσκολη. Η Ελλειψη νομικής προστασίας είναι τελικά η αιτία των προβλημάτων μας και δχι το γεγονός ότι είμαστε λεσβίες.

Το πώς όμως θέλουμε να ζήσουμε και ποια είναι τα δικαιώματά μας, είναι ένα θέμα που πρέπει να μελετηθεί μέσα στις λεσβιακές κοινωνίες όλου του κόσμου.

Μια σύντομη ανασκόπηση:

Kίνα

Η Διεθνής Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Λεσβιών και Ομοφυλόφιλων αναφέρει ότι τα ηλεκτροσόκ και η χορήγηση φαρμάκων που προκαλούν εμετούς είναι η μέθοδος που

χρησιμοποιούν σήμερα στην Κίνα για να “θεραπεύσουν” την ομοφυλοφιλία. Σε αγροτικές δε περιοχές γυναίκες που δε θέλουν να παντρευτούν, μπορεί να εξαναγκαστούν σε γάμο.

Ινδία

Οι λεσβίες έχουν πάρει μέρος στο αίτημα να καταργηθεί το άρθρο 377 του Ινδικού Ποινικού Κώδικα (το οποίο προβλέπει ως μέγιστη ποινή τα 10 χρόνια φυλάκισης για “σεξουαλική παρά φύσιν επαφή”) και να σταματήσει η κακοποίηση εκ μέρους της αστυνομίας.

Ιράν

Λεσβίες έχουν μαστιγωθεί και εκτελεστεί, επειδή έχουν σχέση με άλλες γυναίκες και επειδή προσπάθησαν να οργανώσουν μαζί με άλλους ομοφυλόφιλους μια ομάδα για τα δικαιώματά τους. Κάποιες Ιρανές λεσβίες έχουν βρει άσυλο σε χώρες όπως η Σουηδία και η Ολλανδία οι οποίες τους έδιωσαν άδεια παραμονής, έτσι ώστε να αποφύγονται τις διώξεις.

Κατεχόμενα Εδάφος

Η ομάδα Hamas έχει σκοτώσει Παλαιστίνιους ομοφυλόφιλους.

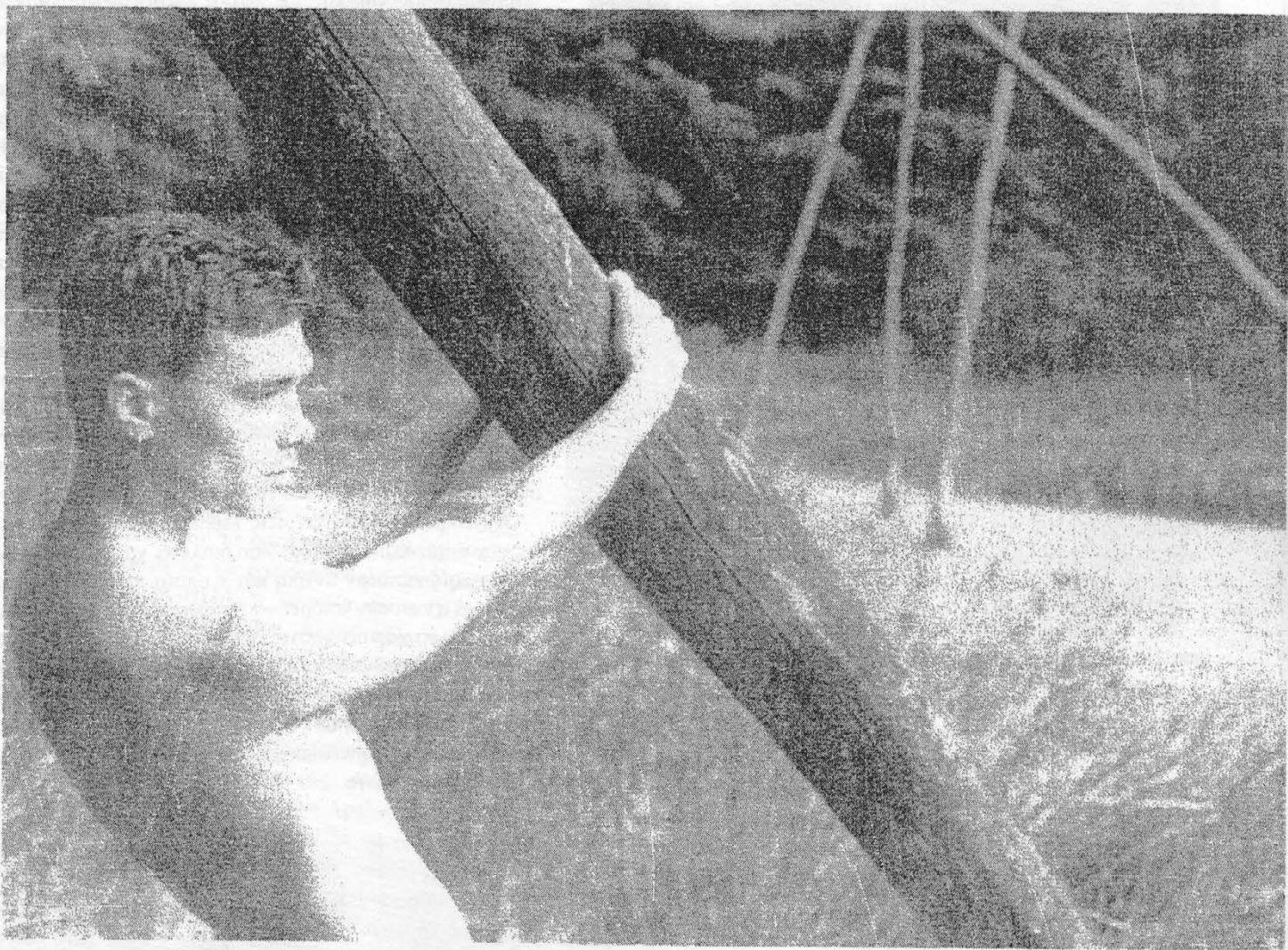
Περού

Λεσβίες έχουν υποστεί αιθαίρετες συλλήψεις από χρατικές δυνάμεις όπως ο στρατός και η αστυνομία.

ο καθρέπτης μπροστά σας

Επιμέλεια: Αχιλλέας

Ο πόθος βάζει τον καθρέφτη της αποκάλυψης μπρος στα μάτια σας. Απαντώντας στις παρακάτω ερωτήσεις και ανατρέχοντας στον καθρέφτη - πίνακα που ακολουθεί, ανακαλύψτε τον πραγματικό, κρυφό ή φανερό, εαυτό σας. Κι αν η αλήθεια του καθρέφτη σας πληγώσει, δεν είμαστε εμείς καλιαρντόι· αλλά φταιεί η σαντένια εικόνα που έχετε δημιουργήσει για εσάς. Χαλαρώστε λοιπόν, και απαντήστε ειλικρινά, χωρίς υπερβολική δόση χιούμορ γιατί θα βγουν κουλά αποτελέσματα.

1. Ποιος ο μεγαλύτερος ΠΟΘΟΣ της ζωής σας;

- α. Ένα ταξίδι στο Άμστερνταμ και ξεφάντωμα σε λέδερ μπαρ.
- β. Μια ερωτική βραδυά με τον τραγουδιστή που λατσεύεστε.
- γ. Καριέρα ως Divine –ή ελληνικότερα κάτι προς Ζαχαράτο, αφού μιμήστε καλύτερα τη Ρούλα.
- δ. Νόμιμη συμβίωση με τη σχέση σας, που διαρκεί χρόνια σαν την κολώνια της Αλεξίου.
- ε. Χρήμα και δόξα.

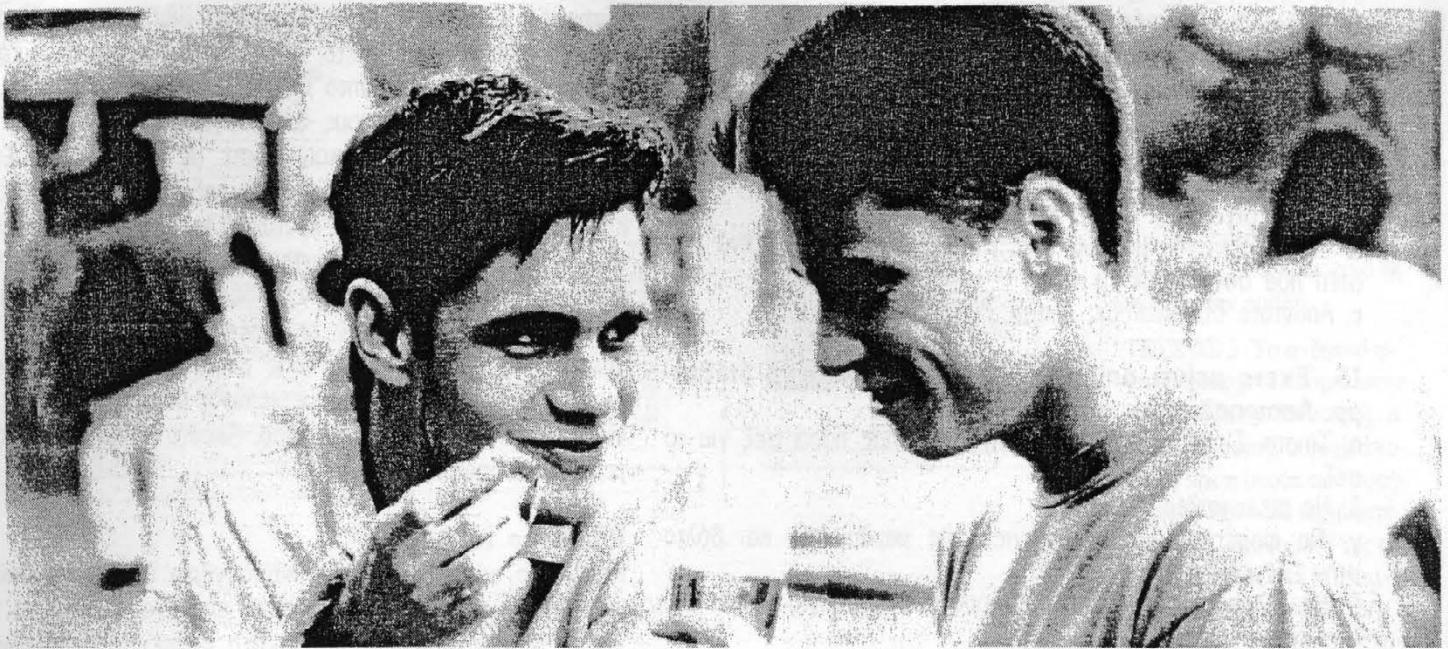
2. Ο δεσμός σας έχει εραστή. Εσείς:

- α. Βάζετε τα μαύρα και το ρίχνετε στο φαΐ.
- β. Τρέχετε στο μπαρ και συναντάτε το τεκνό που από καιρό λατσεύεστε.

- γ. Προτείνετε στο δεσμό σας ένα ερωτικό τρίο.
- δ. Αδιαφορείτε.
- ε. Φεύγετε για Μύκονο.

3. Στην Τ.Υ. βλέπεις:

- α. "Η ζωή των μελισσών". Ντοκιμαντέρ στην ΕΤ 2.
- β. Χαρδαβέλλα, Χατζηνικολάου, Μαστοράκη, Διγενή, Πιπιλή, Μαλβίνα, Τράγκα, Πούλα, Πόπη, Μαρίνο, Αντρέα, 3-2-1, 4-5-6, Χ-Ψ-Ω.
- γ. Μέσω βίντεο, κασσέτες από sex shops.
- δ. M.T.V. για να είσαι μέσα στα πράγματα.
- ε. Τίποτα.

4. Για μαντολάκι - αξεσουάρ στην τσέπη σας, και όχι για το συνάχι, ποιο θα διαλέγατε;

- a. Μουσταρδί. Αριστ. τσέπη: Είμαι μεγάλος. Δεξιά τσέπη: Ψάχνω μεγάλο.
- β. Χρυσό λαμέ. Α.Δ. τσέπη: Είμαι σταρ.
- γ. Λευκό. Α.Δ. τσέπη: Τελειώνω μόνος μου.
- δ. Χαρτομάντηλο. Α. τσέπη: Βρωμοκοπάω. Δ. τσέπη: Ξέχνα το ντουζ.
- ε. Κόκκινο. Α.Δ. τσέπη: Γενικώς gay.

στ. Πετσέτα κουζίνας. Α.Δ. τσέπη: Δουλεύω στο μπαρ!
Η επιλογή (στ) δεν έχει αντιστοιχία στο τελικό αποτέλεσμα. Διαλέξετε κάτι άλλο!

Η σημειολογία των εξαρτημάτων της κωλοτσέπης, αναφέρεται στο περιοδικό "Αμφί", τεύχος 20, Ανοιξη 1986.

5. Ποιον ή ποια θα επιλέγατε για πρότυπο;

- a. Τον τύπο της προηγούμενης σελίδας.
- β. Τον εαυτό σας.
- γ. Τη Μαντόνα.
- δ. Τον αρχηγό του πολιτικού κόμματος που υποστηρίζετε.
- ε. Τον Γρηγόρη Βαλλιανάτο (επάγγελμα gay)

6. Στον αγαπημένο σας χαρίζετε για την επέτειό σας:

- a. Ξεχνάτε την επέτειο.
- β. Γεύμα σε κινέζικο εστιατόριο.
- γ. Ένα φιλί.
- δ. Αρκουδάκι (φυσικά όχι ζωντανό)
- ε. Εσώρουχα.

7. Όταν κάνετε έρωτα

- a. Σκέφτεστε το πρόγραμμα της αυριανής ημέρας.
- β. Κλείνετε τα μάτια και παραδίνεστε.
- γ. "Τι σου κάνω" ή "Ξέσκισέ με"
- δ. Φέρνετε στη φαντασία σας τα προσόντα του Τζεφ Στράικ.
- ε. Κάνετε έρωτα σπάνια και δε θυμάστε συγκεκριμένη συμπεριφορά.

8. Τις ελευθερες ώρες σας τι κάνετε;

- a. Ατελείωτες ώρες στον καθρέφτη, μέχρι να τζάσει.
- β. Χαζεύετε αγγελίες γνωριμιών από gay περιοδικά.
- γ. Τίποτα.
- δ. Ακούετε στο ράδιο Κιβωτός την εκπομπή της Ο.Π.Ο.Θ.
- ε. Ζάπιγκ στην τηλεόραση.

9. Για διακοπές θα διαλέγατε

- α. Στο βουνό με γνωστούς.
- β. Συμμετοχή στο ελεύθερο κάμπιγκ της Ο.Π.Ο.Θ.
- γ. Ξέφρενες νύχτες στο City της Μυκόνου.
- δ. Παραλίες γυμνιστών σε Κέρκυρα, Ρόδο, Μύκονο.
- ε. Διακοπές στο Πάσχα στο χωριό.

10. Στο λεωφορείο για Σταυρούπολη ένα τσόλι σας πιάνει τον κώλο. Εσείς:

- α. Του κλείνετε το μάτι, χαμογελάτε και όταν κατέβει τον ακολουθήτε.
- β. Δεν το πάρνετε χαμπάρι.
- γ. Τρέχετε στην έξοδο και στην πρώτη στάση τζάτε.
- δ. Του τον πιάνετε κι εσείς.
- ε. Αφού τεντώνεστε για να σας πιάσει καλύτερα, ξαφνικά τσιρίζετε και τον κάνετε ρεζίλι.

11. Ποιες οι προφυλάξεις σας για το AIDS;

- α. Δαβάζετε όλα τα περιοδικά ποικίλης παραπληροφόρησης για ενημέρωση, τρομοκρατείστε και αρχίζετε εξετάσεις ανά μήνα.
- β. Αδιαφορείτε.
- γ. Προφυλακτικό με Κ-Υ για να είμαστε Ο.Κ.
- δ. Τηλεφωνικό σεξ ή CyberSex.

12. Μόνος στο σπίτι κυκλοφορείτε:

- α. Με μπέιμπι-ντολ και δονητή στο χέρι.
- β. Γυμνοί.
- γ. Πυτζάμες και ρόμπα.
- δ. Φόρμες αθλητικές και φανελάκι της Act Up.
- ε. Όπως τύχει.

13. Στο γενέθλιο παρτυ της Ο.Π.Ο.Θ. ένας γνωστός σας φιλιάται με το τεκνό που λατσεύεστε. Εσείς:

- α. Φεύγετε αμέσως και κόβετε την καλημέρα στην καλιαρντή φιλενάδα σας.
 - β. Της τζάτε την καούκα τρίχα - τρίχα.
 - γ. Δραστηριοποιείστε στην Ο.Π.Ο.Θ. Συνένας λόγος να συναντήσετε άλλα τεκνά σε άλλες εκδηλώσεις της ομάδας.
 - δ. Χορεύετε, γδύνεστε και "κατά λάθος" πέφτετε πάνω στο τεκνό.
 - ε. Τι είναι Ο.Π.Ο.Θ.
- Άγνωστες λέξεις: Τζάω=φεύγω, Καούκα=περούκα, Τζάω την καούκα=μαδάω την περούκα, Τρίχα-τρίχα=τρίχα-τρίχα.

14. Πέφτει στα χέρια της μπτέρας σας μια ερωτική επιστολή του δεσμού σας. Πώς αντιδράτε;

- α. Παθάνετε υστερία, επιληψία, ανευοβλογιά ή τέλως πάντων κατι άλλο τραγικό.
 β. "Α! Μαμά, ξέχασα να σ' ενημερώσω για το νέο δεσμό μου. Τον έτζασα τον Σωκράτη!"
 γ. "Είμαι σίγουρος! Έκανε λάθος ο ταχυδρόμος!"
 δ. Ευκαιρία να τα μάθουν όλα. Θα φέρετε και το τεκνό στο σπίτι που σας έφαγε το κρύο.
 ε. Απαντάτε ότι είναι της μικρής σας αδερφής.

15. Έχετε μείνει άπαρτος για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αποφασίζετε:

- α. Τίποτα. Συνειδητή η επιλογή της απαρσίας παρά σεξ για το σεξ.
 β. Να αυνανιστήτε.
 γ. Να φορέσετε το καλό ταγιέρ της μαμάς σας και βόλτα στην Πολυτεχνείου.
 δ. Να τηλεφωνήσετε σε όλους τους γνωστούς για καφέ -όχι φυσικά την ίδια ώρα.
 ε. Να απαντήσετε στην αγγελία των δύο φίλων που γουστάρουν τρίτο στην παρέα τους.

Τελειώνοντας τις ερωτήσεις που σας θέσαμε, κοιτάξτε τον καθρέφτη που ακολουθεί και αναφωνήστε "Καθρέφτη - καθρεφτάκι μου, εγώ σε ποια κατηγορία ανήκω;" (τρις). Συγκεντρώστε πόσα A, B, C, D ή φ αντιστοιχούν στις απαντήσεις που δώσατε.

	α	β	γ	δ	ε
1	C	A	D	B	-
2	A	B	C	-	D
3	-	A	C	D	B
4	C	D	A	-	B
5	C	B	D	-	A
6	-	A	B	D	C
7	A	B	C	D	-
8	D	C	-	B	A
9	A	B	D	C	-
10	B	-	A	C	D
11	D	-	B+C	A
12	D	C	A	B	-
13	A	D	B	C	-
14	-	B	A	C	D
15	B	-	D	A	C

Κυρίαρχο το Α (έι)

Κατηγορία κουλών! Βιώνετε την ομοφυλοφιλία σας κατά λάθος ή με λάθος τρόπο. Οι ενοχές και οι φοβίες σάς εμποδίζουν να ζήσετε ελεύθερα τις ερωτικές επιλογές σας. Είστε έτοιμοι να παντρευτήτε σαν απόδειξη της πλαστής "φυσιολογικότητας". Μόλις τελειώσετε το τεστ, θα πετάξετε το περιοδικό στον κάδο μιας άλλης συνοικίας και δε θα δανειστήτε ξανά έντυπα που σας βοηθούν στη συνειδητοποίησή σας. Άκομα και με τις τσόντες, κοκκινίζετε. Διασκεδάζετε πάντα με τους ετερό φίλους σας. Διασχίζετε το πάρκο μια φορά ανά τρίμηνο, μετά τις 4:30 τα ξημερώματα. Διαβάζετε Star, Λοιπόν, Super Κατερίνα ή Αρχηγό και ακούτε τα Παιδιά της Καλαμαριάς, ράδιο Έκφραση και Αντέννα.

Κυρίαρχο το Β (Μπι)

Κατηγορία Gay Pride. Είστε έτοιμοι ν' αβέλετε το λάβαρο της Ο.Π.Ο.Θ. και να διασχίσετε την Τσιμισκή. Επαναστατικός, συνειδητοποιημένος, με λεπτό χιούμορ. Όταν επικοινωνώντες με ετερό καταφέρνετε να τους δημιουργήσετε ενοχές και να αισθανθούν μειονότητα. Επικοινωνήστε με την Ο.Π.Ο.Θ. Σας περιμένει η θέση του προέδρου των αδελφών της Θεσσαλονίκης. Συχνάζετε παντού και πάντα με το δεσμό σας. Σκεπτόσαστε να επισκευθείτε το Άμστερνταμ και να παντρευτείτε στο πρώτο δημαρχείο. Αν δεν έχετε δεσμό είστε συνειδητά μόνοι και κάνετε πάντα σωστές επιλογές των εραστών σας. Σικανείστε τους συμβιβασμούς, τους ανόητους και τις κραγμένες. Διαβάζετε ομοφυλοφιλική αμερικανική ποίηση, αρχαίους έλληνες φιλοσόφους και Γιουρσενάρ. Ακούτε ράδιο Κιβωτός, Ανατολικό και Ερωτικό.

Κυρίαρχο το Σι (Σι)

Κατηγορία ομοσεξουαλή. Τα πάντα γύρω σας επικεντρώνονται στο σεξ. Διαθέτετε μια ακόρεστη επιθυμία ν' αβέλετε τα πάντα. Η στάση αυτή σας βοηθά στη συνειδητοποίησή της ομοφυλόφιλης ταυτότητας, αλλά χάρη στο σεξ πολλές φορές λειτουργήτε ανόητα. Δηλαδή εκτός από ομοσεξουαλικός μπορεί να είστε ή να είχατε στο παρθόν εμπειρίες από παιδεραστία, γαμπρομανία (κατά το νυμφομανία), επιδειξιομανία, κτηνοβασία και σαδομαζοχισμό. Συχνάζετε στα στέκια εφήμερων ερώτων από τις 8:30 μέχρι να τζάσει και η τελευταία σκιά (πλην της δικής σας), εκτός από τις ώρες που γυμνάζεστε κάνοντας σεξ. Απογευματικές ώρες συχνάζετε στους πορνό κινηματογράφους ή επιλέγετε βιντεοκασσέτες από το Videorama. Κάνετε έρωτα όπου τύχει, με ιδιαίτερη προτίμηση στο ασανσέρ μεταξύ 3ου και 4ου ορόφου, στη γωνία Σαπφούς με Ταντάλου και επάνω στο παπάκι σας στους χωματόδρομους του Σείχ Σου. Λογοτεχνία έχετε να διαβάσετε από το Λύκειο. Διαβάζετε μόνο περιοδικά ερωτικού περιεχομένου και εφημερίδες με αγγελίες νέων που προσφέρουν μασάζ. Ακούτε soft μουσική που καλύπτεται από τους αναστεναγμούς του συντρόφου σας.

Κυρίαρχο το Δ (Ντι)

Καλή μου φιλενάδα, ανήκεις στην κατηγορία της καρα-αδελφής. Το πρωί βέβαια μπορεί να εργάζεσται στη λαχαναγορά ή στην οικοδομή (άσχετα αν σε ζέρουν όλοι σαν δοκιμάστρια μπανανών ή σωβατήστρια μπαρών). Απελευθερωμένος από ενοχές, αλλά όχι απόλυτα συνειδητοποιημένη προσωπικότητα, δεν κρύβετε τις επιλογές σας. Στους γονείς σας δε χρειάζετε να εξηγήσετε την ερωτική σας συμπεριφορά. Είναι υπερήφανοι που έχουν ένα τόσο χαριτωμένο κοριτσάκι. Εκτός από αδερφή, είστε κατίνα και κακιά. Μιλάτε με τις ώρες στο τηλέφωνο για το τούλι με τη λατσή μπάρα, τις τιμές στη λαϊκή και για την κουλή φίλη σας Λολίτα (Βαγγέλης) που εχθές έττασε απ' το μπαρ με το θεότεκνο που λατσεύσασταν. Ξεμαλλιάζετε συχνά την καλύτερη φίλη σας και βρίσκετε άλλη. Στο πάρτυ της Ο.Π.Ο.Θ. είχατε διαδόσει σαντένια για την παρουσία τηλεοπτικών συνεργείων και το σαμποτάρατε. Συχνάζετε σε χάι μπαρς σε Αθήνα και Μύκονο. Ταξιδεύετε με τρένο την περίοδο που τα σολντά παίρνουν άδειες ή μεταθέσεις, φορώντας ολόσωμο κορμάκι. Διαβάζετε Elle και Κλικ. Ακούτε όποιον σταθμό παίζει Μαντόνα και Κάιλυ Μινόγκ.

Κυρίαρχο το - (τίποτα)

Κατηγορία φαινόμενο. Ουδέν σχόλιο.